

Ε Π Α

Η οικονομική σου επανάσταση

**Η ΔΥΝΑΜΗ
ΤΗΣ ΑΝΑΠΑΥΣΗΣ**

Ν Α Σ

GARY KEESEE

Τ Α Σ Η

Ε Π Α

Η οικονομική σου επανάσταση

**Η ΔΥΝΑΜΗ
ΤΗΣ ΑΝΑΠΑΥΣΗΣ**

Ν Α Σ

GARY KEESEE

Τ Α Σ Η

**Your Financial Revolution,
The Power of Rest. Greek. By Gary Keesee**

Originally published in English
ISBN: 978-1-945930-03-4

Faith Life Now
P.O. Box 779
New Albany, OH 43054

You can reach Faith Life Now Ministries on the Internet at
FaithLifeNow.com.

**Η οικονομική σου επανάσταση
Η δύναμη της ανάπαυσης, του Gary Keesee**

Ελληνική μετάφραση της αρχικής έκδοσης στα Αγγλικά.

Διανέμεται από
Faith Life Now
P.O. Box 779
New Albany, OH 43054

Στην Ελληνική έκδοση, τα αποσπάσματα της Αγίας Γραφής είναι
από τη μετάφραση της Ελληνικής Βιβλικής Εταιρείας (ΕΒΕ)
και από την Αγία Γραφή των εκδόσεων «Πέργαμος».

Μπορείτε να επισκεφθείτε τον ιστότοπο της διακονίας Faith Life Now Ministries
στην ηλεκτρονική διεύθυνση www.faithlifenow.com.

Θέλω να αφιερώσω αυτό το βιβλίο στη γυναίκα μου, την Drenda [Ντρέντα], καθώς η στήριξή της, το πάθος της για τα πράγματα του Θεού, και η αγάπη της για την οικογένειά μας κι εμένα, είναι η έμπνευσή μου όλα αυτά τα χρόνια. Μαζί αποδείξαμε ότι, πραγματικά, τα όνειρα γίνονται πραγματικότητα!

Gary Keesee [Γκάρι Κισί]

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	9
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: Ανάπαυση – Τα βασικά	15
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: Νομικά δικαιώματα.....	29
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: Το Βασίλειο είναι η απάντηση που ψάχνεις	49
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: Βρήκα ένα σημαντικό κλειδί του Βασιλείου!	69
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: Το πέταγμα είναι καλύτερο από το περπάτημα!	83
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6: Η ζωή δεν είναι μόνο εξόφληση λογαριασμών	103
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7: Αυτό είναι αδύνατον!.....	117
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8: Η διπλή μερίδα.....	129
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9: Περισσότερο από αρκετό!	143
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10: Το μυστήριο της διπλής μερίδας.....	165

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η ημέρα που φύγαμε από την αγροικία ήταν για μένα γλυκόπικρη. Είχαμε ζήσει σχεδόν εννέα χρόνια σ' εκείνη την παλιά, μικροσκοπική αγροικία, και τώρα κουβαλούσα τα τελευταία κιβώτια στο φορτηγάκι μας. Κατευθυνόμουν προς το νέο ιδιόκτητο σπίτι μας, ένα γεωργιανού ρυθμού κτίριο 700 τετραγωνικών μέτρων μέσα σ' ένα κομμάτι 200 στρεμμάτων τής όμορφης γεωργικής γης του Οχάιο, με 80 στρέμματα δάσους και έλη. Ήταν ένα όνειρο που δύσκολα θα χωρούσε στη φαντασία μας λίγα χρόνια νωρίτερα.

Κι εντούτοις, την ώρα που εγκαταλείπαμε την αγροικία, ένιωθα μια τρυφερότητα γι' αυτό το παλιό σπίτι. Ναι, ακόμα και με τα σπασμένα παράθυρά του, το άκτιστο υπόγειό του μέσα στο χώμα, και τις συνεχείς επιθέσεις των μελισσών που υπομείναμε όσο ζούσαμε εκεί, πάρα πολλές αναμνήσεις έρχονταν στο μυαλό. Δύο από τα πέντε παιδιά μου είχαν γεννηθεί εκεί, μέσα στο οικογενειακό δωμάτιο.

Είχαμε περάσει πολλές καλές στιγμές στην αγροικία, αλλά και πολλές περιόδους με οικονομική πίεση και με απελπισία. Ήταν ανάγκη να μάθουμε τόσα πολλά πράγματα. Αν και δύσκολο να το φανταστεί κανείς τώρα, όταν εγκατασταθήκαμε σ' εκείνο το παλιό αγρόκτημα εννέα χρόνια νωρίτερα, μετά βίας πληρώναμε το ενοίκιο των 300 δολαρίων το μήνα. Και τα δύο αυτοκίνητά μας ήταν πολύ παλιά, με εκατοντάδες χιλιάδες μίλια πάνω τους, κι ακόμη δεν τα είχαμε ξοφλήσει. Εκείνη την εποχή, έμοιαζε να χρωστάμε χρήματα σε όλους. Είχαμε δέκα πιστωτικές κάρτες που είτε ήταν στο όριο είτε ήταν υπερχρεωμένες, δύο δάνεια, τις

δόσεις των δύο αυτοκινήτων μας, οφειλές στην εφορία, χρέη δεκάδων χιλιάδων δολαρίων προς τους συγγενείς μας, και πολλά άλλα οικονομικά προβλήματα. Ζούσαμε μια ζωή οικονομικής επιβίωσης, έχοντας υποθηκεύσει τα περισσότερα από τα υπάρχοντά μας, μερικές φορές μόνο και μόνο για ν' αγοράσουμε τρόφιμα ή άλλα είδη καθημερινής ανάγκης. Τα πράγματα που είχαμε ήταν πολύ παλιά, σπασμένα ή χαλασμένα διότι από την αρχή τα είχαμε αγοράσει μεταχειρισμένα.

Η δεινή οικονομική μας κατάσταση εκείνη την εποχή πρόσφερε ελάχιστες ελπίδες για ένα λαμπρό μέλλον. Ευλικρινά, δεν έβλεπα να υπάρχουν προοπτικές ότι θα μπορούσαν ν' αλλάξουν τα πράγματα για μας. Αγαπούσα την οικογένειά μου, είχα μια όμορφη γυναίκα, αλλά οδηγούσα τους δικούς μου στην οικονομική κόλαση!

Έπαιρνα αντικαταθλιπτικά, πάθαινα κρίσεις πανικού, και ο φόβος απομυζούσε τη ζωή μου καθημερινά. Σίγουρα δεν ήμουν ο πιο ευτυχισμένος άνθρωπος του κόσμου! Πουλούσα ασφάλειες ζωής, ζούσα με προμήθειες, και δεν οδηγούμουν πουθενά αλλού, πέρα από την οικονομική άβυσσο. Σιγά-σιγά, βυθιζόμασταν όλο και περισσότερο στο χρέος μέχρι που φθάσαμε να μην έχουμε άλλες επιλογές για δανεισμό. Και τότε ήταν που κατέρρευσα συναισθηματικά. Ο πανικός και ο φόβος κατέλαβαν το μυαλό μου. Φοβόμουν ακόμα και να βγω από το σπίτι μου, κάτι που, παρεμπιπτόντως, δεν βοηθάει και πολύ όταν ασχολείσαι με πωλήσεις και ζεις από την προμήθεια.

Η γυναίκα μου νόμιζε ότι θα έχανε τον άντρα της, και τρόμαζε με την ιδέα ότι μπορεί να έμενε μόνη για να αναθρέψει τα τέσσερα παιδιά μας. Αλλά πιστεύει ακράδαντα στη δύναμη της προσευχής και δεν με άφησε μόνο σ' αυτήν την κατάσταση. Μαζί προσευχηθήκαμε και αποφασίσαμε να θέσουμε στόχο να ανακαλύψουμε τις αρχές τού Βασιλείου του Θεού. Όταν αρχίσαμε να εκζητούμε τον Θεό για να ανακαλύψουμε τις απαντήσεις και τις αρχές, η ελπίδα άρχισε να ανατέλλει στις καρδιές μας καθώς βλέπαμε να γίνεται το ένα θαύμα μετά το άλλο, ενώ εφαρμόζαμε αυτά που μας έδειχνε ο Θεός.

Μια καθοριστική στιγμή ήταν όταν ένα βράδυ ο Θεός μου έδειξε ότι θα ξεκινούσα μια δική μου εταιρεία στον οικονομικό τομέα, μέσα από την οποία θα βοηθούσα τους ανθρώπους να απαλλαγούν από τα χρέη

τους και θα τους δίδασκα τις αρχές που μου έδειχνε. Εκείνη την εποχή, να ιδρύσω μια εταιρεία που θα καθοδηγούσε τους ανθρώπους πώς να γλυτώσουν από τα χρέη τους έμοιαζε να είναι κάτι παράξενο, καθώς ακόμη είχαμε πολλά χρέη οι ίδιοι. Προσευχηθήκαμε γι' αυτό, αλλά ο Κύριος μάς είπε ότι καθώς θα βγαίναμε έξω και θα αρχίζαμε να διδάσκουμε τις αρχές Του, θα βρίσκαμε και την ελευθερία μας. Η δημιουργία της εταιρείας ήταν ένας βήμα πίστης, αφού δεν είχαμε ιδέα πώς να το κάνουμε, αλλά επιμείναμε σ' αυτό. Η εταιρεία μεγάλωσε, και τα χρήματα που έφερε απάλλαξαν την οικογένειά μας εντελώς από τα χρέη, μέσα σε δυόμισι χρόνια. Θα μιλήσω λίγο περισσότερο για την εταιρεία μας στο επόμενο κεφάλαιο, αλλά προς το παρόν, θα ήθελα να ξέρεις ότι οι ζωές μας άλλαξαν ριζικά! Αδυνατώ να εξηγήσω πώς αισθανόμασταν όταν ελευθερωθήκαμε, πώς ένιωσα όταν μπήκα σε μια αντιπροσωπεία αυτοκινήτων και πλήρωσα το νέο μου αυτοκίνητο τοις μετρητοίς. Πώς αισθανόμασταν όταν σχεδιάσαμε και κτίσαμε και ξεπληρώσαμε το νέο μας σπίτι αμέσως. Αυτό που απολαμβάναμε ήταν πέρα από οτιδήποτε θα μπορούσαμε να φανταστούμε.

Ναι, η αγροικία έκλεινε μέσα της αρκετές αναμνήσεις. Τη στιγμή που πήγαινα να πάρω το τελευταίο κουτί από το σπίτι, πέρασα δίπλα από τη γυναίκα μου που στεκόταν στη μικρή τραπεζαρία. Γύρισε και με κοίταξε με δάκρυα στα μάτια. Δεν ήταν δάκρυα θλίψης. Ήταν δάκρυα χαράς αλλά και συγκίνησης, καθώς θυμόταν όλα όσα μας είχε διδάξει ο Θεός εκεί. Με κόπο συγκράτησα κι εγώ τα δάκρυά μου, την ώρα που έριχνα μια τελευταία ματιά στα δωμάτια, και έφερνα στη μνήμη μου, με ανάμικτα συναισθήματα, όλα όσα είχαν συμβεί εκεί. Κλείναμε ένα κεφάλαιο στις ζωές μας και μπαίναμε σε νέα εδάφη. Τι υπήρχε μπροστά μας από δω και πέρα; Το ταξίδι που κάναμε μας είχε οδηγήσει από την κατάθλιψη και την απελπισία, σε ένα

**ΟΤΑΝ ΑΡΧΙΣΑΜΕ ΝΑ ΕΚΖΗΤΟΥΜΕ
ΤΟΝ ΘΕΟ ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΟΥΜΕ
ΤΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ, Η
ΕΛΠΙΔΑ ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ ΑΝΑΤΕΛΛΕΙ ΣΤΙΣ
ΚΑΡΔΙΕΣ ΜΑΣ ΚΑΘΩΣ ΒΛΕΠΑΜΕ
ΝΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΕΝΑ ΘΑΥΜΑ ΜΕΤΑ
ΤΟ ΑΛΛΟ, ΕΝΩ ΕΦΑΡΜΟΖΑΜΕ ΑΥΤΑ
ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΔΕΙΧΝΕ Ο ΘΕΟΣ.**

μέλλον γεμάτο ελπίδα. Την ώρα που βγήκα έξω με το τελευταίο κουτί, σταμάτησα και κοίταξα πίσω μου το σπίτι χαμογελώντας. «Όχι, δεν θα μου λείψεις. Έχω ένα καλύτερο μέρος τώρα».

Αναμφίβολα ήταν συναρπαστικό να μετακομίζουμε στο νέο μας σπίτι. Αλλά το καλύτερο πράγμα μέσα σ' αυτό το ταξίδι ήταν ότι επιτέλους υπήρχε ανάπαυση! Θα ήμουν σε θέση να σκεφτώ το μέλλον μου και όχι μόνο πώς να πληρώσω τους λογαριασμούς μου. Με τα χρόνια, η ζωή μέσα στην ανάπαυσή Του αποδείχτηκε πως είναι όντως ένα όνειρο! Το ότι ξεπληρώσαμε τα αυτοκίνητά μας ήταν ανάπαυση. Το ότι απαλλαγίκαμε από τα χρέη, ήταν ανάπαυση. Το να έχω ξεπληρώσει το σπίτι των ονείρων μου μέσα σε 200 στρέμματα γης, ήταν ανάπαυση. Το να βλέπω το χαμόγελο στο πρόσωπο της γυναίκας μου όταν πήγαινε για ψώνια χωρίς να αγωνιά για τα χρήματα, ήταν ανάπαυση. Πέρα από το να έχουμε όλα όσα χρειαζόμασταν, το να έχουμε αρκετά χρήματα για να μπορούμε να δίνουμε εκατοντάδες χιλιάδες δολάρια σε άλλους και να υποστηρίζουμε το κήρυγμα του Ευαγγελίου, είναι ανάπαυση. Αλλά ίσως η μεγαλύτερη αλλαγή στη ζωή μου ήταν ότι έπαψα να ξυπνώ κάθε μέρα νιώθοντας την πίεση και το φόβο που κρατούσαν δέσμια τη ζωή μου όλα εκείνα τα πρώτα χρόνια. Να μπορώ και πάλι να ονειρεύομαι καλά πράγματα αντί να ονειρεύομαι πώς θα επιβιώσω άλλη μια εβδομάδα είναι ανάπαυση.

Ναι, η ημέρα που τοποθετούσα τα τελευταία κουτιά στο βαν για να

**ΑΥΤΟ ΠΟΥ Η DRENDA ΚΙ ΕΓΩ
ΑΝΑΚΑΛΥΨΑΜΕ ΕΙΝΑΙ ΕΞΙΣΟΥ
ΔΙΑΘΕΣΙΜΟ ΓΙΑ ΣΕΝΑ, ΟΣΟ ΚΑΙ
ΓΙΑ ΜΑΣ.**

μετακομίσω στο νέο μας σπίτι ήταν γλυκόπικρη. Αλλά πίστεψέ με, η γλυκύτητα της ανάπαυσης που ανακαλύψαμε στη συνέχεια, η Drenda κι εγώ, απάλειψε τόσο πολύ τις πικρές σκέψεις για τις αναμνήσεις που αφήναμε

πίσω μας, ώστε μας έκανε να νιώθουμε και πάλι σαν σχολιαρόπαιδα που μπορούσαμε να χαμογελάμε και να ονειρευόμαστε ξανά μαζί.

Ξέρω τι σκέφτεσαι. Μακάρι να το είχα αυτό. Μακάρι να βίωνα αυτήν την εμπειρία και να μπορούσα να γελάσω, να ονειρευτώ και να επικεντρωθώ σε κάτι άλλο πέρα από το πώς να πληρώνω τους λογαριασμούς μου. Αν και πιθανόν να δυσκολευτείς να το πιστέψεις σ' αυτό το σημείο

του βιβλίου, σε διαβεβαιώνω ότι αυτό που η Drenda κι εγώ ανακαλύψαμε είναι εξίσου διαθέσιμο για σένα, όσο και για μας. Η προσευχή μου είναι ότι καθώς θα μοιραζόμαστε μαζί σου την ιστορία μας, θα σε ενθαρρύνουμε να εφαρμόσεις τους νόμους και τις αρχές του Θεού και στη δική σου ζωή.

Δεν είναι και τόσο δύσκολο. απλά πρέπει να ανακαλύψεις τη δύναμη της ανάπαυσης!

Ελάτε σε μένα όλοι όσοι κοπιάζετε και είστε φορτωμένοι, και εγώ θα σας αναπαύσω. Σηκώστε επάνω σας τον ζυγό μου, και μάθετε από μένα· επειδή, είμαι πράος και ταπεινός στην καρδιά· και θα βρείτε ανάπαυση μέσα στις ψυχές σας. Επειδή, ο ζυγός μου είναι καλός, και το φορτίο μου ελαφρύ.

—Κατά Ματθαίον 11:28-30

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΑΝΑΠΑΥΣΗ – ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ

ΑΝΑΠΑΥΣΗ – σύμφωνα με τους ορισμούς που δίνουν τα λεξικά, η ανάπαυση είναι «απαλλαγή από την κούραση, ξεκούραση, διακοπή σωματικής ή πνευματικής εργασίας, χαλάρωση του σώματος».

Αισθάνεσαι κουρασμένος; Τις περισσότερες μέρες νιώθεις καταβεβλημένος, και ποτέ δεν νιώθεις χαρούμενος κι ενθουσιασμένος; Η ανάγκη σου για χρήματα καθοδηγεί τις αποφάσεις σου για το πού θα εργάζεσαι, πώς θα εργάζεσαι ή πόσον καιρό θα εργάζεσαι; Νομίζεις ότι δεν θα απαλλαγείς ποτέ από τα χρέη σου; Σου φαίνεται ότι τρέχεις σ' έναν αγώνα δίχως τέλος; Αν είσαι έτσι, να ξέρεις δεν είσαι μόνος.

Έχεις δει ποτέ ένα χάμστερ με τροχό; Μάλλον θα έχεις δει, αλλά σε περίπτωση που δεν είδες, είναι ένα χάμστερ που βρίσκεται μέσα σ' ένα κλουβί που περιέχει έναν τροχό. Το χάμστερ ανεβαίνει στον τροχό και τρέχει και τρέχει μέχρι να αποκάμει. Αλλά υπάρχει ένα πρόβλημα μ' αυτόν τον τροχό. Όσο γρήγορα, και όση ώρα κι αν τρέξει το χάμστερ, όταν κουραστεί και σταματήσει, είναι ακριβώς στο ίδιο σημείο απ' όπου ξεκίνησε. Τίποτε δεν έχει αλλάξει. Μπορεί να σκουπίσει τον ιδρώτα από το γούνινο προσωπάκι του μ' ένα συναίσθημα ικανοποίησης, αλλά δεν κατάφερε τίποτε για να βελτιώσει τη θέση του στη ζωή, εξακολουθεί να είναι κλειδωμένο σ' ένα κλουβί, χωρίς ελευθερία. Λίγο πολύ, αυτή

η εικόνα εκπροσωπεί πολλούς ανθρώπους, αν όχι την πλειοψηφία των ανθρώπων και την οικονομική τους ζωή. Εργάζονται σκληρά όλη την εβδομάδα και φθάνουν εξαντλημένοι σ' ένα σύντομο διάλειμμα το Σαββατοκύριακο, αλλά όταν έρχεται το πρωί της Δευτέρας, βρίσκονται ακριβώς στην ίδια θέση με την προηγούμενη εβδομάδα. Το μόνο που κατάφεραν είναι να επιβιώσουν άλλη μια εβδομάδα.

Αυτή ήταν η εικόνα και της δικής μου ζωής για εννέα ολόκληρα χρόνια. Αφιέρωνα στη δουλειά μου 15 με 18 ώρες την ημέρα, ήμουν επιμελής, και εργαζόμουν σκληρά, αλλά όταν απέδιδα το δέκατό μου, και πλήρωνα τους λογαριασμούς και τους φόρους μου, δεν μου απέμενε τίποτε. Συνήθως είχα λιγότερα απ' όσα χρειαζόμουν, και άρχιζα να δανείζομαι για να επιβιώσω. Όταν η οικονομική πίεση αυξανόταν, άρχιζα να τρέχω ακόμα πιο σκληρά, αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Όταν εξέταζα την πρόοδό μου, διαπίστωνα ότι διαρκώς έκανα βήματα προς τα πίσω.

Κι όπως ήταν φυσικό, αυτό προκάλεσε σοβαρές συναισθηματικές συνέπειες. Η απογοήτευση και ο φόβος με τα οποία πάλευα καθημερινά, επέδρασαν σταδιακά στο μυαλό και στο σώμα μου. Κρίσεις πανικού, έντονος φόβος και παράλυση άρχισαν σιγά-σιγά να ταλαιπωρούν το σώμα μου. Οι γιατροί δεν μπορούσαν να βρουν τι μου συνέβαινε. Ο φόβος με εμπόδιζε να σκεφθώ καθαρά, και δεν ήξερα αν θα ζούσα ή θα πέθαινα. Κατέφευγα στα ενεχυροδανειστήρια και δανειζόμουν χρήματα από συγγενείς για σχεδόν εννέα χρόνια! Όσπου έφθασα να μην έχω τίποτε άλλο να δεσμεύσω, και η αυτοεκτίμησή μου κατέρρευσε. Αισθανόμουν τελειωμένος. Η εικόνα μου, αλλά κάθε χαρά της ζωής, είχαν γίνει σκόνη.

Οι πιστωτές έκαναν ουρά για να καταθέσουν αγωγές εναντίον μου, ώσπου ήρθε και το τελειωτικό χτύπημα. Σε μια στιγμή που κάθε ανάσα μου ήταν ποτισμένη με απελπισία, ήρθε το τηλεφώνημα. Αρχικά έμοιαζε με τα περισσότερα πρωινά τηλεφωνήματα: «Κύριε Keesee [Κισί], όπως ξέρετε, χρωστάτε στον πελάτη μας το τάδε ποσό χρημάτων. Πότε νομίζετε ότι μπορείτε να μας το φέρετε αυτό; Λοιπόν, κ. Keesee, μου είπατε το ίδιο πράγμα και τις τελευταίες τρεις φορές που σας τηλεφώνησα. Αν δεν μας φέρετε τα χρήματα σε τρεις ημέρες, ο πελάτης μου θα καταθέσει μήνυση εναντίον σας γι' αυτό το χρέος. Καταλαβαίνετε, κ. Keesee; Σε

τρεις ημέρες. Αντίο σας».

Αυτό το τηλεφώνημα με χτύπησε σαν να 'ταν ένας τόνος τούβλα. Όχι ότι δεν ήξερα ήδη πόσο άσχημη ήταν η οικονομική μας κατάσταση: Δεν είχα καθόλου χρήματα. Όλα τα υπάρχοντά μου ήταν παλιά η χαλασμένα. Το ψυγείο μας ήταν άδειο. Η όμορφη οικογένειά μου κοιμόταν δίπλα στο τζάκι για να κρατιόμαστε ζεστοί, καθώς δεν υπήρχαν χρήματα για πετρέλαιο θέρμανσης. Δεν είχα πού να στραφώ. Οι φίλοι και η οικογένειά μου είχαν κουραστεί να πληρώνουν για τη ζωή μου. Μπερδεμένος και τρομαγμένος, ανέβηκα σιγά-σιγά τις σκάλες που οδηγούσαν στην κρεβατοκάμαρά μας και ξάπλωσα στο κρεβάτι. Έκλαψα και φώναξα στον Κύριο για βοήθεια.

Έμεινα κατάπληκτος με το πόσο γρήγορα μου μίλησε ο Κύριος. Δεν ήταν μια φωνή που άκουσα με φυσικό τρόπο, αλλά μια φωνή που ξαφνικά βγήκε από το πνεύμα μου και μπήκε στον νου μου με δύναμη. Το πρώτο πράγμα που μου είπε ο Κύριος ήταν ότι το χάλι στο οποίο ήμουν δεν είχε καμία σχέση μαζί Του. Υποθέτω ότι το είπε αυτό επειδή ήμουν λίγο μπερδεμένος ως προς το γιατί Αυτός, σύμφωνα με τη δική μου άποψη, δεν μας είχε βοηθήσει. Πηγαίναμε σε μια πολύ καλή εκκλησία, ήμασταν γενναιόδωροι όταν μπορούσαμε να είμαστε, και προσφέραμε τα δέκατα μας τις περισσότερες φορές. Αντιθέτως, μου είπε, ο λόγος που ήμουν σ' αυτό το χάλι ήταν ότι ποτέ δεν είχα μάθει πώς λειτουργούσε το Βασίλειό Του. Μου είπε ότι το Βασίλειό Του, σε ό,τι αφορά τα οικονομικά, δεν λειτουργεί όπως λειτουργεί ένα γήινο βασίλειο, και θα έπρεπε να μάθω το σύστημα του Βασιλείου Του για τη διαχείριση των οικονομικών, αν ήθελα να ελευθερωθώ.

Θυμάμαι ότι έτρεξα γρήγορα κάτω, και άρπαξα την Drenda και της είπα ότι ο Κύριος μόλις μου είχε μιλήσει και ότι η απάντηση στο πρόβλημά μας ήταν το Βασίλειό Του. Φυσικά, ήμασταν λίγο μπερδεμένοι, καθώς πιστεύαμε ότι καταλαβαίναμε τι ήταν το Βασίλειό Του. Εξάλλου, όπως είπα, πηγαίναμε σε μια πολύ καλή εκκλησία, αγαπούσαμε και οι δύο τον Θεό, και ξέραμε ότι είμασταν στον δρόμο προς τον ουρανό. Αλλά, όπως θα ανακαλύπταμε σε λίγο, στην πραγματικότητα γνωρίζαμε πολύ λίγα για το Βασίλειό Του και για το πώς λειτουργούσε.

Ήμουν ενθουσιασμένος που μου είχε μιλήσει ο Θεός και μου είχε

αποκαλύψει την απάντηση — το Βασίλειό Του. Δεν καταλάβαινα ακόμη τι σήμαιναν αυτά τα λόγια, αλλά ασφαλώς είχα ενθαρρυνθεί. Στην πραγματικότητα δεν είχα ιδέα τι εννοούσε ο Θεός με τη λέξη *Βασίλειο*. Είχα ανάγκη να ανακαλύψω ότι, όντως, μέσα σ' αυτήν τη λέξη βρισκόταν η απάντηση που η Drenda κι εγώ αναζητούσαμε με τόση λαχτάρα.

Η Drenda κι εγώ ενώσαμε τα χέρια εκείνη την ημέρα και προσευχηθήκαμε. Πρώτα, μετανοήσαμε μπροστά στον Θεό που δεν είχαμε αφιερώσει χρόνο για να μάθουμε πραγματικά τον Λόγο Του και πώς λειτουργούσε το Βασίλειό Του σχετικά με τα οικονομικά. Μετά, μετανόησα εγώ προσωπικά που, ως επικεφαλής της οικογένειας, μας είχα οδηγήσει σ' αυτό το χάλι. Κατόπιν, προσευχηθήκαμε και οι δύο, συμφωνώντας ότι ήμασταν αποφασισμένοι να μάθουμε πώς λειτουργούσε το Βασίλειό Του και να ζήσουμε μια διαφορετική ζωή από αυτήν που είχαμε ζήσει τα τελευταία εννέα χρόνια.

Ο καλύτερος τρόπος για να περιγράψω τι συνέβη στη συνέχεια είναι να χρησιμοποιήσω το παράδειγμα ενός διακόπτη ηλεκτρικού φωτός. Μπαίνεις σ' ένα σκοτεινό δωμάτιο και απλά γυρίζεις τον διακόπτη. Φως! Μπορείς να δεις. Αυτό έγινε όταν ο Θεός άρχισε να μας διδάσκει για το Βασίλειό Του. Ήταν σαν κάποιος να πάτησε έναν διακόπτη φωτός, και μπορούσαμε να δούμε πράγματα που δεν είχαμε ξαναδεί. Αρχίσαμε να καταλαβαίνουμε ότι η Βασιλεία του Θεού είναι μια διακυβέρνηση με νόμους που δεν αλλάζουν. Συνειδητοποιήσαμε ότι μπορούσαμε να μάθουμε αυτούς τους νόμους, και να αντλήσουμε από τη δύναμη και τη σοφία του Θεού για να δημιουργήσουμε τον οικονομικό πλούτο που χρειαζόμασταν.

Ήμασταν πολύ ενθουσιασμένοι, αλλά και πολύ μπερδεμένοι ακόμη. Έχουμε να διηγηθούμε αρκετές εκπληκτικές ιστορίες που μας συνέβησαν καθώς ο Θεός άρχισε να μας διδάσκει πώς λειτουργούσε το Βασίλειό Του. Δεν θα αναφέρω πολλές από αυτές τις πρώτες ιστορίες εδώ, διότι τις έχω καταγράψει στο πρώτο βιβλίο αυτής της σειράς: «Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας». Μπορείς να πάρεις ένα αντίτυπο από το garykeese.com ή από το Amazon.com. Μπορείς επίσης να πάρεις και το βιβλίο μου «Faith Hunt» [Κυνήγι πίστης], στο οποίο περιγράφω την αρχική περίοδο που ο Θεός άρχισε να μου μαθαίνει πώς

να λαμβάνω, ενώ κυνηγούσα ελάφια. Αλλά για να μην μακρηγορώ, επί-
τρεψέ μου να σου δώσω ένα παράδειγμα.

Όπως είπα, ήμασταν χρεωμένοι μέχρι το λαιμό, χωρίς διέξοδο. Εφο-
ρία, ενεχυροδανειστήρια, 10 υπερχρεωμένες ή ακυρωμένες πιστωτικές
κάρτες, και 3 δάνεια με επιτόκιο 28%. Χρωστούσαμε στον οδοντίατρο
μας, στο καθαριστήριο, στους γονείς μας και στους φίλους μας. Χρω-
στούσαμε παντού. Στη φυσική σφαίρα δεν υπήρχε ελπίδα. Η επιχείρησή
μου δεν πήγαινε καλά, παρόλο που δούλευα σκληρά. Αλλά τώρα, βλέπο-
ντας το Βασίλειο να κάνει μερικά απίστευτα πράγματα (διάβασε τις ιστο-
ρίες στα δύο βιβλία που αναφέρθηκαν παραπάνω), ενθαρρυνθήκαμε να
προσπαθήσουμε να κατανοήσουμε με ποιον τρόπο το Βασίλειο ήταν η
απάντηση που χρειαζόμασταν. Δεν κατανοούσαμε πώς θα γινόταν αυτό,
αλλά ήμασταν σίγουροι ότι ήμασταν στο σωστό δρόμο.

Όσπου, ένα βράδυ, ο Θεός μού έδωσε ένα όνειρο και μέσα σ' αυτό
μου έδειξε ότι έπρεπε ν' αφήσω την εταιρεία με την οποία συνεργαζό-
μουν τα τελευταία εννέα χρόνια, και να ξεκινήσω τη δική μου εταιρεία,
με την οποία θα βοηθούσα τους ανθρώπους — για φαντάσου — να
απαλλαγούν από τα χρέη τους! Το ξέρω, είναι τρελό. Θέλω να πω, αν
ήξερα πώς μπορείς να απαλλαγείς από τα χρέη, θα το είχα κάνει ο ίδιος
χρόνια νωρίτερα. Αλλά αυτό ακριβώς μου έδειξε ο Θεός. Ήμουν λίγο σο-
καρισμένος. Δεν είχα ιδέα πώς να ξεκινήσω τη δική μου εταιρεία ή πώς
ακριβώς θα λειτουργούσε. Αλλά, μια εταιρεία που θα βοηθά τους αν-
θρώπους να ξεφύγουν από το χρέος; Χρειαζόμουν κάποιον να μου πει
πώς γίνεται αυτό!

Καθώς άρχισα να προσεύχομαι, είχα μια εμπειρία με το Άγιο Πνεύμα,
που άλλαξε τη ζωή μου αναφορικά με το πώς ακριβώς θα μπορούσε να
γίνει αυτό. Συνέβη σε μια επίσκεψή μου στο σπίτι πελατών τού ασφαλι-
στικού γραφείου που είχα. Ξέχασα να σου πω ότι την περίοδο που συ-
νέβαιναν αυτά ήμουν στον κλάδο των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών,
πουλώνοντας ασφάλειες ζωής και άλλους ασφαλιστικούς τίτλους. Το ξέρω,
ήμουν σαν τον τσαγκάρη που έφτιαχνε τα παπούτσια των άλλων, ενώ
τα δικά του ήταν τρύπια. Αν και πήγαινα όλο και χειρότερα στη δουλειά
μου, η εμπειρία που είχα αποκτήσει στις οικονομικές υπηρεσίες, τα προ-
ηγούμενα εννέα χρόνια, και οι γενικές γνώσεις μου σ' αυτόν τον τομέα,

θα αποδεικνύονταν πολύ σημαντικά γι' αυτό που επρόκειτο να μου δείξει τώρα ο Θεός.

Κάθισα με τον πελάτη μου και τη σύζυγό του στο τραπέζι της κουζίνας τους, και τους έκανα τη συνηθισμένη παρουσίαση, με την οποία σχημάτισα μια ακριβή εικόνα της οικονομικής τους κατάστασης, μέσα από διάφορες ερωτήσεις που τους έκανα, και συμπληρώνοντας ένα έγγραφο που ονομάζαμε δελτίο δεδομένων. Αυτά τα δεδομένα χρησιμοποιούνταν για να καθορίσουν το ύψος της ασφάλειας ζωής που θα έπρεπε να κάνουν οι πελάτες μας. Την ώρα που καταγράφαμε τα χρέη τους, και οι δύο ήταν πολύ ταραγμένοι, μάλιστα η σύζυγος άρχισε να κλαίει καθώς περιέγραφαν πόσο απελπιστικά ένιωθαν και οι δύο. Και οι δύο είχαν δουλειές πλήρους απασχόλησης, αλλά κάθε μήνα οι μισθοί τους δεν έφθαναν για να πληρώσουν τα έξοδά τους.

Έχοντας ζήσει έτσι κι εγώ, επί εννέα χρόνια, και με τον Θεό να έχει αρχίσει να διδάσκει την Drenda κι εμένα για τη Βασιλεία, μπορείς να φανταστείς πώς ένιωσα γι' αυτούς τους ανθρώπους. Όπως η Drenda κι εγώ, κι αυτοί ήταν πιστοί χριστιανοί, αλλά δεν γνώριζαν πώς λειτουργούσε το Βασίλειο του Θεού. Εκείνη την εποχή, πραγματικά δεν μπορούσα να εξηγήσω πολλά για το Βασίλειο, εκτός από μερικά από τα αρχικά πράγματα που μας είχε ήδη δείξει ο Θεός, τα οποία μοιράστηκα μαζί τους, και, φυσικά, μοιράστηκα και μερικές από τις εκπληκτικές ιστορίες που είχαμε δει να συμβαίνουν στη δική μας κατάσταση.

Προφανώς, μπορούσα να δω ότι η ασφάλεια ζωής δεν ήταν το κύριο πρόβλημά τους. Ξόδεψα λίγο χρόνο εξηγώντας τι μου δίδασκε ο Θεός σχετικά με το Βασίλειο, αλλά λαχταρούσα να μπορούσα να κάνω κάτι περισσότερο για τους προσφέρω πραγματικές απαντήσεις για την οικονομική τους κατάσταση.

Εκείνο το βράδυ, καθώς βρισκόμουν στο γραφείο μου και έκλεινα την ημέρα ταξινομώντας τον σωρό των αρχείων και των μηνυμάτων στα οποία έπρεπε να απαντήσω, ξαφνικά μου ήρθε μια σκέψη. Τι θα γινόταν αν κοιτούσα πέρα από το θέμα της ασφάλειας ζωής, και εξέταζα την πλήρη εικόνα της οικονομικής τους κατάστασης; Υπήρχε κάτι που θα μπορούσα να κάνω; Κι αν άρχιζα να ψάχνω να βρω χρήματα; Εννοώ, δηλαδή, τι θα γινόταν αν μπορούσα να βρω φθηνότερους τρόπους για να γίνουν

τα πράγματα που ήδη έκαναν; Ο στόχος μου θα ήταν απλός, θα έβρισκα φθηνότερους τρόπους για να κάνω τα πράγματα που ήδη έκαναν, και στη συνέχεια θα διοχέτευα τα χρήματα που θα περίσσευαν στην εξόφληση των χρεών τους. Έμοιαζε να είναι ένα απλό σχέδιο, αλλά πραγματικά δεν ήξερα πολλά για οποιοδήποτε άλλο οικονομικό πεδίο πέρα από τις ασφάλειες ζωής. Και πρέπει να υπογραμμίσω ότι αυτό συνέβη πριν από την εποχή της μεγάλης διάδοσης του Διαδικτύου. Η έρευνα που έπρεπε να κάνω θα γινόταν με τον παραδοσιακό τρόπο — χρησιμοποιώντας το τηλέφωνο και τον τηλεφωνικό κατάλογο.

Δούλεψα επάνω σ' αυτό ολόκληρη εκείνη την εβδομάδα, διότι είχα προγραμματίσει να ξανασυναντήσω τους πελάτες μου την επόμενη εβδομάδα. Καθώς διερευνούσα σε βάθος κάθε οικονομικό τους τομέα, έμεινα κατάπληκτος με το πόσα πολλά χρήματα μπορούσα να εξοικονομήσω για χάρη τους. Στο τέλος, το ποσό ανερχόταν σε εκατοντάδες δολάρια το μήνα. Με την οικονομική μου αριθμομηχανή, πρόσθεσα όλα τα χρέη τους, και στη συνέχεια, διοχέτευσα στις τακτικές μηνιαίες πληρωμές τους, τα χρήματα που θα απελευθερώνονταν. Όταν πάτησα το κουμπί της αριθμομηχανής μου, έμεινα άφωνος μ' αυτό που αντίκρισα την οθόνη — 6,2 χρόνια. Τα 6,2 χρόνια ήταν ο συνολικός χρόνος που θα χρειαζόταν εκείνο το ζεύγος των πελατών μου για να εξοφλήσει όλο το χρέος του, συμπεριλαμβανομένου και του στεγαστικού δανείου τους, χωρίς να χρειάζεται να γίνει κάποια αύξηση το εισόδημά τους. Ναι, το διάβασες σωστά, χωρίς αύξηση στο μηνιαίο εισόδημά τους. Σοκαρίστηκα και πίστεψα ότι είχα κάνει λάθος, οπότε έκανα τους υπολογισμούς ξανά και ξανά, μέχρι που πείστηκα ότι η απάντηση που είχα ήταν σωστή. Ήταν δυνατόν να ίσχυε αυτό; Γιατί δεν το ήξεραν και όλοι οι άλλοι;

Πήρα γρήγορα μερικά ακόμη αρχεία πελατών που είχα στη διάθεσή μου, και έκανα τους ίδιους υπολογισμούς και βρήκα παρόμοια αποτελέσματα. Καθένας από αυτούς θα μπορούσε να απαλλαγεί από τα χρέη του, ξεχρεώνοντας και το στεγαστικό του δάνειο, σε 5 έως 7 χρόνια, χωρίς να αλλάξει το μηνιαίο εισόδημά του. Ήταν πλέον αργά όταν ολοκλήρωσα τους υπολογισμούς στο γραφείο μου, αλλά καθώς πήγαινα στο σπίτι ήμουν ενθουσιασμένος. Αν αυτό που είχα ανακαλύψει ήταν αληθια, και όλοι οι υπολογισμοί μου έδειχναν ότι ήταν, τότε ήταν κάτι πολύ

σημαντικό, κάτι πραγματικά μεγάλο.

Ήμουν περίεργος να δω πώς θα αντιδρούσαν οι πελάτες μου σ' αυτές τις πληροφορίες. Για το επερχόμενο ραντεβού μου, αποφάσισα να πληκτρολογήσω τους αριθμούς σε μια απλή μονοσέλιδη παρουσίαση. Ο στόχος μου ήταν να τους δώσω ελπίδα για τη ζωή τους, διότι εγώ δεν θα είχα κάποιο κέρδος, καθώς ήξερα ότι μετά από αυτό θα ήταν απίθανο να αγοράσουν μια ασφάλεια ζωής. Αλλά ήξερα, επίσης, ότι θα άκουγαν με χαρά αυτά που είχα ανακαλύψει. Την επόμενη εβδομάδα επανεξέτασα τους υπολογισμούς μου και σιγουρεύτηκα ότι όλα ήταν σωστά.

Τη στιγμή που χτυπούσα το κουδούνι τους, ένιωσα μια νευρική προσημονή για τη συνάντησή μας. Καθίσαμε και πάλι στο τραπέζι τής κουζίνας, και τους ανακοίνωσα τι είχα κάνει με τα οικονομικά τους, όλη την εβδομάδα. Τους εξήγησα σιγά-σιγά τι σήμαινε κάθε αριθμός που υπήρχε στο φύλλο τής παρουσίασης, τους έδειξα πώς είχα φθάσει στην απελευθέρωση των χρηματικών ποσών, και τους έδωσα το όνομα και τον τηλεφωνικό αριθμό κάθε εταιρείας με την οποία θα χρειαζόταν να συνεργαστούμε για να εφαρμοστεί το σχέδιο που τους έδειχνα. Όσο έβλεπαν να αυξάνεται το μέγεθος του ποσού που απελευθερωνόταν τόσο αυξανόταν και ο ενθουσιασμός τους. Αλλά όταν κατέληξα στο συμπέρασμα ότι θα είχαν ξεχρεώσει ακόμη και το στεγαστικό τους δάνειο, μέσα σε 6,2 χρόνια, με το τρέχον εισόδημά τους, και οι δύο άρχισαν να κλαίνε, αυτή τη φορά από χαρά. Έμειναν αρκετή ώρα με δάκρυα να κυλούν στα πρόσωπά τους, λέγοντας μου ξανά και ξανά πόσο σοκαρισμένοι ήταν με τα αποτελέσματα. Μετά, σηκώθηκαν και με αγκάλιασαν, και η βραδιά κύλησε υπέροχα.

Ας είμαστε ειλικρινείς: Θα σου πει η Εφορία πώς να πληρώσεις λιγότερους φόρους; Θα σου πει ο τραπεζίτης πώς να αποφύγεις να πληρώσεις τόκους; Όχι, όλο το σύστημα έχει σχεδιαστεί για να παίρνει τα χρήματά σου, όχι για να τα προστατεύει. Ήξερα ότι αυτό που είχα ανακαλύψει έπρεπε να διδάσκεται σε κάθε οικογένεια στην Αμερική! Εκείνη η νύχτα επέδρασε καθοριστικά σ' εμένα, και μ' έκανε να θέλω να εφαρμόσω το ίδιο οικονομικό πλάνο για κάθε πελάτη που είχα.

Έτσι, σπλισμένοι με αυτές τις πληροφορίες και με την επιβεβαίωση του ονείρου που μου έδωσε ο Θεός, η Drenda κι εγώ φύγαμε από την

εταιρεία ασφαλειών ζωής με την οποία συνεργαζόμουν, και ξεκινήσαμε τη δική μας εταιρεία, κάνοντας ακριβώς αυτό που είχα κάνει για εκείνη την οικογένεια των πελατών μου. Τα πρώτα χρόνια, ονομάσαμε την εταιρεία μας, «Faith-Full Family Finances» [Πλήρης Αξιο-Πίστη Διαχείριση των Οικογενειακών Οικονομικών]. Το όνομα φανέρωνε ξεκάθαρα το έργο μας — αν καταλάβαινες το Βασίλειο και την πίστη, οι οικονομικές σου ανάγκες θα καλύπτονταν πλήρως. Συμφωνώ ότι δεν ήταν ένα πολύ καλό όνομα για μια εταιρεία, αλλά λειτούργησε. Αργότερα αλλάξαμε το όνομα σε Forward Financial Group, το οποίο εξακολουθούμε να διατηρούμε και σήμερα με επιτυχία.

Για να είμαι ειλικρινής, οι δικές μας οικονομικές ανάγκες δεν ήταν ακόμη πλήρως καλυμμένες. Έπρεπε ακόμη να ξεπληρώσουμε διάφορα χρέη, αλλά ξέραμε ότι είχαμε βρει τον δρόμο που έπρεπε να βαδίσουμε. Όταν ξεκινούσαμε τη νέα μας εταιρεία, ήμασταν ενθουσιασμένοι αλλά και λίγο αγχωμένοι ταυτόχρονα. Είχαμε πολλά να μάθουμε για τη δημιουργία και τη λειτουργία μιας εταιρείας, αλλά το μεγαλύτερο εμπόδιο που αντιμετωπίσαμε ήταν πώς να βγάζουμε χρήματα μέσα από αυτήν. Η δυσκολία ήταν ότι αισθανόμασταν ότι δεν μπορούσαμε, αλλά και δεν θέλαμε, να χρεώσουμε επιπλέον τους ανθρώπους που επιχειρούσαμε να βοηθήσουμε να ξεφύγουν από το χρέος. Αυτό ήταν ένα μεγάλο εμπόδιο για το οποίο περάσαμε αρκετό χρόνο προσευχόμενοι και εξετάζοντας διάφορες επιλογές. Χωρίς να υπεισέλθω σε λεπτομέρειες, θα πω ότι ο Κύριος μου έδειξε μια καταπληκτική στρατηγική για να στήσω την εταιρεία και να βγάλω χρήματα χωρίς να χρεώνω την αμοιβή μου στον πελάτη μου.

Στη συνέχεια, έπρεπε να βρούμε έναν τρόπο να επιταχύνουμε τους χρονοβόρους υπολογισμούς επάνω στα δεδομένα κάθε πελάτη μου, που τους έκανα με το χέρι για καθέναν ξεχωριστά. Ήξερα ότι θα έπρεπε να δημιουργήσω ένα ηλεκτρονικό πρόγραμμα γι' αυτή τη δουλειά, αλλά δεν ήξερα τίποτα από υπολογιστές και ούτε γνώριζα κάποιον που να μπορούσε να το κάνει αυτό. Και πάλι, ο Θεός έκανε κάτι καταπληκτικό. Έλαβα μια κλήση από ένα άτομο πολύ μακριά από το σπίτι μας που μας είχε ακούσει. Ήθελε να δει τι κάναμε, ως πελάτης. Του άρεσε αυτό που κάναμε, και καθώς μιλούσαμε, ανακάλυψα ότι ήταν προγραμματιστής

υπολογιστών και είχε και δική του εταιρεία. Του μίλησα για την ανάγκη μας, και είπε με ενθουσιασμό ότι ήθελε να μας βοηθήσει. Του είπα ότι μόλις ξεκινούσαμε την εταιρεία μας και ακόμη δεν είχαμε χρήματα να τον πληρώσουμε για τη δουλειά που θα πρόσφερε, παρόλο που του κάναμε μια μεγάλη έκπτωση στη δική μας δουλειά. Μου είπε ότι θα μπορούσα να τον πληρώσω όταν η επιχείρησή μου θα άρχιζε να φέρνει χρήματα. Αυτό και κάναμε.

Ο κόσμος ενθουσιάστηκε με τη δουλειά μας. Και γιατί όχι; Ήταν δωρεάν, και οι άνθρωποι θέλουν να βρίσκουν χρήματα και να γλυτώνουν από τα χρέη τους. Η επιχείρηση κυριολεκτικά απογειώθηκε, και κατορθώσαμε να ξεχρεώσουμε εντελώς σε δύομισι χρόνια. Σύντομα είχαμε πάνω από 300 εκπροσώπους να μοιράζονται το σχέδιό μας σε όλη τη χώρα. Εκτός από το ότι μπορέσαμε να αγοράσουμε νέα αυτοκίνητα τοις μετρητοίς, προχωρήσαμε στην κατασκευή και την εξόφληση του σπιτιού των ονείρων μας. Η εταιρεία μας μεγάλωσε και μας επέτρεψε να δώσουμε εκατοντάδες χιλιάδες δολάρια για να υποστηρίξουμε ανθρώπους και τη διάδοση του Ευαγγελίου όλα αυτά τα χρόνια.

Το «debt plan» [σχέδιο χρέους], όπως το ονομάζουμε, εξακολουθούμε να το συντάσσουμε δωρεάν, ακόμη και σήμερα, 30 χρόνια αργότερα. Η εταιρεία αναπτύχθηκε στην αποστολή της καθώς περνούσαν τα χρόνια. Συνεχίσαμε, εστιάζοντας στις επενδύσεις συνταξιοδότησης μετά το οικονομικό κραχ του 2001 και, φυσικά, μετά το κραχ του 2008, στο οποίο εκατομμύρια άνθρωποι έχασαν το 50% έως 80% των συνταξιοδοτικών αποταμιεύσεων τους. Αναζητήσαμε ασφαλείς επενδυτικές επιλογές, ξεκινώντας αυτόν τον τομέα της επιχείρησής μας το 2001. Είμαι υπερήφανος να πω ότι από τα πάνω από εκατό εκατομμύρια δολάρια που διαχειριζόμαστε επί του παρόντος για τους πελάτες μας, ούτε ένας από αυτούς δεν έχασε ούτε δεκάρα στις επενδύσεις του τα προηγούμενα 16 χρόνια οικονομικού χάους στη χώρα μας και στον κόσμο. Και όπως ήταν το αρχικό σχέδιό μας, δεν υπάρχει αμοιβή, καμία αμοιβή διαχείρισης ή αμοιβή μεσίτη δεν υπάρχουν για τους επενδυτικούς πελάτες μας, ούτε στην αρχή ούτε σε ετήσια βάση. Εάν έχετε κουραστεί να διακινδυνεύετε τα χρήματα της συνταξιοδότησής σας, μπορείτε να επικοινωνήσετε με την Forward Financial Group στο 1-(800)-815-0818 ή στο

Forwardfinancialgroup.com για περισσότερες πληροφορίες.

Καταπληκτικό, έτσι; Μια απλή ιδέα από το Άγιο Πνεύμα άλλαξε τις ζωές μας για πάντα! Ναι, έπρεπε να εργαστούμε για να την αξιοποιήσουμε, αλλά ο Θεός μάς έδειξε πού να κινηθούμε. «Πώς ένιωθες, Gary, όταν δεν ήσουν πλέον χρεωμένος;» Ειρήνη! Ανάπαυση! Σκέψου το λίγο. Περάσαμε, από τα σοβαρά οικονομικά προβλήματα και τις ελλείψεις, στο να έχουμε ξεχρεώσει πλήρως, και να αγοράζουμε τοις μετρητοίς τα αυτοκίνητά μας, το σπίτι μας και ό,τι άλλο χρειαζόμασταν. Για εννέα ολόκληρα χρόνια, ήμουν κάτω υπό υπερβολική πίεση κάθε μέρα, κάθε λεπτό. Δεν μπορούσα να αναπαυθώ. Δεν είχε σημασία ποια ημέρα της εβδομάδας ήταν, ή αν ήταν διακοπές. Δεν είχα ειρήνη. Τα οικονομικά προβλήματά μου με ακολουθούσαν όπου κι αν πήγαινα. Βίωνα συνεχή απογοήτευση και ταπείνωση λόγω της οικονομικής μας κατάστασης. Ο φόβος ήταν ο μόνιμος σύντροφός μου, οι κρίσεις πανικού και τα αντικαταθλιπτικά έγιναν τρόπος ζωής για μένα στο αποκορύφωμα της απελπισίας μου.

Με όλες τις οικονομικές αλλαγές, και έχοντας στη διάθεσή μας όλα τα αγαθά που χρειαζόμασταν, θα μπορούσε να μπει κανείς στον πειρασμό να σκεφτεί ότι τα προσωπικά μας οικονομικά ήταν η νίκη. Ναι, το

να έχουμε τα πράγματα που χρειαζόμασταν ήταν μια τεράστια νίκη, αλλά αυτό που πραγματικά μας ενθουσίασε ήταν ότι είδαμε το Βασίλειο του Θεού να λειτουργεί. Καθώς η Drenda κι εγώ βλέπαμε το Βασίλειο να λειτουργεί

ξανά και ξανά, λέγαμε συχνά μεταξύ μας, «Το είδες αυτό;» Ακριβώς όπως όταν ανοίγει ένας διακόπτης φωτός, όλα γίνονται ξεκάθαρα με το φως και μπορείς να τα δεις. Να μπορείς να βλέπεις, αφού πρώτα ήσουν τυφλός και ζούσες χωρίς απαντήσεις, είναι μια υπέροχη εμπειρία. Το ότι ανακαλύψαμε τον πραγματικό θησαυρό μας, το Βασίλειο του Θεού, ήταν κάτι αληθινά εκπληκτικό. Για να σου περιγράψω πώς ένιωσα, θα πω απλά ότι για πρώτη φορά στη ζωή μου, αισθάνθηκα αναπαυμένος!

**ΜΙΑ ΑΠΛΗ ΙΔΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ
ΑΛΛΑΞΕ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΜΑΣ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ! ΝΑΙ,
ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΕΡΓΑΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΝΑ ΤΗΝ
ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΟΥΜΕ, ΑΛΛΑ Ο ΘΕΟΣ ΜΑΣ
ΕΔΕΙΞΕ ΠΟΥ ΝΑ ΚΙΝΗΘΟΥΜΕ.**

Ξεκουράστηκα! Το δράμα σταμάτησε! Στο παρελθόν, αν το λάστιχο του αυτοκινήτου μας τρυπούσε, περνούσαμε μια μεγάλη συναισθηματική κρίση. «Πού θα βρούμε τα χρήματα; Έχει μείνει κάποια κάρτα που μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε;» Αλλά σήμερα, αν για κάποιο λόγο το αυτοκίνητο μας καταστρεφόταν, θα ρωτούσα τη γυναίκα μου, «Τι χρώμα θέλεις αυτή τη φορά;» Ούτε δράμα, ούτε πανικός, ούτε χρέος, αλλά μόνο ανάπαυση. Μπορούμε να παραμένουμε σταθεροί στην αποστολή και στον σκοπό μας. Δεν ζούμε πια για να επιβιώνουμε, μπορούμε να ζούμε για την ίδια τη ΖΩΗ!

Γι' αυτό, λοιπόν, σας λέω: Μη μεριμνάτε για τη ζωή σας, τι θα φάτε και τι θα πιείτε, ούτε για το σώμα σας, τι θα ντυθείτε. Η ζωή δεν είναι σπουδαιότερη από την τροφή; Και το σώμα δεν είναι σπουδαιότερο από το ντύσιμο; Κοιτάξτε τα πουλιά που δε σπέρνουν ούτε θερίζουν ούτε συνάζουν αγαθά σε αποθήκες, κι όμως ο ουράνιος Πατέρας σας τα τρέφει· εσείς δεν αξίζετε πολύ περισσότερο απ' αυτά;

—Κατά Ματθαίον 6:25-26, ΕΒΕ

Τα τελευταία 36 χρόνια, έχω καθίσει με χιλιάδες ανθρώπους στο τραπέζι της κουζίνας τους, και έχω συζητήσει τα οικονομικά τους σε πολύ προσωπικό επίπεδο. Έχω μιλήσει δημόσια σε ακροατήρια χιλιάδων ανθρώπων σε όλο τον κόσμο, και το κοινό πράγμα που βρίσκω όπου κι αν κοιτάξω είναι ότι όλοι αναζητούν την ανάπαυση!!!! Όλοι προσμένουν το Σαββατοκύριακο, τις διακοπές ή τη συνταξιοδότηση — για να σταματήσουν και να ξεκουραστούν.

Αρκετές πρόσφατες μελέτες που διάβασα διαπίστωσαν ότι στο 70% των Αμερικανών δεν τους αρέσει η δουλειά τους, και από αυτό το 70%, το 20% δεν εργάζονται με αφοσίωση και μάλλον μισούν τη δουλειά τους. Γιατί πηγαίνουν να κάνουν κάτι που μισούν; Πόσο πολύ πρέπει να πιέζονται για να υπομένουν τόσο συναισθηματικό πόνο σε καθημερινή βάση; Για να το πω χωρίς περιστροφές, ουσιαστικά είναι σκλάβοι. (Όλοι ήμασταν. Έχουμε μεγαλώσει σ' έναν κόσμο όπου ο μόνος τρόπος για να ευημερήσουμε είναι να έχουμε αρκετά χρήματα για να έχουμε επιλογές. Αλλά για τους περισσότερους ανθρώπους, αυτό δεν συμβαίνει.) Τα όνει-

ρά τους για μια όμορφη ζωή σιγά-σιγά ξεθωριάζουν, και οδηγούνται σε μια ζωή επιβίωσης καταλήγοντας σε αδιέξοδες δουλειές, στα 30, στα 40 κι ακόμα και στα 50 τους.

Μια πρόσφατη έρευνα αναφέρει ότι το 69% του αμερικανικού πληθυσμού δεν έχει ούτε χίλια δολάρια σε αποταμιεύσεις¹. Το άγχος και το συναισθηματικό τραύμα που βιώνουν οι περισσότεροι άνθρωποι διαστρεβλώνει την αίσθηση της ταυτότητάς τους και την αυτοεκτίμησή τους. Τα όνειρά τους έχουν μπει στο ράφι και αντικαταστάθηκαν από τον αγώνα για την κάλυψη των καθημερινών αναγκών και την πίκρα τής διάψευσης των προσδοκιών τους. Η χαρά χάθηκε.

Θυμάμαι μια μέρα που μιλούσα με έναν πάστορα για τα οικονομικά. Μου είπε ότι αγαπούσε τη διακονία του και αγαπούσε τους ανθρώπους, και κάθε μέρα ξυπνούσε με ενθουσιασμό μέχρι τη στιγμή που θυμόταν την οικονομική του κατάσταση. Ήταν σαν να έπεφτε επάνω του ένα μεγάλο μαύρο σύννεφο που του έκοβε το φως του ήλιου, καθώς αποθαρρυντικές σκέψεις γεννιόταν στο μυαλό του και τον κρατούσαν όμηρο σε μια νοοτροπία επιβίωσης, οικονομικής απελπισίας και συνεχούς δουλειάς.

Αντί να ζουν οι ίδιοι τη νίκη, οι άνθρωποι έχουν καταλήξει να παρακολουθούν τους άλλους να κερδίζουν. Το Χόλυγουντ έχει βγάλει δισεκατομμύρια δείχνοντας στις μάζες άλλους ανθρώπους που κερδίζουν, στη μεγάλη οθόνη. Αυτοί που δεν μπορούν να δουν τον εαυτό τους να κερδίζει ξεφεύγουν για λίγα λεπτά από την απελπισία τους, και ζουν τα όνειρά τους βλέποντας τέλειους ανθρώπους να ζουν τέλειες ζωές στη μεγάλη οθόνη.

Ο αθλητισμός αυτή τη στιγμή αντλεί δισεκατομμύρια δολάρια το χρόνο από θεατές σε όλον τον κόσμο. Το 2017, το NFL [Πρωτάθλημα ράγκμπι των ΗΠΑ] έφερε πάνω από 7,8 δισεκατομμύρια, ενώ το Σούπερ Μπούουλ [ο τελικός του πρωταθλήματος], περίπου 15,5 δισεκατομμύρια, τόσα τα

¹ Niall McCarthy, "Survey: 69% of Americans Have Less Than \$1,000 in Savings," *Forbes*, September 23, 2016, <https://www.forbes.com/sites/niallmccarthy/2016/09/23/survey-69-of-americans-have-less-than-1000-in-savings-infographic/#30d27351ae67>.

χρήματα από ένα μόνο παιχνίδι!^{2 3} Οι άνθρωποι αγαπούν να επευφημούν την αγαπημένη τους ομάδα για τη νίκη.

Αλλά αυτό που πρέπει να καταλάβουμε είναι ότι όλοι ήμασταν προορισμένοι και δημιουργημένοι για να κερδίζουμε — να είμαστε στον αγώνα, να συμμετέχουμε στο παιχνίδι και τελικά να κερδίζουμε. Η οικονομική απελπισία είναι ο κανόνας, όχι η εξαίρεση, για τους περισσότερους ανθρώπους — και έτσι, ο μόνος τρόπος για να ξεφεύγουμε είναι να ζούμε τη ζωή που όλοι ονειρευόμαστε μέσα από τις ζωές των άλλων. Ποιο είναι το δέλεαρ πίσω από ένα λαχείο; Γιατί ήταν τόσο δημοφιλής η τηλεοπτική εκπομπή «Ποιος θέλει να γίνει εκατομμυριούχος»; Για ποιον λόγο τα διάφορα σχέδια πλουτισμού είναι τόσο δημοφιλή και δελεαστικά; Η απάντηση; ΑΝΑΠΑΥΣΗ! Όλοι έχουν κουραστεί να τρέχουν, όλοι έχουν κουραστεί να ξυπνούν με το βάρος του αγώνα για επιβίωση που τους κλέβει τα όνειρά τους. Αλλά, το να ζεις μια ζωή με οικονομικό άγχος δεν είναι κάτι νέο, στην πραγματικότητα, είναι τόσο παλιό όσο σχεδόν και ο άνθρωπος επάνω στη γη. Ωστόσο, δεν ήταν το σχέδιο του Θεού στην αρχή, και ούτε είναι το σχέδιο του Θεού για σένα, σήμερα.

² Michael David Smith, "Packers' Books Show NFL teams Split \$7.8 Billion in National Revenue," NBC Sports, <http://profootballtalk.nbcsports.com/2017/07/12/packers-books-show-nfl-teams-split-7-8-billion-in-national-revenue/>.

³ Joe D'Allegro, "Super Bowl Billions: The Big Business Behind the Biggest Game of the Year," CNBC, January 22, 2017, updated February 2, 2017, <https://www.cnbc.com/2017/01/20/super-bowl-billions-the-big-business-behind-the-big-game.html>.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΝΟΜΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Απελπιστική – έτσι θα περιέγραφα τη ζωή μας πριν καταλάβουμε πώς να αναπαυόμαστε. Εννέα χρόνια είναι πολύς καιρός για να ζεις μέσα σε οικονομικό χάος και άγχος. Μπορώ να θυμηθώ πολλές φορές να κοιτώ το αγρόκτημα των 300 στρεμμάτων που νοικιάζαμε για 300 δολάρια το μήνα, που μόλις και μετά βίας καταφέραμε να πληρώσουμε, παρόλο που ήταν εξαιρετικά φθηνό, και να αναρωτιέμαι αν θα μπορούσα ποτέ να έχω δικό μου ένα τέτοιο κομμάτι γης.

Ο ιδιοκτήτης σχεδίαζε να χτίσει ένα γήπεδο γκολφ σ' αυτήν την έκταση και ήθελε απλά κάποιον να ζει εκεί και να προσέχει το ακίνητο μέχρι να ξεκινήσει το έργο, κάτι που υπολόγιζαν ότι θα ξεκινούσε μετά από τρία με πέντε χρόνια. Η παλιά αγροικία προσφερόταν «όπως ήταν», και δεν σκόπευαν να πληρώσουν για επισκευές στη διάρκεια εκείνων των χρόνων. Την πήραμε, και αφού τη βάψαμε και την καθαρίσαμε καλά, το παλιό σπίτι απέκτησε τη δική του ξεχωριστή γοητεία. Σχεδιάζαμε να μείνουμε εκεί για τρία χρόνια και μετά να προχωρήσουμε, αλλά μετά από οκτώ χρόνια ήμασταν ακόμη εκεί, και δεν βρισκόμασταν καθόλου πιο κοντά στο να αγοράσουμε κάτι δικό μας.

Αφού ο Θεός μου μίλησε για το Βασίλειο, και αρχίσαμε να μελετάμε και να εφαρμόζουμε τις αρχές και τους νόμους τού Βασιλείου, τα πράγ-

ματα άρχισαν ν' αλλάζουν. Στην αρχή, καθώς τα οικονομικά μας άρχισαν να βελτιώνονται, ήμασταν τόσο ενθουσιασμένοι με τις μικρές νίκες μας. Θυμάμαι ότι αγόρασα ένα πλυντήριο πιάτων για την παλιά αγροικία και την Drenda, και ήμουν τόσο ευτυχισμένος, κι η Drenda ακόμα περισσότερο! Βοηθούσα κι εγώ στο πλύσιμο των πιάτων, αλλά ήμουν απασχολημένος με την επιχείρηση, και με τέσσερα παιδιά στο σπίτι, εκείνη διαρκώς έπλενε πιάτα. Όταν αγорάσαμε το πλυντήριο, θυμάμαι ότι της είπα, «Το πιστεύεις ότι μόλις αγорάσαμε ένα νέο πλυντήριο πιάτων, πληρώνοντας τους μετρητοίς;» Τώρα, εσύ μπορεί να σκέφτεσαι, «Μα, είναι τόσο σημαντικό ν' αγорάσεις ένα πλυντήριο πιάτων;» Λοιπόν, για να το καταλάβεις αυτό, θα έπρεπε να ξέρεις πώς ήταν οι άλλες συσκευές στην κουζίνα της αγροικίας μας. Τόσο η σόμπα όσο και το ψυγείο μας ήταν 25 ετών και είχαν εκείνο το παλιό πράσινο χρώμα. Έτσι, η αγορά ενός καινούργιου πλυντηρίου πιάτων ήταν μια τεράστια νίκη για εμάς.

Στο προηγούμενο κεφάλαιο, περιέγραψα πώς μου έδωσε ο Θεός ένα όνειρο και ένα σχέδιο για να ξεκινήσω μια επιχείρηση που θα γινόταν η απάντηση στο οικονομικό μας χάος. Μπορεί να σκέφτεσαι, «Μακάρι ο Θεός να μου έδειχνε κι εμένα κάτι τέτοιο». Τα καλά νέα είναι ότι επιθυμεί να το κάνει, αλλά υπάρχουν κάποια πράγματα που πρέπει να γνωρίζεις σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας του Βασιλείου πριν μπορέσεις να αξιοποιήσεις αυτού του είδους τη βοήθεια. Η καθοδήγηση που έλαβα εκείνη την ημέρα στο όνειρο ήρθε επειδή ο Θεός μάς δίδασκε για το Βασίλειο Του και ήταν μια άμεση εφαρμογή των όσων μας είχε δείξει. Αν και μίλησα για το Βασίλειο λεπτομερώς στο τελευταίο μου βιβλίο, θα πρέπει να ξαναμιλήσω κι εδώ, για να δημιουργήσουμε μια πλατφόρμα επάνω στην οποία θα δουλέψουμε.

Ο κόσμος με ρωτάει τι εννοώ με τον όρο «Βασίλειο του Θεού». Δεν γνώριζα για το Βασίλειο του Θεού παρόλο που ήμουν πιστός χριστιανός. Ήξερα πως όταν πέθαινα θα πήγαινα στον παράδεισο, αλλά δεν κατανοούσα το Βασίλειο του Θεού, και ούτε γνώριζα πραγματικά πώς λειτουργούσε. Για να κατανοήσεις το Βασίλειο του Θεού, θα πρέπει να καταλάβεις τι σημαίνει η λέξη *βασίλειο*. Η κυριολεκτική έννοια της λέξης είναι το πολίτευμα στο οποίο κυριαρχεί ένας βασιλιάς. Το βασίλειο λειτουργεί σύμφωνα με τον λόγο του βασιλιά. Τα λόγια του γίνονται ο νόμος που δι-

έπει την επικράτειά του και τις ζωές των πολιτών του. Κάτι άλλο που χαρακτηρίζει ένα βασίλειο είναι ότι ένα πλήθος ανθρώπων δεν συνιστούν ένα βασίλειο. Για να λειτουργεί ένα βασίλειο θα πρέπει να υπάρχει μια διακυβέρνηση που υπόκειται σε νόμους και εφαρμόζει τους νόμους τού βασιλιά σε κάθε νόμιμο πολίτη αυτού του βασιλείου. Αυτή η αντίληψη ότι ο Θεός έχει ένα Βασίλειο με καθιερωμένους νόμους που λειτουργούν για κάθε νόμιμο πολίτη του Βασιλείου Του φαίνεται να είναι άγνωστη και να μην λειτουργεί στο μεγαλύτερο μέρος του χριστιανικού κόσμου. Οι περισσότεροι χριστιανοί πιστεύουν ότι ο Θεός αποφασίζει ποιες προσευχές θα απαντήσει ή σε ποιον θα δείξει την εύνοιά Του. Πιστεύουν ότι αν νηστέψουν για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, ή αν κάνουν περισσότερο πνευματικό έργο για τον Θεό, τότε θα έχουν περισσότερη χάρη από τον Θεό. Φίλε μου, ήδη έχεις τη χάρη Του.

Δεν είστε, λοιπόν, πια ξένοι και χωρίς δικαιώματα, αλλά ανήκετε στο λαό του Θεού, στην οικογένεια του Θεού.

—Προς Εφεσίους 2:19, ΕΒΕ

Δεν είσαι μόνο πολίτης του Βασιλείου Του, αλλά και μέλος τής οικογένειάς Του, μέλος του βασιλικού οίκου του, γιος ή κόρη του Βασιλιά. Στο 4^ο κεφάλαιο της Επιστολής Προς Γαλάτας διαβάζουμε τι σημαίνει αυτό για σένα και για μένα.

Λέω δε ότι, για όσον χρόνο ο κληρονόμος είναι νήπιος, δεν διαφέρει από τον δούλο, αν και είναι κύριος όλων· αλλά, είναι κάτω από επιτρόπους και οικονόμους, μέχρι την προθεσμία που έβαλε ο πατέρας του. Έτσι κι εμείς, όταν ήμασταν νήπιοι, ήμασταν δουλωμένοι κάτω από τα στοιχεία τού κόσμου· όταν, όμως, ήρθε το πλήρωμα του χρόνου, ο Θεός εξαπέστειλε τον Υιό του, ο οποίος γεννήθηκε από γυναίκα και υποτάχθηκε στον νόμο· για να εξαγοράσει αυτούς που ήσαν κάτω από τον νόμο, ώστε να λάβουμε την υιοθεσία. Και επειδή είστε γιοι, ο Θεός έστειλε το Πνεύμα τού Υιού του στις καρδιές σας, το οποίο κράζει: Αββά, Πατέρα. Ώστε, δεν είσαι πλέον δούλος, αλλά γιος· αν, όμως, είσαι γιος, είσαι και κληρονόμος τού Θεού διαμέσου τού Χριστού.

—Προς Γαλάτας 4:1-7

Είσαι κληρονόμος ολόκληρης της περιουσίας Του ως γιος ή κόρη Του, και ως πολίτης του Βασιλείου Του έχεις όλα τα δικαιώματα που απορρέουν από τους νόμους Του! Για σκέψου το αυτό για λίγο, και προσπάθησε να το κατανοήσεις — κι εσύ έχεις όλα όσα έχω εγώ. Δεν υπάρχει τίποτα που να χρειάζεσαι και να μην το έχεις ήδη. Έτσι, λοιπόν, σταμάτα να επαιτείς και να κλαις. Δεν είναι δυνατόν να ικετεύεις για κάτι που το

ΤΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ ΩΡΑΙΑ, ΚΑΙ ΜΟΥ ΑΡΕΣΕΙ ΝΑ ΑΙΣΘΑΝΟΜΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ΑΛΛΑ ΟΤΑΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΚΑΘΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΟΜΟ, ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΑΙΣΘΑΝΟΜΑΙ ΣΩΣΜΕΝΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΜΑΙ ΣΩΣΜΕΝΟΣ. Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΖΗΤΗΜΑ ΠΟΥ ΚΑΘΟΡΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΟΜΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

έχεις ήδη. Ο Θεός δεν αποφασίζει κατά περίπτωση ποιον θα βοηθήσει και ποιον όχι. Όποιος είναι γιος ή κόρη του Θεού έχει ήδη τη βοήθειά Του.

Επίτρεψέ μου να το συγκρίνω με την ιδιότητα του πολίτη των Ηνωμένων Πολιτειών. Εάν είσαι πολίτης των ΗΠΑ, τότε έχεις ήδη την υποστήριξη της κυβέρνησης των ΗΠΑ για την εφαρμογή των νόμων προς όφελός σου. Αυτό το προνόμιο συμπεριλαμβάνεται στην υπηκοότητά σου. Έτσι, δεν μπορείς να νηστέψεις και να προ-

σευχηθείς αρκετά για να κερδίσεις τη βοήθειά Του. Σου την έχει δώσει ήδη διαμέσου του έργου του Ιησού Χριστού. Γι' αυτό απόλαυσέ την. Σου ανήκει!

Μας ανέστησε μαζί με τον Ιησού Χριστό και μας έβαλε να καθίσουμε μαζί μ' αυτόν στα ουράνια. Έτσι, με την αγάπη που μας έδειξε δια του Ιησού Χριστού, φανερώνει στις μελλοντικές γενιές πόσο υπερβολικά γενναιόδωρη είναι η χάρη του.

—Προς Εφεσίους 2:6-7, ΕΒΕ

Αυτή η φράση, «μας έβαλε να καθίσουμε μαζί μ' αυτόν στα ουράνια» μιλάει για τη νομική θέση σου μέσα στο Βασίλειο του Θεού. Ο Ιησούς κάθεται στα δεξιά τού Πατέρα, και εκεί ακριβώς κάθεσαι κι εσύ, αφού είσαι μέρος του σώματος του Χριστού. Έτσι, μαζί με τον Ιησού, είσαι συ-

γκληρονόμος όλων όσων έχει ο Θεός. Ξέρω ότι μοιάζει απίστευτο όταν το σκέφτεσαι αυτό, αλλά είναι αλήθεια. Τα έχεις όλα, είσαι μέλος τής οικογένειας, και το Βασίλειο ανήκει στην οικογένεια! Αλλά επειδή ο διάβολος προσπάθησε να κρύψει όλα όσα είσαι και όλα όσα έχεις, οι περισσότεροι άνθρωποι, ακόμα και οι χριστιανοί, ζουν σαν να είναι ακόμη δεσμευμένοι από το γήινο σύστημα της κατάρτας τής επιβίωσης!

Το κλειδί που άλλαξε τη ζωή μου ήταν όταν συνειδητοποίησα ότι ήταν και είναι μια διακυβέρνηση με νόμους, και ότι εγώ, όντας πολίτης του Βασιλείου, έχω τα νόμιμα δικαιώματα και τα οφέλη που προκύπτουν από αυτό. Τα συναισθήματα είναι ωραία, και μου αρέσει να αισθάνομαι την παρουσία του Θεού, αλλά όταν πρόκειται για ζητήματα που καθορίζονται από τον νόμο, δεν χρειάζεται να αισθάνομαι σωσμένος για να είμαι σωσμένος. Η σωτηρία είναι ζήτημα που καθορίζεται από τον νόμο τού Θεού. Δεν χρειάζεται να αισθάνομαι ότι είμαι πολίτης των ΗΠΑ για να είμαι πολίτης τους. Γνωρίζω ήδη ότι είναι ένα νομικό ζήτημα που καθορίζεται από το γεγονός ότι γεννήθηκα εδώ. Όταν στέκεσαι μπροστά στον Θεό και στηρίζεσαι στον νόμο Του αντί για τα συναισθήματά σου, τα πράγματα αλλάζουν!

Κι αυτή είναι η παρρησία που έχουμε προς αυτόν, ότι: Αν ζητάμε κάτι σύμφωνα με το θέλημά του, μας εισακούει. Και αν γνωρίζουμε ότι μας εισακούει, ό,τι αν ζητήσουμε, γνωρίζουμε ότι παίρνουμε τα αιτήματα που ζητήσαμε απ' αυτόν.

—Α΄ Ιωάννου 5:14-15

Σκέψου για ένα λεπτό αυτό το κομμάτι της Αγίας Γραφής, είναι ένα από τα αγαπημένα μου. Αν ζητήσω κάτι σύμφωνα με τη θέλημά Του, ξέρω ότι με ακούει! Αυτό δεν αναφέρεται στα ηχητικά κύματα που ακούμε με τα αυτιά μας, αυτό είναι μια νομική δήλωση. Σκέψου έναν δικαστή και την αίθουσα του δικαστηρίου του. Αν ένας δικαστής αποφασίσει να προβεί στην ακρόαση μιας υπόθεσης, σημαίνει ότι θα διευθετήσει το ζήτημα σύμφωνα με τους νόμους. Στην περίπτωσή μας, αν έχουμε ζητήσει κάτι σύμφωνα με τους νόμους του Βασιλιά, ξέρουμε ήδη ότι θα εφαρμόσει τον νόμο Του. Συνεπώς, είμαστε βέβαιοι για το αποτέλεσμα, δεν υπάρχει λόγος για εικασίες.

Για παράδειγμα, οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν είναι βασίλειο γιατί δεν έχουν βασιλιά, αλλά λειτουργούν με νόμους που ισχύουν εξίσου και είναι στη διάθεση κάθε νόμιμου πολίτη. Αντίστοιχα, και το Βασίλειο του Θεού διέπεται από νόμους που ισχύουν για κάθε πολίτη, χωρίς μεροληψία. Οι ιστορίες που διαβάζουμε στη Βίβλο δεν βρίσκονται εκεί για να αποτελούν ένα ευχάριστο ανάγνωσμα, αλλά για να μας δείχνουν πώς λειτουργούν αυτοί οι νόμοι, ώστε να τους μάθουμε και να γνωρίσουμε πώς να τους χρησιμοποιούμε. Ο Ιησούς χρησιμοποίησε τη φράση «Η Βασιλεία τού Θεού είναι σαν...» πολλές φορές όταν εξηγούσε στους ανθρώπους πώς λειτουργούσε το Βασίλειο. Ο Ιησούς αναφερόταν στους νόμους τού Βασιλείου όταν έλεγε τις παραβολές, για να δώσει μια οπτική εικόνα για το πώς λειτουργούσαν οι νόμοι ή για να εξηγήσει γιατί συνέβη κάτι. Αλλά, για κάποιο λόγο, οι άνθρωποι δεν έχουν ιδέα ότι το Βασίλειο του Θεού έχει νόμους που διέπουν τη λειτουργία του. Πολλοί πιστεύουν ότι ο Θεός μπορεί να κάνει ό,τι θέλει, όταν το θέλει, επειδή είναι ο Θεός. Θα συμφωνήσω ότι ο Θεός έχει τη δύναμη να κάνει ό,τι θέλει. Ωστόσο, περιορίζεται από τους δικούς Του νόμους. Ξέρω ότι μπορεί να σου ακούγεται παράξενο, αλλά για να εξηγήσω την άποψή μου, ας ρίξουμε μια γρήγορη ματιά στο 6^ο κεφάλαιο του Κατά Μάρκον Ευαγγελίου.

Κι ο Ιησούς τους έλεγε: «Δεν υπάρχει προφήτης που να μην τον περιφροούν οι συμπατριώτες του, οι συγγενείς του κι η οικογένειά του». Έτσι δεν μπόρεσε να κάνει εκεί κανένα θαύμα, παρά μόνο ακούμπησε τα χέρια του σε λίγους αρρώστους και τους θεράπευσε. Κι έμενε κατάπληκτος από την απιστία τους.

—Κατά Μάρκον 6:4-6

Διαβάζοντας αυτά τα λόγια των Γραφών, κάποια πράγματα θα πρέπει να σου έκαναν ιδιαίτερη εντύπωση, και να σου έδωσαν μια εικόνα για το πώς λειτουργεί το Βασίλειο.

Δεν μπόρεσε να κάνει κανένα θαύμα...

Πρώτα απ' όλα, πολλοί χριστιανοί δεν έχουν διαβάσει αυτό το κομμάτι, και θα διαφωνούσαν μαζί σου κατηγορηματικά αν έλεγες ότι υπήρ-

χαν περιπτώσεις στη Βίβλο όπου ο Ιησούς δεν μπορούσε να θεραπεύσει, και θα σου έλεγαν ότι κάνεις λάθος. Αλλά όπως είδες, δεν μπορούσε. Όταν καταλάβεις ότι το Βασίλειο λειτουργεί με νόμους, τότε αρχίζεις να κατανοείς αυτήν την ιστορία. Οι περισσότεροι χριστιανοί θεωρούν ότι ο Ιησούς επέλεξε να μην τους θεραπεύσει. Αυτή η άποψη μοιάζει λογική, όταν δεν έχεις κατανοήσει ότι το Βασίλειο λειτουργεί με βάση το νομικό του σύστημα. Γνωρίζοντας ότι ο Ιησούς είχε όλη τη δύναμη να θεραπεύει, κι εντούτοις δεν το έκανε, αν δεν έχεις κατανοήσει την αρχή τής νομιμότητας, είναι φυσικό να καταλήξεις στο συμπέρασμα ότι επέλεξε να μην θεραπεύσει. Τι άλλο θα μπορούσε να έχει συμβεί;

Ίσως έχεις ακούσει κάποιον να λέει, «Ο Θεός επέτρεψε να συμβεί αυτό», ή «ο Θεός ξέρει καλύτερα», «ο Θεός τα έχει όλα υπό τον έλεγχό Του», ή κάτι τέτοιο, όταν αναφέρεται σε κάποιο πρόβλημα ή σε δυσκολίες που περνά ο ίδιος ή ένας φίλος του. Και κατά κανόνα, οι χριστιανοί σταματούν σ' αυτό το σημείο. Μη γνωρίζοντας τους νόμους τού Βασιλείου, και μη μπορώντας να διακρίνουν τι ήταν αυτό που πραγματικά εμπόδισε τον Ιησού, το μόνο συμπέρασμα που μπορούν να βγάλουν είναι ότι θα πρέπει να μην ήταν θέλημα Θεού να τους θεραπεύσει. Φίλε μου, η Βίβλος δεν λέει ότι επέλεξε να μην τους θεραπεύσει. Λέει ότι δεν μπορούσε να τους θεραπεύσει εξαιτίας της απιστίας τους. Όταν το κατανοήσεις αυτό, αντιλαμβάνεσαι ότι το εμπόδιο για τη θεραπεία σ' αυτήν την ιστορία δεν ήταν η έλλειψη επιθυμίας του Θεού να το πράξει, αλλά μάλλον ότι υπήρχαν πνευματικοί νόμοι δικαιοδοσίας που σταμάτησαν τη δύναμη του Θεού.

Σε άλλες ιστορίες, θα διαπιστώσεις ότι υπήρχαν νομικοί λόγοι για τους οποίους η δύναμη του Θεού είχε τη δικαιοδοσία να πραγματοποιήσει το θέλημα και την επιθυμία Του στη συγκεκριμένη κατάσταση, ή να μην το κάνει, όπως συνέβη και σ' αυτήν την περίπτωση. Συνεπώς, είναι εξαιρετικά σημαντικό να μάθεις πώς λειτουργούν αυτοί οι νόμοι τού Βασιλείου. Κάποια μέρα, όταν θα έχεις ανάγκη ένα άγγιγμα από τον ουρανό, δεν θα θέλεις να εμποδιστεί η δύναμη του ουρανού, αλλά θα θέλεις να έχει την ελευθερία να φέρει το θέλημα του Θεού στη ζωή σου. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο έγραψα αυτό το βιβλίο.

Για να ξεκινήσεις πραγματικά το ταξίδι σου, θα συνιστούσα ν' αρ-

χίσεις έχοντας το μυαλό σου απόλυτα καθαρό, συνειδητοποιώντας ότι πρέπει να πετάξεις τις παλιές θρησκευτικές απαντήσεις που ακούς όλη

**ΟΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ
ΘΕΡΑΠΕΙΑ, ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ,
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΥΞΗΣΗ
ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΑΛΛΑ — ΟΧΙ
ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΝΑ ΜΠΟΡΟΥΜΕ
ΝΑ ΥΠΟΜΕΝΟΥΜΕ
ΤΙΣ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ Ή ΤΙΣ
ΣΥΜΦΟΡΕΣ.**

σου τη ζωή, σχετικά με το γιατί ο Θεός κάνει ή δεν κάνει κάτι. Ελπίζω ότι πλέον έχεις αντιληφθεί πως πρέπει να απορρίψεις τη συνηθισμένη εξήγηση που δίνεται στο γιατί ο μικρός Τζόνι πέθανε σε τόσο νεαρή ηλικία: «Ο Θεός ξέρει καλύτερα, έχει τον έλεγχο», κλπ. Όχι, πρέπει να ΞΕΡΕΙΣ γιατί ο Ιησούς δεν μπορούσε να θεραπεύσει, και ποιοι είναι οι νόμοι που διέπουν τη ροή της δύναμης του Θεού στη γήινη σφαίρα.

Πρέπει να ξέρεις την απάντηση στην ερώτηση, «Γιατί δεν μπορούσε να θεραπεύσει ο Ιησούς;» Για τους περισσότερους ανθρώπους, ακόμα και το να λέω ότι υπάρχει απάντηση σ' αυτό το ερώτημα, αποτελεί σκάνδαλο. Αλλά εγώ λέω μόνο αυτά που λέει η Αγία Γραφή, και επιτρέψέ μου να επαναλάβω ότι πρέπει οπωσδήποτε να γνωρίζεις την απάντηση σ' αυτήν την ερώτηση.

Η σύντομη απάντηση στο γιατί ο Ιησούς δεν μπορούσε να θεραπεύσει τους ανθρώπους στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι ότι ο ουρανός δεν είχε τη δικαιοδοσία να το κάνει. Αυτή η δικαιοδοσία παραχωρείται στη γήινη σφαίρα μέσα από την πίστη ενός άνδρα ή μιας γυναίκας που είναι πλήρως πεπεισμένοι για όσα λέει ο ουρανός. Παρόλο που κι εγώ κι εσύ συμφωνούμε ότι ο Ιησούς είχε τη δύναμη και την επιθυμία να θεραπεύσει τους ανθρώπους, δεν μπορούσε να το κάνει. Σημείωσέ το αυτό! Υπάρχει ένα σημαντικό κλειδί μέσα σ' αυτό! Η πίστη!

Στο προηγούμενο βιβλίο μου αφιέρωσα αρκετές σελίδες για να εξηγήσω τι είναι η πίστη, πώς λειτουργεί, γιατί χρειαζόμαστε πίστη, γιατί ο Θεός απαιτεί πίστη, πώς παίρνουμε πίστη και πώς γνωρίζουμε αν είμαστε στην πίστη. Το να πούμε ότι η κατανόηση αυτού του βασικότερου νόμου τού Βασιλείου είναι κάτι πολύ σημαντικό για σένα, δεν αρκεί. Είναι ζήτημα ζωής ή θανάτου!

Πρόσφατα έλαβα ένα ενημερωτικό γράμμα από μια γνωστή χριστιανική διακονία. Το περιεχόμενό του ήταν χαρακτηριστικό αυτού που, δυστυχώς, πιστεύουν οι περισσότεροι χριστιανοί. Επίτρεψέ μου να μοιραστώ ένα μέρος από αυτά που έγραφε.

Ξεκινούσε μ' ένα πολύ δυνατό χωρίο, το **Δευτερονόμιο 31:6**:

Γίνεστε ανδρείοι και έχετε θάρρος, μη φοβάστε ούτε να δειλιάζετε από μπροστά τους· επειδή, ο Κύριος ο Θεός σου, αυτός είναι που πορεύεται μαζί σου· δεν θα σε αφήσει ούτε θα σε εγκαταλείψει.

Και συνέχιζε λέγοντας...

«Γιατί ο Θεός δεν σταματά την τρομοκρατία και τα βάσανα; Γιατί επιτρέπει να πεθαίνουν οι άνθρωποι; Οι ερωτήσεις αφθονούν, και η αλήθεια είναι ότι απλά δεν γνωρίζουμε όλες τις απαντήσεις. Δεν ξέρουμε γιατί ο Θεός επιτρέπει να συμβαίνουν κάποια πράγματα. Αυτό που ξέρουμε είναι ότι η αγάπη του Θεού είναι τέλεια. Οι τρόποι που εργάζεται ξεπερνούν κατά πολύ τους δικούς μας. Πρέπει να εμπιστευτούμε τις υποσχέσεις Του που μας λένε ότι δεν θα μας δώσει περισσότερα απ' όσα μπορούμε να διαχειριστούμε, αλλά ό,τι κι αν μας δώσει, θα είναι μαζί μας σε κάθε βήμα της πορείας».

ΛΑΘΟΣ, ΛΑΘΟΣ, ΛΑΘΟΣ! Στην πραγματικότητα, η Αγία Γραφή μάς λέει ακριβώς το αντίθετο.

Οι πειρασμοί που αντιμετωπίσατε ως τώρα δεν ήταν παρά στα ανθρώπινα μέτρα σας. Κι ο Θεός, που κρατάει τις υποσχέσεις του, δε θα επιτρέψει σε κανέναν πειρασμό να ξεπεράσει τις δυνάμεις σας· αλλά, όταν έρθει ο πειρασμός, θα δώσει μαζί και τη διέξοδο, ώστε να μπορέσετε να τον αντέξετε.

—Α' Προς Κορινθίους 10:13, ΕΒΕ

Οι υποσχέσεις Του είναι για θεραπεία, αποκατάσταση, οικονομική αύξηση και πολλά άλλα — όχι μόνο για να μπορούμε να υπομένουμε τις δυσκολίες ή τις συμφορές. Η τέλεια αγάπη προσφέρει λύσεις. Θα μπορούσα να συνεχίσω, αλλά, δυστυχώς, αυτό πιστεύει η πλειοψηφία των

ανθρώπων για τον Θεό. Πώς θα μπορούσε κάποιος ακόμα και να σκεφτεί ότι ο Θεός, που η αγάπη Του είναι τέλεια, θα έδινε σ' ένα άτομο καρκίνο ή θα αρνιόταν να τον θεραπεύσει, ενώ έχει τη δύναμη να το κάνει, είναι κάτι που δεν καταλαβαίνω. Αν τους ρωτήσεις γι' αυτό, και πάλι, η συνηθισμένη απάντησή τους είναι ότι οι τρόποι Του δεν είναι οι τρόποι μας. Πλάκα μου κάνετε; Εμείς δεν έχουμε τέλεια αγάπη και, εντούτοις, δεν θα το κάναμε αυτό στο παιδί μας! Αντίθετα, μέσα στον Λόγο Του εξηγεί καθαρά ποιοι είναι οι τρόποι Του.

Το ενημερωτικό δελτίο έλεγε πως ό,τι κι αν μας δώσει, θα είναι εκεί σε κάθε βήμα καθώς θα υποφέρουμε μέσα σ' αυτό. Θα μας δώσει ο Θεός κάτι κακό; Όχι. Όταν η Αγία Γραφή μάς λέει ότι θα είναι μαζί μας και δεν θα μας αφήσει ποτέ, σημαίνει ότι ο Θεός θα είναι μαζί μας για να υποστηρίξει τις υποσχέσεις Του! Φίλε μου, αυτή η διδασκαλία ότι ο Θεός είναι εχθρός μας δεν είναι από τον Θεό. Δεν αντιπροσωπεύει τον Θεό που υπηρετώ, και ελπίζω να μην την ανεχτείς. Αν η εκκλησία σου διδάσκει αυτού του είδους τα σκουπίδια, θα πρέπει να φύγεις αμέσως!

Ο Θεός είναι αγάπη, και ο Λόγος Του λέει ότι η αγάπη δεν παύει ποτέ να υπάρχει. Αυτό που μπορεί να μην υπάρχει, ωστόσο, είναι η δικαιοδοσία του Θεού να μπορεί να παρέμβει στη γήινη σφαίρα, κι αυτή η δικαιοδοσία παράγεται από την πίστη μας. Και πάλι, αυτό είναι ένα νομικό ζήτημα, όχι συναισθηματικό ζήτημα ή οτιδήποτε άλλο. Είναι απλά ένα νομικό ζήτημα που πρέπει να το γνωρίζεις. Όπως έχω αναφέρει, επειδή ο άνθρωπος έχει δικαιοδοσία στη γη, ο Θεός δεν μπορεί απλά να κάνει πάντα αυτό που θέλει. Η συμφωνία μας με τον ουρανό, η πίστη μας, είναι απαραίτητη για να λάβει τη δικαιοδοσία ο ουρανός να φέρει τη δύναμη του Θεού σε μια συγκεκριμένη κατάσταση και να παράγει δικαιοσύνη. Φίλε, **πρέπει** να ξέρεις τι είναι η πίστη και γιατί είναι απαραίτητη για να λάβεις από τον Θεό.

Σε περίπτωση που δεν έχεις διαβάσει το προηγούμενο βιβλίο μου (*Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας*), επέτρεψε μου να ξαναπώ εν συντομία τι είναι η πίστη. Αν και μπορεί να υποθέτεις ότι σχεδόν κάθε χριστιανός που χρησιμοποιεί τη λέξη *πίστη* ξέρει τι είναι, θα διαπιστώσεις ότι δεν είναι έτσι. Θα χρειαστεί να κάνουμε ένα μικρό μάθημα ιστορίας για να μπορέσουμε να κατανοήσουμε αυτήν την ζωτι-

κής σημασίας έννοια του Βασιλείου που αφορά στη νομική δικαιοδοσία.
 Ας ρίξουμε μια ματιά στο **Προς Ρωμαίους 4:18-21**:

Ο Αβραάμ, παρ' όλο που δεν είχε λόγο να ελπίζει, έδειξε εμπιστοσύνη και στήριξε την ελπίδα του στο Θεό· έτσι έγινε πατέρας πολλών λαών, όπως του είπε ο Θεός: Τόσο πολλοί θα είναι οι απόγονοί σου. Σ' αυτά τα λόγια δεν απίστησε ο Αβραάμ. Αν και ήταν τότε κάπου εκατό ετών, δε σκέφτηκε πως δεν μπορούσε πια να κάνει παιδιά, όπως εξάλλου δεν μπορούσε και η Σάρρα· δεν αμφιταλαντεύτηκε ως προς την εκπλήρωση της επαγγελίας του Θεού, αλλ' αντίθετα, η πίστη του δυνάμωσε και δόξασε το Θεό. Ήταν τελειώς βέβαιος πως ο Θεός, ο οποίος του έδωσε την επαγγελία, είχε και τη δύναμη να την εκπληρώσει.(ΕΒΕ)

Ο Αβραάμ είναι γνωστός ως ο πατέρας της πίστης μας. Ήταν απόλυτα πεπεισμένος ότι ο Θεός είχε τη δύναμη να κάνει αυτό που είχε υποσχεθεί. Το να είναι κάποιος πλήρως πεπεισμένος, σε συμφωνία με τον Θεό, λέγεται πίστη. Χωρίς αυτήν τη συμφωνία, ο Θεός δεν μπορεί να κινηθεί στη γήινη σφαίρα. Αλλά, ίσως ρωτήσεις, «Γιατί ο Θεός να χρειάζεται να κάνει κάτι ένας άνθρωπος, για να ΤΟΥ επιτρέψει να κάνει οτιδήποτε θα ήθελε, ή να Τον εμποδίσει, τη στιγμή που Αυτός είναι ο Θεός;». Για να απαντήσουμε σ' αυτήν την ερώτηση, πρέπει να ρίξουμε μια γρήγορη ματιά στην αρχή, στα χρόνια του Αδάμ.

*Τον έκανες λίγο κατώτερο απ' τους αγγέλους,
 τον στεφάνωσες με δόξα και τιμή·
 όλα τα υπέταξες κάτω απ' τα πόδια του.
 Λέγοντας όλα τα υπέταξες σ' αυτόν, εννοεί πως τίποτε δεν άφησε
 που να μην το υποτάξει σ' αυτόν. Ως τώρα όμως δε βλέπουμε να
 είναι όλα υποταγμένα σ' αυτόν.*

—Προς Εβραίους 2:7-8, ΕΒΕ

Αυτό το απόσπασμα αναφέρεται στον Αδάμ και την Εύα, κατά τη δημιουργία. Παρακαλώ πρόσεξε ότι δεν υπήρχε τίποτε στη γη που να μην ήταν υπό τη νομική δικαιοδοσία τους. Ο Αδάμ τοποθετήθηκε στη γη για να την κυβερνήσει με εξουσιοδοτημένη εξουσία από το Βασίλειο του

Θεού. Εξουσίαζε σε όλη τη γη.

Μετά είπε ο Θεός: «Ας φτιάξουμε τον άνθρωπο σύμφωνα με την εικόνα τη δική μας και την ομοίωση, κι ας εξουσιάζει στις θάλασσας τα ψάρια, στου ουρανού τα πτηνά, στα ζώα και γενικά σ' όλη τη γη και στα ερπετά που σέρνονται πάνω σ' αυτήν».

—Γένεση 1:26, ΕΒΕ

Βλέπουμε και πάλι, εδώ, ότι ο Αδάμ κυβερνούσε τη γη με εξουσιοδοτημένη εξουσία, και ήταν στεφανωμένος με δόξα (το χρίσμα ή τη δύναμη) και τιμή (τη θέση της εξουσίας). Δεν υπήρχε τίποτε που να μην ήταν κάτω από την κυριαρχία του. Μάλιστα, αν διαβάσεις την περιγραφή τής δημιουργίας, θα δεις ότι ο Αδάμ ήταν αυτός που ονόμασε τα ζώα, καθώς είχε εξουσία σε όλον τον πλανήτη. Όμως, όπως γνωρίζουμε όλοι, ο Αδάμ έχασε τη θέση εξουσίας που κατείχε, παραδίδοντάς την στον Σατανά, ο οποίος εξαπάτησε την Εύα και έβαλε τον Αδάμ σε πειρασμό να διαπράξει προδοσία απέναντι στη διακυβέρνηση του Θεού, κάτι που τελικά έκανε. Ο απόστολος Παύλος γράφει στο Β΄ Προς Κορινθίους 4:4 ότι ο Σατανάς, μέσω της προδοσίας τού Αδάμ, έγινε ο θεός αυτού του κόσμου. Δεν είπε ότι έγινε θεός, αλλά μάλλον ο θεός αυτού του κόσμου, που σημαίνει ότι είχε τη νόμιμη πνευματική εξουσία εδώ. Παρόλο που ο άνθρωπος συνέχισε να υπάρχει και να ζει στη γη, πνευματικά ήταν νεκρός για τον Θεό. Το πνεύμα τού ανθρώπου, το οποίο δημιουργήθηκε για να είναι ενωμένο με το Πνεύμα του Θεού, είχε πλέον χωριστεί από Αυτόν. Ο άνθρωπος άρχισε να βαδίζει σύμφωνα με όσα του υπαγόρευαν οι αισθήσεις, το μυαλό, η βούληση και τα συναισθήματά του.

Και ο διάβολος, ανεβάζοντάς τον [τον Ιησού] σε ένα ψηλό βουνό, του έδειξε όλα τα βασίλεια της οικουμένης μέσα σε μια στιγμή χρόνου· και ο διάβολος είπε σ' αυτόν: «Σε σένα θα δώσω ολόκληρη αυτή την εξουσία και τη δόξα τους· επειδή, σε μένα είναι παραδομένη, και τη δίνω σε όποιον θέλω· εσύ, λοιπόν, αν προσκυνήσεις μπροστά μου, όλα θα είναι δικά σου».

—Κατά Λουκάν 4:5-7

Όπως είδες, ο Σατανάς λέει ότι η θέση που κατέχει επάνω στο γήι-

νο βασίλειο τού **«έχει παραδοθεί»**. Φυσικά, ξέρουμε ότι αυτός που του την παρέδωσε ήταν αυτός που την κατείχε νόμιμα στην αρχή, δηλαδή ο Αδάμ. Αυτό είναι σημαντικό. Στην πραγματικότητα, αν ο Σατανάς είχε προσπαθήσει να εισβάλει παράνομα στη γη, θα είχε εκδιωχτεί αμέσως και θα είχε εξαναγκαστεί να φύγει. Αν σκεφθείς έναν αστυνομικό που καλεί ενισχύσεις, θα έχεις μια καλή εικόνα γιατί λέω ότι ο Σατανάς θα είχε εξαναγκαστεί να φύγει. Το σήμα που φοράει ο αξιωματικός υποδηλώνει ότι όλη η δύναμη και η εξουσία τής κυβέρνησης των ΗΠΑ τον στηρίζει και υποστηρίζει τα λόγια του.

Το στέμμα που φορούσε ο Αδάμ (η θέση που κατείχε) για να ασκεί την εξουσία εξ ονόματος της διακυβέρνησης του Θεού, υποστηριζόταν από όλη τη δύναμη του Θεού. Λόγω της θέσης τού Αδάμ στη γη, ο Σατανάς δεν είχε καμιά δικαιοδοσία στο γήινο βασίλειο, το κυβερνούσαν ο Αδάμ και η Εύα. Ο μόνος τρόπος για να αποκτήσει ο Σατανάς νόμιμη δικαιοδοσία στη γήινη σφαίρα θα ήταν να βγάλει ο Αδάμ το στέμμα του, κάτι που ο Σατανάς δεν είχε την εξουσία να τον αναγκάσει να κάνει. Ο Σατανάς ήξερε ότι το μόνο άτομο που μπορούσε να βγάλει το στέμμα από το κεφάλι του Αδάμ ήταν ο ίδιος ο Αδάμ. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο Σατανάς κατέφυγε σε ένα σχέδιο εξαπάτησης. Ποια ήταν αυτή η εξαπάτηση; Ο Σατανάς χρησιμοποίησε ψεύδη για να υπαινιχθεί ότι ο Θεός δεν ήταν αξιόπιστος και δεν είχε το συμφέρον τού ανθρώπου στην καρδιά Του. Έπεισε την Εύα ότι θα ήταν προς όφελος τους να επαναστατήσουν απέναντι στον Θεό, διότι οι νόμοι του Θεού στερούσαν από αυτήν και τον Αδάμ κάτι ευεργετικό.

Ο Σατανάς έπρεπε να κάνει τον Αδάμ και την Εύα να τον πιστέψουν ή να συμπλεύσουν μ' αυτόν αντί για τον Θεό.

Με απλά λόγια, αυτό είναι πίστη. Θα μπορούσαμε να δώσουμε ως ορισμό ότι πίστη είναι να είσαι «απόλυτα πεπεισμένος» για όσα λέει ο Θεός. Ο Αδάμ και η Εύα παράκουσαν τον Λόγο του Θεού θεωρώντας ότι ήταν αναξιόπιστος και συμφώνησαν με τα λόγια του Σατανά. Στη συνέχεια, ενήργησαν με βάση τις πεποιθήσεις τους, ακυρώνοντας έτσι τη θέση που κατείχαν στο Βασίλειο του Θεού, και δίνοντας στον Σατανά το

νομικό έρεισμα να εισβάλει στις υποθέσεις των ανθρώπων. Το αποτέλεσμα; Ο Αδάμ, ο οποίος είχε την εξουσία στη γήινη σφαίρα, τη στιγμή που αποφάσισε να συμπλεύσει με τον Σατανά, απέκλεισε πνευματικά τον Θεό! Ο Αδάμ εγκατέλειψε το στέμμα του, τη θέση εξουσίας που κατείχε, για να ακολουθήσει τον Σατανά. Μ' αυτόν τον τρόπο, ουσιαστικά, έδιωξε τον Θεό από τη ζωή του. Πολλοί άνθρωποι θα έλεγαν, «Όχι, δεν γινόταν να συμβεί κάτι τέτοιο. Ο Αδάμ δεν μπορούσε να διώξει τον Θεό από το βασίλειο της γης!» Αλλά όμως, όσον αφορά τα ζητήματα των ανθρώπων, σίγουρα το έκανε. Άσε με να στο αποδείξω. Ας ξαναδούμε το Γένεση 3:17β-19. Αφού ο Αδάμ αμάρτησε, ο Θεός πήγε να τον συναντήσει και του είπε,

«...καταραμένη θα είναι η γη εξαιτίας σου. Με μόχθο θα την καλλιεργείς σ' όλη σου τη ζωή. Αγκάθια και τριβόλια θα σου βλασταίνουν και θα τρως το χορτάρι του αγρού. Με τον ιδρώτα του προσώπου σου θα τρως το ψωμί σου, ώσπου να ξαναγουρίσεις στη γη από την οποία προήλθες...» (ΕΒΕ)

Πρόσεξε ότι λέει, «...καταραμένη θα είναι η γη εξαιτίας σου».

Καταραμένος σημαίνει να μην έχεις την παρουσία και την ευλογία τού Θεού. Ο Αδάμ, που είχε την εξουσία πάνω στη γη, ήταν αυτός που απόκοψε τη δικαιοδοσία του Θεού στη γήινη σφαίρα. Βασικά, ο Θεός λέει, «Αδάμ, εξαιτίας σου, τα χέρια μου είναι δεμένα. Δεν μπορώ να σε βοηθήσω». Στη συνέχεια λέει στον Αδάμ ότι η επιβίωσή του θα εξαρτάται τώρα από τον ίδιο, με σκληρή εργασία και οδυνηρό μόχθο. Εγώ αυτό το αποκαλώ «γήινο σύστημα κατάρας» της επιβίωσης. Σ' αυτό μεγαλώσαμε όλοι — στο βασίλειο της επιβίωσης και του φόβου. Μάθαμε ν' ανησυχούμε, και ο φόβος κυριαρχεί στις σκέψεις μας από τότε που γεννηθήκαμε. Θα επιστρέψω στο παραπάνω απόσπασμα σε λίγο για να συζητήσουμε περισσότερο το σύστημα κατάρας της γης, αλλά προς το παρόν, θέλω να βεβαιωθώ ότι έχεις καταλάβει πώς απέκτησε ο Σατανάς πρόσβαση στη γήινη σφαίρα. Για να το κάνει, έπρεπε να βρει, για να του ανοίξει την πόρτα, έναν άνδρα ή μια γυναίκα στο βασίλειο της γης που είχε δοσμένη από τον Θεό τη δικαιοδοσία στο γήινο βασίλειο. Ο Αδάμ

είχε αυτό το κλειδί, και ο Σατανάς κατάφερε να εξαπατήσει τον Αδάμ για να ανοίξει την πόρτα. Τώρα, ας ξαναδούμε το Προς Εβραίους 2:7-8.

Τον έκανες λίγο κατώτερο απ' τους αγγέλους, τον στεφάνωσες με δόξα και τιμή· όλα τα υπέταξες κάτω απ' τα πόδια του.

Λέγοντας όλα τα υπέταξες σ' αυτόν, εννοεί πως τίποτε δεν άφησε που να μην το υποτάξει σ' αυτόν. Ως τώρα όμως δε βλέπουμε να είναι όλα υποταγμένα σ' αυτόν. (ΕΒΕ)

Παρατήρησε ότι αυτό το κομμάτι της Αγίας Γραφής λέει ξεκάθαρα ότι ο Θεός δεν άφησε τίποτε να μην είναι υποταγμένο στον άνθρωπο. Και παρόλο που, μέσω της αμαρτίας του Αδάμ, ο άνθρωπος έχασε την πνευματική του εξουσία στη γήινη σφαίρα, δεν έχασε τη νόμιμη κατοχή της γης. Λόγω αυτής της δικαιοδοσίας που έχει ο άνθρωπος στη γη, και λόγω της πνευματικής ισχύος που ο Σατανάς απέκτησε δικαιωματικά επάνω στους ανθρώπους, ο Θεός δεν μπορεί να επέμβει στη γήινη σφαίρα, παραβιάζοντας τον λόγο και τους νόμους Του.

Ο Θεός θα πρέπει να βρει έναν άνδρα ή μια γυναίκα στη γήινη σφαίρα που θα έρθει σε συμφωνία μαζί Του, και μ' αυτόν τον τρόπο θα ανοίξει την πνευματική πόρτα για να έχει το Βασίλειο του Θεού δικαιοδοσία εδώ στη γη. Ακριβώς όπως ο Σατανάς έπρεπε να περάσει από τον φύλακα της πύλης, τον Αδάμ, έτσι και ο Θεός πρέπει τώρα να κινηθεί μέσα από ανθρώπους, άνδρες ή γυναίκες, που είναι οι φύλακες της γης, για να έχει δικαιοδοσία το Βασίλειο του Θεού επάνω στη γη. Αν η καρδιά και το μυαλό σου είναι πλήρως πεπεισμένα γι' αυτά που λέει ο ουρανός, τότε έχεις πίστη. Η πίστη είναι απαραίτητη για να έχεις το Βασίλειο του Θεού δικαιοδοσία εδώ στη γη. Δεν θα αφιερώσω εδώ χρόνο για να εξηγήσω πώς αποκτάς πίστη ή πώς μπορείς να ξέρεις αν είσαι στην πίστη, όλ' αυτά καλύπτονται στο πρώτο μου βιβλίο αυτής της σειράς. Αλλά για να μπορέσουμε να συνεχίσουμε την παρούσα συζήτηση, έπρεπε να διευκρινιστεί τι είναι η πίστη, και γιατί είναι απαραίτητη προκειμένου να ενεργήσει ο ουρανός εδώ στη γήινη σφαίρα.

Μετά από αυτό, ελπίζω να έχεις κατανοήσει καλύτερα γιατί ο Ιησούς «δεν μπορούσε» να κάνει πολλά θαύματα στη γενέτειρά Του — οι άν-

Θρωποι εκεί δεν είχαν πίστη, και γι' αυτόν τον λόγο ο ουρανός δεν είχε τη δικαιοδοσία. Επίτρεψέ μου να κλείσω αυτό το θέμα με ένα πολύ σημαντικό χωρίο που αποδεικνύει αυτά που λέω.

Το Προς Ρωμαίους 10:10:

Πραγματικά, όποιος πιστεύει με την καρδιά του, οδηγείται στη δικαίωση, κι όποιος ομολογεί με το στόμα, οδηγείται στη σωτηρία.
(ΕΒΕ)

Αυτό το χωρίο, μαζί με άλλα τρία αποσπάσματα από την Προς Ρωμαίους Επιστολή, συνθέτουν αυτό που αποκαλείται «Roman road [Ρωμαϊκή οδός]». Αυτά τα κομμάτια μάς δείχνουν πώς σωζόμαστε, μας δείχνουν την οδό τής σωτηρίας. Σκέψου, λοιπόν, ποια είναι τα βήματα που περιέχει το Προς Ρωμαίους 10:10; Με την καρδιά σου πιστεύεις, δηλαδή, συμφωνείς με τον ουρανό. Η συμφωνία της καρδιάς σου με τον ουρανό δίνει στον ουρανό τη δικαιοδοσία να επέμβει στη γη. Επιπλέον, διαβάζουμε εδώ πως όταν πιστεύεις τα λόγια του ουρανού, δικαιώνεσαι. Δικαιοσύνη είναι η εφαρμογή του νόμου. Έτσι, με την πίστη της καρδιάς σου αποκτάς νόμιμο δικαίωμα ενώπιον του ουρανού και της γης να λάβεις όσα λέει ο ουρανός, επειδή η πίστη σου δίνει στον ουρανό τη δικαιοδοσία να επέμβει στη γήινη σφαίρα. Αλλά, ακόμη δεν συμβαίνει τίποτε, διότι όπως βλέπουμε, υπάρχει ένα δεύτερο μέρος σ' αυτό το χωρίο: «...κι όποιος ομολογεί με το στόμα, οδηγείται στη σωτηρία». Έστω κι αν η καρδιά σου βρίσκεται σε συμφωνία με τον ουρανό, και ο ουρανός έχει πλέον νόμιμο δικαίωμα να επέμβει στη γη, τίποτε δεν θα συμβεί μέχρις ότου το απελευθερώσεις στη γήινη σφαίρα εσύ, ένας άνδρας ή μια γυναίκα από το γήινο βασίλειο, που έχεις τη δικαιοδοσία επάνω στη γη. Γιατί; Επειδή εσύ έχεις τη δικαιοδοσία εδώ, ο ουρανός δεν την έχει χωρίς εσένα!

Σας διαβεβαιώνω: Όσα αν δέσετε επάνω στη γη, θα είναι δεμένα στον ουρανό· και όσα αν λύσετε επάνω στη γη, θα είναι λυμένα στον ουρανό.

—Κατά Ματθαίον 18:18

Αυτό το χωρίο λέει, ουσιαστικά, όλα όσα εξήγησα προηγουμένως.

Οτιδήποτε δέσεις στη γη, ο ουρανός θα το δέσει επίσης, και οτιδήποτε λύσεις στη γη, ο ουρανός θα το λύσει. Ο ουρανός δεν μπορεί να το κάνει αυτό χωρίς εσένα. Ο ουρανός περιμένει, και δεν μπορεί να ενεργήσει αν ένας άντρας ή μια γυναίκα που έχει πίστη ή συμφωνία με τον ουρανό, δεν απελευθερώσει αυτήν την εξουσία στη γήινη σφαίρα.

Το καθοριστικό στοιχείο είναι να κατανοήσεις πώς απελευθερώνεται η εξουσία και η δύναμη του ουρανού επάνω στη γη. Αυτό αλλάζει τη ζωή σου. Αυτό άλλαξε τη δική μου ζωή, αλλά και τη ζωή της γυναίκας που μου έστειλε το ακόλουθο μήνυμα.

«Γεια σας! Ο σύζυγός μου κι εγώ θέλουμε να μοιραστούμε μαζί σας την εκπληκτική ιστορία από το δικό μας «κυνήγι πίστης»! Το 2011 ζούσαμε στο «σπίτι των ονείρων μας», αλλά αγωνιζόμασταν να βγάλουμε τον μήνα, και μερικές φορές χρησιμοποιούσαμε τις πιστωτικές μας κάρτες για να πληρώνουμε τα τρόφιμα και τη θέρμανση του σπιτιού μας. Επιβιώναμε, αλλά δεν ευημερούσαμε. Εγώ διηύθυνα τη λατρεία στην εκκλησία μας, αλλά δεν είχαμε συνδέσει την πίστη μας με τα οικονομικά μας. Παρακολούθησα το τηλεοπτικό σας πρόγραμμα «Fixing the Money Thing» [Τακτοποιώντας το ζήτημα των χρημάτων], στο Daystar, και μου κίνησε το ενδιαφέρον. Παρήγγειλα το βιβλίο, «Fixing the Money Thing», μαζί με τα CD τής σειράς «Η Οικονομική σου Επανάσταση». Ακούγαμε συνέχεια αυτά τα CD, και διαβάζαμε το βιβλίο ο ένας στον άλλο.

Δεν είχαμε συνειδητοποιήσει ότι δεν είχαμε πίστη! Καταλάβαμε, τότε, ότι για να κρατήσουμε εκείνο το σπίτι των ονείρων μας, χρειαζόμασταν να βρούμε κάποιες απαντήσεις για το πώς λειτουργούσαν τα οικονομικά στο Βασίλειο. Σπείραμε έναν σπόρο 200 δολαρίων στη διακονία Faith Life Ministries (που έμοιαζαν σαν 2.000 δολάρια, διότι ήταν πολλά χρήματα για εμάς τότε!) και ήρθαμε σε συμφωνία με τον Θεό για να μας δείξει μια δουλειά που θα μπορούσα να κάνω από το σπίτι.

Ο Θεός μάς έδωσε μια επιχειρηματική ιδέα, να μεγαλώσουμε κουτάβια γκλόντεν ντουντλ [goldendoodle]. Αγοράσαμε 2 θηλυκά κουτάβια, την Bella και την Gracie, για να τα μεγαλώσουμε και να μας δώσουν κουτάβια γκλόντεν ντουντλ, και συνεταιρισθήκαμε με τον Θεό, διότι γνωρίζαμε ότι εμείς δεν μπορούσαμε να κάνουμε κουτάβια!! Μεγαλώσαμε τα 2 ντουντλ μας, και το 2014 είχαμε 13 κουτάβια που τα πουλήσαμε προς

1.200 δολάρια το καθένα. Φέτος, το 2015, είχαμε 63 κουτάβια, ΟΛΑ υγιή. Από την πώληση των κουταβιών μας, ξοφλήσαμε όλα τα χρέη μας εκτός από το στεγαστικό μας. Επιπλέον, έχουμε αποταμιεύσει και κάποιο ποσό για έκτακτες ανάγκες.

Προς έκπληξή μας, η μαμά μου μας ρώτησε αν θα θέλαμε να μας δώσει για αναπαραγωγή τα δύο γκλόντεν ντουντλ που είχε, επειδή η ίδια συνταξιοδοτήθηκε! Ο Θεός μάς ευλόγησε με άλλα 2 ντουντλ, που τα πήραμε δωρεάν! Και τον Ιούλιο, ο σύζυγός μου πήρε προαγωγή και έγινε επιθεωρητής των γυμνασίων της περιοχής μας!! Σε ένα χρόνο, το εισόδημά μας διπλασιάστηκε και έφθασε τις εκατοντάδες χιλιάδες δολάρια!! Το «κυνήγι πίστης» έχει αποτέλεσμα!! Εκμεταλλευτήκαμε τους νόμους τού Βασιλείου του Θεού. Τώρα σπέρνουμε σε διάφορες διακονίες του Βασιλείου, και παρακολουθούμε την εκκλησία σας διαδικτυακά κάθε Κυριακή πρωί πριν πάμε να διευθύνουμε τη λατρεία στην τοπική εκκλησία μας! Σας ευχαριστούμε που μας διδάξατε πώς λειτουργεί το Βασίλειο!»

—Κάρλα

Το ίδιο ζευγάρι μού έστειλε ένα ακόμα email αυτήν την εβδομάδα.

«Καλό Πάσχα! Είναι αναστημένος! Θέλαμε να μοιραστούμε τα νέα μας με τον διαδικτυακό ποιμένα μας, τον Gary! Παρακαλώ ενημερώστε τον ότι τα περασμένα Χριστούγεννα γιορτάσαμε τη γέννηση του Ιησού Χριστού στην Ιερουσαλήμ (έχοντας πληρώσει τοις μετρητοίς). Επίσης, είχαμε την ευλογία να δούμε τον έφηβο γιο μας, Κάρτερ, να βαπτίζεται στον ποταμό Ιορδάνη, και να λατρεύσουμε τον Θεό, μαζί με άλλους πιστούς, στη Θάλασσα της Γαλιλαίας το βράδυ! Πω πω!!! Είμαστε τόσο ευγνώμονες που τακτοποιήσαμε τα οικονομικά μας!

Φέτος είχαμε 121 κουτάβια. Χρειάστηκε να αυξήσουμε την τιμή των κουταβιών στα 2.300 δολάρια το ένα, επειδή η λίστα αναμονής μας ήταν πολύ μεγάλη! Δόξα στον Θεό!»

—Κάρλα

Αυτό είναι ένα τέλειο παράδειγμα για το τι θα κάνει το Βασίλειο στη ζωή σου. Αφού έλαβα το email της Κάρλα, της τηλεφώνησα αυτήν την εβδομάδα, και ήταν τόσο ενθουσιασμένη!!! Είπε ότι μέχρι το τέλος τής

χρονιάς θα έχουν ξεπληρώσει και το στεγαστικό τους δάνειο. Αν ξαναθυμηθούμε το πρώτο email που έστειλε. Τότε είπε:

«...αγωνιζόμασταν να βγάλουμε τον μήνα, και μερικές φορές χρησιμοποιούσαμε τις πιστωτικές μας κάρτες για να πληρώνουμε τα τρόφιμα και τη θέρμανση του σπιτιού μας. Επιβιώναμε, αλλά δεν ευημερούσαμε».

Και τώρα, ελάχιστα χρόνια αργότερα, θα ξεχρεώσουν εντελώς; Το Βασίλειο!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΕΙΝΑΙ Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΠΟΥ ΨΑΧΝΕΙΣ

Τώρα που έχεις μια βασική κατανόηση για το πώς λειτουργεί το Βασίλειο, με νόμους και αρχές που δεν αλλάζουν ποτέ, θα ήθελα να επικεντρωθούμε στους νόμους που έχουν αντίκτυπο στα οικονομικά σου και, τελικά, στην ανάπαυσή σου.

Αλλά πριν πάμε εκεί, θέλω να εξηγήσω γιατί ονόμασα αυτό το βιβλίο «Η δύναμη της ανάπαυσης» και τι εννοώ με τη λέξη ανάπαυση στο πλαίσιο των οικονομικών και του Βασιλείου. Το ωραίο είναι ότι δεν ήταν δική μου ιδέα να χρησιμοποιήσω την ανάπαυση σε συνδυασμό με τα οικονομικά, το έκανε πρώτα ο Θεός.

Και συντελέστηκαν ο ουρανός και η γη, και ολόκληρη η στρατιά τους. Και ο Θεός είχε συντελεσμένα κατά την έβδομη ημέρα τα έργα του, που έκανε· και αναπαύθηκε την έβδομη ημέρα από όλα τα έργα του, που έκανε. Και ο Θεός ευλόγησε την έβδομη ημέρα, και την αγίασε· επειδή, σ' αυτήν αναπαύθηκε από όλα τα έργα του, που έκτισε και έκανε ο Θεός.

—Γένεση 2:1-3

Πρώτον, επέτρεψέ μου να ξεκαθαρίσω το εξής: Ο Θεός δεν αναπαύθηκε την έβδομη ημέρα επειδή ήταν κουρασμένος. Ο Θεός δεν κουράζεται. Αναπαύθηκε διότι [όπως λέει το αρχικό κείμενο της μετάφρασης των Εβδομήκοντα], «συντετέλεσθησαν ο ουρανός και η γη και πας ο κόσμος αυτών και συνετέλεσε ο Θεός... τα έργα αυτού», που σημαίνει ότι όλα έγιναν μέχρι τέλους, όλα ολοκληρώθηκαν και ήταν πλήρη και τέλεια. Δημιούργησε τον άνθρωπο στο τέλος τής έκτης ημέρας της δημιουργίας για να ζήσει την έβδομη ημέρα. Η έβδομη ημέρα δεν είχε κανένα φόβο, καμιά αγωνία για επιβίωση, για ασθένεια, για επώδυνο μόχθο ή ιδρώτα προκειμένου να αποκτή ο άνθρωπος τα αναγκαία για τη ζωή του. Αντ' αυτού, οι σκέψεις του Αδάμ περιστρέφονταν γύρω για τον Θεό, τη γυναίκα του, την αποστολή και το σκοπό του. Όλα όσα χρειαζόταν για να υποστηρίξει την αποστολή και τη ζωή του ήταν έτοιμα και διαθέσιμα. Το σχέδιο τού Θεού ήταν πλήρες και τέλειο. Οι άνθρωποι σήμερα ονειρεύονται να έχουν αυτό που είχε ο Αδάμ, μια ύπαρξη απαλλαγμένη από φροντίδες, και έχοντας τη δυνατότητα να εστιάζουν σ' αυτά που αγαπούν και στις σχέσεις τους, χωρίς να ανησυχούν για τα αναγκαία. Δυστυχώς όμως, όταν επαναστάτησε ο Αδάμ, έχασε την προμήθεια του Θεού και ο άνθρωπος αναγκάστηκε, από τότε, να τρέχει (επώδυνος μόχθος και ιδρώτας) πίσω από τα αναγκαία για την επιβίωσή του.

Μην έχετε, λοιπόν, άγχος και μην αρχίσετε να λέτε: “τι θα φάμε;” ή: “τι θα πιούμε;” ή: “τι θα ντυθούμε;”, γιατί για όλα αυτά αγωνιούν όσοι δεν εμπιστεύονται το Θεό· ο ουράνιος όμως Πατέρας σας ξέρει καλά ότι έχετε ανάγκη απ' όλα αυτά. Γι' αυτό πρώτα απ' όλα να επιζητείτε τη βασιλεία του Θεού και την επικράτηση του θελήματός του, κι όλα αυτά θα ακολουθήσουν.

—Κατά Ματθαίον 6:31-33

Η ανάγκη της εύρεσης των προμηθειών για τη ζωή είναι ένα βαρύ φορτίο που στρεβλώνει την αντίληψη του ανθρώπου για τη ζωή. Ο πλούτος, και η απαλλαγή από τον οδυνηρό μόχθο, τον κόπο και τον ιδρώτα για επιβίωση, είναι αυτά που ονειρεύονται οι άνθρωποι. Το να είσαι εκατομμυριούχος έχει νόημα μόνο αν μπορεί να σε απαλλάξει από το βάρος της εξεύρεσης των αναγκών για τη ζωή, επιτρέποντάς σου να επικε-

ντρωθείς στον σκοπό και την αποστολή σου. Η λοταρία είναι εξαιρετικά δημοφιλής επειδή προσφέρει χρήματα χωρίς εργασία, και μια διαφυγή από το χρηματοπιστωτικό σύστημα της κατάρρας της γης. Τα σχέδια για υποτιθέμενο γρήγορο πλουτισμό αφθονούν, και διαρκώς βομβαρδιζόμαστε με τέτοια μηνύματα, στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, στο Facebook και στα άλλα μέσα κοινωνικής δικτύωσής μας. Έτσι, αναφορικά με τα οικονομικά μας, πρέπει να απαντήσουμε σε ένα ερώτημα: Υπάρχει τρόπος να επιστρέψουμε στην έβδομη ημέρα όπου όλα είναι πλήρη και τέλεια και διαθέσιμα; Η απάντηση είναι ένα μεγάλο ΝΑΙ! Το πώς συμβαίνει αυτό, και η κατανόηση

των νόμων τού Βασιλείου που θα παράγουν αυτό το αποτέλεσμα, είναι ο σκοπός αυτού του βιβλίου. Γνωρίζω ποια είναι η εμπειρία σου από τη ζωή, και γνωρίζω, επίσης, ότι ακόμα και η εκκλησία και οι χριστιανοί ίσως σου πουν ότι αυτό που λέω δεν μπορεί να είναι αλήθεια, επειδή πάρα πολλοί χριστιανοί έχουν ασπαστεί τη θεολογία «η φτώχεια είναι ιερή». Αλλά σε διαβεβαιώνω ότι όλες οι απαντήσεις που χρειάζεσαι για να ευημερείς, και να μπορείς να εργάζεσαι στην αποστολή σου, και να ανακαλύψεις τον σκοπό της ζωής σου, βρίσκονται στο Βασίλειο.

Μακάριοι εσείς οι φτωχοί, επειδή δική σας είναι η βασιλεία τού Θεού.

—Κατά Λουκάν 6:20

Η απάντηση στη φτώχεια είναι το Βασίλειο! Αυτό είναι το πρώτο χωρίο των Γραφών στο οποίο με οδήγησε ο Θεός όταν άρχισε να μου διδάσκει το «οικονομικό δίκαιο του Βασιλείου». Φυσικά, για να κατανοήσεις αυτήν την έννοια, θα πρέπει να γνωρίζεις τι σημαίνει βασίλειο, κάτι που το έχω αναφέρει ήδη. Και νομίζω ότι θα πρέπει να έχεις και μια σαφή κατανόηση για το τι πραγματικά συνέβη στον Κήπο της Εδέμ, όταν ο Αδάμ αμάρτησε. Επίτρεψέ μου, λοιπόν, να αφιερώσω λίγο χρόνο σε μια γρή-

γορη ανασκόπηση.

Στην αρχή, ο Αδάμ και η Εύα δεν ανησυχούσαν για τίποτε, δεν τους απασχολούσε καμιά σκέψη για αρρώστια ή έλλειψη αγαθών. Κάθε μέρα, το μόνο που είχαν να σκεφτούν ήταν η αποστολή τους, η οποία ήταν να αγαπούν τον Θεό, να αγαπούν ο ένας τον άλλον και να φροντίζουν τη γη και τον Κήπο που τους έδωσε ο Θεός. Ο φόβος ήταν παντελώς απών από τη ζωή τους. Αλλά, φυσικά, μετά την προδοσία που διέπραξε ο Αδάμ, όλα άλλαξαν. Όπως είπα, ο Σατανάς έγινε ο θεός αυτού του κόσμου, ο άνθρωπος αποκόπηκε από τον Θεό, και ο Θεός αποκόπηκε από το να έχει νομική δικαιοδοσία στον άνθρωπο. Ο Αδάμ σοκαρίστηκε όταν βρέθηκε σε μια νέα πραγματικότητα της ζωής του. Και πάλι, ας ξαναδούμε τα λόγια που είπε ο Θεός στον Αδάμ μετά που αμάρτησε.

«...καταραμένη θα είναι η γη εξαιτίας σου. Με μόχθο θα την καλλιεργείς σ' όλη σου τη ζωή. Αγκάθια και τριβόλια θα σου βλασταίνουν και θα τρως το χορτάρι του αγρού. Με τον ιδρώτα του προσώπου σου θα τρως το ψωμί σου, ώσπου να ξαναγουρίσεις στη γη από την οποία προήλθες...»

—Γένεση 3:17β-19, ΕΒΕ

Ο επώδυνος μόχθος, ο ιδρώτας, ο φόβος, η ανησυχία και η νοοτροπία τής επιβίωσης κυριάρχησαν, πλέον, στις σκέψεις του Αδάμ και της Εύας. Ο σκοπός τους, που ήταν το σχέδιο που είχε ο Θεός γι' αυτούς, χάθηκε μέσα στον αγώνα για την επιβίωσή τους. Η υπέροχη αποστολή που είχε ο Αδάμ πνίγηκε από τις φροντίδες τής ζωής και την ανάγκη του να βρει προμήθειες. Έχασε την ταυτότητά του. Ο μόνος σκοπός που μπορούσε να δει, τώρα, ήταν η επιβίωσή του, που απαιτούσε συνεχή μόχθο και ιδρώτα. Δεν έχουν αλλάξει και πολλά από τότε.

Σήμερα, ως ποιμένας, διαπιστώνω ότι η πιο βασική ερώτηση που μου κάνουν οι άνθρωποι είναι, «Τι πρέπει να κάνω στη ζωή μου;» Κάνουν αυτήν την ερώτηση επειδή, μετά τον Αδάμ, η αναζήτηση των αναγκαιών υλικών αγαθών είναι το μέτρο με το οποίο κρίνονται τα πάντα στο γήινο βασίλειο. Οι αποφάσεις συνήθως λαμβάνονται με βάση τα χρήματα και όχι τον σκοπό. Τα χρήματα και η ανάγκη γι' αυτά μπορούν να ωθήσουν τους ανθρώπους να κάνουν δουλειές που μισούν. Στην πραγματικότητα,

οι περισσότεροι άνθρωποι δεν ξέρουν ποιοι πραγματικά είναι και γιατί ζουν. Σε παρακαλώ να σημειώσεις το εξής: «Μέχρι να γνωρίσεις τον Θεό, που είναι ο Δημιουργός σου, δεν θα μάθεις ποτέ το σχέδιό Του για τη ζωή σου».

Οι άνθρωποι διψούν τόσο πολύ να μάθουν ποιοι είναι! Ανάμεσα στο πλήθος μοιάζουν να είναι απλά ένας αριθμός, αλλά για τον Θεό είναι μια πολύ ιδιαίτερη και μοναδική δημιουργία, με δεξιότητες και δυνατότητες που δεν τις έχει κανείς άλλος. Όμως, επειδή δεν γνωρίζουν τον Θεό και, ως εκ τούτου, δεν γνωρίζουν και ποιοι πραγματικά είναι, αναζητούν την αξία τους σε λάθος μέρη. Αποδέχονται αυτά που πρεσβεύει η κουλτούρα του κόσμου, και της επιτρέπουν να τους υπαγορεύει την αξία τους. Αλλά, η εικόνα και ο καθρέφτης του πολιτισμού που προβάλλουν τα μέσα ενημέρωσης, αλλάζει διαρκώς αποχρώσεις. Μέχρι να θεωρήσεις ότι ευθυγραμμίστηκες μ' αυτό που αποκαλεί αποδεκτό, θα διαπιστώσεις ότι η εικόνα έχει αλλάξει κι εσύ έχεις μείνει πίσω.

Θυμάμαι μια φορά που περπατούσαμε με την Drenda στους δρόμους τού Παρισιού. Το Παρίσι, φυσικά, είναι γνωστό ως η πρωτεύουσα της μόδας, και τα χρώματα εκείνης της χρονιάς ήταν το γκρι και το μαύρο. Κάθε βιτρίνα ήταν γεμάτη μόνο με γκριζα και μαύρα ρούχα. Έριξα μια ματιά προς τη μια μεριά του δρόμου μέχρι πέρα, και μετά προς την άλλη, και είδα εκατοντάδες ανθρώπους να περπατούν. Σοκαρίστηκα που δεν είδα ούτε έναν κόκκο χρώματος. Όλοι, χωρίς εξαίρεση, ήταν ντυμένοι με γκρι ή μαύρο. Υπήρχαν εκατοντάδες άνθρωποι, και όλοι ήταν ίδιοι. Αλήθεια, πόσες φορές σου είπε κάποιος ότι το αγαπημένο του χρώμα είναι το γκρι; Αλλά εκείνη την ημέρα, για το πλήθος των ανθρώπων, το αγαπημένο τους χρώμα ήταν σίγουρα το γκρι ή το μαύρο.

Επειδή η πίεση να αποκτήσουμε τα αναγκαία αγαθά είναι τόσο δυνατή, και στρεβλώνει την ταυτότητά μας κάνοντάς μας να προσαρμοστούμε σε ό,τι νομίζουμε πως θα μας βοηθήσει να τα αποκτήσουμε και να γίνουμε αποδεκτοί, η Drenda κι εγώ αναπτύξαμε ένα ρητό που το επαναλαμβάνουμε εδώ και χρόνια: «Αν δεν τακτοποιήσεις το ζήτημα των χρημάτων σου, δεν θα ανακαλύψεις ποτέ τον σκοπό για τον οποίο δημιουργήθηκες!» Όταν είσαι σκλάβος τής επιβίωσης, δεν σου περισσεύει χρόνος για να αναζητήσεις ή να δημιουργήσεις πολλές επιλογές. Όπως

έχω αναφέρει, η αλήθεια είναι ότι τις περισσότερες φορές οι άνθρωποι λαμβάνουν τις αποφάσεις τους με γνώμονα πώς να αποκτήσουν ή πώς να συσσωρεύουν αγαθά. Εγκαταλείπουν αυτό που αγαπούν, χάρη ενός μισθού, και παραμερίζουν το όραμά τους για να έχουν υλικά αγαθά. Η αλήθεια είναι ότι πιεζόμαστε τόσο πολύ από τον αγώνα να επιβιώσουμε με μόχθο και ιδρώτα, που σταματήσαμε να ονειρευόμαστε. Ο φόβος κρατά τα όνειρά μας σε ομηρία, και η έλλειψη των αναγκαίων τα έχει φυλακίσει στη σφαίρα του αδύνατου.

Θυμάμαι πολύ καλά την εποχή που το όνειρό μου ήταν να έχω αρκετά χρήματα για να βάλω βενζίνη να γυρίσω στο σπίτι, και ούτε περνούσε από το μυαλό μου κάτι σημαντικό που θα μπορούσε ν' αλλάξει τη ζωή μου. Εκείνο τον καιρό, μέσα στους ορίζοντές μου, δεν υπήρχε χώρος για μεγάλους οραματισμούς. Η φαντασία μου εξαντλούνταν στο να μπορέσω να πληρώσω το ενοίκιο του μήνα. Παραδέχομαι ότι είναι δύσκολο να δεις πέρα από την επιβίωση, όταν πιέζεσαι τόσο πολύ για να βρεις τροφή, και όταν έχεις επιτακτικές οικονομικές υποχρεώσεις.

Τη στιγμή που ο Αδάμ απαρνήθηκε το Βασίλειο, ένας εντελώς νέος κόσμος θανάτου, φόβου, αγώνα για επιβίωση, και πανικού περιέκλυσε τη ζωή του. Είμαι σίγουρος ότι όλοι μας ξέρουμε πώς είναι ο φόβος. Μπορώ να θυμηθώ αμέτρητες ιστορίες πανικού στη ζωή μου, και ντροπής και φόβου, καθώς υπέφερα από εννέα χρόνια οικονομικού χάους, που με οδήγησαν στις κρίσεις πανικού και στα αντικαταθλιπτικά. Ζώντας στο γήινο σύστημα της κατάρτας τής επιβίωσης, όλοι μας έχουμε αποκτήσει μια αρνητική εικόνα για τη ζωή και το μέλλον. Κάποιοι το διαχειρίζονται αυτό καλύτερα από άλλους, αλλά χωρίς τον Χριστό, η αρνητική νοοτροπία που αποκτάμε μάς ψιθυρίζει διαρκώς ότι δεν είμαστε αρκετά καλοί.

Έχεις ακούσει ποτέ κάποιον να λέει, «Μην κάνεις μεγάλα όνειρα!»; Όταν ήμουν μικρός, αν ενθουσιαζόμουν με κάτι που ο μπαμπάς μου θεωρούσε ανόητο, μου έλεγε, «Κάποια μέρα θα μεγαλώσεις». Εξαιτίας αυτού, συνήθως δεν επέτρεπα στον εαυτό μου να ονειρευτεί τίποτε άλλο πέρα από όσα ο πατέρας μου θεωρούσε χρήσιμα. Πιστεύω ότι ο πατέρας μου, επειδή είχε πληγωθεί μεγαλώνοντας σε μια οικογένεια αλκοολικών, έπρεπε να κάνει κι αυτός το ίδιο στα παιδικά του χρόνια.

Για να πω την αλήθεια, όλοι είμαστε «επαγγελματίες» ανήσυχοι. Ο

φόβος μοιάζει να είναι η κοινή γλώσσα τής ανθρωπότητας σε όλη τη γη. Αν το σκεφτείς, η λέξη *όχι* αρχίζει να χαράσσεται μέσα μας από τη στιγμή που γεννιόμαστε. «Όχι, δεν μπορείς να το έχεις αυτό», «Όχι, βάλ' το πίσω», «Όχι, δεν μπορείς να πας εκεί», «Όχι, δεν έχεις χρήματα γι' αυτό». Τελικά, σταματάμε να λέμε «Ναι» σε οτιδήποτε άλλο εκτός από κάποια περιστασιακή απόδραση ή κάποια δραστηριότητα που μας βοηθά να ξεχνάμε για λίγο την πραγματικότητά μας, όπως η υπερκατανάλωση του αγαπημένου μας «φαγητού παρηγοριάς» [comfort food].

Μια μελέτη κατέληξε στην εκτίμηση ότι το μέσο παιδί, μέχρι να μεγαλώσει, ακούει τις λέξεις «όχι» ή «μη» πάνω από 148.000 φορές, σε αντιδιαστολή με τα μόλις μερικές χιλιάδες «ναι» που ακούει στο ίδιο διάστημα.⁴

Πρόσφατα διεξήγαγα το ετήσιο «Συνέδριο Προμήθειας», και έβαλα επάνω στην εξέδρα μια Ferrari του 2017, ένα αυτοκίνητο που ασφαλώς προξενεί θαυμασμό. Ο ιδιοκτήτης τού αυτοκινήτου έρχεται στην εκκλησία μου, και είχε αγοράσει το αυτοκίνητο τοις μετρητοίς, για περίπου 400.000 δολάρια. Όλοι οι παρευρισκόμενοι πλησίαζαν το αυτοκίνητο, το κοιτούσαν και το θαύμαζαν, το εξέταζαν, και ήθελαν να δουν κάποια λεπτομέρειά του από κοντά. Αλλά παρόλο που ήταν τόσο εντυπωσιακό, ο λόγος που το έβαλα στην εξέδρα δεν ήταν να τους ωθήσω σε μια ζωή με υλικούς στόχους, το έβαλα για να τους διδάξω κάτι. Όλοι συγκεντρώθηκαν γύρω από το αυτοκίνητο, και όλοι δήλωσαν ότι θα ήθελαν πολύ να το οδηγούν.

Αλλά, ήξερα ότι τα τόσα χρόνια που είχαν ζήσει μέσα στο γήινο σύστημα τής κατάρτας τού μόχθου και του ιδρώτα, τους είχαν εκπαιδεύσει στο «όχι», και ήμουν βέβαιος ότι, τώρα, το υποσυνείδητό τους φώναζε, «ΟΧΙ, ποτέ δεν θα αποκτήσεις ένα τέτοιο αυτοκίνητο! Όχι, ποτέ δεν θα κατορθώσεις να έχεις τα απαιτούμενα χρήματα. Συνεπώς ούτε να το σκέφτεσαι». Λόγω της «εκπαίδευσης» που είχαν, που όλοι μας είχαμε, στο «όχι», οι περισσότεροι από αυτούς δεν μπορούσαν να σκεφθούν ότι θα είχαν μια Ferrari, επειδή η νοοτροπία τους δεν μπορούσε ούτε να την οραματιστεί ούτε να την λάβει. Ωστόσο, αν άλλαζα συνεχώς αυτοκίνητα

⁴ "Becoming a yes mom," <http://www.babyzone.com>.

κάθε ώρα, πηγαίνοντας από τα ακριβά προς τα φθηνότερα, κάποια στιγμή, θα είχα ένα αυτοκίνητο στην εξέδρα για το οποίο θα σκέφτονταν, «Μου αρέσει αυτό το αυτοκίνητο. Πρέπει να πάρω ένα».

Γιατί αυτή η διαφορά; Είχε να κάνει με το πώς έβλεπαν τον εαυτό τους, τις δυνατότητές τους και το κόστος του αυτοκινήτου. Ναι, ίσως υπήρχαν μερικοί εκεί που σκέφθηκαν, «Θα αποκτήσω ένα τέτοιο αυτοκίνητο κάποια μέρα», ή ενδεχομένως να υπήρχαν και κάποιοι που είχαν τα χρήματα να το αγοράσουν, και έβλεπαν το αυτοκίνητο διαφορετικά. Αλλά είμαι βέβαιος ότι για την πλειοψηφία, η απόκτηση ενός τέτοιου αυτοκινήτου δεν χωρούσε μέσα στη σφαίρα των σκέψεών τους. Ο εκατομμυριούχος που αγόρασε το αυτοκίνητο τοις μετρητοίς έχει μισή ντουζίνα Ferrari. Εκείνος σκέφτεται ότι απλά είναι ένα υπέροχο αυτοκίνητο. Όταν το είδε, οραματίστηκε να το αποκτήσει, και ζήτησε να του το παραγγείλουν από την Ιταλία και να το στείλουν στο σπίτι του στις ΗΠΑ. Δεν ήταν δύσκολο γι' αυτόν να ενεργήσει σύμφωνα με τον οραματισμό του, επειδή είχε τις απαιτούμενες προμήθειες. Εδώ βρίσκεται ένα σημαντικό κλειδί για την ανάπαυση — η προμήθεια είναι προ-μήθεια [ΣτΜ: Η λέξη «προμήθεια» είναι σύνθετη και σχηματίζεται από το πρόθεμα «προ-» που σημαίνει πριν, και το ουσιαστικό «μήτις» που σήμαινε σκέψη, σοφία, γι' αυτό και η αρχική σημασία του «προμηθεύω» ήταν «προνοώ», αλλά και σήμερα οι «προμήθειες» για ένα ταξίδι, για παράδειγμα, είναι τα αγαθά που παίρνουμε μαζί μας από πριν, διότι σκεπτόμαστε ότι θα μας χρειαστούν].

Σημαντικό κλειδί:

Η προμήθεια είναι προ-μήθεια

Αν δεν προνοούμε, αν δεν μπορούμε να βλέπουμε από πριν, δεν υπάρχει οραματισμός, υπάρχει μόνο επιβίωση. Το γήινο σύστημα της κατάρτας τής φτώχειας έχει κλέψει τα όνειρά μας και το μέλλον μας. Ξέρω ότι η Ferrari ήταν ένα ακραίο παράδειγμα, αλλά βοήθησε να εξηγήσω τι εννοούσα. Οι άνθρωποι εκεί δεν επέτρεπαν στους εαυτούς τους ούτε καν να ονειρευτούν ότι θα είχαν ένα τέτοιο αυτοκίνητο, επειδή το

θεωρούσαν ανέφικτο. Αν το επέτρεπαν έστω και για μια στιγμή, η εκπαίδευση που είχαν λάβει μέσα στο σύστημα της κατάρτας τής γης θα τους φώναζε, «Τι σπατάλη χρημάτων!» Αλλά πώς θα ήταν τα πράγματα αν είχες, λόγου χάριν, 25 δισεκατομμύρια δολάρια στον λογαριασμό σου; Αυτό το αυτοκίνητο θα φαινόταν τόσο φθηνό που θα αγόραζες ένα για να το χρησιμοποιείς μόνο τα Σαββατοκύριακα. Όλα είναι θέμα προοπτικής, και δεδομένου ότι ο Λόγος του Θεού λέει ότι κάθε υπόσχεση του Θεού είναι, «Ναι» και «Αμήν (έτσι να γίνει)», η προοπτική σου πρέπει να αλλάξει, για να σκέφτεσαι όπως σκέφτεται ο Θεός.

Επειδή, όλες οι υποσχέσεις τού Θεού είναι σ' αυτόν το Ναι, και σ' αυτόν το Αμήν, προς δόξαν τού Θεού μέσα από μας.

—Β΄ Προς Κορινθίους 1:20

Σύμφωνα με το λεξικό, η προοπτική είναι η θεώρηση των πραγμάτων από κάποια απόσταση, σε βάθος χρόνου ή από μια συγκεκριμένη οπτική γωνία. Βασικά, η προοπτική είναι το πώς σκέφτεσαι και πώς βλέπεις κάτι.

Να, λοιπόν, κάτι που θέλω να σκεφθείς. Ο Αδάμ ήταν πρίγκιπας πριν υποκύψει στον Σατανά. Όμως, αν τον έβλεπες μετά την πτώση από την αρχική του θέση, θα έβλεπες έναν ταλαιπώρο άνδρα με μια δυστυχημένη οικογένεια (ο Κάιν, ο γιος του, σκότωσε τον αδερφό του, τον Άβελ), και δεν θα σκεφτόσουν ότι ήταν, ή μπορούσε να γίνει, σπουδαίος. Αλλά δεν θα έβλεπες ότι μέσα στις φλέβες του κυλούσε βασιλικό αίμα. Έστω κι αν δεν φαινόταν, ο Αδάμ είχε δημιουργηθεί για να κυβερνά και να βασιλεύει στη ζωή. Το ίδιο ισχύει και για σένα. Δεν μπορείς να κοιτάς τον εαυτό σου, και να κρίνεις τις δυνατότητές σου με βάση το πού μένεις, το τι έχεις, το ποιες είναι οι συνθήκες της ζωής σου τώρα. Πρέπει να κοιτάξεις τις δυνατότητες με τις οποίες δημιουργήθηκες.

Θυμάμαι τα χρόνια που περνούσα δυσκολίες και αντιμετώπιζα προβλήματα που έμοιαζαν να με ξεπερνάνε. Έπρεπε να πάρω αποφάσεις που απαιτούσαν πολύ περισσότερα χρήματα απ' όσα είχα στη διάθεσή μου. Πίστευα ότι ήξερα τι μου έλεγε ο Θεός να κάνω, αλλά δίσταζα ακόμη να μπω μέσα σ' αυτό. Ο Κύριος μου έδωσε ένα όνειρο τότε. Βρισκόμουν καβάλα σ' ένα άλογο στην κορυφή ενός λόφου. Είχα ένα σπαθί στο χέρι μου. Από κάτω μου, στους πρόποδες του λόφου, ήταν συγκε-

ντρωμένοι εκατοντάδες, ίσως και χιλιάδες, στρατιώτες του εχθρού επάνω σε άλογα, κρατώντας τα σπαθιά τους υψωμένα εναντίον μου. Ήμουν ολομόναχος, και σίγουρα υστερούσα αριθμητικά! Μια φωνή στο όνειρό μου είπε αυτά τα λόγια: «Μην υποτιμάς τον εαυτό σου, Gary!». Εκείνη τη στιγμή, σήκωσα το σπαθί μου κι άρχισα να κατεβαίνω γρήγορα τον λόφο, καλπάζοντας με το άλογό μου καταπάνω στους εχθρούς μου που, βλέποντάς με να επιτίθεμαι, άρχισαν να σκαρφαλώνουν προς το μέρος μου με τα σπαθιά τους ψηλά. Καθώς κάλπαζα προς αυτούς, φώναζα δυνατά, «ΘΟΡ!».

Όταν ξύπνησα, ήξερα ότι ο Κύριος μου μίλησε και με ενθάρρυνε, αλλά δεν ήξερα τι σήμαινε η λέξη «Θορ». Υπάρχει ένας άνδρας στην εκκλησία μου που έχει διακονήσει ως ποιμένας για 30 χρόνια και έχει μελετήσει πολλές γλώσσες. Τον ρώτησα αν ήξερε τι σημαίνει, και μου είπε

ότι θα το έψαχνε. Τηλεφώνησε την επόμενη ημέρα και μου είπε ότι το Θορ σήμαινε τον γιο του κεραυνού. Τον ευχαρίστησα και έμεινα έκπληκτος μ' αυτά που μου έλεγε ο Κύριος. Για τον εχθρό, ακούγομαι σαν

**Η ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΣΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ
ΑΛΛΑΞΕΙ, ΓΙΑ ΝΑ ΣΚΕΦΤΕΣΑΙ
ΟΠΩΣ ΣΚΕΦΤΕΤΑΙ Ο ΘΕΟΣ.**

κεραυνός! Αν δεν πω στον διάβολο πόσο αδύναμος είμαι, όταν μιλάω, ακούγομαι σ' αυτόν σαν κεραυνός (δύναμη).

Κήρυξα στο πρώτο μας Συνέδριο Προμήθειας το 2010, και διηγήθηκα αυτήν την ιστορία, καταλήγοντας μ' αυτό που μου είπε ο Κύριος στο όνειρο, «Όταν ο εχθρός σε βλέπει να έρχεσαι, Gary, ακούγεσαι σαν κεραυνός». Τη στιγμή που είπα, «Ακούγεται σαν κεραυνός», ένας δυνατός ήχος κεραυνού γέμισε τον αέρα. Δεν υπήρχε βροχή, δεν είχε ακουστεί άλλος κεραυνός προηγουμένως, κι αυτός ήταν ο μόνος κεραυνός που ακούστηκε όλη τη νύχτα. Οι άνθρωποι που παρευρίσκονταν εκείνο το βράδυ, έμειναν έκπληκτοι. Αλλά κανείς δεν ήταν πιο ενθουσιασμένος από εμένα, καθώς ήξερα ότι ήταν ο Κύριος που έβαζε το δικό Του, «ΑΜΗΝ» σ' αυτά που έλεγα ότι ίσχυαν για όλα τα παιδιά Του. Παρεμπιπτόντως, υπήρχαν κάμερες που κατέγραψαν αυτό το γεγονός, και αν θέλεις να το δεις μπορείς να πας στον ακόλουθο σύνδεσμο: <https://youtu.be/rtx1XYJGIg>.

Έτσι, αυτό είναι κάτι που πρέπει να καταλάβεις καλά.

Οι σκλάβοι δεν κάνουν μεγάλα όνειρα!

Τι ονειρεύονται οι σκλάβοι; Πότε θα σταματήσουν. Ονειρεύονται να γίνει 5:00 η ώρα το απόγευμα, κι όταν περάσει το μεσημέρι κοιτούν διαρκώς τα ρολόγια τους, επιθυμώντας να σταματήσουν και να φύγουν από τη δουλειά. Ονειρεύονται διακοπές, ονειρεύονται να συνταξιοδοτηθούν, ονειρεύονται να έχουν χρήματα για να σταματήσουν να εργάζονται. Οι σκλάβοι ονειρεύονται να σταματήσουν, όχι να δημιουργήσουν περισσότερη δουλειά! Η νοοτροπία και η οπτική της δουλείας δεν εφευρίσκει ούτε δημιουργεί εργασία, ψάχνει τρόπους να απαλλαγεί ή να ξεφύγει από τη εργασία. Ένας σκλάβος είναι ήδη εξουθενωμένος ψυχικά και δεν μπορεί να διακρίνει τις ευκαιρίες που τον προσπερνούν καθημερινά.

Για να είσαι το κεφάλι και όχι η ουρά, ο τρόπος που σκέπτεσαι και η οπτική σου πρέπει να αλλάξουν, από σκλάβος να μπει στη θέση τού ιδιοκτήτη και του δημιουργού. Πρέπει ν' αρχίσεις να ονειρεύεσαι ξανά. Πρέπει να δεις πέρα από αυτό που νομίζεις ότι είσαι, γιατί αν και φαντάζεσαι αδύναμος στα μάτια σου, στον διάβολο ακούγεσαι σαν κεραυνός. Έχεις βασιλικό αίμα, και πρέπει να σκέφτεσαι και να συμπεριφέρεσαι έτσι.

Έχω έναν φίλο που είναι πολυεκατομμυριούχος. Έχει πολλά όμορφα σπίτια, όλα δίπλα στον ωκεανό ή σε λίμνες. Μια μέρα που τον επισκέφθηκα, κάναμε μια βόλτα στην αποβάθρα του λιμανιού, περνώντας ανάμεσα από τα διάφορα σκάφη. Για καθένα που πλησιάζαμε, μου έλεγε και ποιος ήταν ο ιδιοκτήτης. Θα σου δώσω ένα παράδειγμα για το πώς γινόταν η συζήτηση, επινοώντας ονόματα διότι δεν τα θυμάμαι. Έτσι, τα λόγια τού φίλου μου ήταν: «Αυτό το σκάφος ανήκει στον Μπίλι Σμιθ, ο οποίος είναι ιδιοκτήτης των Ιατρικών Υπηρεσιών του Οχάιο. Το επόμενο σκάφος ανήκει στον Τζον Ρότζερς, ο οποίος είναι ιδιοκτήτης του Ρότζερς και Ρότζερς, ενός δικηγορικού γραφείου. Το επόμενο σκάφος ανήκει στον Ραλφ Τίντγουελ, ο οποίος έχει εκείνο το ωραίο κατάστημα παπουτσιών στη Χάι Στρητ».

Καθώς προσπερνούσαμε τα σκάφη που ήταν στη σειρά, και αφού πε-

ράσαμε περίπου 20, συνειδητοποίησα ότι καθένα από αυτά ανήκε σε κάποιον ιδιοκτήτη επιχείρησης. Ούτε ένα σκάφος δεν ανήκε σε κάποιον Τζο που δούλευε από τις 9 ως τις 5, υπάλληλος στο τοπικό παγωτατζίδικο. Δεν είμαι κατά της εργασίας στο τοπικό παγωτατζίδικο, και δεν είμαι ενάντια στο να είναι κάποιος υπάλληλος, τουλάχιστον τις περισσότερες φορές. Απλά σου δίνω ένα παράδειγμα για το ποιοι είναι οι άνθρωποι που έχουν πλούτο.

Παρακαλώ, δώσε προσοχή σ' αυτά που λέω. Δεν έχει να κάνει με τα χρήματα που έχουν, έχει να κάνει με τη νοοτροπία που έχουν. Μην πάρεις το κάρο πριν το άλογο. Οι περισσότεροι λένε, «Μακάρι να είχα τόσα λεφτά!», ενώ αυτό που θα έπρεπε να πουν είναι, «Μακάρι να σκεφτόμουν όπως αυτοί!» Έχουν διαφορετική προοπτική για τη ζωή και τον εαυτό τους.

Η πλειοψηφία των οικογενειών δεν φτάνουν ποτέ σε ένα εισόδημα που θα θεωρούταν άφθονο εισόδημα. Μια τρέχουσα μελέτη λέει ότι το 51% των εργαζομένων της Αμερικής βγάζουν λιγότερα από 30.000 δολάρια το χρόνο.⁵ Πάνω από τους μισούς πολίτες του έθνους μας βγάζουν λιγότερα από 30.000 δολάρια το χρόνο;! Αν είσαι στα 20 σου και μόλις ξεκίνησες, ή βρίσκεσαι σ' αυτήν τη θέση επειδή θέλεις πραγματικά να είσαι εκεί, και τα χρήματα δεν είναι στην κορυφή της λίστας σου, τότε εντάξει, αλλά ξέρω ότι αυτό δεν ισχύει για πάνω από το μισό του έθνους μας. Ξέρω ότι χρειάζονται περισσότερα χρήματα. Πίστεψέ με, έχω πάει σε χιλιάδες σπίτια κατά τη διάρκεια των 36 ετών μου στον κλάδο των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, και το έχω διαπιστώσει από πρώτο χέρι.

Γιατί δεν έχουν περισσότερα εισοδήματα; Πριν αρχίσεις να φωνάζεις για το πόσο άδικη είναι η ζωή ή για το ότι είσαι θύμα ή κάποια άλλη ανοησία, θα σου πω ότι οφείλεται σε δύο λόγους. Πρώτον, είναι παγιδευμένοι κάτω από το γήινο σύστημα της κατάρρας τής φτώχειας και δεν γνωρίζουν το Βασίλειο του Θεού και τις αρχές του για την προμήθεια. Δεύτερον, έχουν μια άθλια, αρνητική νοοτροπία, και πάλι λόγω της «εκπαίδευσης» που είχαν μέσα στο γήινο σύστημα της κατάρρας, και επει-

⁵ Michael Snyder, "Goodbye Middle Class: 51 Percent of all American Workers Make Less Than 30,000 Dollars A Year," "End of the American Dream," *Washington's Blog*, October 21, 2015, <http://www.washingtonsblog.com/2015/10/goodbye-middle-class-51-percent-of-all-american-workers-make-less-than-30000-dollars-a-year.html/>.

δή δεν βλέπουν κάποια διέξοδο, παρόλο που αυτή μπορεί να βρίσκεται ακριβώς μπροστά τους και να τους κοιτάζει κατάματα. Όπως έχω εξηγήσει, οι σκλάβοι έχουν νοοτροπία δουλείας. Δεν βλέπουν την ευκαιρία όταν αναζητούν την ξεκούραση. Ας το παραδεχτούμε. χωρίς πραγματικές απαντήσεις, οι άνθρωποι απογοητεύονται.

Επίτρεψέ μου να σου δώσω ένα παράδειγμα που χρησιμοποιώ στα σεμινάρια μου. Ας υποθέσουμε ότι σου λέω πως μπορώ να λύσω όλα τα οικονομικά σου προβλήματα μέσα σε μια απλή πρόταση. Ετοίμασε μολύβι και χαρτί γιατί σου εγγυώμαι ότι αυτή θα είναι η απάντηση που ψάχνεις. Έτοιμος; Εντάξει, άκου λοιπόν τι να κάνεις: να βγάλεις καθαρό εισόδημα 5 εκατομμυρίων δολαρίων φέτος. Όταν το λέω αυτό από την εξέδρα, όλοι αρχίζουν να γελάνε. Αλλά γιατί γελάνε; Επειδή δεν μπορούν να δουν τον εαυτό τους να βγάζει τόσα χρήματα, ούτε πιστεύουν ότι είναι πιθανό να έχουν καθαρό εισόδημα 5 εκατομμυρίων δολαρίων το χρόνο.

Στη συνέχεια, τους λέω ότι δεν θα αποκτήσουν ποτέ αυτό που δεν μπορούν να δουν. Μετά επαναλαμβάνω την άσκηση, αλλά αυτή τη φορά χαμηλώνω συνεχώς τον αριθμό: 200.000 δολάρια, 100.000 δολάρια, 70.000 δολάρια, ή 40.000 δολάρια το χρόνο. Τελικά, τους λέω, «Θα έρθω σε έναν αριθμό όπου θα πείτε: Εντάξει, φθάνει. Αυτό μπορώ να το κάνω».

Μετά θα τους πω μια άλλη ιστορία. Ας πούμε ότι είμαι ένας πλούσιος επιχειρηματίας στον τομέα των εξαγωγών. Θέλω να στείλω μπάλες στην Κίνα, και χρειάζομαι βοήθεια για να τις πακετάρω. Τους λέω ότι θα τους πληρώσω 500 δολάρια για κάθε μπάλα που πακετάρουν. Υποθέτοντας ότι μπορούν να συσκευάσουν 200 μπάλες την ημέρα, αυτό θα τους αποφέρει περίπου 100.000 δολάρια την ημέρα. Επιθυμώ, επίσης, να τους προσφέρω ένα μονοετές συμβόλαιο για να συσκευάζουν μπάλες με τον ίδιο ρυθμό. Τώρα, αν τους έλεγα ότι το αποτέλεσμα θα ήταν να βγάλουν 5 εκατομμύρια δολάρια καθαρά έσοδα σε 12 μήνες, ποια θα ήταν η απάντησή τους; «Εύκολο, κανένα πρόβλημα, μπορείς εύκολα να βγάλεις 5 εκατομμύρια δολάρια μ' αυτόν τον τρόπο».

Ποια ήταν η διαφορά; Ένα σχέδιο, τίποτε άλλο. Το σχέδιο κάνει τη διαφορά. Ο Θεός που σε δημιούργησε ξέρει το σχέδιο, και το μόνο που

χρειάζεσαι είναι να το ακούσεις. Έτσι συμβαίνει με το Βασίλειο του Θεού. Όταν ο Θεός μου έδωσε εκείνο το όνειρο για να ξεκινήσω αυτήν την επιχείρηση και μετά μου έδειξε πώς να το κάνω, το εισόδημά μου δεν είχε αλλάξει ακόμη — αλλά μέσα μου φώναζα, «Αυτό είναι εύκολο! Τα οικονομικά μου προβλήματα τελείωσαν. Έχω το σχέδιο!»

«Ξέρω πολύ καλά τα σχέδια που έχω κάνει για σας. Θέλω την ευημερία σας και όχι την καταστροφή σας· θέλω να σας χαρίσω το μέλλον που εσείς ελπίζετε».

—Ιερεμίας 29:11, ΕΒΕ

Ο Θεός έχει σχέδια για σένα, για να ευημερήσεις! Μόλις ανακαλύψεις ότι ο Θεός έχει ένα σχέδιο για την ευημερία σου, η μάχη σου έχει τελειώσει κατά το ήμισυ! Άκου, το να τακτοποιήσεις τα οικονομικά σου δεν είναι τόσο περίπλοκο. Η προμήθεια είναι προ-μήθεια! Είναι πολύ απλό. Η απάντηση στο να μην έχεις τρόφιμα είναι να έχεις τρόφιμα. Η απάντηση στην ανάγκη ενός μεγαλύτερου σπιτιού είναι ένα μεγαλύτερο σπίτι. Η απάντηση για ένα αξιόπιστο αυτοκίνητο είναι η απόκτηση ενός αξιόπιστου αυτοκινήτου.

Ξέρω ότι δεν λέω κάποια εξυπνάδα εδώ, αλλά οδηγούσα ένα χαλασμένο αυτοκίνητο για χρόνια. Μπορούσες να δεις να έρχομαι από δυο χιλιόμετρα μακριά, επειδή άφηνα ένα ίχνος καπνού σε όλη τη διαδρομή μου. Ξέρω πόσο αγχωτικά μπορεί να είναι τα προβλήματα με το αυτοκίνητο όταν πρέπει να πας κάπου. Αλλά ξέρω και πώς είναι να μπαίνεις σε μια αντιπροσωπεία αυτοκινήτων και ν' αγοράζεις ένα νέο αυτοκίνητο τοις μετρητοίς. Να σου πω πώς είναι; Όχι άλλο άγχος, όχι άλλες ανησυχίες. Γιατί; Επειδή η ανάγκη μου ικανοποιήθηκε και έχω ειρήνη. Μπορώ να επικεντρωθώ σ' αυτό που πρέπει να κάνω, αντί να ασχολούμαι με την αντιμετώπιση των βλαβών του αυτοκινήτου μου.

Αλλά, η πραγματικότητα είναι ότι οι περισσότεροι άνθρωποι βρίσκονται αντιμέτωποι με οικονομικά ζητήματα σε τέτοιο σημείο που στο μεγαλύτερο μέρος της ζωής τους είναι κάτω από πίεση. Καταλήγουν να δουλεύουν ατέλειωτες ώρες προσπαθώντας να τα βγάλουν πέρα, με αποτέλεσμα να μην έχουν ζωή. Φίλε, αυτό δεν είναι το θέλημα του Θεού για τη ζωή σου.

Όπως είπα νωρίτερα, οι άνθρωποι εγκαταλείπουν τα όνειρα τους και τα πράγματα που αγαπούν πραγματικά, και αναλαμβάνουν δουλειές που απεχθάνονται, για χάρη του μισθού. Οι σκλάβοι συνήθως δεν είναι πολύ ευτυχισμένοι άνθρωποι! Δυστυχώς, έτσι ζουν οι περισσότεροι άνθρωποι, δυστυχισμένοι βλέποντας πού κατέληξαν στη ζωή, αηδιασμένοι και απελπισμένοι. Αλλά στην πραγματικότητα, βρίσκονται τόσο κοντά στην ελευθερία, χρειάζεται μόνο ν' αλλάξουν τη νοοτροπία τους, ή όπως εξήγησα πριν λίγο, ν' αποκτήσουν ένα σχέδιο.

**ΩΣ ΠΟΛΙΤΗΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ,
ΕΧΕΙΣ ΝΟΜΙΜΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ,
ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΝΟΜΟΣ ΚΑΙ ΑΡΧΗ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΛΕΟΝ
ΣΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΣΟΥ.**

Θα ήθελα να αναφέρω ένα προσωπικό παράδειγμα. Πολλοί από εσάς ξέρετε ότι μου αρέσει να κυνηγώ και να ψαρεύω, να κάνω ποδήλατο και πεζοπορία, οποιαδήποτε δραστηριότητα στη φύση. Μεγάλωσα στο Οχάιο σε μια μικρή αγροτική κοινότητα, σ' αυτό που αποκαλείται Plain Township [Πεδινός Αστικός Δήμος]. Ονομαζόταν Πεδινός Αστικός Δήμος επειδή, όπως μπορείτε να φανταστείτε, βρισκόταν σε μια πεδιάδα. Φυσικά, αυτό ήταν καλό για τους αγρότες, αλλά δεν ήταν και το πιο συναρπαστικό τοπίο. Ήμουν συνδρομητής σε κάθε περιοδικό κυνηγιού και ψαρέματος που μπορούσα, *Outdoor Life*, *Sports Afield*, *Field & Stream*, και άλλα. Διάβαζα τις σπουδαίες ιστορίες ψαρέματος και κυνηγιού στα άγρια και όμορφα βουνά στα δυτικά, και στα κατάφυτα βουνά της κοιλάδας των Απαλαχίων, μόνο μια ώρα ανατολικά από εκεί που βρισκόμουν. Ωστόσο, δεν επισκέφθηκα ποτέ αυτές τις περιοχές. Έγινα 40 χρονών για να δω το πρώτο βουνό.

Γιατί; Είχα τα χρήματα για να ταξιδέψω, είχα το δικό μου αυτοκίνητο, ο αυτοκινητόδρομος I-70 περνάει μέσα από τη γενέτειρά μου, και πηγαίνοντας δυτικά περνάει μέσα από τα Βραχύδη Όρη. Αλλά η αλήθεια είναι ότι ποτέ δεν σκέφτηκα να πάω εκεί, ή μάλλον δεν επέτρεπα καν στον εαυτό μου να σκεφτεί, «Θα πάω εκεί κάποια μέρα». Θαύμαζα αυτά τα μέρη μέσα από τις γυαλιστερές εικόνες των περιοδικών, αλλά ποτέ δεν σκέφτηκα να πάω. Για μένα, θα μπορούσε να βρίσκονταν και στο φεγγάρι, διότι στο μυαλό μου δεν υπήρχε καμιά πιθανότητα να πάω εκεί. Όταν

έγινα 40 χρονών και τελικά ταξίδεψα δυτικά, δεν μπορούσα να πιστέψω τι έχανα σε όλη μου τη ζωή. Τώρα, πρέπει να «παίρνω μια δόση» από βουνό, τουλάχιστον μία φορά το χρόνο. Φίλε, εκεί έξω υπάρχουν περισσότερα απ' όσα βλέπεις τώρα. Εσύ είσαι πολλά περισσότερα απ' όσα βλέπεις τώρα! Υπάρχει μια διαφορετική προοπτική στη ζωή που πρέπει να τη δεις και να τη βιώσεις.

Όταν αρχίσεις να καταλαβαίνεις και να μαθαίνεις πώς λειτουργεί το Βασίλειο του Θεού και τι λέει το Βασίλειο του Θεού ότι έχεις ήδη, η προοπτική σου θα αλλάξει!

Δεν είστε, λοιπόν, πια ξένοι και χωρίς δικαιώματα, αλλά ανήκετε στο λαό του Θεού, στην οικογένεια του Θεού.

—Προς Εφεσίους 2:19, ΕΒΕ

Ως πολίτης του Βασιλείου, έχεις νόμιμα δικαιώματα, και κάθε νόμος και αρχή του Βασιλείου είναι πλέον στη διάθεσή σου. Αυτό το πρόβλημα το είχαμε κι εγώ κι η Drenda. Αν και ήμασταν πιστοί χριστιανοί που αγαπούσαμε τον Θεό, ήμασταν πολίτες του Βασιλείου του Θεού χωρίς να γνωρίζουμε τους νόμους και τις αρχές τού Βασιλείου. Λόγω της περιορισμένης προοπτικής που είχε διαμορφωθεί μέσα μας από το σύστημα της κατάρτας τής γης, δεν είχαμε όνειρα. Αλλά η γνώση είναι δύναμη.

Για παράδειγμα, σ' ένα δικαστήριο, μια υπογεγραμμένη σύμβαση μίσθωσης αποδεικνύει ότι έχεις νόμιμο δικαίωμα να ζεις στο σπίτι σου. Η γνώση ότι υπάρχει το υπογεγραμμένο έγγραφο και υπάρχει πρόσβαση στη δικαιοσύνη για να διασφαλιστεί το νόμιμο δικαίωμά σου να ζεις στο σπίτι αυτό, σου δίνει ειρήνη και ανάπαυση. Με τον ίδιο τρόπο, η γνώση τού τι λέει ο Θεός και τι έχει για σένα το Βασίλειό Του, σου δίνει τη σιγουριά να λάβεις ό,τι είναι νόμιμα δικό σου. Για παράδειγμα, από πού προέρχεται η ευημερία ενός αγρότη; Από τα χρήματα; Όχι. Από τον σπόρο που σπέρνει; Όχι. Η ευημερία του προέρχεται από τη γνώση που έχει για τους νόμους τής σποράς και του θερισμού. Όσο φτωχός κι αν είναι, ξέρει πώς μπορεί να γίνει πλούσιος. Απλά αξιοποιεί τους νόμους του γήινου βασιλείου, που έχει θέσει ο Θεός. Η διαδικασία της σποράς και της συγκομιδής μπορεί να παράγει καρπό για τον αγρότη ξανά και ξανά.

Καταλαβαίνει τους νόμους της συγκομιδής και έχει πλήρη εμπιστοσύνη σ' αυτούς. Σπέρνει σπόρους αξίας χιλιάδων δολαρίων στο έδαφος, αλλά δεν φοβάται. Δεν θα δούμε κανέναν αγρότη, όταν ολοκληρώσει τη σπορά, να κάθεται δίπλα στο τρακτέρ του και να κλαίει για τα χρήματα που έριξε στο έδαφος. Όχι, δεν θα κλάψει για το κόστος του σπόρου. Έχει εμπιστοσύνη στους νόμους που διέπουν το φυσικό βασίλειο της γης. Άραγε μπορεί να σου περιγράψει τον μηχανισμό που κάνει έναν σπόρο να βλασταίνει; Αμφιβάλλω, αλλά ξέρει ότι όσο περισσότερη γη καλλιεργήσει τόσο περισσότερο καρπό θα θερίσει. Το ίδιο ισχύει και για σένα και για μένα. Αν δεν γνωρίζουμε τους νόμους τού Βασιλείου και δεν έχουμε εμπιστοσύνη σ' αυτούς, δεν μπορούμε να απολαύσουμε τη ζωή που ο Θεός μάς έχει προορίσει να ζήσουμε.

Μια από τις πιο συναρπαστικές ιστορίες που είδαμε εκείνες τις πρώτες μέρες συνέβη όταν έλαβα ένα τηλεφώνημα από έναν άνδρα που θα τον αποκαλέσω Ντον, ο οποίος αντιμετώπιζε σοβαρά οικονομικά προβλήματα. Είχε ακούσει ότι βοηθούσα ανθρώπους με τα οικονομικά τους.

Όταν πρωτογνώρισα τον Ντον, είχε έρθει στο γραφείο μου πολύ αποθαρρημένος και πολύ χρεωμένος. Τίποτα δεν φαινόταν να πηγαίνει καλά στη ζωή του εκείνη την εποχή. Όταν κάθισα και τουμίλησα, ανακάλυψα ότι χρωστούσε το ενοίκιο τριών ή τεσσάρων μηνών και σχεδόν κάθε άλλο λογαριασμό που είχε. Υπήρχαν προβλήματα στον γάμο του — η σύζυγός του είχε βαρεθεί την οικονομική τους κατάσταση και είχε αρχίσει να χάνει τον σεβασμό της για τον Ντον, καθώς δεν ήταν σε θέση να προμηθεύσει τα αναγκαία σ' αυτήν και τα πέντε παιδιά τους. Η αλήθεια ήταν ότι ο ίδιος ο Ντον είχε χάσει τον σεβασμό του για τον εαυτό του, και ήταν γεμάτος αναπάντητα ερωτήματα.

Η δουλειά που έκανε τότε περιλάμβανε την πώληση ασφαλειών υγείας σε όλη την πολιτεία του Οχάιο, αλλά η έλλειψη επιτυχίας τον οδήγησε γρήγορα σε μια καταστροφική οικονομική πορεία.

Παρ' όλα αυτά τα αρνητικά, εγώ είδα δυνατότητες στον Ντον. Ήταν πρόθυμος να μάθει και πρόθυμος να δουλέψει. Αυτός ο ισχυρός συνδυασμός με ώθησε να τον προσλάβω και να επενδύσω στη μελλοντική του ευημερία. Τελικά, ήταν μια επένδυση που απέφερε τεράστια κέρδη και για τους δυο μας.

Η νεοσύστατη εταιρεία μου είχε μόλις κερδίσει ένα ταξίδι στη Χαβάη από έναν από τους πωλητές μας, και ένιωσα ότι αυτή θα ήταν μια εξαιρετική ευκαιρία να μιλήσω διεξοδικά με τον Ντον για το Βασίλειο του Θεού. Αν και ο Ντον ήταν χριστιανός, δεν είχε την κατανόηση που είχα εγώ. Και παρόλο που είχα προσπαθήσει αρκετές φορές να μοιραστώ μαζί του τις αρχές του Θεού σ' αυτόν τον τομέα, δεν φάνηκε να πιστεύει αυτά που έλεγα.

Έψαχνα έναν τρόπο να τραβήξω την προσοχή του Ντον, που θα τον βοηθούσε να συνειδητοποιήσει ότι κι αυτός θα μπορούσε να έχει επιτυχία μαθαίνοντας πώς λειτουργούσε το Βασίλειο του Θεού. Ωστόσο, ο Ντον ήταν τόσο αποθαρρημένος που δυσκολευόταν να πιστέψει στον εαυτό του, και να πιστέψει ότι η αλλαγή θα μπορούσε πραγματικά να συμβεί. Ήξερα ότι αυτό το ταξίδι στη Χαβάη ήταν η ευκαιρία μου.

Τις εβδομάδες πριν φύγουμε με τον Ντον, μιλήσαμε για το τι θα βλέπαμε και θα κάναμε εκεί. Εξέφρασε ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον για κάτι συγκεκριμένο που το επιθυμούσε περισσότερο από οτιδήποτε άλλο. Ήθελε να πιάσει, στα όμορφα νερά του Ειρηνικού Ωκεανού, ένα γαλάζιο μάρλιν [ΣΤΜ: ωκεάνιο ψάρι που μοιάζει με ξιφία, και φθάνει πάνω από 5 μέτρα και 800 κιλά]. «Η Χαβάη είναι η παγκόσμια πρωτεύουσα των γαλάζιων μάρλιν», μου είπε ενθουσιασμένος, ο Ντον. «Πάντα ήθελα να ψαρέψω ένα γαλάζιο μάρλιν, ήταν ένα από τα όνειρά μου». Για πρώτη φορά μετά από εβδομάδες, είδα μια λάμψη στα μάτια τού Ντον. Κάτι τον ενθουσίαζε, και ήξερα ότι ο ενθουσιασμός του θα άνοιγε την πόρτα για ένα δυνατό μάθημα.

«Ντον», είπα, «γνωρίζεις ότι είναι δυνατόν να ξέρεις, όχι να ελπίζεις, αλλά να ξέρεις ότι θα πιάσεις ένα γαλάζιο μάρλιν στη Χαβάη, λαμβάνοντας από το Βασίλειο του Θεού;» Απορημένος, αλλά και με έκδηλο ενδιαφέρον, ο Ντον ήθελε να μάθει περισσότερα, και έτσι, συνέχισα να του εξηγώ για το Βασίλειο. Του επανέλαβα το Κατά Μάρκον 11:24, που λέει: «Γι' αυτό, σας λέω: Όλα όσα ζητάτε, καθώς προσεύχεστε, πιστεύετε ότι τα παίρνετε, και θα γίνει σε σας». Για τον Ντον, αυτό έμοιαζε να είναι πολύ καλό για να το πιστέψει. Αφιέρωσα λίγο χρόνο για να τον βοηθήσω να καταλάβει το Βασίλειο, και πώς να απελευθερώσει την πίστη του. Κι έτσι, πριν φύγουμε για το ταξίδι μας, αυτός και η γυναίκα του προσευ-

χήθηκαν με συμφωνία και πίστεψαν ότι είχαν λάβει ένα γαλάζιο μάρλιν. Επίσης, έσπειραν κι έναν οικονομικό σπόρο στο Βασίλειο του Θεού για να λάβουν τη συγκομιδή τους. Αυτό ήταν κάτι που το Άγιο Πνεύμα μού είχε διδάξει να κάνω όταν απελευθέρωνα την πίστη μου για την κάλυψη μιας ανάγκης μου.

Εν τω μεταξύ, ο Ντον έκανε αυτά που γνώριζε για να συλλέξει τη σοδειά που του ανήκε. Πραγματοποίησε μια έρευνα σχετικά με τα διαθέσιμα σκάφη και τις τιμές, και τελικά έκλεισε με έναν καπετάνιο που θεώρησε ότι ήταν καλός. Όλα ήταν στη θέση τους, κι εμείς ήμασταν ενθουσιασμένοι που θα πηγαίναμε στα καταγάλανα νερά τής Χαβάης.

Η ημέρα να σαλπάρουμε έφθασε, και καθώς επιβιβαζόμασταν στο σκάφος, είπαμε καταχαρούμενοι στον καπετάνιο ότι σήμερα ήταν η ημέρα που θα πιάναμε ένα γαλάζιο μάρλιν. Εκείνος είπε ότι αναμφίβολα θα περνούσαμε μια πολύ καλή ημέρα και θα πιάναμε πολλά ψάρια, αλλά για τα γαλάζια μάρλιν μάς είπε με σιγουριά ότι οι πιθανότητες δεν ήταν με το μέρος μας. Τους τελευταίους τέσσερις μήνες ναύλωνε καθημερινά δύο σκάφη σε εκδρομείς, και τα πληρώματά του είχαν φέρει μόνο ένα γαλάζιο μάρλιν. Αυτό οφειλόταν, σε μεγάλο βαθμό, στο γεγονός ότι δεν ήταν ακόμη η περίοδος αλίευσης των μάρλιν, δεδομένου ότι είναι μεταναστευτικά ψάρια. Αρνούμενοι να αποθαρρυνθούμε, του είπαμε χωρίς να είμαστε αγενείς ότι εμείς θα πιάναμε ένα, και συνεχίσαμε να ετοιμάζουμε τον εξοπλισμό μας.

Μετά από έξι ώρες ψαρέματος, δεν τσίμπησε ούτε ένα ψάρι τα δολώματά μας, και ανησυχούσα λίγο ότι αυτή η απουσία δράσης θα μπορούσε να αποδυναμώσει την πίστη τού Ντον. Έτσι, του έκανα μια ερώτηση. «Ντον», φώναξα επάνω από τη γέφυρα όπου βρισκόμουν, «θα ήθελα να σε ρωτήσω κάτι. Πότε θεωρείς ότι έλαβες αυτό το γαλάζιο μάρλιν, όταν θα το δεις ή όταν προσευχηθήκαμε;» Με μεγάλη βεβαιότητα, ο Ντον απάντησε δυνατά, «Gary, είναι απλό. Το έλαβα όταν προσευχήθηκα». Ενθουσιάστηκα και αισθάνθηκα σιγουριά, όταν άκουσα την απάντησή του. Κατάλαβα ότι ο Ντον είχε πάρει τις οδηγίες μου στα σοβαρά, και ήταν αποφασισμένος να λάβει αυτό το μάρλιν.

Λίγα λεπτά αργότερα, ο μηχανισμός στο καλάμι του Ντον άρχισε να τρίζει, ενώ το καλάμι λύγισε προς τη θάλασσα, και οι άνθρωποι στο σκά-

φος άρχισαν να φωνάζουν, «Συνέχισε να ψαρεύεις!»

«Μην ενθουσιάζεστε τόσο πολύ», προειδοποίησε ο καπετάνιος. «Εί-
ναι ένα μεγάλο ψάρι, δεν λέω, αλλά δεν είναι γαλάζιο μάρλιν. Τα μάρ-
λιν έρχονται αμέσως στην επιφάνεια και κάνουν τεράστια άλματα στον
αέρα, κι αυτό το ψάρι παραμένει στα βαθιά». Τα λεπτά περνούσαν, και
ο Ντον συνέχιζε να παλεύει με το ψάρι που δεν είχε έρθει ακόμη αρκετά
κοντά στην επιφάνεια για να δούμε τι ήταν. Ο Ντον άρχισε να κουράζε-
ται, αλλά το ψάρι κουράστηκε περισσότερο και σύντομα εγκατέλειψε
τον αγώνα. Ο Ντον κι εγώ δεν ξαφνιαστήκαμε βλέποντας ότι ήταν ένα
μεγάλο, όμορφο γαλάζιο μάρλιν, αλλά όλοι οι άλλοι στο σκάφος έμειναν
άναυδοι.

Η φωτογραφία του Ντον με το ψάρι που έπιασε παραμένει στο γρα-
φείο μου μέχρι σήμερα, ως μαρτυρία προς τους άλλους και ως μια συνε-
χής υπενθύμιση για την πραγματικότητα του Βασιλείου. Εξωτερικά, ήταν
απλά ένα ψάρι. Αλλά για τον Ντον, το μάρλιν σήμαινε πολλά περισσότε-
ρα. Αν το Βασίλειο ενήργησε για του δώσει το μάρλιν, σίγουρα θα μπο-
ρούσε να του δώσει και ό,τι άλλο χρειαζόταν στη ζωή. Για τον Ντον ήταν
μόνο η αρχή τής συνειδητοποίησης του αντίκτυπου που θα μπορούσε να
έχει το Βασίλειο του Θεού στη ζωή του.

Λατρεύω αυτήν την ιστορία, και μου αρέσει να βλέπω τους ανθρώ-
πους να έχουν πραγματικές εμπειρίες με το Βασίλειο του Θεού. Αυτό
θέλω και για σένα!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΒΡΗΚΑ ΕΝΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΚΛΕΙΔΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Όλοι μας έχουμε διαφόρων ειδών κλειδιά, για τα σπίτια μας, τα αυτοκίνητά μας και για ό,τι θέλουμε να προστατεύσουμε. Το κλειδί μάς δίνει πρόσβαση σε έναν χώρο και στα αγαθά που υπάρχουν μέσα του, ή την εξουσία να χρησιμοποιήσουμε ένα αντικείμενο, όπως ένα αυτοκίνητο. Ζώντας ως χριστιανός σε οικονομικό χάος και απελπισία, επί εννέα ολόκληρα χρόνια, καταλάβαινα ότι κάτι έλειπε, ότι κάτι δεν πήγαινε καλά. Κανείς δεν χρειαζόταν να μου το πει αυτό. Εκείνο που ήθελα να μάθω ήταν τι δεν πήγαινε καλά, ποιο ήταν το λάθος, και πώς μπορούσα να το διορθώσω.

Όταν ο Κύριος μου μίλησε τότε, στην παλιά αγροικία μας, όταν ξαπλωμένος στο κρεβάτι μου Του φώναζα να με βοηθήσει, μου είπε ότι το πρόβλημά μου ήταν ότι ποτέ δεν είχα μάθει πώς λειτουργούσε το Βασίλειό Του. Μέσα σ' αυτήν τη φράση άκουσα το κλειδί, ή, μάλλον, την πηγή του κλειδιού ή των κλειδιών που χρειαζόμουν — το Βασίλειο. Ο Θεός μου είπε ότι η απάντηση που αναζητούσα βρισκόταν στο Βασίλειό Του. Ποτέ δεν είχα διαθέσει χρόνο για να μάθω πώς λειτουργούσε το Βασίλειό Του, αλλά αν αποφάσιζα να το κάνω, θα έβρισκα την απάντησή μου.

Όταν μού μίλησε ο Θεός για την έλλειψη κατανόησης του Βασιλείου, πραγματικά δεν είχα ιδέα τι εννοούσε λέγοντας Βασίλειο. Αλλά άκουσα να μου λέει δυνατά και καθαρά ότι αν μάθαινα πώς λειτουργούσε το Βασίλειό Του, θα έβρισκα τις απαντήσεις που έψαχνα. Έτσι, για μένα, ένα σημαντικό κλειδί βρισκόταν σ' εκείνη τη βασική φράση, «Ποτέ δεν διέθεσες χρόνο για να μάθεις πώς λειτουργεί το Βασίλειό μου!» Αυτή η δήλωση ήταν σημαντική, και αποτέλεσε το πρώτο μου σημαντικό κλειδί για τη μεταμόρφωση της ζωής μου.

Επειδή, παιδί γεννήθηκε σε μας, γιος δόθηκε σε μας· και η εξουσία θα είναι επάνω στον ώμο του· και το όνομά του θα αποκληθεί: Θαυμαστός, Σύμβουλος, Ισχυρός Θεός, Πατέρας τού Μέλλοντα Αιώνα, Άρχοντας Ειρήνης. Στην αύξηση της εξουσίας του και της ειρήνης δεν θα υπάρχει τέλος, επάνω στον θρόνο τού Δαβίδ, κι επάνω στη βασιλεία του, για να τη διατάξει, και να τη στερεώσει, με κρίση και δικαιοσύνη, από τώρα και μέχρι τον αιώνα. Ο ζήλος τού Κυρίου των δυνάμεων θα το εκτελέσει.

—Ησαΐας 9:6-7

Όταν κατόρθωσα ότι το Βασίλειο του Θεού είναι ένα πραγματικό Βασίλειο που λειτουργεί με ένα σύστημα διακυβέρνησης και με συγκεκριμένους νόμους, τα μάτια μου άνοιξαν για να καταλάβω το Βασίλειο του Θεού όπως δεν το είχα καταλάβει ποτέ πριν. Γνωρίζοντας ότι το Βασίλειο του Θεού εγκαθιδρύθηκε και λειτουργεί με βάση το δίκαιο (την εφαρμογή του νόμου) και τη δικαιοσύνη του Θεού (τους νόμους Του), μπόρεσα να δω πως όλα όσα συμβαίνουν στο Βασίλειο είναι αποτέλεσμα ενός νόμου ή μιας αρχής αυτού του Βασιλείου. Μπορεί να μην είμαι ο ευφύστερος των ανθρώπων, αλλά ήμουν αρκετά έξυπνος για να αντιληφθώ ότι αν το Βασίλειο λειτουργούσε με βάση τούς νόμους, τότε θα μπορούσα να μάθω αυτούς τους νόμους και να τους εφαρμόσω στη ζωή μου. Καθώς άρχισε ο Θεός να αποκαλύπτει και να διδάσκει στην Drenda και σ' εμένα τους νόμους Του, άρχισα να συνειδητοποιώ ότι κάθε ιστορία τής Αγίας Γραφής εμπεριείχε κλειδιά που έπρεπε να τα γνωρίσω, για να μάθω πώς λειτουργεί το Βασίλειο. Ξεκίνησα να διαβάζω κάθε Βιβλική ιστορία με διαφορετικό τρόπο: «Γιατί συνέβη αυτό; Γιατί δεν συνέβη

αυτό;» Διάβαζα κάθε ιστορία έχοντας κατά νου τα ερωτήματα, «Ποιες αρχές αποκαλύπτονται σ' αυτήν την ιστορία; Πώς συνέβη αυτό;»

Άρχισα να αποκαλώ τον εαυτό μου «πνευματικό επιστήμονα», και ενθουσιαζόμουν καθώς το Άγιο Πνεύμα μου αποκάλυπτε τον έναν νόμο μετά τον άλλο. Αλλά ο ενθουσιασμός μου μεγάλωνε ακόμη περισσότερο όσο έβλεπα ότι οι νόμοι που ανακάλυπτα μπορούσαν να λειτουργήσουν και στη δική μου ζωή, με τον ίδιο τρόπο που λειτουργούσαν στη Βίβλο. Ο κόσμος με ρωτάει, «Gary, τι εννοείς όταν μιλάς για νόμους του Βασιλείου;» Συνήθως τους θυμίζω τους διάφορους νόμους που χρησιμοποιούμε εδώ στη γήινη σφαίρα — τη βαρύτητα, τους νόμους της φυσικής, και όλους τους νόμους που διέπουν τον φυσικό κόσμο.

Ένας αγρότης χρησιμοποιεί αυτούς τους νόμους όποτε θέλει, δεν χρειάζεται να προσευχηθεί για να λειτουργήσουν. Λειτουργούν κάθε φορά που επιλέγει να τους χρησιμοποιήσει. Είναι διαθέσιμοι σε όλους όσους επιθυμούν να τους χρησιμοποιήσουν. Έτσι ακριβώς, και το Βασίλειο του Θεού λειτουργεί με νόμους που μπορούμε να τους γνωρίσουμε. Δεδομένου ότι είναι νόμοι, δεν αλλάζουν ποτέ, και μπορούμε να τους μάθουμε και να τους εφαρμόζουμε στη ζωή του Βασιλείου.

Σ' αυτό το σημείο θέλω να υπενθυμίσω πως, μόλις έρθεις στον Χριστό, γίνεσαι πολίτης του Βασιλείου του Θεού, και όλο το Βασίλειο είναι στη διάθεσή σου. Έχεις δικαίωμα να μάθεις και να χρησιμοποιείς τους νόμους τού Βασιλείου.

«Εντάξει», μου λένε οι άνθρωποι, «Καταλαβαίνω αυτό που λες, αλλά δώσε μου ένα παράδειγμα ενός νόμου του Βασιλείου». Υπάρχουν πολλοί, πολλοί νόμοι. Στην πραγματικότητα, έχω ήδη γράψει για μερικούς, όπως ο νόμος που διέπει τη δικαιοδοσία, ο νόμος της πίστης και ο νόμος της συμφωνίας, παρόλο που δεν τα χαρακτήρισα ως νόμους στα

**ΚΑΘΩΣ Ο ΘΕΟΣ ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ
ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΔΑΣΚΕΙ
ΣΤΗΝ DRENDA ΚΑΙ Σ' ΕΜΕΝΑ
ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ, ΑΡΧΙΣΑ
ΝΑ ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΩ ΟΤΙ ΚΑΘΕ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ
ΕΜΠΕΡΙΕΙΧΕ ΚΛΕΙΔΙΑ ΠΟΥ ΕΠΡΕΠΕ
ΝΑ ΤΑ ΓΝΩΡΙΣΩ, ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΩ
ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ.**

προηγούμενα κεφάλαια. Υπάρχουν πολλοί νόμοι, και για όλους αυτούς μπορούμε να διακρίνουμε το πώς λειτουργούν και πώς εφαρμόζονται, τα στοιχεία, δηλαδή, που ασφαλώς θα θέλαμε να κατανοήσουμε καλά. Επίτρεψέ μου να σου διηγηθώ μια ιστορία ως παράδειγμα για το τι λέω.

Έχω ένα αεροπλάνο, ένα Piper Μιράζ, που χρησιμοποιώ για να πετάω σε συναντήσεις, να γνωρίζω πελάτες και να ταξιδεύω για επαγγελματικούς λόγους. Είχα προγραμματίσει ένα ταξίδι στο Κολοράντο για να παρακολουθήσω ένα συνέδριο και, πριν το ταξίδι, είχα προγραμματίσει προσεκτικά την ετήσια επιθεώρηση συντήρησης που απαιτείται από τον νόμο. Αν δεν το γνωρίζεις, κάθε αεροπλάνο που πετά στις ΗΠΑ πρέπει να περνάει έναν έλεγχο συντήρησης μια φορά το χρόνο. Ο πιλότος μου θα παραλάμβανε το Μιράζ και μετά θα μας πήγαινε στο συνέδριο. Αλλά μια μέρα πριν το πάρει, του τηλεφώνησαν από το σέρβις και του είπαν ότι κατά λάθος είχαν σπάσει το παρμπρίζ του συγκυβερνήτη. Θα το αντικαθιστούσαν δωρεάν, αλλά θα απαιτούνταν άλλες τρεις ημέρες για να είναι έτοιμο το αεροπλάνο να πετάξει. Αυτό σήμαινε ότι η Drenda κι εγώ έπρεπε να πάμε στο Κολοράντο με εμπορική πτήση. Δεν παραπονιέμαι, αλλά αν μπορούμε, πάντα προτιμούμε να πετάμε το δικό μας αεροπλάνο όπου κι αν πάμε. Ήμασταν λίγο απογοητευμένοι, αλλά πήγαμε στο συνέδριο και σχεδιάσαμε να μας παραλάβει ο πιλότος μας και να μας επιστρέψει με το αεροπλάνο στο Οχάιο.

Δύο ημέρες αφού ξεκίνησε το συνέδριο, έπληξε την περιοχή μια ξαφνική χαλαζόπτωση, τόσο δυνατή, που το χαλάζι κατέστρεψε όλη την περιοχή. Σε ορισμένα σημεία, τα κομμάτια τού πάγου ήταν τεράστια ώστε τρύπησαν και διαπέρασαν ακόμη και στέγες. Εκατοντάδες αυτοκίνητα υπέστησαν ζημιές που δεν επιδέχονταν επισκευή. Κτίρια και στέγες υπέστησαν, επίσης, ζημιές. Όταν ο πιλότος μου ήρθε να μας πάρει, πήγε να σταθμεύσει το αεροπλάνο στον σταθμό ανεφοδιασμού στον οποίο θα το είχε αφήσει αν είχαμε πετάξει εκεί στην αρχή του συνεδρίου. Τότε είδε ένα συγκλονιστικό θέαμα. Όλα τα αεροπλάνα που ήταν παρκαρισμένα ακριβώς εκεί που θα ήταν και το δικό μας, είχαν καταστραφεί. Το αεροπλάνο μου, με τη χάρη τού Θεού, δεν βρέθηκε εκεί και έτσι δεν υπέστη ζημιές. Σίγουρα είναι μια εκπληκτική ιστορία, αλλά πώς συνέβη; Θέλω να πω, ήταν απλά μια σύμπτωση ή το αεροπλάνο δεν ήταν εκεί ως απο-

τέλεσμα ενός πνευματικού νόμου που με κάποιον τρόπο αξιοποίησα;

Λοιπόν, είμαι βέβαιος πως ήταν αποτέλεσμα ενός πνευματικού νόμου που έθεσα σε εφαρμογή, τον οποίο θα μοιραστώ μαζί σου σε λίγο. Η κατανόηση ενός νόμου σου επιτρέπει να αναπαράγεις τα ίδια αποτελέσματα όποτε υπάρχει ανάγκη. Σ' αυτήν την περίπτωση, είχα εφαρμόσει έναν νόμο που ο Θεός μου δίδαξε στην αρχή, όταν άρχισε να με εκπαιδεύει στους νόμους και τις λειτουργίες τού Βασιλείου Του.

Επίτρεψέ μου να σου δείξω, πρώτα, τον νόμο που μου έδειξε ο Θεός, και μετά θα σου εξηγήσω πώς τον εφαρμόσα. Να θυμάσαι ότι κάθε ιστορία τής Αγίας Γραφής μάς αποκαλύπτει κάτι για το Βασίλειο και για το πώς λειτουργεί. Αποκαλώ τον εαυτό μου πνευματικό επιστήμονα, διότι καθώς διαβάζω την Αγία Γραφή, πάντοτε αναζητώ τους νόμους που προκάλεσαν κάτι ή τους νόμους που δεν επέτρεπαν να συμβεί κάτι. Η ιστορία που σχετίζεται μ' αυτό που έμαθα και θέλω να σου αποκαλύψω, βρίσκεται στο 6^ο κεφάλαιο του Κατά Μάρκον Ευαγγελίου.

Και επειδή είχε ήδη περάσει πολλή ώρα, πλησιάζοντάς τον οι μαθητές του, λένε, ότι: Ο τόπος είναι ερημικός, και έχει περάσει ήδη πολλή ώρα· απόλυσέ τους, για να πάνε στα γύρω χωράφια και τις κωμοπόλεις, και να αγοράσουν για τον εαυτό τους ψωμιά· επειδή, δεν έχουν τι να φάνε.

Και εκείνος, απαντώντας σ' αυτούς, είπε: Δώστε τους εσείς να φάνε.

Και του λένε: Να πάμε να αγοράσουμε ψωμιά για 200 δηνάρια, και να τους δώσουμε να φάνε;

Και εκείνος λέει σ' αυτούς: Πόσα ψωμιά έχετε; Πηγαίνετε και δείτε.

Και αφού είδαν, λένε: Πέντε, και δύο ψάρια.

Και τους πρόσταξε όλους να καθίσουν επάνω στο χλωρό χορτάρι συντροφιάς-συντροφιάς. Και κάθισαν κατά ομάδες, ανά 100 και ανά 50. Και παίρνοντας τα πέντε ψωμιά και τα δύο ψάρια, αφού κοίταξε στον ουρανό, ευλόγησε και έκοψε τα ψωμιά σε κομμάτια, και έδινε στους μαθητές του, για να βάλουν μπροστά τους· και μίρασαν σε όλους τα δύο ψάρια. Και έφαγαν όλοι και χόρτασαν. Και σήκωσαν από τα κομμάτια δώδεκα κοφίνια γεμάτα, και από τα ψά-

ρια. Και εκείνοι που έφαγαν τα ψωμιά ήσαν 5.000 άνδρες.

—Κατά Μάρκον 6:35-44

Αυτή είναι μια θαυμαστή ιστορία και μια σπουδαία απεικόνιση της λειτουργίας του Βασιλείου του Θεού. Πέντε καρβέλια και δύο ψάρια που ταΐζουν 20.000 ανθρώπους! «Μα Gary», θα πεις, «η Βίβλος λέει ότι υπήρχαν μόνο 5.000 άνδρες εκεί». Ναι, αλλά μπορώ να υποθέσω ότι υπήρχαν και γυναίκες και παιδιά εκεί, οπότε υπολογίζω ότι συνολικά θα υπήρχαν περίπου 20.000 άνθρωποι.

Όταν οι μαθητές πήγαν στον Ιησού και Του μίλησαν για το πρόβλημα της τροφής, ο Ιησούς θέλησε να τους διδάξει κάτι για το Βασίλειο, και έτσι τους λέει: «Δώστε τους εσείς να φάνε». Εκείνοι βέβαια σοκαρίστηκαν. Πού θα έβρισκαν τόσα τρόφιμα; Απαντούν σύμφωνα μ' αυτό που γνωρίζουν ότι είναι η πηγή άντλησης προμηθειών — η εργασία! Λένε, «Τόσα τρόφιμα θα απαιτούσαν τους μισθούς ενός άνδρα για δουλειά οκτώ μηνών!» Από τα χρήματα που μπορούσαν να κερδίσουν μέσα από το επώδυνο σύστημα του μόχθου και του ιδρώτα τής κατάρας, θα ήταν αδύνατο να τους ταΐσουν.

Αλλά στο Βασίλειο, οι διαφορετικοί νόμοι που λειτουργούν κάνουν όλα τα πράγματα δυνατά. Ο Ιησούς θέλει να τους βοηθήσει να δουν πέρα από το σύστημα της κατάρας τής γης και να μάθουν μια νέα δυνατότητα που προέρχεται από το Βασίλειο του Θεού. Στη συνέχεια, ο Ιησούς τους ζητά να δουν τι έχουν στη διάθεσή τους για να ταΐσουν το πλήθος. Πηγαίνουν και κοιτάζουν, και στη συνέχεια απαντούν ότι βρήκαν πέντε καρβέλια και δύο ψάρια, αλλά γνωρίζουν ότι αυτά δεν αρκούν για να βοηθήσουν στην κατάσταση. Ο Ιησούς ζητά να Του φέρουν το ψωμί και τα ψάρια, και παίρννοντάς τα στα χέρια Του, προσεύχεται επάνω τους και τα ευλογεί. Κατόπιν, τα δίνει στους μαθητές Του για να τα μοιράσουν στο πλήθος, και φυσικά ξέρεις τι έγινε μετά. Και οι 20.000 άνθρωποι που ήταν εκεί έφαγαν μέχρι χορτασμού και στο τέλος έμειναν ακόμα 12 καλάθια.

Οι ερωτήσεις μου είναι: «Γιατί ο Ιησούς ζήτησε να Του φέρουν το ψωμί και τα ψάρια πριν τους πει να τα διανείμουν; Γιατί ο Ιησούς δεν ζήτησε από τους μαθητές απλά να μοιράσουν τα φαγητό μόλις το βρή-

καν; Έπρεπε να το ευλογήσει πρώτα ο Ιησούς;» Η σωστή απάντηση είναι ότι ο Ιησούς έπρεπε πρώτα να ευλογήσει το ψωμί και τα ψάρια. Βλέπεις, το ψωμί και τα ψάρια ήταν στη γήινη σφαίρα, κάτω υπό την εξουσία και τη δικαιοδοσία των ανθρώπων όταν τα βρήκαν οι μαθητές. Σ' αυτήν την κατάσταση, ο Ιησούς δεν είχε δικαιοδοσία πάνω τους. Αλλά όταν το ψωμί και τα ψάρια παραδόθηκαν πρόθυμα σ' Αυτόν, ήταν σε θέση να τα ευλογήσει. Η λέξη ευλογώ σημαίνει διαχωρίζω ή αγιάζω. Τώρα, εδώ βρίσκεται και αποκαλύπτεται ένας νόμος τού Βασιλείου.

Όταν ο Ιησούς ευλόγησε το ψωμί και τα ψάρια, τα ψάρια και το ψωμί άλλαξαν Βασίλειο.

Ουσιαστικά, άλλαξε η δικαιοδοσία για το ψωμί και τα ψάρια. Ο Θεός είχε τώρα το νόμιμο δικαίωμα να πολλαπλασιάσει το ψωμί και τα ψάρια για χάρη των ανθρώπων.

Αν ο Ιησούς δεν έπαιρνε το ψωμί και τα ψάρια και δεν τα ευλογούσε, δεν θα είχαν πολλαπλασιαστεί.

Χρησιμοποιούμε τον ίδιο νόμο όταν ευλογούμε το φαγητό μας, αν και νομίζω ότι οι περισσότεροι άνθρωποι δεν συνειδητοποιούν τι πραγματικά κάνουν όταν προσεύχονται για το φαγητό τους. Όμως, όταν προσευχόμαστε για το φαγητό μας, το φαγητό μας αλλάζει βασίλειο, και έτσι δίνουμε στον Θεό τη δικαιοδοσία να μας προστατεύσει από οποιοδήποτε επιβλαβές πράγμα θα μπορούσαμε να φάμε. Πρέπει να προσθέσω μια δευτερεύουσα υποσημείωση εδώ. Αν ζούμε με πρόχειρο φαγητό και τρώμε πράγματα που ξέρουμε ότι μας κάνουν κακό, και παρ' όλα αυτά συνεχίζουμε να το κάνουμε, θα θερίσουμε αυτό που σπέρνουμε. Αλλά αν φάμε κάτι επικίνδυνο χωρίς να το γνωρίζουμε, κάτι που δεν ξέραμε ότι θα μπορούσε να μας βλάψει, τότε ο Λόγος του Θεού θα μας προστατέψει όπως προστάτεψε και το αεροπλάνο μου. Δεν αναφέρομαι σε μια τυπική προσευχή που κάνουν εθιμοτυπικά οι περισσότεροι άνθρωποι πριν φάνε. Αλλά στην προσευχή με πίστη, ευχαριστώντας τον Θεό που απομακρύνει την αρρώστια από ανάμεσά μας, η οποία μας επιτρέπει,

ως πολίτες τού Βασιλείου Του, να απολαύσουμε τις υποσχέσεις Του.

Και αν κάτι θανάσιμο πιουν, δεν θα τους βλάψει...

—Κατά Μάρκον 16:18

Στον σημερινό κόσμο έχουμε ανάγκη από εμπιστοσύνη στην προστασία του Θεού, για να αισθανόμαστε ανάπαυση. Υπάρχουν τόσα πολλά πράγματα που μπορούν να κλέψουν την ειρήνη μας σε κάθε τομέα της ζωής μας, ακόμη και σε σχέση με το φαγητό που τρώμε. Σε διαβεβαιώ ότι ο Σατανάς έχει ένα σχέδιο για να κλέψει, μέσω του φαγητού, την υγεία σου και την ικανότητά σου να είσαι αποτελεσματικός εναντίον του, επάνω στη γη!

Στην Επιστολή Προς Φιλιπησίους μπορούμε να δούμε κι ένα άλλο παράδειγμα για το πώς να φέρνουμε τα προβλήματα, τα ζητήματα που μας αφορούν, την ηρεμία της ψυχής μας, όλα τα πράγματα της ζωής μας, κάτω από τη δικαιοδοσία του Βασιλείου.

Μη μεριμνάτε για τίποτε· αλλά, σε κάθε τι, τα ζητήματά σας ας γνωρίζονται στον Θεό με ευχαριστία διαμέσου τής προσευχής και της δέησης. Και η ειρήνη τού Θεού, που υπερέχει κάθε νοη, θα διαφυλάξει τις καρδιές σας και τα διανοήματά σας διαμέσου τού Ιησού Χριστού.

—Προς Φιλιπησίους 4:6-7

Όταν προσευχόμαστε για κάτι, η προσευχή μας φέρνει αυτό το πρόβλημα ή το ζήτημα κάτω από τη δικαιοδοσία τού Βασιλείου του Θεού. Αν δεν προσευχηθούμε γι' αυτό, τα χέρια του Θεού είναι δεμένα. Έτσι η Αγία Γραφή λέει να προσευχόμαστε αδιάκοπα (Α' Προς Θεσσαλονικείς 5:17) και ότι δεν έχουμε, επειδή δεν ζητάμε από τον Θεό (Ιακώβου 4:2).

Όταν αγόρασα το αεροπλάνο μου, και όταν αγοράζω οτιδήποτε, προσεύχομαι γι' αυτό, θέτοντας τα χέρια μου επάνω σ' αυτό, και φέρνοντάς το στη δικαιοδοσία τού Βασιλείου του Θεού, για να αποδώσει αυτό για το οποίο έχει προοριστεί υπηρετώντας το Βασίλειο του Θεού και την προσωπική μου αποστολή. Λόγω αυτής της προσευχής μου, το αεροπλάνο μου είναι έξω από τη δικαιοδοσία του Σατανά και των υπηρετών του. Δεν θα μου συμβεί κανένα κακό μ' αυτό το αεροπλάνο!

Πριν ένα μήνα, πετούσα με το Μιράζ από το Χιούστον στο Οχάιο, μετά από ένα συνέδριο. Ήταν αργά καθώς διασχίζαμε τη σκοτεινή ύπαιθρο. Αστραπές φώτιζαν τον ουρανό σε αρκετή απόσταση, στα δεξιά μας και στα αριστερά μας, καθώς ένα μέτωπο καταιγίδας κινούνταν μέσα στη χώρα. Το μέτωπο της καταιγίδας μάς ανάγκασε να κάνουμε αλλαγές στην πορεία μας για να αποφύγουμε την καταιγίδα, και εξαιτίας αυτού, κάψαμε περισσότερα καύσιμα απ' όσα είχαμε υπολογίσει. Έτσι, για να βεβαιωθούμε ότι θα καταφέρναμε να φτάσουμε με ασφάλεια στο σπίτι και για να συμμορφωθούμε με τους κανονισμούς της Ομοσπονδιακής Διοίκησης Αεροπορίας [FAA] σχετικά με τα αποθέματα καυσίμων επί του σκάφους, αποφασίσαμε να σταματήσουμε στο Λούιβιλ του Κεντάκι, για να αγοράσουμε μερικά καύσιμα. Προσγειωθήκαμε με περίπου 30 γαλόνια στο σκάφος, αλλά επειδή είχαμε άλλη μια ώρα πτήσης, κατευθυνθήκαμε στον σταθμό ανεφοδιασμού και τους ζητήσαμε να βάλουν από 20 γαλόνια σε κάθε δεξαμενή των φτερών. Αυτό σήμαινε ότι θα είχαμε συνολικά 70 γαλόνια, που ήταν περισσότερα από αρκετά για να καλύψουμε την εναπομείνουσα απόστασή μας ως το Οχάιο, καθώς το Μιράζ καίει περίπου 22 γαλόνια [ΣτΜ: 100 λίτρα] την ώρα.

Ενώ περιμέναμε στον σταθμό, η κοπέλα στο γκισέ μάς είπε κάποια στιγμή ότι μπορούσε να ετοιμάσει τον λογαριασμό για τα 40 γαλόνια. Μόλις το είπε, ήρθε ο υπάλληλος που γέμισε τις δεξαμενές, κρατώντας τα έντυπα της συναλλαγής. Τα έδωσε στην κοπέλα, κι εκείνη, όταν τα κοίταξε, είπε, «Κάτι δεν πάει καλά εδώ. Οι αριθμοί μοιάζουν να μην είναι σωστοί». Ο υπάλληλος είπε ότι έβαλε τα καύσιμα και θα μπορούσε να διορθώσει τους αριθμούς αργότερα. Η κοπέλα είπε, «Εντάξει», αλλά μέχρι να διορθωθούν οι αριθμοί δεν μπορούσε να μας δώσει απόδειξη, και θα έπρεπε να μας την στείλει με email. Είπαμε «Καλά», και μαζί με τον υπάλληλο κατευθυνθήκαμε στο αεροπλάνο. Ο πιλότος μου τού ζήτησε να επιβεβαιώσει ότι είχε βάλει 20 γαλόνια σε κάθε πλευρά, και είπε, «Ναι, έβαλα 20 γαλόνια σε κάθε πλευρά».

Έτσι απογειωθήκαμε για το Οχάιο, και περίπου 40 λεπτά αργότερα, ξαφνικά, η αριστερή δεξαμενή άδειασε εντελώς. Σοκαριστήκαμε. Πώς έγινε αυτό; Ένα λεπτό αργότερα, στέγνωσε και η δεξιά δεξαμενή. Ήταν μεσάνυχτα, σε μια σκοτεινή νύχτα, και ήμασταν στα 15.000 πόδια χωρίς

ρεύμα. Τι συνέβη; Μόλις είχαμε βάλει καύσιμα. Με ρωτούν, «Το αεροπλάνο σου δεν έχει μετρητή καυσίμων;» Φυσικά, αλλά οι ενδείξεις στους μετρητές καυσίμων τού αεροπλάνου μας αργούν να ανεβούν μετά την τροφοδοσία. Αν έχεις οδηγήσει ποτέ ένα παλιό κάραβαν, τότε καταλαβαίνεις τι εννοώ. Τα παλιά κάραβαν είχαν επίσης μετρητές καυσίμων που ανέβαιναν αργά όταν πρόσθετες καύσιμα.

Έτσι, σ' αυτήν την περίπτωση, ο πιλότος μου ζήτησε την προφορική επιβεβαίωση του υπαλλήλου για το αν τροφοδότησε το αεροπλάνο και για την ποσότητα που είχε βάλει. Τον είχαμε δει με τα μάτια μας να οδηγεί το βυτίο με τα καύσιμα κοντά στο αεροπλάνο και να βάζει καύσιμα. Ο πιλότος μου έκανε με επιμέλεια όσα έπρεπε, είδε να τοποθετούνται καύσιμα στο αεροπλάνο και επαλήθευσε δύο φορές με προφορική διαβεβαίωση ότι μπήκαν στο αεροπλάνο 40 γαλόνια συνολικά. Μόλις επαληθεύσουμε τα καύσιμα, θέτουμε σε λειτουργία έναν ψηφιακό μετρητή που παρακολουθεί την κατανάλωση των καυσίμων μας με ακρίβεια ενός δεκάτου τού γαλονιού. Πιστεύαμε ότι κάναμε ό,τι έπρεπε για να είμαστε ασφαλείς.

Αναφέραμε κατάσταση έκτακτης ανάγκης και έπρεπε να προσγειωθούμε στο μεγαλύτερο αεροδρόμιο του Σινσινάτι, το οποίο πραγματικά

**ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΝΟΜΟΙ ΣΤΟ
ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ
ΤΟΥΣ ΜΑΘΕΙΣ ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΣΑΙ
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΣ ΚΑΙ
ΑΣΦΑΛΗΣ, ΚΑΙ ΝΑ ΕΧΕΙΣ ΟΛΑ
ΟΣΑ ΧΡΕΙΑΖΕΣΑΙ ΕΔΩ ΣΤΗ
ΓΗΙΝΗ ΣΦΑΙΡΑ.**

δεν ήταν πρόβλημα, καθώς ήμασταν ακριβώς από πάνω του όταν άδειασαν οι δεξαμενές, αλλά σίγουρα είχαμε κάποια νευρική κατάσταση. Όπως ανακαλύψαμε αργότερα, ήταν το πρώτο αεροπλάνο που είχε τροφοδοτήσει ποτέ εκείνος ο υπάλληλος. Είχε βάλει 2 γαλόνια σε κάθε δεξαμενή, όχι 20. Δεν ήξερε να διαβάξει τον μετρητή. Σοβαρά; Και να φανταστείς ότι αυτή ήταν η μόνη δουλειά που έκανε εκεί-

νη η μεγάλη εταιρεία σε όλη τη χώρα, τροφοδοτούσε αεροπλάνα — απίστευτο!

Το κακό που θέλησε να μας κάνει ο εχθρός δεν ήταν πραγματικά μεγάλο, αλλά θα μπορούσε να ήταν αν είχαμε μείνει από καύσιμα οπου-

δήποτε αλλού εκτός από τα 15.000 πόδια. Αλλά και πάλι, ο εχθρός δεν μπορεί να βλάψει εμένα ή το αεροπλάνο. Για να αποκόψουμε μια άλλη προσπάθεια του εχθρού μας, από τότε έχουμε αλλάξει μερικές από τις διαδικασίες μας κατά την τροφοδοσία. Τώρα δεν αφήνουμε το αεροπλάνο να το τροφοδοτήσει μόνος του ένας υπάλληλος, χωρίς να είμαστε εκεί μαζί του παρακολουθώντας όλα τα στάδια τής διαδικασίας. Το περιστατικό θα μπορούσε να αποδειχθεί καταστροφικό αν ήμασταν χαμηλά ή αν αργούσαμε στη διαδικασία της προσγείωσης ή είχαμε κακές καιρικές συνθήκες. αλλά φυσικά, αυτό δεν συνέβη, καθώς έχω μια κάνει μια διαθήκη προστασίας.

Και τα δύο αυτά περιστατικά που σχετίζονταν με την ασφάλεια τού αεροπλάνου μου και με τη δική μου ασφάλεια, εκτυλίχθηκαν έτσι λόγω της διαθήκης μου και των νόμιμων δικαιωμάτων μου στο Βασίλειο. Φυσικά και θα μπορούσα να σου πω και την ιστορία για το πώς πήρα το αεροπλάνο, αλλά δεν θα το κάνω τώρα. Νομίζω ότι καταλαβαίνεις τι θέλω να πω — ο Θεός είναι φοβερός!

Υπάρχουν νόμοι στο Βασίλειο που πρέπει να τους μάθεις για να είσαι αποτελεσματικός και ασφαλής, και να έχεις όλα όσα χρειάζεσαι εδώ στη γήινη σφαίρα. Ο Σατανάς μάς μισεί, αλλά, δόξα στον Θεό, δεν μπορεί να μας σταματήσει. Η προστασία είναι επίσης ανάπαυση, καμιά ανησυχία και κανένας φόβος! Είναι νόμιμο δικαίωμά σου.

Παρεμπιπτόντως, σε περίπτωση που αναρωτιέσαι, ο νόμος που μόλις περιέγραψα και χρησιμοποίησα είναι αυτός που αποκαλώ «νόμος τής δικαιοδοσίας».

Ένα άλλο κομμάτι τής Βίβλου που μου έδειξε στην αρχή ο Θεός, σχετικά με το Βασίλειό Του, ήταν το Κατά Λουκάν 6:20.

Μακάριοι εσείς οι φτωχοί, επειδή δική σας είναι η βασιλεία τού Θεού.

—Κατά Λουκάν 6:20β

Η Drenda κι εγώ αρχίσαμε να μελετάμε τι εννοούσε ο Θεός λέγοντας «*βασιλεία τού Θεού*» σ' αυτό το χωρίο όταν ο Κύριος μάς το έδειξε για πρώτη φορά. Και όπως ανέφερα ήδη, μας έδειξε ότι είναι Βασιλιάς ενός Βασιλείου, το οποίο κυβερνάται και λειτουργεί με νόμους. Για παράδειγ-

μα, ας κοιτάξουμε τα νότια σύνορά μας. Κάθε χρόνο, χιλιάδες άνθρωποι προσπαθούν να μπουν κρυφά στις Ηνωμένες Πολιτείες. Γιατί; Επειδή δεν είναι όμορφο το φυσικό τοπίο, στη χώρα όπου ζουν; Όχι, βέβαια. Προσπαθούν να έρθουν στις Ηνωμένες Πολιτείες εξαιτίας της διακυβέρνησης της χώρας μας. Η χώρα μας έχει νόμους που προστατεύουν τα δικαιώματα των ανθρώπων, και παρέχει πολλές ελευθερίες που δεν είναι διαθέσιμες σε άλλα κράτη: το δικαίωμα για ιδιοκτησία, το δικαίωμα να έχεις τη δική σου επιχείρηση, το δικαίωμα να λατρεύεις όπως θέλεις, και την ελευθερία του λόγου. Όλα αυτά δεν είναι διαθέσιμα σε πολλά άλλα έθνη.

Έχουμε ήδη μιλήσει αρκετά για το Βασίλειο του Θεού, το θεμέλιο όλων των κλειδιών, των αρχών και των νόμων που μας έδωσε ο Θεός ως πολίτες του Βασιλείου. Η γνώση ή η έλλειψη γνώσης αυτών των νόμων μπορεί να δημιουργήσει τη διαφορά ανάμεσα στη ζωή και τον θάνατο, τη νίκη ή την ήττα. Έχοντας υποφέρει εκείνα τα εννέα χρόνια από εξουθενωτικό φόβο εξαιτίας των οικονομικών μου, και ζώντας τώρα ελεύθερος, δεν μπορώ να τονίσω αρκετά πόσο σημαντικό είναι να γνωρίζεις τι σημαίνει να είσαι πολίτης τού Βασιλείου του Θεού, και να γνωρίζεις όλους τους νόμους και τις αρχές με τα οποία λειτουργεί αυτό το Βασίλειο.

Η γη υπάρχει πολλά χρόνια, αλλά πολλά από τα πράγματα που απολαμβάνουμε σήμερα δεν ήταν κατανοητά μέχρι πρόσφατα. Για παράδειγμα, θέλω να φανταστείς την παραμονή των Χριστουγέννων τού 1906 στο Ocean Bluff-Brant Rock της Μασαχουσέτης. Κάτι συνέβη εκείνη την ημέρα που άλλαξε τον κόσμο όλο. Ο Reginald Fessenden [Ρέτζιναλντ Φέσεντεν] έπαιξε την Άγια Νύχτα και την έστειλε, μέσω ραδιοκυμάτων, στους δέκτες των πλοίων που βρίσκονταν στη θάλασσα, και διάβασε και το 2^ο κεφάλαιο του Κατά Λουκάν Ευαγγελίου. Αυτή ήταν η πρώτη ραδιοφωνική μετάδοση στον κόσμο. Τώρα, παίρνουμε ένα κινητό τηλέφωνο και μπορούμε να μιλήσουμε με οποιονδήποτε στον πλανήτη, θεωρώντας το κάτι φυσικό.

Ή, τι να πούμε για τον Ιανουάριο του 1879; Ο Τόμας Έντισον [Thomas Edison] εφηύρε και χρησιμοποίησε με επιτυχία την ηλεκτρική λάμπα, και τώρα κάθε χώρα τής γης χρησιμοποιεί τους νόμους τού ηλεκτρισμού και

τους νόμους της φυσικής για να έχει φως τη νύχτα.

Και η 17^η Δεκεμβρίου του 1903; Οι αδελφοί Ράιτ πέταξαν με επιτυχία το πρώτο αεροπλάνο, και τώρα μπορούμε να ανεβαίνουμε σε ένα σύγχρονο jet και να πετάμε στην άλλη άκρη του κόσμου, μέσα σε λίγες ώρες. Το A380, το μεγαλύτερο εμπορικό jet, βάρους 600 τόνων, μπορεί να πετάξει πάνω από 800 άτομα για πάνω από 9 ώρες χωρίς ανεφοδιασμό, με περίπου 600 μίλια την ώρα. Αν οι άνθρωποι έβλεπαν κάτι τέτοιο το 1800, θα είχαν λιποθυμήσει στη θέα του. Αλλά τώρα, είναι τόσο συνηθισμένο για μας όσο το να πατήσουμε έναν διακόπτη και να ανάψουμε μια λάμπα.

Αυτό που θέλω να πω είναι ότι όλοι αυτοί οι νόμοι ήταν ήδη εδώ, ήταν ενεργοί στο γήινο βασίλειο ήδη από τότε που δημιουργήθηκε ο άνθρωπος. Ήταν πάντα διαθέσιμοι για χρήση από τον άνθρωπο, αλλά δεν τους είχε ανακαλύψει. Έβλεπε τα πουλιά να πετούν, έβλεπε την αστραπή, αλλά δεν καταλάβαινε πώς.

Το ίδιο ισχύει και για την Αγία Γραφή. Η θρησκεία έχει θέσει όρια σχετικά με το τι λέει ο Λόγος του Θεού. Εσύ κι εγώ έχουμε ακούσει, εδώ και χρόνια, ότι όλα αυτά τα πράγματα έχουν πεθάνει, ο Θεός δεν κάνει θαύματα πια. Τα δώρα του Πνεύματος ήταν μόνο για τους αποστόλους, ή το «αγκάθι» του Παύλου ήταν μια ασθένεια. Στην πραγματικότητα, ο Λόγος είναι αρκετά απλός. Σημαίνει ακριβώς αυτό που λέει. Αλλά το να είσαι θεμελιωμένος στο Βασίλειο είναι το πρώτο σημαντικό κλειδί που πρέπει να έχεις για να ξεκλειδώσεις όλες τις άλλες πόρτες.

Τώρα, να ένα άλλο σημαντικό κλειδί:

Οι νόμοι δεν αλλάζουν!

Αν πετάξεις μια πέτρα, θα δεις ότι θα πέσει. Πόσες φορές θα πέσει; Κάθε φορά! Ο νόμος της βαρύτητας εξασφαλίζει ότι θα έχεις το ίδιο αποτέλεσμα κάθε φορά. Το ίδιο ισχύει και για το Βασίλειο του Θεού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΤΟ ΠΕΤΑΓΜΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΠΑΤΗΜΑ

Το πέταγμα είναι καλύτερο από το περπάτημα! Άρχισα να γράφω αυτό το κεφάλαιο, καθώς επέστρεφα στο σπίτι από τη θερινή μας κατοικία στον Καναδά, πετώντας με το δικό μου αεροπλάνο, και ταξιδεύοντας με 250 μίλια την ώρα στα 23.000 πόδια πάνω από το έδαφος. Για χρόνια, πηγαίναμε στον Καναδά με το αυτοκίνητό μας, οδηγώντας από το σπίτι μας στο Οχάιο. Ήταν ένα μακρύ και κουραστικό ταξίδι 31 ωρών. Οδηγούσα όλη τη νύχτα για να φθάσω εκεί την επόμενη ημέρα. Κάποιες φορές κάναμε το ταξίδι σε δύο ημέρες, αλλά όταν έχεις διακοπές δύο εβδομάδων, σπαταλάς πολύ χρόνο αν ξοδέψεις τέσσερις ημέρες στη διαδρομή. Όταν φθάναμε εκεί ήμουν πολύ κουρασμένος, και σε λίγες ημέρες, έπρεπε να αντιμετωπίσω την ίδια διαδρομή των 31 ωρών, για την επιστροφή στο Οχάιο.

Από πάντα αγαπούσα τα αεροπλάνα και είχα άδεια πιλότου από τα 19 μου, αλλά ποτέ δεν είχα σκεφθεί ν' αποκτήσω αεροπλάνο. Θέλω να πω, έχεις δει ποτέ πόσο κοστίζουν τα αεροπλάνα; Αλλά όσο μάθαινα όλο

και περισσότερα για το Βασίλειο, συνειδητοποίησα ότι εγώ εμπόδιζα το αεροπλάνο, με το δικό μου «Όχι» και με τη νοοτροπία της φτώχειας. Στην πραγματικότητα έχω δύο αεροπλάνα τώρα, ένα με το οποίο πετάω για διασκέδαση, το πρώτο μου αεροπλάνο, και ένα άλλο που χρησιμοποιώ για ταξίδια. Όπως ανέφερα σε προηγούμενο κεφάλαιο, η «έλλειψη εκπαίδευσής» μας δεν επιτρέπει να αναπτύξουμε τα όνειρα ή τις δυνατότητές μας. Τα απορρίπτουμε και τα σταματούμε πριν ακόμη ξεκινήσουν.

Ποτέ δεν είχα σκεφθεί ν' αποκτήσω αεροπλάνο, διότι απλά δεν φανταζόμουν πώς θα μπορούσε να γίνει αυτό. Για χρόνια, νοίκιαζα τα αεροπλάνα που πετούσα. Αλλά καθώς μάθαινα τους νόμους τού Βασιλείου, και έβλεπα τη μία ιστορία μετά την άλλη στη ζωή μου να αποδεικνύουν πώς λειτουργούσε το Βασίλειο, αποφάσισα ότι θα πίστευα τον Θεό για ν' αποκτήσω ένα αεροπλάνο. Δεν είχα τα χρήματα εκείνη τη στιγμή, αλλά συμπλήρωσα μια επιταγή, και στην ενότητα του υπομνήματος έγραψα «για το αεροπλάνο μου». Ανέφερα τον ακριβή τύπο τού αεροπλάνου που θα λάμβανα. Η γυναίκα μου κι εγώ σπείραμε αυτόν τον σπόρο στο Βασίλειο του Θεού σύμφωνα με το Κατά Μάρκον 11:24, πιστεύοντας ότι έλαβα το αεροπλάνο μου όταν προσευχηθήκαμε. Αυτό μου είχε δείξει ο Κύριος να κάνω όταν άρχισε να με διδάσκει για το Βασίλειό Του. Και είχα δει να αποδίδει στη ζωή μου πολλές, πολλές φορές.

Λίγες εβδομάδες αργότερα, έκανα μια οδοντιατρική εξέταση ρουτίνας, και ο οδοντίατρος, χωρίς ιδιαίτερο λόγο, με ρώτησε: «Μήπως τυχαίνει να ξέρεις κάποιον που ενδιαφέρεται ν' αγοράσει ένα αεροπλάνο;» Εξεπλάγην, διότι κανείς δεν με είχε ρωτήσει κάτι τέτοιο ποτέ πριν. «Για τι αεροπλάνο πρόκειται;», ρώτησα. Μου εξήγησε τι είδους ήταν, και με πληροφόρησε ότι βρισκόταν στο τοπικό αεροδρόμιο, αν ήθελα να του ρίξω μια ματιά. Εκπληκτικό! Ήταν ακριβώς το είδος τού αεροπλάνου για το οποίο είχα σπείρει! Πήγα στο αεροδρόμιο να το δω, και ήταν σε εξαιρετική κατάσταση. Ήξερα ότι αυτό ήταν το αεροπλάνο μου. Υπήρχε όμως ένα πρόβλημα. Δεν είχα τα χρήματα για να τ' αγοράσω. Είπα στον γιατρό ότι με ενδιέφερε πολύ το αεροπλάνο, και ότι θα ξαναμιλούσαμε.

Μερικές εβδομάδες αργότερα, έλαβα ένα τηλεφώνημα από τον αδελφό μου που δούλευε στο εστιατόριο του πατέρα μου, δίπλα σ' ένα κτίριο που είχα στην ιδιοκτησία μου. Είχα αποκτήσει το κτίριο λίγους

μήνες νωρίτερα, στα τέλη του φθινοπώρου, και σχεδίαζα να το μετατρέψω σε συγκρότημα γραφείων για την εταιρεία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών που είχα. Το κτίριο δεν πληρούσε τις απαιτούμενες προδιαγραφές για τον σκοπό που το ήθελα, οπότε ήξερα ότι θα έπρεπε να κάνω τις απαραίτητες επισκευές. Επικοινωνήσα με έναν εργολάβο, ο οποίος έκανε τα σχέδια και υπογράψαμε μια σύμβαση. Ωστόσο, αποφασίσαμε να περιμένουμε μέχρι την άνοιξη, για να έχουμε καλύτερες καιρικές συνθήκες, διότι, στην ουσία, θα κάναμε μια πλήρη ανακαίνιση του κτιρίου.

Ο προηγούμενος ιδιοκτήτης με διαβεβαίωσε ότι είχε κλείσει την παροχή του νερού για τον χειμώνα, οπότε δεν το έλεγξα. Το τηλεφώνημα από τον αδελφό μου έγινε στα τέλη Φεβρουαρίου, όταν ζέστανε ο καιρός για λίγες μέρες και το χιόνι άρχισε να λιώνει. Μου είπε ότι το κτίριό μου πρέπει να καταστράφηκε, διότι έμοιαζε να έχει πλημμυρίσει καθώς νερά μέσα απ' αυτό έτρεχαν έξω στον δρόμο. Και οι δυο καταλαβαίναμε τι σήμαινε αυτό — ο προηγούμενος ιδιοκτήτης είχε ξεχάσει να κλείσει την παροχή τού νερού, κι αυτό είχε παγώσει στη διάρκεια του χειμώνα. Καθώς εξέταζα τη ζημιά, διαπίστωσα ότι οι σωλήνες τού μπάνιου στον επάνω όροφο, καθώς και οι σωλήνες τού μπάνιου και της κουζίνας στον κάτω όροφο, είχαν σκάσει και το νερό είχε γεμίσει το κτίριο. Όλες οι γυψοσανίδες, τα ταβάνια και κάποιοι εσωτερικοί τοίχοι είχαν πέσει.

Αρχικά, αυτό μοιάζει με τεράστια καταστροφή, αλλά τα σχέδιά μου για την ανακαίνιση απαιτούσαν να αφαιρεθούν όλες οι γυψοσανίδες από τους τοίχους, και να διαμορφωθούν νέοι χώροι. Επίσης, έπρεπε να αντικατασταθεί και η εξωτερική επικάλυψη του κτιρίου. Έτσι, στην πραγματικότητα, το νερό δεν έβλαψε καθόλου το κτίριο. Οποιοσδήποτε ζημιές συνέβησαν σε σημεία που επρόκειτο να ανακατασκευαστούν πλήρως, έτσι κι αλλιώς. Ωστόσο, όταν αγόρασα το κτίριο, το ασφάλισα. Οι ζημιές ήταν όλες καλυμμένες, και η ασφαλιστική εταιρεία μού έδωσε μια επιταγή με την οποία — σωστά το μάντεψες — πλήρωσα για ν' αγοράσω το αεροπλάνο μου. Αυτό το αεροπλάνο, ένα Piper Warrior, πιλοτάρεται πολύ εύκολα, και το πετάω συχνά για απόλαυση, και πάντοτε νιώθω ενθουσιασμένος που μπόρεσα να το αγοράσω τοις μετρητοίς. Εξακολουθώ να το έχω ακόμη και μετά από 20 χρόνια.

Παρόλο που σ' αυτήν την ιστορία συνέβησαν μερικά εκπληκτικά γε-

γονότα, δεν θέλω να σε αφήσω με μια λανθασμένη εικόνα και οπτική για το πώς λειτουργούν τα πράγματα. Τα πράγματα δεν εμφανίζονται πάντοτε ξαφνικά όπως σ' αυτήν την ιστορία. Ο Θεός μπορεί να σε οδηγήσει σε μια ευκαιρία να κερδίσεις τα χρήματα για να πληρώσεις για το αεροπλάνο σου, ή σε μια ευκαιρία να το αγοράσεις σε πολύ χαμηλή τιμή. Η νοοτροπία που πρέπει να έχεις, όμως, είναι ότι αν σπέρνεις στο Βασίλειο, ο Θεός θα σου δείξει πού βρίσκεται ο θερισμός και θα σου δώσει ένα σχέδιο για τη συγκομιδή του. Το δεύτερο πράγμα είναι να παραμένεις μέσα στην πίστη και στις ικανότητες που έχεις. Συνάντησα ανθρώπους που σκέπτονταν ότι αφού ο Θεός θα τους έδειχνε πώς να πληρώσουν το αυτοκίνητό τους, θα μπορούσαν κάλλιστα να προχωρήσουν και να σπείρουν για ένα τρισεκατομμύριο δολάρια. Δεν έχεις πίστη για ένα τρισεκατομμύριο δολάρια! Ξεκίνησε από εκεί που βρίσκεσαι, και άρχισε να εφαρμόζεις το Δίκαιο του Βασιλείου, και να χτίζεις την εμπιστοσύνη σου στους νόμους τού Βασιλείου και στην ικανότητά σου να μπορείς να αντιλαμβάνεσαι τι σου δείχνει ο Θεός.

Αλλά, να, ένα σημείο που θέλω να κατανοήσεις. Ήμουν πιλότος για πάνω από 20 χρόνια πριν αγοράσω αυτό το αεροπλάνο. Πιστεύεις ότι οι νόμοι του Βασιλείου λειτουργούσαν 20 χρόνια νωρίτερα; Φυσικά και λειτουργούσαν. Η κατανόησή μου, ή μάλλον η έλλειψη κατανόησής μου, δεν μου επέτρεψε να οραματιστώ ότι θα μπορούσα ν' αποκτήσω ένα αεροπλάνο.

Επί χιλιάδες χρόνια, ο άνθρωπος έβλεπε τα πουλιά να πετούν, ο νόμος τής ανύψωσης λειτουργούσε καθημερινά και ολοφάνερα, μπροστά στα μάτια όλων, αλλά κανείς δεν τον έβλεπε. Τι δεν βλέπεις εσύ; Σκέψου για λίγο.

Ένα χωρίο τής Αγίας Γραφής για την ανάπαυση στην προμήθεια από το Βασίλειο, το οποίο μου δίδαξε ο Θεός, ήδη από τον πρώτο καιρό, είναι το Παροιμίες 10:22.

*Πλούτο χαρίζει του Κυρίου η ευλογία, δεν την ακολουθεί θλίψη
καμιά.*

—Παροιμίες 10:22, EBE

Αυτό το χωρίο μάς παραπέμπει στην αρχή, στο Γένεση 3:17, που το

ανέφερα και νωρίτερα.

«...καταραμένη θα είναι η γη εξαιτίας σου. Με μόχθο θα την καλλιεργείς σ' όλη σου τη ζωή. Αγκάθια και τριβόλια θα σου βλασταίνουν και θα τρως το χορτάρι του αγρού. Με τον ιδρώτα του προσώπου σου θα τρως το ψωμί σου, ώσπου να ξαναγυρίσεις στη γη από την οποία προήλθες...»

—Γένεση 3:17β-19, ΕΒΕ

Όταν ο Αδάμ έχασε το Βασίλειο, έχασε την προμήθεια του Βασιλείου για τις ανάγκες τους, και απέμεινε να στηρίζεται στις δικές του προσπάθειες για επιβίωση. Αλλά, όπως εσείς κι εγώ έχουμε ήδη ανακαλύψει, δεν μπορούμε να τρέξουμε αρκετά γρήγορα, μοχθώντας και ιδρώνοντας, ώστε να φθάσουμε στην ελευθερία που τόσο λαχταρούμε. Τώρα, όμως, υπάρχουν καλά νέα!!!! Ο Ιησούς ήρθε να κηρύξει καλά νέα στους φτωχούς!

Το Πνεύμα με κατέχει Κυρίου του Θεού, γιατί ο Κύριος μ' έχρισε. Μ' έστειλε μήνυμα χαρμόσυνο να φέρω στους φτωχούς.

—Ησαΐας 61:1, ΕΒΕ

Ο Ιησούς ήρθε για να κηρύξει καλά νέα στους φτωχούς. Ποια θα ήταν τα καλά νέα για τους φτωχούς; Είναι απλό, δεν χρειάζεται να είναι δεμένοι με την έλλειψη και τη φτώχεια, μέσα στο σύστημα της κατάρας της γης για την προμήθεια των αγαθών τους. Πίστεψέ με, αφού έζησα — ή μάλλον, κατάφερα να επιβιώσω — για εννέα χρόνια μέσα στο χρέος και το άγχος, αυτό το χωρίο της Αγίας Γραφής ήταν καλά νέα για μένα, αλλά ήταν και λίγο δύσκολο να το καταλάβω. Εννοούσε πραγματικά αυτό που έλεγε; Δεν θα ήταν, όντως, σπουδαίο να σήμαινε κυριολεκτικά αυτό που λέει, ότι η ευλογία του Κυρίου φέρνει πραγματικά πλούτο στη ζωή μας; Έπρεπε να ξέρω αν αυτό ήταν αλήθεια, και πώς θα μπορούσα να το δω να εφαρμόζεται στη ζωή μου. Ένα πράγμα που κατανοούσα, όμως, ήταν ότι η κατάρα του επώδυνου μόχθου και του ιδρώτα προμηθεύει μόνο στο επίπεδο της επιβίωσης — και η επιβίωση δεν ήταν αρκετή. Κανείς δεν ήθελε να απελευθερωθεί από αυτήν την κατάρα περισσότερο από εμένα, αλλά όμως δεν είχα ιδέα πώς να το κάνω. Νομίζω ότι έτσι ζουν

πολλοί χριστιανοί — διαβάζουν τις υποσχέσεις τού Θεού, αλλά δεν ξέρουν πώς να τις οικειοποιηθούν και να τις δουν να πραγματοποιούνται στη ζωή τους.

Καθώς άρχισα να μελετώ, και καθώς ο Κύριος με οδήγησε να κατανοώ τις αρχές του Βασιλείου, διάβασα πώς ο Αβραάμ ήταν πολύ πλούσιος. Για μια στιγμή! Τι έγινε με το σύστημα της κατάρας τής γης; Πώς το υπερνίκησε αυτό;

Και ο Άβραμ ήταν υπερβολικά πλούσιος σε κτήνη, σε ασημί, και σε χρυσάφι.

—Γένεση 13:2

Έγινε πλούσιος — και όχι μόνο, η Αγία Γραφή λέει ότι έγινε πολύ πλούσιος — αλλά πώς; Μπορεί να πεις, «Αυτό έγινε στη ζωή του επειδή ήταν ο Αβραάμ!». Όχι, δεν είναι έτσι, κι εδώ βρίσκεται κάτι που πρέπει να κατανοήσεις καλά σχετικά με τους νόμους τού Βασιλείου. Οι νόμοι δεν προσωποληπτούν. Δεν κοιτούν ποιος είσαι. Αν οποιοσδήποτε άνθρωπος πηδούσε από έναν ουρανοζύστη, χωρίς αλεξίπτωτο, ανεξάρτητα από το πόσο σπουδαίος ή λιγότερο σπουδαίος ήταν, όλοι ξέρουμε ποιο θα ήταν το αποτέλεσμα. Ο νόμος τής βαρύτητας λειτουργεί κάθε φορά, για κάθε άνθρωπο. Πώς λοιπόν ευημερούσε ο Αβραάμ, παρά την κατάρα τής γης; Υπάρχουν κάποια κλειδιά που μπορούμε να βρούμε στην ιστορία;

Μέρος της απάντησης βρίσκεται λίγο νωρίτερα, στο 12^ο κεφάλαιο της Γένεσης. Εκεί, ο Θεός έδωσε στον Άβραμ, που αργότερα τον ονόμασε Αβραάμ, μια υπόσχεση σχετικά με τη ζωή του και τους απογόνους του.

Και ο Κύριος είπε στον Άβραμ: Βγες έξω από τη γη σου, και από τη συγγενείά σου, και από την οικογένεια του πατέρα σου, στη γη που θα σου δείξω· και θα σε κάνω να γίνεις ένα μεγάλο έθνος· και θα σε ευλογήσω, και θα μεγαλύνω το όνομά σου· και θα είσαι για ευλογία· και θα ευλογήσω εκείνους που σε ευλογούν, και θα καταραστώ εκείνους που σε καταριούνται· και μέσα από σένα θα ευλογηθούν όλες οι φυλές τής γης.

—Γένεση 12:1-3

Η πραγματοποίηση της υπόσχεσης εξαρτιόταν από το αν ο Αβραάμ

θα πίστευε στον Θεό και θα Τον υπάκουε, και η αλήθεια είναι ότι χρειάζεται μεγάλη πίστη για να αφήσεις τον τόπο σου και τους ανθρώπους σου, χωρίς να ξέρεις πού θα πας.

Με την πίστη ο Αβραάμ υπάκουσε στο Θεό, που τον καλούσε να φύγει για τη χώρα που θα κληρονομούσε, κι έφυγε χωρίς να ξέρει πού πηγαίνει.

—Προς Εβραίους 11:8, ΕΒΕ

Διαπιστώνουμε, λοιπόν, ότι ο Θεός βρήκε νόμιμη πρόσβαση στο γήινο βασίλειο μέσω ενός ανθρώπου που πίστευε στον Θεό ακόμα κι όταν δεν καταλάβαινε. Η πίστη τού Αβραάμ επέτρεψε στον Θεό να τον ευλογήσει προσωπικά. Αλλά όχι μόνο αυτό, διότι, αργότερα, λόγω της πίστης τού Αβραάμ, ο Θεός έκανε μια διαθήκη μαζί του σχετικά με τους απογόνους του. Μην θεωρήσεις παράξενο αυτό που λέω. Θυμήσου ότι κι ο Σατανάς, στην αρχή, απέκτησε πρόσβαση στο γήινο βασίλειο μ' αυτόν τον τρόπο. Ο Αδάμ, ο οποίος είχε τη νόμιμη δικαιοδοσία επάνω στη γη, όπως διαβάζουμε στο Προς Εβραίους 2:7-8, επέλεξε να πιστέψει τον Σατανά παρά τον Θεό.

Η πίστη τού Αβραάμ, η οποία άνοιξε μια νόμιμη πόρτα για να ενεργήσει ο ουρανός στη ζωή του, του επέτρεψε να ευημερήσει. Αυτή η ευημερία επεκτάθηκε σε όλους τους κληρονόμους τού Αβραάμ. Καθώς το μελετούσα αυτό περαιτέρω, συνέχισα να διαβάζω για τον Ιωσήφ, τον δισέγγονο του Αβραάμ. Βρήκα ένα σπουδαίο παράδειγμα και μια εικόνα του Βασιλείου, και του τρόπου με τον οποίο λειτουργεί το Βασίλειο, και κατάλαβα τι σημαίνει πραγματικά το Παροιμίες 10:22.

Η ιστορία έχει ως εξής: Τα αδέρφια του Ιωσήφ τον μισούσαν, και τον πούλησαν ως σκλάβο σε δουλέμπορους που ταξίδευαν συχνά στην περιοχή τους. Οι δουλέμποροι οδήγησαν τον Ιωσήφ στην Αίγυπτο, όπου πουλήθηκε στον Πετεφρή, έναν από τους διοικητές τού αιγυπτιακού στρατού. Στο απόσπασμα της Αγίας Γραφής, από τη ζωή του Ιωσήφ, που παραθέτω παρακάτω, βρήκα ένα σημαντικό κομμάτι του παζλ που με βοήθησε να κατανοήσω γιατί ο Αβραάμ γνώρισε τόσο μεγάλη ευημερία.

Και κατέβασαν τον Ιωσήφ στην Αίγυπτο· και ο Πετεφρής, ο αυ-

λικός τού Φαραώ, ο άρχοντας των σωματοφυλάκων, άνθρωπος Αιγύπτιος, τον αγόρασε από τα χέρια των Ισμαηλιτών, που τον κατέβασαν εκεί. Και ο Κύριος ήταν μαζί με τον Ιωσήφ, και ήταν άνθρωπος που ευοδωνόταν· και βρισκόταν στο σπίτι τού κυρίου του, του Αιγυπτίου. Και ο κύριός του είδε, ότι ο Κύριος ήταν μαζί του, και ο Κύριος ευόδωνε στα χέρια του όλα όσα έκανε.

Και ο Ιωσήφ βρήκε χάρη μπροστά του, και τον υπηρετούσε· και τον έβαλε επιστάτη στο σπίτι του· και όλα όσα είχε, τα παρέδωσε στα χέρια του. Και από εκείνο τον καιρό, αφού τον έβαλε επιστάτη στο σπίτι του, και σε όλα όσα είχε, ο Κύριος ευλόγησε το σπίτι τού Αιγυπτίου εξαιτίας του Ιωσήφ· ΚΑΙ Η ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΤΑΝ ΣΕ ΟΛΑ ΟΣΑ ΕΙΧΕ, ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΚΑΙ ΣΤΑ ΧΩΡΑΦΙΑ. Και όλα όσα είχε τα παρέδωσε στα χέρια τού Ιωσήφ· και δεν ήξερε από τα υπάρχοντά του τίποτε, εκτός από το ψωμί που έτρωγε.

—Γένεση 39:1-6

Το κείμενο λέει ξεκάθαρα ότι «η Ευλογία του Κυρίου» προκάλεσε την ευημερία του Ιωσήφ. Αλλά ποια ήταν, ή είναι, «η Ευλογία του Κυρίου»; Παρατήρησα ότι λέει «η» Ευλογία του Κυρίου, όχι «μία» ευλογία τού Κυρίου. Όταν μας συμβαίνει κάτι ωραίο, όλοι λέμε ότι «ήταν ευλογία». Αλλά αυτό το κείμενο δεν μιλάει γενικά για κάτι καλό. Μιλάει για την «Ευλογία».

Συνειδητοποίησα ότι, στην πραγματικότητα, «η Ευλογία του Κυρίου» ήταν η διαθήκη που έγινε ανάμεσα στον Θεό και τον Αβραάμ και τους απογόνους του. Συγκεκριμένα η Ευλογία ήταν οι υποσχέσεις που δόθηκαν στον Αβραάμ σ' εκείνη τη διαθήκη. Μια νομική συμφωνία εμπεριέχει τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις και των δύο εμπλεκόμενων μερών, αλλά διευκρινίζει επίσης και τα οφέλη για τον καθένα. Σ' αυτήν την περίπτωση, οι υποσχέσεις που δόθηκαν στον Αβραάμ ήταν η ευεργετική πλευρά τής συμφωνίας, με τα οφέλη. Η υποχρέωση του Αβραάμ, για να οικειοποιηθεί αυτά τα οφέλη, ήταν να ακολουθεί τις διατάξεις και τους νόμους τού Κυρίου. Είδα, επίσης, καθαρά πως οτιδήποτε έφερνε ο Ιωσήφ κάτω από τη δικαιοδοσία του, ερχόταν κάτω από τις ίδιες υποσχέσεις και τα οφέλη, και τα οικειοποιούταν.

Άρχισα τότε να καταλαβαίνω το Παροιμίες 10:22. Οι υποσχέσεις τού Θεού που δόθηκαν στον Αβραάμ, μέσα από μια νομική συμφωνία, υπερیشχύουν του γήινου συστήματος της κατάρας της φτώχειας. Η Ευλογία που δόθηκε στον Αβραάμ κατέστησε νόμιμο για τον Θεό να ευλογεί τον Αβραάμ και τη γενιά του, με την ευημερία και την εξουσία που ήθελε ο Θεός να έχει ο άνθρωπος όταν τον δημιούργησε. Ας διαβάσουμε τώρα το Παροιμίες 10:22, προσθέτοντας, μέσα σε παρενθέσεις, αυτά που τώρα κατανοούμε.

Ένα σημαντικό κλειδί:

Πλούτο χαρίζει του Κυρίου η Ευλογία [οι υποσχέσεις που δόθηκαν στον Αβραάμ], δεν την ακολουθεί θλίψη καμιά. (ΕΒΕ)

Η φράση «δεν την ακολουθεί θλίψη καμιά» αναφέρεται στο γήινο σύστημα της κατάρας που περιγράφεται στο Γένεση 3:17 — στην επιβίωση με επώδυνο μόχθο και ιδρώτα. Η εβραϊκή λέξη για τη θλίψη σημαίνει, επίσης, σκληρή εργασία! Βλέπεις; Ο άνθρωπος μπορεί να ξεφύγει από τους περιορισμούς της κατάρας τής γης με τον επώδυνο μόχθο και τον ιδρώτα, διαμέσου των υποσχέσεων που δόθηκαν στον Αβραάμ. Ω, ξέρω τι σκέφτεσαι — «Αυτές οι υποσχέσεις δόθηκαν μόνο στον Αβραάμ και στους απογόνους του». Ναι, αλλά θα πρέπει να σου δείξω κι ένα άλλο κομμάτι των Γραφών, το Προς Γαλάτας 3:13-14.

Ο Χριστός μάς εξαγόρασε από την κατάρα τού νόμου, καθώς έγινε κατάρα για χάρη μας· επειδή, είναι γραμμένο: «Επικατάρατος καθένας που κρεμιέται επάνω σε ξύλο». Για νάρθει στα έθνη η ευλογία τού Αβραάμ [υποσχέσεις που έλαβε ο Αβραάμ] διαμέσου τού Ιησού Χριστού, ώστε να λάβουμε την υπόσχεση του Πνεύματος διαμέσου τής πίστης.

—Προς Γαλάτας 3:13–14

Τώρα, μέσω της πίστης, εμείς, ως πιστοί στον Ιησού Χριστό, συμμετέχουμε στην ευλογία που δόθηκε στον Αβραάμ. Ποια είναι λοιπόν «η Ευ-

λογία» που δόθηκε στον Αβραάμ; Μπορούμε να βρούμε μια λίστα με τις υποσχέσεις αυτής της Ευλογίας, στο 28^ο κεφάλαιο του Δευτερονομίου.

Και αν υπακούς με επιμέλεια στη φωνή τού Κυρίου τού Θεού σου, για να προσέχεις να κάνεις όλες τις εντολές του, που σήμερα εγώ σε προστάζω, ο Κύριος ο Θεός σου θα σε υψώσει επάνω από όλα τα έθνη τής γης· Και θάρθουν επάνω σου όλες αυτές οι ευλογίες, και θα σε βρουν, αν υπακούσεις στη φωνή τού Κυρίου τού Θεού σου.

Ευλογημένος θα είσαι στην πόλη, και ευλογημένος θα είσαι στο χωράφι.

Ευλογημένος ο καρπός τής κοιλιάς σου, και ο καρπός τής γης σου, και ο καρπός των κτηνών σου, οι αγέλες των βοδιών σου, και τα κοπάδια των προβάτων σου.

Ευλογημένο το καλάθι σου και η σκάφη σου.

Ευλογημένος θα είσαι όταν μπαίνεις μέσα, και ευλογημένος θα είσαι όταν βγαίνεις έξω.

Τους εχθρούς σου, που εγείρονται εναντίον σου, ο Κύριος θα τους κάνει να συντριφτούν μπροστά σου· από έναν δρόμο θα βγουν εναντίον σου, και από επτά δρόμους θα φύγουν από μπροστά σου.

Ο Κύριος θα στέλνει επάνω σου την ευλογία του στις αποθήκες σου, και σε όλα όσα θα βάλεις επάνω το χέρι σου· και θα σε ευλογήσει επάνω στη γη, που δίνει σε σένα ο Κύριος ο Θεός σου.

Ο Κύριος θα σε καταστήσει για τον εαυτό του λαόν άγιο, όπως ορκίστηκε σε σένα, αν τηρείς τις εντολές τού Κυρίου τού Θεού σου, και περπατάς στους δρόμους του. Και όλοι οι λαοί τής γης θα δουν, ότι το όνομα του Κυρίου έχει ονομαστεί επάνω σου, και θα τρομάζουν από σένα. Και ο Κύριος θα σε πληθύνει σε αγαθά, στον καρπό τής κοιλιάς σου, και στον καρπό των κτηνών σου, και στα γεννήματα της γης σου, στη γη, που ο Κύριος ορκίστηκε στους πατέρες σου να σου δώσει.

Ο Κύριος θα ανοίξει για σένα τον αγαθό θησαυρό του, τον ουρανό, για να δίνει βροχή στη γη σου, στην εποχή της, για να ευλογεί όλα τα έργα των χεριών σου· και θα δανείζεις σε πολλά έθνη, εσύ όμως δεν θα δανείζεσαι.

Και ο Κύριος θα σε καταστήσει κεφάλι, και όχι ουρά· και θα είσαι μόνον από πάνω, και δεν θα είσαι από κάτω· αν υπακούσεις τις εντολές του Κυρίου του Θεού σου, που εγώ σήμερα σε προστάζω, να τις φυλάττεεις, και να τις εκτελείς· και δεν θα παρεκκλίνεις δεξιά ή αριστερά από όλα τα λόγια, που εγώ προστάζω σε σας σήμερα, για να πας πίσω από άλλους θεούς για να τους λατρεύσεις.

—Δευτερονόμιο 28:1-14

Όλες αυτές οι υποσχέσεις, παρόλο που βρίσκονται στην Παλαιά Διαθήκη, είναι τώρα δικές σου, και μπορείς να τις απολαύσεις. Η διαφορά είναι ότι, στην Παλαιά Διαθήκη, οι άνθρωποι είχαν πρόσβαση σ' αυτές μέσω των έργων τους, ενώ εμείς, σύμφωνα με τη νέα διαθήκη, έχουμε πρόσβαση σ' αυτές μέσω της πίστης μας στον Ιησού Χριστό. Εσύ κι εγώ, ως εθνικοί, έχουμε μπολιαστεί στην Ευλογία. Και τώρα, μέσω του Ιησού Χριστού μοιραζόμαστε την ευλογία του Αβραάμ. Αλλά έχουμε κάτι περισσότερο από τη φυσική ευλογία του Αβραάμ, έχουμε την πνευματική ευλογία τής νέας γέννησης. Τώρα, ως γιοι και κόρες του Θεού, έχουμε τη φυσική, επίγεια ευλογία του Αβραάμ, αλλά έχουμε και την αιώνια ευλογία του ουρανού, και το Άγιο Πνεύμα που πραγματικά κατοικεί μέσα μας. Θυμήσου, μόνο οι γιοι και οι κόρες αποκτούν κληρονομιά, οι σκλάβοι δεν μπορούν. Χωρίς τη νέα γέννηση, παρόλο που ο Αβραάμ αγαπούσε τον Θεό, το Άγιο Πνεύμα δεν κατοικούσε μέσα του, και ούτε μπορούσε να μπει στον ουρανό. Βεβαίως, κέρδισε τον ουρανό μετά που ο Ιησούς πλήρωσε την ποινή τής αμαρτίας όλων των ανθρώπων.

Τώρα κατάλαβα τι εννοούσε το Παροιμίες 10:22 λέγοντας ότι ο Θεός μάς χαρίζει πλούτο και δεν ακολουθεί καμιά θλίψη. Η εβραϊκή λέξη που μεταφράζεται ως θλίψη σημαίνει και σκληρή εργασία, και κατάλαβα ότι έτσι γίνεται αναφορά στο γήινο σύστημα της κατάρας του οδυνηρού μόχθου και του ιδρώτα. Κατάλαβα ότι αυτή η διαθήκη του Θεού με τον Αβραάμ, αυτή η ευλογία τής υπόσχεσης να έχει τη βοήθεια του Θεού και τις ευεργεσίες Του, έθεσε τον Αβραάμ πάνω από την κατάρα τής γης και τον οδήγησε στην ευημερία. Συνειδητοποίησα ότι τα δώρα αυτής της ευλογίας, όπως καταγράφονται στο 28^ο κεφάλαιο του Δευτερονομίου, μου έδειχναν σαφώς ότι θα ευημερούσα. Το αποτέλεσμα αυτών των

υποσχέσεων θα ήταν ότι θα γινόμουν κεφάλι και όχι ουρά, θα γινόμουν δανειστής και όχι δανειολήπτης. Αυτό είναι το νόμιμο δικαίωμα κάθε παιδιού τού Θεού. Όπως ο Ιωσήφ, έχω κι εγώ την ευλογία του Θεού και θα πρέπει να ευημερήσω. Έχω επίσης την κληρονομιά ολόκληρου του Βασιλείου του Θεού. Επειδή είμαι γιος, αυτά όλα είναι, ήδη, νόμιμα δικά μου.

Καθώς μελετούσα ξανά την ιστορία τού Ιωσήφ στο 39^ο κεφάλαιο της Γένεσης, είδα καθαρά ότι αυτό που τράβηξε την προσοχή τού Πετεφρή ήταν η ορατή επιτυχία τού Ιωσήφ, όπως η ορατή ευημερία ήταν αυτό που θα τραβούσε την προσοχή των εθνών τού κόσμου και θα τους επέτρεπε να δουν ότι κάτι διαφορετικό υπήρχε στον λαό του Θεού.

Και όλοι οι λαοί τής γης θα δουν, ότι το όνομα του Κυρίου έχει ονομαστεί επάνω σου, και θα τρομάζουν από σένα. Και ο Κύριος θα σε πληθύνει σε αγαθά, στον καρπό τής κοιλιάς σου, και στον καρπό των κτηνών σου, και στα γεννήματα της γης σου, στη γη, που ο Κύριος ορκίστηκε στους πατέρες σου να σου δώσει.

— Δευτερονόμιο 28:10-11, ΕΒΕ

Υπήρχε ένα ακόμα πολύ σημαντικό κλειδί στο Γένεση 39:6, που επίσης παρατήρησα, και θέλω να το δεις κι εσύ. Μιλώντας για τον Πετεφρή, το χωρίο λέει: «Και όλα όσα είχε τα παρέδωσε στα χέρια τού Ιωσήφ· και δεν ήξερε από τα υπάρχοντά του τίποτε, εκτός από το ψωμί που έτρωγε». Το είδα! Εδώ είδα ένα παράδειγμα για την ανάπαυση για την οποία μιλάμε. Ο Πετεφρής δεν χρειαζόταν ν' ανησυχεί για τίποτε άλλο εκτός από το να πάει να φάει. Αυτό δείχνει ότι η επιτυχία που έφερε ο Ιωσήφ στον οίκο τού Πετεφρή, η Ευλογία του Κυρίου, παρήγαγε αποτελέσματα που επέτρεψαν στον Πετεφρή να επικεντρώσει το ενδιαφέρον του στην αποστολή του, αντί να αγωνιά για την επιβίωσή του!

Η Drenda κι εγώ έχουμε ένα ρητό που χρησιμοποιούμε εδώ και χρόνια, «Αν δεν τακτοποιήσεις το ζήτημα των χρημάτων σου, δεν θα ανακαλύψεις ποτέ τον σκοπό για τον οποίο δημιουργήθηκες!» και δεν θα ανακαλύψεις ποτέ ποιος πραγματικά είσαι. Ποτέ δεν θα βρεις τη θέση που σου ταιριάζει, αυτό που αληθινά αγαπάς, ποτέ δεν θα αισθανθείς πραγματικά ικανοποιημένος. Θα παίρνεις όλες τις αποφάσεις σου με γνώμο-

να την επιβίωση, πώς να βρεις ή να συγκεντρώσεις χρήματα, όντας κάποιος που δεν είσαι πραγματικά, μόνο και μόνο για να έχεις έναν μισθό. Εδώ βλέπουμε την επίδραση της Ευλογίας τού Κυρίου στον Πετεφρή, ο οποίος, σημειωτέον, δεν γνώριζε τίποτε για το Βασίλειο του Θεού. Θέτοντας την περιουσία του κάτω από τη φροντίδα του Ιωσήφ, όλα τα κτήματά του και όλες οι ανησυχίες του πέρασαν κάτω από τη διαθήκη που έφερε επάνω του ο Ιωσήφ. Μπορείς να δεις καθαρά ποια ήταν η στιγμή που συντελέστηκε αυτή η μετάβαση, στο χωρίο 5 τού κεφαλαίου 39.

Και από εκείνο τον καιρό, αφού τον έβαλε [τον Ιωσήφ] επιστάτη στο σπίτι του [ο Πετεφρής], και σε όλα όσα είχε, ο Κύριος ευλόγησε το σπίτι τού Αιγυπτίου εξαιτίας του Ιωσήφ· και η ευλογία τού Κυρίου ήταν σε όλα όσα είχε, στο σπίτι και στα χωράφια.

—Γένεση 39:5

Εδώ βλέπουμε και πάλι, κάτι από το γήινο βασίλειο, που υπόκειται στο σύστημα της κατάρας τής γης, να μεταφέρεται στη δικαιοδοσία τού Βασιλείου του Θεού και να συμβαίνουν δραστικές αλλαγές. Η αλήθεια είναι: Αν ο Θεός σε βοηθά με τη σοφία Του, σε οδηγεί σε σωστές αποφάσεις και σε προειδοποιεί για πιθανές παγίδες, όποιος κι αν είσαι, μπορείς να ευημερήσεις! Βλέπεις, λοιπόν; Η Ευλογία του Κυρίου είναι δική σου!

Καθώς το μελετούσα αυτό όταν ο Κύριος με δίδασκε για το Βασίλειο, δεν μπορούσα να καταλάβω γιατί ο Ιωσήφ είχε τεράστια επιτυχία στα έργα του λόγω αυτής της ευλογίας, ενώ οι περισσότεροι χριστιανοί που γνωρίζω σήμερα αγωνίζονται να πληρώσουν τους λογαριασμούς τους. Το να είσαι εντελώς ελεύθερος οικονομικά είναι κάτι που οι περισσότεροι δεν πιστεύουν καν ότι είναι δυνατόν να συμβεί. Ωστόσο, έχουμε μια καλύτερη διαθήκη, που βασίζεται σε καλύτερες υποσχέσεις από εκείνες της Παλαιάς Διαθήκης. Αν και καταλάβαινα ξεκάθαρα την Ευλογία του Κυρίου, δεν ήξερα ακόμη πώς ακριβώς αυτή η ευλογία παρήγαγε πραγματικά τις απαντήσεις που χρειαζόμουν — αλλά μάθαινα, και απολάμβανα όλο και περισσότερη ελευθερία καθώς άρχισα να πειραματίζομαι με αυτά που μου δίδασκε ο Θεός και να τα εφαρμόζω.

Στη συνέχεια έστρεψα την προσοχή μου στην Καινή Διαθήκη και με-

λήτησα τον Ιησού και τη διακονία Του, για να μάθω περισσότερα για το πώς το Βασίλειο του Θεού άλλαζε καταστάσεις και συνθήκες εκεί.

Και ενώ το πλήθος τον συνέθλιβε για να ακούει τον λόγο του Θεού, αυτός στεκόταν κοντά στη λίμνη Γεννησαρέτ· και είδε δύο πλοία να στέκονται κοντά στη λίμνη· και οι ψαράδες, καθώς είχαν βγει απ' αυτά, ξέπλεναν τα δίχτυα. Μπαίνοντας δε σε ένα από τα πλοία, που ήταν του Σίμωνα, τον παρακάλεσε να το απομακρύνει λιγάκι από την ξηρά. Και αφού κάθισε, δίδασκε τα πλήθη από το πλοίο.

Και καθώς σταμάτησε να μιλάει, είπε στον Σίμωνα: Φέρε ξανά το πλοίο στα βαθιά, και ρίξτε τα δίχτυα σας για να ψαρέψετε. Και ο Σίμοντας, απαντώντας, του είπε: Κύριε, ολόκληρη τη νύχτα, παρόλο που κοπιάσαμε, δεν πιάσαμε τίποτε· αλλ' όμως, στηριζόμενος στον λόγο σου, θα ρίξω το δίχτυ.

Και όταν το έκαναν αυτό, συνέκλεισαν ένα μεγάλο πλήθος από ψάρια, και το δίχτυ τους ξεσχιζόταν. Και έκαναν νόημα στους συντρόφους, που ήσαν στο άλλο πλοίο, για νάρθουν να τους βοηθήσουν· και ήρθαν, και γέμισαν και τα δύο πλοία, ώστε βυθίζονταν.

Βλέποντας δε ο Σίμοντας Πέτρος, έπεσε κοντά στα γόνατα του Ιησού, λέγοντας: Βγες έξω από μένα, επειδή είμαι άνθρωπος αμαρτωλός, Κύριε. Ο λόγος ήταν ότι, τον κατέλαβε έκπληξη και όλους εκείνους που ήσαν μαζί του, για το πλήθος των ψαριών που είχαν πιάσει· παρόμοια, μάλιστα, και τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, τους γιους του Ζεβεδαίου, οι οποίοι ήσαν σύντροφοι του Σίμωνα.

Και ο Ιησούς είπε στον Σίμωνα: Μη φοβάσαι, από τώρα και στο εξής ανθρώπους θα πιάνεις. Και όταν έφεραν τα πλοία στη γη, αφήνοντας τα πάντα, τον ακολούθησαν.

—Κατά Λουκάν 5:1–11

Εδώ είναι μια ιστορία για το πώς, ένα πρωί, το Βασίλειο του Θεού αντέστρεψε το γήινο σύστημα τής κατάρτας, στη ζωή τριών ψαράδων. Αν διάβασες το κείμενο, θα διαπίστωσες ότι ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης είχαν ψαρέψει όλη τη νύχτα χωρίς να πιάσουν απολύτως τίποτε. Αυτό είναι που συμβαίνει συνήθως μέσα στο γήινο σύστημα τής κατάρτας τού επώδυνου μόχθου και του ιδρώτα, κοπιάζεις όλη νύχτα για το

τίποτε. Αλλά όταν ο Ιησούς αξιοποιεί το Βασίλειο του Θεού και τον τρόπο που λειτουργεί, οι ίδιοι ψαράδες αλιεύουν τόσα πολλά ψάρια που οι βάρκες τους σχεδόν βουλιάζουν!

Σταμάτα!!!! Ας σκεφτούμε για λίγο αυτό που μόλις διαβάσαμε. Το τίποτε, τα άδεια δίχτυα και η αποτυχία μετατρέπονται σε μια συγκομιδή που σχεδόν βυθίζει δυο βάρκες; Και οι άνθρωποι διαβάζουν αυτήν την ιστορία, και έχουν διαβάσει αυτήν την ιστορία για εκατοντάδες χρόνια, χωρίς να βλέπουν και χωρίς να πιστεύουν ότι αυτό θα μπορούσε να συμβεί, και σήμερα, γι' αυτούς. Γιατί; Η συνηθισμένη απάντηση είναι ότι ο Ιησούς ήταν εκεί και το έκανε. Θυμάσαι την ιστορία που σου έδειξα από το 6^ο κεφάλαιο του Κατά Μάρκον Ευαγγελίου, όπου ο Ιησούς δεν μπορούσε να θεραπεύσει τους ανθρώπους επειδή οι άνθρωποι δεν είχαν πίστη, και έτσι, το Βασίλειο δεν είχε δικαιοδοσία; Και σ' αυτό το περιστατικό, κάποιος έπρεπε να δώσει στον ουρανό δικαιοδοσία πριν μπορέσει να ενεργήσει ο ουρανός.

Ο Σίμωνας [ο Πέτρος] απάντησε: «Κύριε, ολόκληρη τη νύχτα, παρόλο που κοπιάσαμε, δεν πιάσαμε τίποτε· αλλ' όμως, στηριζόμενος στον λόγο σου, θα ρίξω το δίχτυ».

Ο Πέτρος ήρθε σε συμφωνία με τον ουρανό, και ο ουρανός είχε νόμιμη πρόσβαση σ' αυτό το περιστατικό. Και πάλι, βλέπουμε το γήινο βασίλειο να μεταμορφώνεται από το Βασίλειο του Θεού. Ακριβώς όπως οι άνθρωποι έβλεπαν τα πουλιά να πετούν για χιλιάδες χρόνια, αλλά δεν συνειδητοποιούσαν ότι μπορούσαν κι αυτοί να πετάξουν, και γι' αυτό δεν το επεδίωκαν, έτσι και οι χριστιανοί σήμερα, δεν συνειδητοποιούν ότι δεν είναι απαραίτητο να ανέχονται τα άδεια δίχτυα, αλλά έχουν πρόσβαση στη δύναμη του ουρανού για να ευημερήσουν στη ζωή τους. Αυτό που θέλω να δεις εδώ είναι ότι, οι ίδιοι άνθρωποι που επέστρεψαν χωρίς κανένα ψάρι είναι οι άνθρωποι που είχαν δύο βάρκες τόσο γεμάτες που κινδύνευαν να βουλιάξουν!

Φίλε μου, η διαφορά είναι το Βασίλειο, όχι οι άνθρωποι. Μπορεί να νομίζεις ότι δεν έχεις μέλλον, ότι προσπαθείς αλλά αποτυγχάνεις, ότι τίποτε δεν μοιάζει να δουλεύει. Αλλά στην πραγματικότητα, το μόνο που

χρειάζεσαι για να μετατρέψεις τη ζωή σου σε μια ιστορία επιτυχίας, είναι το Βασίλειο. Βέβαια, έχεις κι εσύ έναν ρόλο να παίξεις. Οι μαθητές έπρεπε ν' ανοιχτούν στα βαθιά — έπρεπε να φροντίσουν τα δίκτυα τους και να προετοιμαστούν για το ψάρεμα — αλλά ο καθένας μπορεί να πιάσει ψάρια αν ο Θεός τού δείξει πού είναι τα ψάρια.

Άκου, το γήινο σύστημα της κατάρας, με το τρέξιμο, τον μόχθο και τον ιδρώτα, δεν μπορεί να το κάνει. Δεν μπορείς να τρέξεις τόσο γρήγορα ή τόσο πολύ ώστε να πιάσεις τα όνειρά σου. Ο Θεός ποτέ δεν σκόπευε να σφίγγεις τα δόντια και να προσπαθείς με τη δική σου δύναμη να αντιμετωπίσεις τις ανάγκες σου.

Αξιοποιώντας τους νόμους και τις υποσχέσεις τού Βασιλείου του Θεού, μπορούμε να πετάξουμε αντί να περπατάμε. Επίτρεψέ μου να το θέσω διαφορετικά. Παρόλο που ο νόμος της βαρύτητας δεν σταματά ποτέ να λειτουργεί, εμείς μπορούμε να πετάμε στηριζόμενοι σ' έναν άλλο νόμο, τον νόμο της ανύψωσης, και να απολαμβάνουμε έναν εντελώς νέο τρόπο ζωής.

Θυμήσου, όταν έρχεσαι στον Χριστό, γίνεσαι πολίτης τού Βασιλείου του Θεού. Ως πολίτης, αποκτάς νομικά δικαιώματα και, ως γιος ή κόρη, αποκτάς το δικαίωμα του κληρονόμου. Τα νομικά δικαιώματα του Βασιλείου, και τα οφέλη τους, σε έχουν θέσει πάνω από το γήινο σύστημα τής κατάρας τής φτώχειας, των ασθενειών και της αποτυχίας.

Φαντάσου τι εντύπωση έκανε το παρακάτω κομμάτι των Γραφών σε έναν Ισραηλίτη που ήταν σκλάβος όλη του τη ζωή. Στην πραγματικότητα, από τη γέννησή του, το μόνο που γνώριζε ήταν η ζωή της δουλείας. Να, ποια ήταν τα λόγια που είπε ο Μωυσής στον λαό Ισραήλ καθώς ετοιμάζονταν να μπουν στη Γη της Επαγγελίας, τη γη που τους είχε υποσχεθεί ο Θεός.

Και όταν ο Κύριος ο Θεός σου σε φέρει στη γη που ορκίστηκε στους πατέρες σου, στον Αβραάμ, στον Ισαάκ, και στον Ιακώβ, για να σου δώσει μεγάλες και καλές πόλεις, ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΚΤΙΣΣΕΣ, και σπίτια γεμάτα από όλα τα αγαθά, που δεν γέμισες, και πηγάδια ανοιγμένα, που δεν άνοιξες, αμπελώνες και ελαιώνες, που δεν φύτεψες: αφού φας και χορτάσεις, πρόσεχε στον εαυτό σου, μήπως και λησμονήσεις τον Κύριο, που σε έβγαλε από τη γη τής Αιγύπτου

[το άλλο βασίλειο], από οίκο ΔΟΥΛΕΙΑΣ [το βασίλειο της δουλείας].

—Δευτερονόμιο 6:10-12

Ως πρώην σκλάβοι, ο μόνος τρόπος που ήξεραν για να κάνουν κάτι ήταν ο εξαντλητικός μόχθος και ο ιδρώτας. Αλλά εδώ ο Θεός τούς έλεγε ότι η δική τους εργασία δεν θα τους προμήθευε όσα χρειαζόνταν. Δεν τους έλεγε ότι δεν θα εργάζονταν πλέον καθόλου, αλλά ότι δεν θα ήταν δεσμευμένοι σε ένα σύστημα που θα απαιτούσε να μοχθούν για να επιβιώσουν. Ο Θεός λέει ότι θα ευημερούσαν στη γη στην οποία τους οδηγούσε.

Επίτρεψέ μου να κλείσω αυτό το κεφάλαιο με μια ακόμα ιστορία που εξηγεί αυτό που λέω. Η Drenda κι εγώ δεν ασχολούμαστε ιδιαίτερα με τα αυτοκίνητα. Μερικοί άνθρωποι τα αγαπούν τόσο που θα μπορούσαν να σου περιγράψουν λεπτομερώς όλα τα αυτοκίνητα που θαυμάζουν. Εμείς ποτέ δεν είχαμε τέτοιο ενδιαφέρον για τα αυτοκίνητα. Μας αρέσουν τα ωραία πράγματα, αλλά ποτέ δεν είπαμε ότι πρέπει να αποκτήσουμε ένα συγκεκριμένο αυτοκίνητο. Συνήθως αγοράζουμε ένα αυτοκίνητο και το κρατάμε για 10 περίπου χρόνια. Φυσικά, φροντίζουμε καλά τα αυτοκίνητά μας και ποτέ δεν μοιάζουν να είναι παλιά, όμως, όσο φαίνονται καλά και πηγαίνουν καλά, είμαστε ικανοποιημένοι.

Αλλά πριν από μερικά χρόνια, είχαμε νοικιάσει μερικά Escalades για ένα συνέδριο που οργανώσαμε στην εκκλησία μας. Τα νοικιάσαμε για τις μετακινήσεις των επισκεπτών μας, και θέλαμε να τους προσφέρουμε ένα ωραίο όχημα. Δεν ήταν η πρώτη φορά που το κάναμε αυτό, πάντα το κάναμε. Αλλά εκείνη ήταν η πρώτη φορά που οδηγήσαμε κι εμείς ένα από αυτά, όσο τα είχαμε στη διάθεσή μας για την εκδήλωση. Δεν θυμάμαι γιατί οδηγήσαμε ένα κατά τη διάρκεια της συγκεκριμένης εκδήλωσης, αλλά θυμάμαι ότι το οδηγήσαμε στη διάρκεια της νύχτας καθώς επιστρέφαμε στο σπίτι. Και ξέρεις κάτι; Το αγαπήσαμε. Στην Drenda άρεσε πολύ και η εμφάνισή του και το πόσο ευχάριστο ήταν στην οδήγηση.

Εκείνη την εποχή, είχαμε ένα ωραίο Honda Pilot, αλλά το Escalade ήταν σίγουρα μια κλάση ανώτερο. Ήταν η μικρότερη έκδοση του μοντέλου, σε λευκό περλέ χρώμα. Τα Escalade βγαίνουν σε δύο μεγέθη, ένα μεγάλο και ένα πιο μικρό. Μας άρεσε το μικρότερο, καθώς φαινόταν να

είναι ευκολότερο στον χειρισμό, και πιο ευέλικτο στους ελιγμούς. Καθώς οδηγούσα το Escalade, η Drenda είπε: «Ξέρεις κάτι, μου αρέσει αυτό το αυτοκίνητο. Νομίζω ότι πρέπει να πάρουμε ένα». Συμφώνησα. «Θα πρέπει να πάρουμε ένα ίδιο ακριβώς, το μικρότερο μέγεθος σε λευκό περλέ». Συμφωνήσαμε και οι δύο.

Αν και δεν είπαμε σε κανέναν για τη συνομιλία μας, περίπου ένα μήνα αργότερα, καθώς βγήκα στην πόρτα για να πάρω την εφημερίδα μου, χτύπησε το κινητό μου. Αναγνώρισα τη φωνή στην άλλη άκρη τής γραμμής, ήταν κάποιος που ερχόταν στην εκκλησία μου. Είπε, «Γεια σου», και μετά είπε ότι ήθελε να μου αγοράσει ένα Escalade.

**ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΧΡΕΙΑΖΕΣΑΙ ΓΙΑ
ΝΑ ΜΕΤΑΤΡΕΨΕΙΣ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ ΣΕ
ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ, ΕΙΝΑΙ ΤΟ
ΒΑΣΙΛΕΙΟ. ΒΕΒΑΙΑ, ΕΧΕΙΣ ΚΙ ΕΣΥ
ΕΝΑΝ ΡΟΛΟ ΝΑ ΠΑΙΞΕΙΣ.**

Ξαφνιάστηκα για ένα λεπτό, αλλά είπα: «Τέλεια!» Στη συνέχεια με ρώτησε τι χρώμα θα ήθελα, και του είπα ότι μας άρεσε το λευκό περλέ. Είπε, «Θα σε καλέσω ξανά όταν το αγοράσω». Δεν με ρώτη-

σε όμως ποια έκδοση ήθελα. Πέρασε ένας μήνας και σκέφτηκα ότι ίσως είχε ξεχάσει το αυτοκίνητο, αλλά δεν το ξέχασε, μας τηλεφώνησε και μας είπε ότι είχε το Escalade έτοιμο για να το παραλάβουμε.

Όταν τον συναντήσαμε, είδαμε ένα όμορφο λευκό περλέ Escalade, στη μικρότερη έκδοση. Ήταν μεταχειρισμένο, αλλά τέλειο από κάθε άποψη, χωρίς γρατσουνιά, κυριολεκτικά του κουτιού. Του είπαμε ότι μας άρεσε πάρα πολύ. Κι αυτός μας ζήτησε συγγνώμη, λέγοντας ότι λυπάται που άργησε τόσο, αλλά παρόλο που είχε προσπαθήσει να βρει ένα μεγαλύτερο, το μόνο που μπόρεσε να βρει ήταν αυτό το μικρό. Γελάσαμε και είπαμε: «Το μικρό θέλαμε κι εμείς!» Οδηγήσαμε αυτό το αυτοκίνητο στο σπίτι και στη διαδρομή αισθανόμασταν ως οι πλουσιότεροι άνθρωποι στον πλανήτη. Αλλά ξέρεις κάτι; Αυτά τα Escalade υπάρχουν εδώ και πολύ καιρό. Απλά, ποτέ δεν είχα σκεφθεί να αποκτήσω ένα! Για να καταλάβεις πλήρως αυτήν την ιστορία, πρέπει να σου πω ότι έχω χαρίσει οκτώ αυτοκίνητα στο παρελθόν, οπότε είχα ρίξει σπόρο στο έδαφος για το αυτοκίνητο. Απλά ποτέ δεν είχα πει ότι θέλω ένα.

Υ.Γ. – Ξέρω ότι ίσως σκέφτεσαι πως αυτά τα πράγματα συμβαίνουν

μόνο στους ιεροκήρυκες. Λοιπόν, είμαι στον οικονομικό τομέα 36 χρόνια, και έχω μιλήσει με πολλούς ιεροκήρυκες. Για να σου πω την αλήθεια, οι περισσότεροι από αυτούς ζουν στερημένα. Όχι, αυτά τα πράγματα δεν έχουν συμβεί, και δεν μας συμβαίνουν επειδή κηρύττουμε για το Βασίλειο, αλλά επειδή ζούμε στο Βασίλειο και εφαρμόζουμε τους νόμους τού Βασιλείου στη ζωή μας. Στην πραγματικότητα, είχα απαλλαγεί από τα χρέη μου πριν ξεκινήσω την εκκλησία μου. Δεν χρειαζόταν να ξεκινήσω την εκκλησία μου για να μπορέσω να έχω δουλειά και να πληρώνω τους λογαριασμούς μου. Ξεκίνησα την εκκλησία μου για να πω στους ανθρώπους τι είχαμε ανακαλύψει η Drenda κι εγώ — τα καλά νέα τού Βασιλείου του Θεού!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Η ΖΩΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΕΞΟΦΛΗΣΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ!

Έμοιαζε με μια σύντομη όαση ζωής μέσα στην έρημο που βίωνα. Είχαμε προσκαλέσει περίπου 50 άτομα στην παλιά μας αγροικία για να περάσουμε ένα ευχάριστο απόγευμα, πλάι στη φωτιά, ψήνοντας χοτ ντογκ και κάνοντας παρέα. Αυτό συνέβη κατά τη διάρκεια των ετών που υπέφερα από έντονο άγχος εξαιτίας της έλλειψης χρημάτων, όταν αγωνιζόμασταν να επιβιώσουμε. Ανυπομονούσα για την εκδήλωση καθώς ήμουν συναισθηματικά κουρασμένος και χρειαζόμουν κάτι θετικό για να ξεφύγει το μυαλό μου και να πάρω μια ανάσα. Η βραδιά αποδείχτηκε εξαιρετικά πετυχημένη: το φαγητό ήταν υπέροχο, πολλοί από τους φίλους μας ήρθαν με τα παιδιά τους και όλοι περνούσαν καλά. Το σπίτι ήταν γεμάτο, όταν ξαφνικά χτύπησε η πόρτα. Νόμιζα ότι θα ήταν κάποιος που είχε καθυστερήσει, αλλά όταν άνοιξα την πόρτα, αντίκρυσα έναν υπάλληλο από την εταιρεία ηλεκτρισμού. Είπε ευγενικά ότι είχε έρθει για να απενεργοποιήσει την παροχή μου εξαιτίας απλήρωτων λογαριασμών. Τρομοκρατήθηκα. Το σπίτι μου ήταν γεμάτο από επισκέπτες και χρειαζόμασταν το ρεύμα, πέρα από την αμμηχανία που θα μου προκαλούσε αυτή η διακοπή.

Ζήτησα γρήγορα από τον υπάλληλο να απομακρυνθεί από το σπίτι, και του είπα να πάμε στην πίσω αυλή για ένα λεπτό. Τον ρώτησα τι θα χρειαζόταν για να κρατήσει τα φώτα αναμμένα και μου ανέφερε ένα ποσό. «Είναι πολύ μεγάλο», σκέφτηκα. «Μήπως μπορείς να το χαμηλώσεις λίγο;» Σκέφτηκε για ένα λεπτό, και κατόπιν πρότεινε ένα μικρότερο ποσό. «Αν σου δώσω μια επιταγή, είναι δυνατόν να την κρατήσεις μέχρι την Τρίτη πριν την καταθέσεις;», ρώτησα. Είπε, «Δεν υπάρχει πρόβλημα», και έγραψα την επιταγή. Δεν υπήρχαν χρήματα στον λογαριασμό εκείνη την Παρασκευή, και δεν ήμουν βέβαιος πώς θα μπορούσαν να βρεθούν και μέχρι την Τρίτη, αλλά τουλάχιστον θα είχαμε ρεύμα όλο το Σαββατοκύριακο. Δεν θυμάμαι τι έκανα ως την Τρίτη, αλλά μάλλον βρήκα κάποιο ποσό.

Αυτή ήταν μόνο μια ημέρα στη ζωή μας, όταν τα οικονομικά μας δυσλειτουργούσαν. Τώρα, φαντάσου πώς ήταν να ζούμε έτσι επί εννέα χρόνια! Η ζωή κάτω από τέτοιο άγχος εξανεμίζει κάθε όνειρο και στερεύει κάθε σταγόνα χαράς από την καθημερινότητά σου. Κάθε σκέψη στρέφεται γύρω από την επιβίωση, πού να βρω τα χρήματα για τον επόμενο λογαριασμό. Μήπως ξόδεψα πάρα πολλά την περασμένη εβδομάδα; Μήπως πρέπει να παίρνω μαζί μου μια αριθμομηχανή όταν πηγαίνω στο σουπερμάρκετ, για να είμαι σίγουρος ότι δεν ξεπερνώ τον προϋπολογισμό μου; Πάντα σκέφτεσαι πώς να κάνεις κάτι με τον φθηνότερο δυνατό τρόπο. Φίλε, αυτό δεν είναι ζωή! Ρίξε μια ματιά στο Κατά Ματθαίον 6:25, και δες τι λέει.

Γι' αυτό, λοιπόν, σας λέω: Μη μεριμνάτε για τη ζωή σας, τι θα φάτε και τι θα πιείτε, ούτε για το σώμα σας, τι θα ντυθείτε. Η ζωή δεν είναι σπουδαιότερη από την τροφή; Και το σώμα δεν είναι σπουδαιότερο από το ντύσιμο;

—Κατά Ματθαίον 6:25, EBE

Ο Ιησούς λέει ότι τα υλικά αγαθά τής ζωής δεν είναι η ζωή! Όλα τα υλικά υπάρχουν για να υποστηρίξουν τη ζωή, τον σκοπό τής ύπαρξής μας. Αλλά από τότε που ο Αδάμ έχασε όλες τις προμήθειες που του παρείχε το Βασίλειο, τα πράγματα ανατράπηκαν, και τώρα όλα όσα υποστηρίζουν τη ζωή είναι πιο σημαντικά από την ίδια τη ζωή. Οι άνθρωποι

δεν ξέρουν καν τι είναι η πραγματική ζωή, και σίγουρα δεν ξέρουν ποιοι είναι πραγματικά. Ρώτησε όποιον θέλεις να σου πει ποιος είναι, και θα σου απαντήσει λέγοντας τι κάνει. «Είμαι γιατρός, είμαι κτηματομεσίτης», κ.λπ. Όχι, αυτό δεν είναι το ποιος είσαι, αυτό είναι η δουλειά που κάνεις. Οι άνθρωποι έχουν χάσει τα όνειρά του. Θέλω να πω ότι, τώρα, οι άνθρωποι ονειρεύονται πώς να βγάλουν περισσότερα χρήματα, δεν ονειρεύονται πώς να βρουν και να εκπληρώσουν τον σκοπό της ζωής τους. Με άλλα λόγια, ό,τι φέρνει περισσότερα χρήματα γίνεται το αντικείμενο του οραματισμού τους. Έτσι, επειδή κάθε άτομο είναι δημιουργημένο μοναδικά, με διαφορετικά ταλέντα και ικανότητες, οι άνθρωποι καταλήγουν να κάνουν δουλειές που δεν είναι κατάλληλες γι' αυτούς και δεν τις αγαπούν. Η ζωή γίνεται κουραστική, οι εβδομάδες μοιάζουν ατέλειωτες με την αναμονή της ελευθερίας του Σαββατοκύριακου, και τα χρόνια περνούν αργά μέχρι να έρθει η πολυπόθητη συνταξιοδότηση.

Επίτρεψέ μου, λοιπόν, να σας θέσω ένα ερώτημα. Εάν δεν είχες ανάγκη τα χρήματα, αν είχες περισσότερα χρήματα απ' όσα θα μπορούσες ποτέ να ξοδέψεις στη ζωή σου, τι θα έκανες; Πιθανότατα θα έκανες κάτι διαφορετικό από αυτό που κάνεις αυτήν τη στιγμή. Όπως ανέφερα προηγουμένως, γνωρίζω από στατιστικά στοιχεία ότι τουλάχιστον το 70% των Αμερικανών, όταν ρωτήθηκαν αν τους αρέσει η δουλειά τους, δήλωσαν ότι δεν κάνουν αυτό που αγαπούν. Θέλω να καταλάβεις ότι αυτό το τρέξιμο πίσω από τον πλούτο, αυτή η πίεση να παράγεις έργο, και η συνεχής ανησυχία για το αύριο, δεν ήταν ποτέ το αρχικό σχέδιο του Θεού.

Και ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο σύμφωνα με τη δική του εικόνα· σύμφωνα με την εικόνα του Θεού τον δημιούργησε· αρσενικό και θηλυκό τούς δημιούργησε· και τους ευλόγησε ο Θεός· και είπε σ' αυτούς ο Θεός: Αυξάνεστε και πληθύνεστε και γεμίστε τη γη, και κυριεύστε την, και εξουσιάζετε επάνω στα ψάρια της θάλασσας, κι επάνω στα πουλιά του ουρανού κι επάνω σε κάθε ζώο που κινείται επάνω στη γη.

Και είπε ο Θεός: Δέστε, σας έδωσα κάθε χορτάρι που κάνει σπόρο, που είναι επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης, και κάθε δέντρο, που έχει μέσα του καρπό, δέντρο που κάνει σπόρο· αυτά θα είναι σε σας για τροφή· και σε όλα τα ζώα της γης, και σε όλα τα

πουλιά τού ουρανού, και σε κάθε ερπετό που σέρνεται επάνω στη γη, και έχει μέσα του ψυχή που ζει, έδωσα κάθε χλωρό χορτάρι για τροφή. Και έγινε έτσι.

Και είδε ο Θεός όλα όσα δημιούργησε· και να, ήσαν πολύ καλά. Και έγινε εσπέρα, και έγινε πρωί, ημέρα έκτη.

—Γένεση 1:27-31

Ο άνθρωπος δημιουργήθηκε την έκτη ημέρα της δημιουργίας — στο τέλος τής έκτης ημέρας, για την ακρίβεια. Δημιουργήθηκε στο τέλος τής έκτης ημέρας επειδή δημιουργήθηκε για να ζει με τον Θεό την έβδομη ημέρα, την ημέρα που γνωρίζουμε ως ημέρα ανάπαυσης.

Και συντελέστηκαν ο ουρανός και η γη, και ολόκληρη η στρατιά τους. Και ο Θεός είχε συντελεσμένα κατά την έβδομη ημέρα τα έργα του, που έκανε· και αναπαύθηκε την έβδομη ημέρα από όλα τα έργα του, που έκανε. Και ο Θεός ευλόγησε την έβδομη ημέρα, και την αγίασε· επειδή, σ' αυτήν αναπαύθηκε από όλα τα έργα του, που έκτισε και έκανε ο Θεός.

—Γένεση 2:1-3

Η Αγία Γραφή λέει ότι ο Θεός αναπαύθηκε την έβδομη ημέρα. Δεν ήταν κουρασμένος! Είχε συντελέσει τη δημιουργία. Όλα είχαν γίνει τέ-

**Ο ΠΛΟΥΤΟΣ ΜΑΣ ΔΕΛΕΑΖΕΙ ΜΕ ΤΗΝ
ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΑΥΣΗΣ — ΜΙΑΣ
ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΟΠΟΥ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΜΕ
ΝΑ ΕΠΙΚΕΝΤΡΩΘΟΥΜΕ Σ' ΑΥΤΟ ΠΟΥ
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ,
ΚΑΙ ΝΑ ΖΟΥΜΕ ΜΙΑ ΖΩΗ ΣΚΟΠΟ, ΑΝΤΙ
ΝΑ ΖΟΥΜΕ ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΒΙΩΝΟΥΜΕ.**

λεια, όλα ήταν ολοκληρωμένα. Όλα όσα θα χρειαζόταν ποτέ ο άνθρωπος επάνω στη γη, βρίσκονταν ήδη επάνω στη γη όταν εμφανίστηκε ο άνθρωπος. Ηρεμία! Ο άνθρωπος είχε όλες τις προμήθειες που θα χρειαζόταν ποτέ. Δεν υπήρχε καμιά ανησυχία για πληρωμή λογαριασμών, κα-

μιά ανησυχία μήπως αρρωστήσει. Ο Αδάμ είχε ένα τέλειο σώμα, χωρίς καμιά αδυναμία, και μια τέλεια γυναίκα για βοηθό. Το μόνο πράγμα που

γέμιζε τις σκέψεις του πρώτου ζευγαριού ήταν η σχέση μεταξύ τους, η σχέση τους με τον Θεό, και το έργο που τους είχε αναθέσει ο Θεός, δηλαδή, ο σκοπός τής ζωής τους. Ο Αδάμ ήταν υπεύθυνος για τη γη, ήταν κυβερνήτης της και ασκούσε την κυριαρχία του με την εξουσία και τη δύναμη του Βασιλείου του Θεού. Αλλά βέβαια, έχουμε αναφέρει ήδη πώς τελείωσε αυτή η ιστορία. Ο Αδάμ και η Εύα πρόδωσαν το Βασίλειο του Θεού και έχασαν τη θέση τους εκεί, έχασαν τις προμήθειες για τη ζωή τους, και έχασαν τον σκοπό τους. Σκοπός τους τώρα έγινε η επιβίωση. Οι σκέψεις τους γέμισαν με φόβο και ανησυχία, και με την αγωνία και τον αγώνα να επιβιώσουν. Όπως λέει το Γένεση 3:17, έπρεπε, πλέον, να εργάζονται με μόχθο και ιδρώτα.

Ο Αδάμ έχασε την έβδομη ημέρα!

Τώρα, δεν υπήρχε ανάπαυση, δεν υπήρχε ειρήνη. Μια ζοφερή πραγματικότητα χωρίς τελειότητα σκέπασε τη ζωή του, και ο Αδάμ έπρεπε να τρέχει για να καλύψει τις ελλείψεις του. Από τότε και στο εξής, ο άνθρωπος ζει μέσα σ' αυτήν την έλλειψη πληρότητας. Όμως, υπήρχε ελπίδα. Μετά την πτώση του ανθρώπου από τη θέση που βρισκόταν, ο Θεός τού έδωσε να κρατήσει μια υπόμνηση, μια εικόνα για την αποκατάσταση που κάποια μέρα θα έκανε στη δημιουργία Του. Αυτή η εικόνα είναι το Σάββατο. Η λέξη *σάββατο*, στα Εβραϊκά, σημαίνει ανάπαυση. Η έβδομη ημέρα τής εβδομάδας δόθηκε στον άνθρωπο ως Σάββατο, ως ημέρα ανάπαυσης. Η εντολή τού Θεού για το Σάββατο, όπως μπορείς να φανταστείς, ήταν να μην γίνεται καμιά δουλειά, δεν επιτρεπόταν ο μόχθος και ο ιδρώτας. Ήταν μια ημέρα που ο άνθρωπος έπρεπε να σταματήσει να εργάζεται, για να απολαμβάνει την οικογένειά του και να λατρεύει τον Θεό. Όλες οι διατάξεις για το Σάββατο έπρεπε να ολοκληρωθούν πριν ξεκινήσει το Σάββατο. Ακόμη και το γεύμα τού Σαββάτου έπρεπε να ετοιμαστεί μέσα στην προηγούμενη ημέρα. Το Σάββατο ήταν για ανάπαυση, όπου όλες οι ανάγκες έπρεπε να είναι καλυμμένες και να μη λείπει τίποτε. Ο άνθρωπος μπορούσε να σταματήσει να κοπιάζει, και να σκεφθεί κάτι άλλο εκτός από την επιβίωσή του.

Η ημέρα του Σαββάτου ήταν ακριβώς αυτό, μια ημέρα. Αλλά ο άν-

θρωπος ονειρεύεται μια ζωή ανάπαυσης. Η αναζήτηση του ανθρώπου για πλούτο είναι ένα σύμπτωμα της επιθυμίας του να απελευθερωθεί από τον επώδυνο μόχθο και τον ιδρώτα που τον κρατά αιχμάλωτο σ' όλη του τη ζωή. Ο πλούτος μάς δελεάζει με την υπόσχεση της ανάπαυσης — μιας κατάστασης όπου θα μπορούμε να επικεντρωθούμε σ' αυτό που πραγματικά θέλουμε να κάνουμε, να ζούμε μια ζωή γεμάτη σκοπό, αντί να ζούμε για να επιβιώνουμε.

Στη σημερινή κοινωνία, το Σάββατο, η έβδομη ημέρα, είτε αυτή τηρείται το Σάββατο ή την Κυριακή, δεν τηρείται ως ημέρα ανάπαυσης. Ναι, οι περισσότεροι άνθρωποι που συχνάζουν στην εκκλησία, πηγαίνουν την Κυριακή το πρωί. Ωστόσο, βλέποντας πώς συμπεριφέρεται το σύνολο των ανθρώπων, δεν μοιάζει να ξεχωρίζει από οποιαδήποτε άλλη εργάσιμη ημέρα. Όταν ήμουν παιδί, όλα έκλεισαν την Κυριακή. Δεν μπορούσες να πας για ψώνια την Κυριακή, δεν μπορούσες καν ν' αγοράσεις πετρέλαιο θέρμανσης την Κυριακή. Ο πατέρας μου αγόραζε πετρέλαιο το βράδυ του Σαββάτου, για να είναι σίγουρος ότι θα είχαμε την ποσότητα που χρειαζόμασταν την Κυριακή. Όπως έχω πει νωρίτερα, εμένα μου αρέσει το κυνήγι, αλλά, παλαιότερα δεν θα μπορούσα να κυνηγήσω την Κυριακή. Ήταν παράνομο να κυνηγάς την Κυριακή. Οι άνθρωποι φορούσαν τα καλύτερα ρούχα τους και έκαναν μεγάλα οικογενειακά δείπνα την Κυριακή. Φυσικά, όλ' αυτά έχουν αλλάξει σήμερα. Αλλά αυτό που συμβολίζει το Σάββατο δεν έχει αλλάξει.

Ωστόσο, όσο καλά κι προετοιμαζόμασταν για το Σάββατο, όσο σπουδαίο κι αν ήταν το οικογενειακό γεύμα, η Δευτέρα πάντοτε ερχόταν. Η φράση «Monday morning blues» [Μελαγχολία της Δευτέρας] είναι συνώνυμη με τη λέξη *τρόμος*, από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου. «Πρέπει να πάω στη δουλειά» και «Άντε πάλι, τα κεφάλια μέσα» είναι φράσεις που χρησιμοποιούνται για να περιγράψουν το πρωινό της Δευτέρας. Κι αν το καλοσκεφθείς, μοιάζουν να μιλούν για σκλαβιά. Ενώ, από την άλλη, «Δόξα τω Θεώ είναι Παρασκευή»! Ακόμη και σήμερα, το Σαββατοκύριακο και το Σάββατο προσφέρουν μια δυνατότητα ανάπαυσης, για τους περισσότερους ανθρώπους. Αλλά δεν διαρκούν πολύ, και το μοπιλιάρισμα του πρωινού τής Δευτέρας караδοκεί απειλητικά.

Όμως, τι θα γινόταν αν υπήρχε πραγματικά ένας τρόπος να ζήσου-

με τη ζωή μας μέσα σ' ένα αέναο Σάββατο; Πόσο υπέροχο θα ήταν αν πραγματικά υπήρχε ένας τρόπος να ζεις χωρίς φόβο, έχοντας ό,τι χρειάζεσαι, έχοντας μια ζωή γεμάτη σκοπό, μέσα σε μια διαρκή ανάπαυση! Η Drenda κι εγώ ζήσαμε μια ζωή ταλαιπωριών, φόβου, ασθενειών και ανασφάλειας, επί εννέα ολόκληρα χρόνια, ωστόσο διαπιστώσαμε ότι η ανάπαυση τού Σαββάτου ήταν στην πραγματικότητα κάτι που μπορούσαμε να επιλέξουμε για τη ζωή μας. Μιλάω σοβαρά!

Επομένως, υπολείπεται κάποια μέρα που θα αναπαυθεί ο λαός του Θεού, όπως ο Θεός το Σάββατο. Γιατί αυτός που θα μπει στη γη της επαγγελίας, θα αναπαυθεί κι ο ίδιος από τα έργα του, όπως ακριβώς κι ο Θεός αναπαύθηκε από τα δικά του. Ας προσπαθήσουμε, λοιπόν, να μπούμε στον τόπο της ανάπαυσης, για να μην πέσει κανείς στο ίδιο παράπτωμα της απιστίας.

—Προς Εβραίους 4:9-11, ΕΒΕ

Φίλε, αυτό είναι η Καινή Διαθήκη. Υπάρχει μια ανάπαυση Σαββάτου στη διάθεση του λαού τού Θεού, σήμερα. Αυτό το απόσπασμα των Γραφών υπονοεί ότι μπορούμε να εισέλθουμε στην ανάπαυση του Θεού και να ξεκουραστούμε από τα έργα μας. Θυμήσου τι μελετήσαμε πριν από λίγο: Η ανάπαυση του Θεού λέει ότι όλα είναι ολοκληρωμένα, πλήρη,

ΠΟΣΟ ΥΠΕΡΟΧΟ ΘΑ ΗΤΑΝ ΑΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΥΠΗΡΧΕ ΕΝΑΣ ΤΡΟΠΟΣ ΝΑ ΖΕΙΣ ΧΩΡΙΣ ΦΟΒΟ, ΕΧΟΝΤΑΣ Ο,ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΣΑΙ, ΜΙΑ ΖΩΗ ΓΕΜΑΤΗ ΣΚΟΠΟ, Σ' ΕΝΑΝ ΤΟΠΟ ΑΝΑΠΑΥΣΗΣ!

ρη, τέλεια, και η προμήθεια για τις ανάγκες μας είναι άμεσα διαθέσιμη. Υπάρχει απελευθέρωση από τη νοοτροπία τής επιβίωσης, απελευθέρωση από τα δεσμά τής φτώχειας, και ελευθερία από ασθένειες. Υπάρχουν νέες επιλογές! Το Σάββατο δεν ήταν μόνο για την Παλαιά Διαθήκη, είναι και για εμάς σήμερα. Αλλά πριν θεωρήσεις ότι εννοώ πως πρέπει να ζήσουμε πάλι κάτω από τον νομικισμό και τις τελετουργίες τής Παλαιάς Διαθήκης, σου λέω ότι δεν εννοώ κάτι τέτοιο. Θα ήθελα, λοιπόν, να εξετάσουμε αυτήν την ανάπαυση του Σαββάτου για την οποία μιλάει η Επιστολή Προς Εβραίους. Γιατί όπως ανακαλύψαμε, η Drenda κι εγώ, εδώ βρίσκεται ένα πολύ σημαντικό κλειδί

για το Βασίλειο του Θεού, για το πώς λειτουργεί και πώς προμηθεύει στη ζωή μας, σύμφωνα με την αρχική πρόθεση του Θεού.

ΣΟΚΑΡΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ: ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΛΕΟΝ ΜΙΑ ΗΜΕΡΑ!

Ελπίζω αυτή η φράση να τράβηξε την προσοχή σου. Έχει γίνει μεγάλη συζήτηση στο Σώμα του Χριστού για το πώς πρέπει να γιορτάζεται το Σάββατο του Κυρίου: την ημέρα τού Σαββάτου, την Κυριακή, ή ξεκινώντας από τη δύση του ηλίου την Παρασκευή το βράδυ μέχρι τη δύση του ηλίου το βράδυ του Σαββάτου; Ολόκληρα δόγματα έχουν χτιστεί γύρω από το πώς ερμηνεύουν το Σάββατο. Πριν πετάξεις αυτό το βιβλίο στην άλλη άκρη του δωματίου, αηδιασμένος, και νομίζοντας ότι είμαι αιρετικός, παρακαλώ, μείνε ακόμη μια στιγμή, και ας ρίξουμε μια ματιά στο Προς Κολοσσαείς 2:16–17.

Μην αφήνετε, λοιπόν, κανέναν να σας κρίνει για ζητήματα φαγητών ή ποτών ή πως δεν τηρείτε τις γιορτές, τις νομηνίες ή τα Σάββατα. Αυτά ήταν απλώς σκιά της πραγματικότητας που επρόκειτο να έρθει, και η πραγματικότητα αυτή είναι τώρα ο Χριστός.

—Προς Κολοσσαείς 2:16–17, ΕΒΕ

Δώσε ιδιαίτερη προσοχή σ' αυτό που λέει ο απόστολος Παύλος. Η Ημέρα του Κυρίου ήταν μια σκιά των πραγμάτων που επρόκειτο να έρθουν. Η πραγματικότητα, όμως, βρίσκεται στον Χριστό. Η ημέρα του Σαββάτου ήταν μια σκιά της πραγματικότητας, δεν ήταν η πληρότητά της. Αν ο Χριστός είναι η πραγματικότητα, τότε η Ημέρα του Κυρίου ήταν μια σκιά του ποιος είναι και τι έκανε. Επίτρεψέ μου να το πω ως εξής: Η ημέρα του Σαββάτου δεν έχει τη δύναμη να αφαιρέσει το γήινο σύστημα της κατάρτας τού επώδυνου μόχθου και του ιδρώτα που έφερε ο Αδάμ στο γήινο βασίλειο. Αν το τηρείς από θρησκευτικότητα και μόνο, να ξέρεις ότι δεν έχει τη δύναμη να σε ελευθερώσει. Αλλά είναι μια σκιά, μια εικόνα όσων θα βρεις στον Χριστό.

Όταν ήμουν στην πρώτη τάξη, ο δάσκαλός μας ζωγράφισε τη σιλουέτα των κεφαλιών μας, προφίλ. Πήρε έναν προβολέα και μας έβαλε να

καθίσουμε μπροστά του, έτσι ώστε η σκιά του κεφαλιού μας να πέφτει σ' ένα λευκό κομμάτι χαρτί. Στη συνέχεια, σχεδίασε το περίγραμμα των σκιών μας και δημιούργησε τις σιλουέτες μας, που τις κόψαμε και, κατόπιν, τις πήγαμε στις μητέρες μας ως δώρο για την Ημέρα της Μητέρας. Η σκιά αποτύπωνε κάπως τα εξωτερικά χαρακτηριστικά μου, αλλά δεν αποτύπωνε την ουσία μου, τον χαρακτήρα ή την προσωπικότητά μου. Αλλά, έστω κι έτσι, έδινε κάποιες πληροφορίες για μένα.

Κάτι ανάλογο ήταν και το Σάββατο. Ήταν η σκιά που έλεγε να μην δουλεύουμε, να μη μοχθούμε και να μην ιδρώνουμε. Όμως, ήταν μόνο μια σκιά τής πραγματικότητας. Μας έδειχνε τον Ιησού Χριστό, Αυτόν που πραγματικά μας απελευθέρωσε από την κατάρα τού νόμου και από το γήινο σύστημα της κατάρας, και μας αποκατέστησε ως γιους και κόρες του Θεού, και ως πολίτες του ένδοξου Βασιλείου του Θεού! Ήταν μια εικόνα όλων όσων θα αποκαθιστούσε σ' εμάς ο Ιησούς, κάποια μέρα. Το τελειωμένο έργο όπου όλα όσα χρειαζόμαστε για τη ζωή θα έχουν αποκατασταθεί και θα έχουν αποδοθεί και πάλι σ' εμάς. Ωστόσο, όπως λέει η Προς Εβραίους Επιστολή, μπαίνουμε σ' αυτήν την ανάπαυση μέσω της πίστης. Θυμήσου ότι απαιτείται πίστη για να έχει ο ουρανός νόμιμη δικαιοδοσία εδώ στο γήινο βασίλειο. Στον σταυρό ο Ιησούς φώναξε, «Τετέλεσται!» [Έχει τελειώσει, έχει ολοκληρωθεί], ακριβώς όπως είπε ο Θεός στο τέλος της έκτης ημέρας όταν ολοκλήρωσε τη δημιουργία.

Σήμερα, για τους περισσότερους ανθρώπους, το Σάββατο είναι μια ημέρα συνδεδεμένη με τη θρησκεία. Βλέπουν το Σάββατο ως ημέρα του Θεού, μια ημέρα που οφείλουμε να πάμε στην εκκλησία, να κάνουμε πράγματα για τον Θεό και να κάνουμε άλλα θρησκευτικά πράγματα. Οι μαθητές του Ιησού είχαν την ίδια νοοτροπία, και ο Ιησούς έπρεπε να το διορθώσει αυτό.

«Το Σάββατο έγινε για τον άνθρωπο, όχι ο άνθρωπος για το Σάββατο».

—Κατά Μάρκον 2:27, ΕΒΕ

Το Σάββατο έγινε για τον άνθρωπο, όχι ο άνθρωπος για το Σάββατο. Ξέρεις ότι πολλοί άνθρωποι αισθάνονται ένοχοι αν για κάποιον λόγο δεν μπορέσουν να πάνε στην εκκλησία; Γιατί να αισθάνονται ένοχοι που

δεν πήγαν στην εκκλησία, όταν, στην πραγματικότητα, αυτοί είναι η εκκλησία; Δεν λέω ότι δεν πρέπει να συγκεντρωνόμαστε καθόλου για να λατρεύουμε τον Θεό ομαδικά, αλλά αυτός ο τρόπος σκέψης δείχνει ότι έχουν λανθασμένη άποψη για το Σάββατο.

Καταλαβαίνω ότι ίσως νιώθεις μπερδεμένος, οπότε επέτρεψέ μου να πάω λίγο βαθύτερα εξετάζοντας κάποια λόγια τού Ιησού από το 11^ο κεφάλαιο του Κατά Ιωάννην Ευαγγελίου.

Όταν, λοιπόν, ο Ιησούς ήρθε, τον βρήκε [τον Λάζαρο] να έχει κιάλας τέσσερις ημέρες μέσα στο μνήμα. Και η Βηθανία ήταν κοντά στα Ιεροσόλυμα, απέχοντας περίπου 15 στάδια. Και πολλοί από τους Ιουδαίους είχαν έρθει προς τη Μάρθα και τη Μαρία, για να τις παρηγορήσουν για τον αδελφό τους. Η Μάρθα, λοιπόν, καθώς άκουσε ότι έρχεται ο Ιησούς, τον προϋπάντησε· ενώ η Μαρία καθόταν στο σπίτι.

Η Μάρθα, λοιπόν, είπε στον Ιησού: Κύριε, αν ήσουν εδώ, δεν θα πέθαινε ο αδελφός μου· όμως, και τώρα ξέρω ότι, όσα ζητήσεις από τον Θεό, ο Θεός θα σου τα δώσει.

Ο Ιησούς λέει σ' αυτήν: Ο αδελφός σου θα αναστηθεί.

Η Μάρθα λέει σ' αυτόν: Ξέρω ότι θα αναστηθεί κατά την ανάσταση στην έσχατη ημέρα.

Ο Ιησούς είπε σ' αυτήν: Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή· αυτός που πιστεύει σε μένα, και αν πεθάνει, θα ζήσει. Και καθένας που ζει και πιστεύει σε μένα, δεν πρόκειται να πεθάνει στον αιώνα. Το πιστεύεις αυτό;

Του λέει: Ναι, Κύριε, εγώ πίστεψα ότι, εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός τού Θεού, αυτός που έρχεται στον κόσμο.

—Κατά Ιωάννην 11:17-27

Ο Ιησούς είπε ότι ήταν η ανάσταση, δεν ήταν μόνο μια ημέρα. Η ημέρα του Σαββάτου ήταν και είναι μια σκιά αυτού που έκανε ο Ιησούς στον σταυρό, για μας. Ο Ιησούς είναι το αληθινό Σάββατο, και στο πρόσωπό Του βρίσκουμε πρόσβαση στο Βασίλειο του Θεού και σε όλα όσα έχει το Βασίλειο. Γι' αυτό μπορούμε να βρούμε ανάπαυση!

Ας επιστρέψουμε και πάλι στην Καινή Διαθήκη, στο κομμάτι που είδαμε και νωρίτερα, από Προς Εβραίους Επιστολή.

Επομένως, υπολείπεται κάποια μέρα που θα αναπαυθεί ο λαός του Θεού, όπως ο Θεός το Σάββατο. Γιατί αυτός που θα μπει στη γη της επαγγελίας, θα αναπαυθεί κι ο ίδιος από τα έργα του, όπως ακριβώς κι ο Θεός αναπαύθηκε από τα δικά του. Ας προσπαθήσουμε, λοιπόν, να μπούμε στον τόπο της ανάπαυσης, για να μην πέσει κανείς στο ίδιο παράπτωμα της απιστίας.

—Προς Εβραίους 4:9-11, EBE

Η σκιά τής Ημέρας του Κυρίου λέει ότι απαγορεύεται να μοχθήσεις και να ιδρώσεις γι' αυτά που χρειάζεσαι την ημέρα του Σαββάτου, αλλά αυτό ήταν μόνο μια πρόγευση του έργου που έκανε ο Ιησούς, και μας απελευθέρωσε από το γήινο σύστημα της κατάρρας που απαιτεί να κοπιάζουμε και να ιδρώνουμε για να επιβιώσουμε. Με άλλα λόγια, αυτό που απεικονιζόταν έγινε η πραγματικότητα, διαμέσου του Ιησού. Μάλιστα, το πρώτο μήνυμα που κήρυξε ο Ιησούς αναφερόταν στην ημέρα τού Σαββάτου. Τα λόγια τού πρώτου κηρύγματός Του, που καταγράφεται στο 4^ο κεφάλαιο του Κατά Λουκάν Ευαγγελίου, προέρχονται από το 61^ο κεφάλαιο του προφήτη Ησαΐα.

Το Πνεύμα με κατέχει Κυρίου του Θεού, γιατί ο Κύριος μ' έχρισε. Μ' έστειλε μήνυμα χαρμόσυνο να φέρω στους φτωχούς.

—Ησαΐας 61:1, EBE

Λέγοντας ότι υπήρχε μια διέξοδος από τη φτώχεια, έλεγε ότι υπήρχε μια διέξοδος από το γήινο σύστημα της κατάρρας τού επώδυνου μόχθου και του ιδρώτα. Αυτός ο διαρκής αγώνας για την εξεύρεση προμηθειών κρατούσε τους ανθρώπους δέσμμιους και τους εμπόδιζε να βρουν ανάπαυση. Αλλά η ημέρα του Σαββάτου δεν ήταν η μόνη εικόνα που έδωσε ο Θεός στον λαό Του, για την αποκατάσταση που επρόκειτο να έρθει κάποια μέρα. Υπήρχε και το έτος του Σαββάτου!

Και στο τέλος τού έβδομου χρόνου θα κάνεις άφεση. Κι αυτός είναι ο νόμος τής άφεσης: Κάθε δανειστής, που δάνεισε κάτι στον πλησίον του, θα το αφήσει· δεν θα το απαιτεί από τον πλησίον του ή από τον αδελφό του· επειδή, αυτό ονομάζεται άφεση του Κυρίου. Από τον ξένο μπορείς να το απαιτήσεις· ό,τι, όμως, από τα δικά

σου έχει ο αδελφός σου, το χέρι σου θα το αφήνει·

για να μη υπάρχει αναμεταξύ σας φτωχός· επειδή, ο Κύριος θα σε ευλογήσει πολύ στη γη, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα για κληρονομιά, για να την εξουσιάζεις· αν μόνον ακούς με επιμέλεια τη φωνή του Κυρίου του Θεού σου, για να προσέχεις να κάνεις όλες αυτές τις εντολές, που εγώ σήμερα σε προστάζω. Επειδή, ο Κύριος ο Θεός σου θα σε ευλογήσει, καθώς σου υποσχέθηκε· και θα δανείζεις σε πολλά έθνη, εσύ, όμως, δεν θα δανειζεσαι· και θα βασιλεύεις επάνω σε πολλά έθνη· επάνω σε σένα, όμως, δεν θα βασιλεύουν.

—Δευτερονόμιο 15:1-6

Παρατήρησε ότι οι Ισραηλίτες έπρεπε να διαγράφουν όλα τα χρέη κάθε επτά χρόνια. Και πάλι βλέπουμε τον Θεό να χρησιμοποιεί τον αριθμό επτά για να δείξει ότι όλα είναι ολοκληρωμένα. Δεν υπάρχει έλλειψη. Έχει παράσχει όλα όσα χρειάζεται ο άνθρωπος. Ωστόσο, αν κάποιος ήθελε να αμφισβητήσουν τη σοφία Του σχετικά με την εντολή Του για τη διαγραφή των χρεών, πρόσθεσε: **«Για να μη υπάρχει αναμεταξύ σας φτωχός· επειδή, ο Κύριος θα σε ευλογήσει πολύ στη γη, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα για κληρονομιά»**. Κι αμέσως μετά λέει ότι θα ήταν τόσο ευλογημένοι που θα γίνονταν δανειστές και όχι δανειολήπτες. Και πάλι βλέπουμε, εδώ, ότι το γήινο σύστημα της κατάρας τού επώδυνου μόχθου και του ιδρώτα ακυρώθηκε από έναν νέο νόμο τής ζωής που μας έβγαλε από την κατάρα τού νόμου τής αμαρτίας και του θανάτου.

Όπως την έβδομη ημέρα τής εβδομάδας δεν έπρεπε να κοπιάζουν και να μοχθούν, έτσι και το έβδομο έτος δεν έπρεπε να καλλιεργούν τη γη τους, για ολόκληρη τη χρονιά. Αυτό έκανε τα πράγματα λίγο δυσκολότερα. Όχι μόνο έπρεπε να διαγράψουν οτιδήποτε τους όφειλε κάποιος, αλλά δεν επιτρεπόταν και να καλλιεργήσουν τα χωράφια τους. Σ' αυτό το σημείο, κάποιος μπορεί να πει: «Ένα λεπτό, μπορώ να επιβιώσω μια μέρα με ό,τι έχω στο ψυγείο μου, αλλά να επιβιώνω έναν ολόκληρο χρόνο χωρίς να δουλεύω είναι λίγο δύσκολο».

Η σκιά, λοιπόν, μάς λέει να συγχωρούμε αυτά που μας οφείλονται. Τους είπε ότι δεν θα είχαν ανάγκη από τα δανεικά, επειδή θα είχαν τόσα πολλά που θα γίνονταν δανειστές και όχι ο δανειολήπτες. Ο δανεισμός

είναι ένα σύστημα που βασίζεται στην ανεπάρκεια, αλλά ο Θεός θα τους προμήθευε όλα όσα είχαν ανάγκη, οπότε δεν θα είχαν ανάγκη τα δανεικά. Η σκιά λέει, «Δεν θα καλλιεργήσεις τις σοδειές σου», αναφερόμενη σ' έναν νέο τρόπο ζωής έξω από το γήινο σύστημα της κατάρτας. Τώρα, όλα όσα έχουμε ανάγκη βρίσκονται στον Ιησού Χριστό.

Αλλά, περίμενε, υπάρχουν ακόμα περισσότερα — μια ακόμα μεγαλύτερη εικόνα που έδειχνε στον λαό τού Θεού τι επρόκειτο να έρθει. Ονομαζόταν Ιωβηλαίο Έτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟΝ!

Αυτό που πρόκειται να διαβάσεις είναι εκπληκτικό. Ή, μάλλον, για να το πω πιο σωστά, θα νομίζεις ότι είναι εντελώς αδύνατον. Μιλώ για το Ιωβηλαίο Έτος, τη μεγαλύτερη εικόνα που υπάρχει στην Παλαιά Διαθήκη για να φανερώνει τι θέλει να κάνει ο Ιησούς στα οικονομικά σου, αλλά λίγοι άνθρωποι την γνωρίζουν ή καταλαβαίνουν τι λέει. Έχουμε ήδη μιλήσει για την ημέρα του Σαββάτου και το έτος τού Σαββάτου, που και τα δύο σκιές αυτού που έχουμε εν Χριστώ, αλλά τώρα περνάμε στο μεγάλο γεγονός, στο Ιωβηλαίο Έτος.

Το όνομά του θυμίζει γιορτή, αλλά, σε σχέση με τα οικονομικά τους, οι περισσότεροι άνθρωποι — κι όταν λέω οι περισσότεροι, εννοώ, δυστυχώς, και τους περισσότερους χριστιανούς — δεν έχουν και πολλά να γιορτάσουν. Όπως έχω πει, δραστηριοποιούμαι στον οικονομικό τομέα εδώ και 36 χρόνια. Δημιούργησα πολλές εταιρείες στη διάρκεια αυτών των χρόνων, και συνεργάστηκα με δεκάδες, αν όχι εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους, για τα προσωπικά τους οικονομικά. Ξέρω λοιπόν τι συμβαίνει στον κόσμο. Και ξέρω τι υπάρχει, συνήθως, πίσω από ένα γυαλιστερό καινούργιο αυτοκίνητο ή ένα ωραίο μεγάλο σπίτι. Υπάρχει μεγάλο χρέος και πολύ άγχος. Δεν λέω ότι είναι κακό να έχεις ωραίο αυτοκίνητο ή με-

γάλο σπίτι, απλά λέω ότι σήμερα κοστίζει πολλά χρήματα να ζεις έτσι.

Και το σύστημα της κατάρας τής γης είναι ένα σύστημα επιβίωσης που συνήθως δεν βοηθά να απελευθερωθούν οι άνθρωποι. Πίστεψέ με, από τις χιλιάδες των ανθρώπων που γνώρισα, οι περισσότεροι δεν ήταν κακοί άνθρωποι. Προσπαθούσαν να κάνουν ό,τι καλύτερο μπορούσαν με τις δικές τους δυνάμεις, και δεν γνώριζαν ούτε για το Βασίλειο του Θεού ούτε όλα όσα μοιράζομαι σ' αυτό το βιβλίο. Φυσικά, γνωρίζεις ότι η Drenda κι εγώ ζήσαμε εννέα δύσκολα χρόνια, που πραγματικά έμοιαζαν ατέλειωτα, μέσα σε μεγάλο άγχος και οικονομική ανασφάλεια, μέχρι να μάθουμε για την ανάπαυση του Σαββάτου. Όταν ζεις έτσι, για τόσο καιρό, δεν συνειδητοποιείς πόσα στραβά πράγματα καταλήγεις να ανέχεσαι, και να τα θεωρείς φυσιολογικά.

Πριν μερικά χρόνια, ο Θεός με έλεγξε για τον περιορισμένο τρόπο με τον οποίο σκεφτόμουν, και μου αποκάλυψε ότι θα έπρεπε να απολαμβάνω το Ιωβηλαίο, τη γιορτή, αλλά δεν το απολάμβανα. Ναι, είχα ξεχρώσει. Ναι, είχα δει μερικά καταπληκτικά πράγματα να συμβαίνουν, και ναι, ήμουν χαρούμενος και ικανοποιημένος. Αλλά είχα σταματήσει να ονειρεύομαι και ο Θεός το ήξερε αυτό, και ήθελε να αποκτήσω ξανά εγρήγορση, και να συνεχίσω να δημιουργώ και να ονειρεύομαι. Είχα γίνει λίγο μαλακός, ήμουν χαρούμενος αλλά στάσιμος.

Όπως είπα, είχα ιδρύσει μια εταιρεία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών και κάθε χρόνο, ο ιδιοκτήτης μιας μεγάλης εταιρείας με την οποία συνεργαζόμασταν, με προσκαλούσε σε μια εκδήλωση που διοργάνωνε για να γιορτάσει την επιτυχία του προηγούμενου έτους. Συνήθως συμμετείχαν περίπου 250 άνθρωποι, από τους κορυφαίους συνεργάτες και τα στελέχη τής εταιρείας του. Ήταν ένα ταξίδι με όλα τα έξοδα πληρωμένα, σε μερικά πραγματικά υπέροχα μέρη, ενώ για όσους είχαν ξεχωρίσει υπήρχε ειδική αναγνώριση και επιταγές με επιπρόσθετα μπόνους. Επειδή ήμουν απασχολημένος με την ποιμανση μιας μεγάλης εκκλησίας, με τα τηλεοπτικά προγράμματα που έκανα, και με τη διεύθυνση της εταιρείας μου, πάντα ένιωθα ότι δεν είχα χρόνο για να αυξήσω την απόδοση της εταιρείας ώστε να φθάσω στο ανώτερο επίπεδο αναγνώρισης.

Όμως, μια συγκεκριμένη χρονιά, ενώ καθόμουν στη συνάντηση και έβλεπα τους 10 κορυφαίους συνεργάτες να αναγνωρίζονται και να λαμ-

βάνουν τις επιταγές μπόνους των 100.000 δολαρίων, κάτι μέσα μου ταρακουνήθηκε. Σκέφτηκα, «Για ένα λεπτό! Θα έπρεπε να είμαι κι εγώ εκεί πάνω, σ' αυτήν τη εξέδρα, και να αναγνωριστώ για τη δουλειά μου. Είμαι παιδί του Θεού, και το Άγιο Πνεύμα είναι ο Σύμβουλός μου. Θα έπρεπε να είμαι εκεί πάνω και να μιλώ για την καλοσύνη του Θεού, και να την αποδεικνύω με τη ζωή μου!» Έτσι, η Drenda κι εγώ αποφασίσαμε αμέσως, εκείνη τη στιγμή, ότι θα ήμασταν σ' αυτήν εξέδρα τον επόμενο χρόνο. Πώς; Δεν είχαμε ιδέα.

Τα προηγούμενα 10 χρόνια, έκανα πωλήσεις περίπου τριών ή τεσσάρων εκατομμυρίων δολαρίων μ' αυτήν την εταιρεία, ετησίως, αλλά για να περάσω μέσα στους 10 καλύτερους, θα έπρεπε να φθάσω γύρω στα 11 εκατομμύρια. Δεν είχα ιδέα πώς θα μπορούσα ν' ανέβω σ' αυτό το επίπεδο, και δεν ήμουν καν σίγουρος ότι ήταν εφικτό με το φορτωμένο πρόγραμμά μου. Ένα πράγμα που είχα μάθει, όμως, ήταν ότι δεν μπορούσα να το κάνω με τη δική μου δύναμη. Έτσι, η Drenda κι εγώ προσευχηθήκαμε και θέσαμε τον στόχο μας, σπέρνοντας έναν οικονομικό σπόρο, απελευθερώνοντας την πίστη μας, και καλώντας το να πραγματοποιηθεί.

Για να μην μακρηγορώ, τον επόμενο Ιανουάριο, με το ξεκίνημα του νέου έτους, ο Θεός μού έδειξε πώς να πετύχω τον στόχο μου, μέσα από ένα όνειρο. Μου έδειξε ακριβώς τι έπρεπε να κάνω, και αν έκανα αυτό που μου έδειξε, θα έφθανα τον στόχο. Ε, λοιπόν, εκείνη τη χρονιά πετύχαμε αυτόν τον στόχο των 11 εκατομμυρίων δολαρίων μόνο με μία πώληση! Ο ενθουσιασμός μου ήταν απεριγράπτος όταν, στο επόμενο συνέδριο, ανέβηκα επάνω σ' εκείνη την εξέδρα, ανάμεσα στους 10 κορυφαίους της εταιρείας, και πήρα το μπόνους των 100.000 δολαρίων. Θέλεις να σου πω πόσο υπέροχο ήταν; Ήταν σαν μια μεγάλη γιορτή. Όχι μόνο είχαμε πετύχει τον στόχο μας να πάρουμε το μπόνους, αλλά και το εισόδημά μας είχε αυξηθεί κατά εκατοντάδες χιλιάδες δολάρια εκείνη τη χρονιά. Για μένα αυτό ήταν σαν μια μεγάλη, υπέροχη γιορτή!

Έτσι, όταν αρχίζω να μιλάω για κάτι που συνέβαινε στην Παλαιά Δια-

**ΔΕΝ ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΕΙΣ ΠΟΣΑ
ΣΤΡΑΒΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΤΑΛΗΓΕΙΣ
ΝΑ ΑΝΕΧΕΣΑΙ ΚΑΙ ΝΑ ΤΑ ΘΕΩΡΕΙΣ
ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΑ.**

θήκη όπως το Ιωβηλαίο Έτος, μην κουνάς το κεφάλι, θεωρώντας ότι αυτό είναι βαρετό, γιατί δεν είναι. Σκέψου ότι η ζωή γίνεται καλύτερη με μια γιορτή, οπότε ας ρίξουμε μια ματιά στο μεγαλύτερο γεγονός/γιορτή που συνέβαινε στο Ισραήλ, και μάθε πώς να βιώνεις τη δική σου γιορτή.

Το Ιωβηλαίο Έτος

Έπειτα θα μετρήσετε επτά εβδομάδες ετών, δηλαδή συνολικά σαράντα εννιά χρόνια. Και τη δέκατη μέρα του έβδομου μήνα του πεντηκοστού έτους, θα ηγήσετε δυνατά τις σάλπιγγες σ' όλη τη χώρα και θα το ανακηρύξετε άγιο· είναι το ιωβηλαίο έτος. Την ίδια εκείνη ημέρα του Εξιλασμού, θα κηρύξετε απελευθέρωση για όλους τους κατοίκους της χώρας. Κάθε ιδιοκτησία που έχει πουληθεί, θα επιστραφεί στον αρχικό ιδιοκτήτη της και καθένας που έχει πουληθεί ως δούλος, θα γυρίσει στην οικογένειά του. Αυτό το πεντηκοστό έτος θα είναι για σας έτος ιωβηλαίο. Δεν θα σπέρνετε ούτε θα θερίζετε αυτό που βλασταίνει από μόνο του, ούτε θα τρυγάτε τα αμπέλια που θα έχουν μείνει ακλάδευτα. Θα είναι έτος ιωβηλαίο, άγιο για σας. Θα τρώτε μόνον ό,τι θα βλασταίνει από μόνο του στα χωράφια. Κατά το ιωβηλαίο έτος, καθένας θα μπορεί να αποκτήσει πάλι την κυριότητα της ιδιοκτησίας του αν αυτή είχε πουληθεί.

—Λευιτικό 25:8-13, ΕΒΕ

Ξεκινώντας να εξηγήσω το Ιωβηλαίο Έτος, επέτρεψέ μου να θέσω κάποιες βάσεις που, πολύ πιθανόν, να τις έχει εντοπίσει ήδη. Το Ιωβηλαίο Έτος γιορταζόταν κάθε 50 χρόνια και ακολουθούσε αμέσως μετά από ένα έτος Σαββάτου, το οποίο ήταν το τεσσαρακοστό ένατο έτος. Νομίζω ότι, ήδη, μπορείς να δεις ότι αυτό συνεπαγόταν ένα τεράστιο πρόβλημα, έτσι δεν είναι; Στη διάρκεια του Σαββατιανού έτους, οι Ισραηλίτες δεν επιτρεπόταν να καλλιεργήσουν και να συνάξουν τις σοδειές τους, αλλά και στο Ιωβηλαίο Έτος που ακολουθούσε υπήρχε, επίσης, η απαίτηση να μην καλλιεργούν. Έτσι, στην ουσία, οι Ισραηλίτες δεν είχαν σοδειές για δύο συνεχόμενα χρόνια και κατόπιν, έπρεπε να περιμένουν να περάσει και ο τρίτος χρόνος για να ωριμάσουν σιγά-σιγά οι διάφορες καλλιέρ-

γείες τους, ώσπου να αναπληρώσουν την προμήθεια των τροφών τους. Αυτό θα μπορούσε να είναι ένα σοβαρό πρόβλημα για όποιον ήθελε να τρώει ένα καλό γεύμα ή έβγαζε τα προς το ζην πουλώντας σιτηρά. Όταν ο Μωυσής τούς μετέφερε τις εντολές σχετικά με το Ιωβηλαίο Έτος, θα προκλήθηκε μεγάλη σύγχυση και απορία στους ανθρώπους. Φυσικά, η προοπτική να μην εργάζονται επί δύο χρόνια έμοιαζε ευχάριστη, αλλά κάποιος έπρεπε να πληρώσει γι' αυτό. Το πρώτο πράγμα που ρώτησαν τον Μωυσή όταν το άκουσαν ήταν: «Πώς είναι δυνατόν;»

«Αλλά κάποιος μπορεί να ρωτήσει: 'Τι θα φάμε τον έβδομο χρόνο, αφού δε θα σπείρουμε ούτε θα συνάξουμε τη συγκομιδή μας;' Εγώ θα σας στέλνω την ευλογία μου τον έκτο χρόνο και η γη θα παράγει σοδειά για τρία χρόνια. Όταν θα σπέρνετε τον όγδοο χρόνο, θα έχετε ακόμη να τρώτε από την παλιά σοδειά. Ως τον ένατο χρόνο, που θα έρθει η νέα σοδειά, θα τρώτε ακόμη από την παλιά».

—Λευιτικό 25:20–22, ΕΒΕ

Ο Θεός τούς έδωσε μια εκπληκτική απάντηση που θα διαθέσουμε αρκετό χρόνο για να την διερευνήσουμε, στο υπόλοιπο τμήμα αυτού του βιβλίου. Είπε ότι στο έκτο έτος θα τους έστειλε την ευλογία Του και θα μάζευαν τόσο μεγάλη αφθονία καρπών που θα τους επαρκούσαν για να περάσουν τα υπόλοιπα τρία χρόνια, ώσπου να συνάξουν τις νέες σοδειές τους, μετά το Ιωβηλαίο Έτος. Εδώ υπάρχει ένας παραλληλισμός με τις ημέρες τής δημιουργίας. Η Αγία Γραφή λέει ότι την έκτη ημέρα, ο Θεός ολοκλήρωσε τη δημιουργία και μετά αναπαύθηκε. Αναπαύθηκε όχι γιατί ήταν κουρασμένος, αλλά γιατί είχε συντελέσει τα έργα Του. Όλα όσα χρειαζόταν ο άνθρωπος είχαν δημιουργηθεί και ήταν στη διάθεσή του.

Ο Θεός έδωσε στον Ισραήλ μια εικόνα με την οποία τους έδειχνε το «περισσότερο από αρκετό», που βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση με το γήινο σύστημα της κατάρας τού επώδυνου μόχθου και του ιδρώτα. Ήθελε να Τον δουν ως τον προμηθευτή τους, ως Αυτόν που τους παρείχε πλούσια για τις ανάγκες τους. Και πάλι, αν και αυτή ήταν μια εικόνα τής πρόνοιας του Θεού για τους Ισραηλίτες εκείνη την εποχή, μόνο όταν ήρθε ο

Ιησούς Χριστός είδαμε τι πραγματικά μας φανέρωνε αυτή η σκιά. Από φυσική άποψη δεν ήταν δυνατόν να επιβιώσουν τρία χρόνια χωρίς να καλλιεργούν. Αντίστοιχα, ζώντας κάτω από το σύστημα της κατάρας τής γης, δεν θα υπήρχε τρόπος να έχεις οικονομικά κέρδη χωρίς να δουλεύεις και να ιδρώνεις νυχθημερόν. Αισθάνεσαι ότι δεν επαρκεί ο χρόνος, και δεν μπορείς να τρέξεις τόσο γρήγορα όσο χρειάζεται. Αν δοκιμάσεις

**ΜΟΛΙΣ ΜΑΘΕΙΣ ΤΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ
ΜΑΣ ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ,
ΤΕΡΑΣΤΙΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ ΜΠΟΡΟΥΝ
ΝΑ ΣΥΜΒΟΥΝ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ
ΣΟΥ ΖΩΗ.**

να σταματήσεις να δουλεύεις τρία χρόνια, ενώ έχεις υποχρεώσεις και λογαριασμούς που τρέχουν, πηγαίνεις κατευθείαν για πτώχευση. Αλλά ο Θεός ήθελε να τους δείξει την εικόνα ενός νέου τρόπου, όπου προμηθεύει Εκείνος για τον λαό Του, όπως είχε

προμηθεύσει για τον Αδάμ όλα όσα χρειαζόταν, μέσα από αυτά που είχε προετοιμάσει κατά τη διάρκεια της δημιουργίας.

Υπάρχουν και δύο ακόμη πράγματα που το Ιωβηλαίο Έτος μάς δείχνει ότι πρέπει να προσέξουμε. Βλέπουμε να αναπαύεται η γη, καθώς δεν υπάρχει κόπος και ιδρώτας στο πεντηκοστό έτος, αλλά βλέπουμε, επίσης, ότι όλη η γη έπρεπε να επιστραφεί στους αρχικούς ιδιοκτήτες της. Όταν ο λαός Ισραήλ διέσχισε τον Ιορδάνη ποταμό, σε κάθε φυλή και σε κάθε οικογένεια δόθηκε από ένα κομμάτι γης, για να το κατέχουν και να παράγουν τα τρόφιμα και τα έσοδα που χρειαζόνταν για να επιβιώσουν. Ουσιαστικά, ο πλούτος τους ήταν η γη. Σε αυτήν καλλιεργούσαν τις σοδειές τους και από αυτήν έτρεφαν τα ζώα τους. Έτσι, παραδίδοντας τη γη στον αρχικό ιδιοκτήτη της ήταν σαν να παρέδιδες τη δυνατότητά σου να ευημερήσεις.

Και πάλι, αυτό είναι μια σκιά των όσων έκανε ο Ιησούς για μας. Η σκιά λέει ότι η ευημερία έπρεπε να επιστραφεί στους πολίτες τού έθνους τού Ισραήλ. Η πραγματικότητα λέει το ίδιο πράγμα, ότι η ευημερία μας έχει επιστραφεί σ' εμάς, ότι η κληρονομιά τού Βασιλείου του Θεού είναι και πάλι δική μας.

Υπάρχει κι ένα τρίτο πράγμα που μας δείχνει το Ιωβηλαίο Έτος, κι αυτό είναι ότι όλοι οι σκλάβοι έπρεπε να απελευθερωθούν και να επι-

στραφούν στις οικογένειές τους. Αυτό είναι εξαιρετικά σημαντικό. Και πάλι, η σκιά λέει ότι δεν είσαι πλέον σκλάβος αλλά είσαι γιος ή κόρη. Η πραγματικότητα με τον Χριστό λέει ότι δεν είσαι πλέον δούλος αλλά ανήκεις στην οικογένεια του Θεού, με πλήρη δικαιώματα στην κληρονομιά και τα αγαθά τής οικογένειας.

Αναλογίσου, λοιπόν, αυτό που μόλις έμαθες. Ο Ιησούς μάς έδωσε πίσω αυτό που έχασε ο Αδάμ. Ο Ιησούς μάς απελευθέρωσε από τη σκλαβιά, κάνοντάς μας γιους και κόρες του Θεού. Μας ελευθέρωσε από το γήινο σύστημα της κατάρας τού επώδυνου μόχθου και του ιδρώτα, επιτρέποντας στον Θεό να ευλογήσει πλούσια το έργο των χεριών μας. Παρόλο και ο Ιησούς πλήρωσε για όλ' αυτά προκειμένου να γίνουν δικά μας, πρέπει να ξέρουμε πώς να οικειοποιηθούμε αυτές τις ευεργεσίες στην πραγματικότητα της ζωής μας εδώ στο γήινο βασίλειο. Κι αυτό είναι που δεν κατανοούν πολλοί χριστιανοί. Μη γνωρίζοντας ότι το Βασίλειο λειτουργεί με νόμους, μη γνωρίζοντας τα νόμιμα δικαιώματα που έχουν ως γιοι ή κόρες τού Θεού, και ως πολίτες τού Βασιλείου, πιστεύουν ότι ο Θεός επιλέγει αυθαίρετα ποιον θα ευλογήσει. Γι' αυτό, δεν μελετούν τους νόμους τού Βασιλείου, οι οποίοι κρατούν τα κλειδιά για να απολαύσουν πραγματικά, και να χρησιμοποιήσουν αυτά που η Αγία Γραφή λέει ότι είναι δικά τους. Σε διαβεβαιώ, μόλις μάθεις τι πραγματικά μας δείχνει το Σάββατο, τεράστιες αλλαγές μπορούν να συμβούν στην οικονομική σου ζωή.

Ένας άνδρας στην εκκλησία μου άρχισε να με ακούει να διδάσκω για την πίστη και για το πώς λειτουργεί το Βασίλειο του Θεού. Μαζί με την οικογένειά του κάθισαν και μελέτησαν αυτούς τους νόμους, καθώς πλησίαζε η νέα χρονιά, αποφάσισαν ότι θα ασκούσαν τα νόμιμα δικαιώματά τους και πίστεψαν ότι θα αγόραζαν τα δύο ακίνητα που είχαν νοικιάσει εκείνη τη χρονιά. Αν θυμάμαι καλά, το σύνολο που απαιτούταν για την αποπληρωμή και των δύο σπιτιών ήταν περίπου 400.000 δολάρια. Έτσι, προσευχήθηκαν και έσπειραν έναν σημαντικό οικονομικό σπόρο για την επίτευξη αυτού του στόχου, μέσα σ' εκείνη τη χρονιά. Επρόκειτο για ένα τεράστιο άλμα, αλλά αυτός ο άνδρας εργαζόταν σ' έναν τομέα όπου υπήρχε η δυνατότητα να βρεθούν αρκετοί πελάτες ή μεγάλα συμβόλαια πελατών που θα μπορούσαν να χρηματοδοτήσουν μια τέτοια

δυνατότητα. Προσευχήθηκαν όλη η οικογένεια μαζί και συμφώνησαν ότι αυτό θα συνέβαινε. Κάθε εβδομάδα, η οικογένεια επανεξέταζε τον στόχο της, και ξαναμελετούσαν τα χωρία τής Αγίας Γραφής που τους έδιναν τη νομική βάση για να προσδοκούν μια τέτοια συγκομιδή. Φυσικά, αυτός ο άνδρας ήξερε ότι έπρεπε να κάνει και το δικό του μέρος.

Στη διάρκεια της χρονιάς, όπως προσδοκούσαν, εμφανίστηκε η πιθανότητα για μερικά μεγάλα συμβόλαια, αλλά οι συμφωνίες πολλών εκατομμυρίων δολαρίων, με μεγάλες εταιρείες, δεν καρποφορούν γρήγορα. Περίπου στη μέση της χρονιάς, εντόπισε και πραγματοποίησε μια τόσο μεγάλη πώληση που αντιπροσώπευε περίπου το 40% του συνόλου τής ετήσιας παραγωγής τής εταιρείας του. Με την προμήθεια από αυτήν την πώληση, κατάφερε να εξοφλήσει το ένα από τα ενοικιαζόμενα ακίνητα. Προς το τέλος της χρονιάς, μια άλλη εταιρεία εξέφρασε την πρόθεση να υπογράψει ένα συμβόλαιο πολλών εκατομμυρίων δολαρίων που τους προσέφερε ο φίλος μου. Αλλά συνεχώς μετέθεταν την ημερομηνία τής υπογραφής. Τα έγγραφα προετοιμάζονταν, και μετά άλλαζε η ημερομηνία, τα έγγραφα προετοιμάζονταν ξανά, και η ημερομηνία άλλαζε ξανά. Πλησίαζε το τέλος του φθινοπώρου, πλέον, όταν ο φίλος μου ενημερώθηκε ότι η ομάδα διαχείρισης με την οποία συνεργαζόταν είχε αλλάξει και μια νέα ομάδα επρόκειτο να αναλάβει.

Ο φίλος μου καταρακώθηκε, διότι ήξερε τι σήμαινε αυτό. Η νέα διοικητική ομάδα δεν γνώριζε την εκκρεμή σύμβαση, η οποία φυσικά, ήταν πλέον άκυρη. Θα έπρεπε να ξεκινήσει τη διαδικασία από την αρχή, με τη νέα ομάδα. Όταν συναντήθηκε μαζί τους, αντιμετώπισαν ευνοϊκά τις προτάσεις τής εταιρείας του και υποσχέθηκαν να τις εξετάσουν. Αφού τις επανεξέτασαν στα τέλη Νοεμβρίου, είπαν ότι ήθελαν να προχωρήσουν σε συμφωνία. Αλλά και πάλι, η σύνταξη του συμβολαίου καθυστερούσε και ο καιρός περνούσε μέχρι που απέμειναν μόλις δυο μέρες ως τη λήξη του έτους. Και τότε, ο φίλος μου έλαβε ένα τηλεφώνημα από το διοικητικό συμβούλιο. Του είπαν ότι ήθελαν να συναντηθούν άμεσα μαζί του και να υπογράψουν τα χαρτιά, και θα πλήρωναν με μετρητά αν μπορούσε να τους συναντήσει και να υπογράψουν εκείνη την ίδια ημέρα! Ο φίλος μου έβγαλε αρκετή προμήθεια από αυτήν τη συμφωνία για να πετύχει τον στόχο του να ξεπληρώσει και τα δύο σπίτια μέσα στη

χρονιά που η οικογένειά του κι αυτός είχαν θέσει την πίστη τους.

Ήταν η μελέτη των αρχών τού Βασιλείου που του επέτρεψε ή τον ώθησε να φανταστεί έναν τόσο υψηλό στόχο, καθώς ποτέ δεν θα μπορούσε να σκεφθεί ότι ήταν πιθανός, αφού πριν δεν είχε κλείσει μια τόσο μεγάλη συμφωνία και ποτέ δεν είχε βγάλει τόσα χρήματα μέσα σε μια χρονιά. Μου είπε ότι έκαναν ένα πραγματικό πάρτι για να γιορτάσουν εκείνη τη νίκη!

Μια άλλη τέτοια ιστορία τού «αυτό είναι αδύνατον» συνέβη σε ένα από τα παιδιά μου. Φυσικά, όλα τα παιδιά μου έχουν δει το Βασίλειο να λειτουργεί σε όλη τη διάρκεια της ζωής τους. Όλα έχουν εφαρμόσει τις αρχές που συζητώ εδώ, και έχουν δει τον Θεό να κάνει εκπληκτικά πράγματα. Αν και είναι είκοσι έως τριάντα ετών, όλα έχουν τα αυτοκίνητά τους πληρωμένα, και τα περισσότερα έχουν εξοφλήσει ή σχεδόν εξοφλήσει και τα σπίτια τους. Ο μεγαλύτερος γιος μου, ο Τιμ, ήθελε ν' αγοράσει ένα σπίτι τοις μετρητοίς. Έτσι, έσπειρε τον σπόρο του, πιστεύοντας στον Θεό ότι θα βρει μια καταπληκτική ευκαιρία στο εύρος του ποσού που μπορούσε να δώσει. Είναι και πολύ επιδέξιος στις κατασκευές, οπότε δεν φοβόταν να αγοράσει ένα σπίτι που χρειαζόταν επισκευή.

Ξόδεψε πολύ χρόνο βλέποντας σπίτια αλλά δεν έβρισκε αυτό που ήθελε. Όμως, μια μέρα, καθώς οδηγούσε, εντόπισε ένα σπίτι που ήταν προς πώληση και δεν το είχε ξαναδεί. Ήταν από κατάσχεση, και βλέποντάς το κατάλαβε ότι το σπίτι χρειαζόταν κάποια δουλειά, αλλά φαινόταν να είναι πολύ καλό. Κάλεσε την μεσίτρια του και της ζήτησε να ψάξει να βρει την τιμή τού σπιτιού. Δεν μπορούσε να πιστέψει στ' αυτιά του — 37.000 δολάρια. «Μα πώς είναι δυνατόν;» σκέφτηκε.

Η μεσίτρια διερεύνησε τι συνέβαινε, και του είπε μια απίστευτη ιστορία. Το σπίτι ήταν πράγματι από κατάσχεση και είχε βγει στην αγορά έξι μήνες νωρίτερα, για 110.000 δολάρια. Αυτή ήταν η τιμή τής κατάσχεσης, αλλά στην πραγματικότητα, το σπίτι είχε αγοραστεί για 160.000 δολάρια, λίγα χρόνια νωρίτερα. Κανείς δεν είχε δείξει ενδιαφέρον για το σπίτι από τότε που είχε βγει προς πώληση, και η τράπεζα συνέχισε να μειώνει την τιμή, χωρίς να γνωρίζει γιατί κανείς δεν ενδιαφέρθηκε γι' αυτό το σπίτι. Αλλά στη συνέχεια, καθώς ο Τιμ και η μεσίτρια έψαξαν

λίγο βαθύτερα, είδαν γιατί δεν είχε υπάρξει ενδιαφέρον από αγοραστές. Ήταν καταχωρημένο σε μια εντελώς διαφορετική πόλη, με διαφορετική διεύθυνση, ενώ ακόμη και ο αριθμός τηλεφώνου για πληροφορίες ήταν κι αυτός λάθος. Έτσι, κανείς δεν ήξερε ότι το σπίτι ήταν εκεί! Το σπίτι βρισκόταν σ' έναν μικρό δρόμο που κατέληγε σε αδιέξοδο, και δεν είχε πολλή κίνηση. Η τιμή συνέχισε να μειώνεται μέχρι την ημέρα που το εντόπισε ο Τιμ. Καταπληκτικό. Είπα στον Τιμ ότι το σπίτι ήταν κρυμμένο μόνο γι' αυτόν! Το έβαψε ξανά, έκανε λίγες επιδιορθώσεις, και το πούλησε για 160.000 δολάρια.

Η κόρη μου, η Έμι, ηγείται της λατρείας στην Εκκλησία Faith Life. Εκείνη και ο Τζέισον χρειάζονταν ένα μεγαλύτερο σπίτι καθώς η οικογένειά τους μεγάλωνε από τέσσερα σε πέντε μέλη. Οι τιμές είχαν ξεφύγει το καλοκαίρι τού 2017 εδώ στο Οχάιο, και τα σπίτια που έβγαιναν στην αγορά συνήθως πωλούνταν μέσα σε μια εβδομάδα. Η ελπίδα τους να βρουν ένα σπίτι που ήταν αρκετά μεγάλο, σ' ένα εύρος τιμής από 250.000 έως 300.000 δολάρια, με 20 έως 40 στρέμματα γης και την επιθυμία για ύπαρξη νερού στην ιδιοκτησία, έμοιαζε να είναι κάτι αδύνατον. Εκείνο το καλοκαίρι, τα ράντσα στην περιοχή, με 4 στρέμματα γης, πωλούνταν πάνω από 200.000 δολάρια. Αφού κοίταξαν πολλά σπίτια, σταμάτησαν να κοιτάζουν και προσευχήθηκαν. Σπέρνοντας έναν σπόρο για οδηγία, είπαν στον Κύριο: «Είμαστε πολύ απασχολημένοι για να συνεχίσουμε να ψάχνουμε έτσι. Εσύ ξέρεις πού είναι το σπίτι μας, και Σου ζητάμε να μας το δείξεις την κατάλληλη στιγμή. Δεν θα κοιτάξουμε άλλο στο διαδίκτυο, και ούτε θα ξαναμιλήσουμε με τον κτηματομεσίτη μας γι' αυτό το σπίτι!»

Και μια νύχτα, συνέβη κάτι πολύ ενδιαφέρον. Την ώρα που έμπαιναν στο σπίτι τους, η κόρη τους, που ήταν τεσσάρων ετών εκείνη την εποχή, είπε: «Μαμά, ήρθε η ώρα να μετακομίσουμε». «Τι εννοείς;» ρώτησε η Έμι. «Ήρθε η ώρα να μετακομίσουμε στο σπίτι με τη μεγάλη σκάλα που ανεβαίνει στο δωμάτιό μου», είπε η τετράχρονη. «Ποιο σπίτι; Είδες κάποιο όνειρο;» ρώτησε η Έμι. Η κόρη της είπε ότι, ναι, είχε δει ένα όνειρο. Λοιπόν, εκείνο το βράδυ αφού έβαλαν τα δυο παιδιά στο κρεβάτι, η Έμι δεν μπορούσε να ξεχάσει τη συζήτηση με την κόρη της, και είπε στον Τζέισον ότι ίσως έπρεπε να κοιτάζουν στο διαδίκτυο.

Και όντως, υπήρχε μια αγγελία που μόλις είχε καταχωρηθεί, για ένα

διώροφο σπίτι με 40 στρέμματα οικόπεδο και μια λίμνη μπροστά του. Αλλά όμως, η τιμή του ξεπερνούσε κατά 26.000 δολάρια την ανώτατη τιμή των 300.000 δολαρίων για την οποία είχαν σπείρει τον σπόρο τους. Σκέφτηκαν ότι έτσι κι αλλιώς δεν απαγορευόταν να κάνουν μια μικρότερη προσφορά, και τηλεφώνησαν την κτηματομεσίτρια τους. Η κτηματομεσίτρια θα πήγαινε στη Φλόριντα την επόμενη ημέρα, αλλά θα μπορούσε ενδεχομένως να τους δείξει το σπίτι, το πρωί γύρω στις 9:00. Ο Τζέισον και η Έιμι είπαν ότι θα την συναντούσαν στο γραφείο της.

Η κτηματομεσίτρια δυσκολεύτηκε λίγο να βρει το σπίτι, αλλά όταν έφθασαν εκεί τους φάνηκε τέλειο. Το μέγεθος του σπιτιού, τα 40 στρέμματα γης και η λίμνη μπροστά, όλα φαίνονταν τέλεια. Επιπρόσθετα, το ακίνητο περιβαλλόταν από δάσος, που ήταν ένα έξτρα μπόνους. Ήταν εκπληκτικό. Όταν μπήκαν μέσα, η κόρη τους φώναξε ενθουσιασμένα καθώς ανέβαινε την τεράστια στριφογυριστή σκάλα που οδηγούσε στο δωμάτιο που θα γινόταν δικό της. Για να μην μακρηγορώ, ο Τζέισον και η Έιμι είπαν ότι θα ήθελαν να κάνουν μια προσφορά. Καθώς η μεσίτρια έλεγξε τα στοιχεία του σπιτιού, ανακάλυψε ότι όλες οι προσφορές έπρεπε να γίνουν μέχρι εκείνο το μεσημέρι. Αυτό σήμαινε ότι είχαν λιγότερο από μία ώρα για να καταθέσουν την προσφορά τους! Αν η τετράχρονη κόρη τους δεν τους είχε πει για το όνειρο της και αν δεν είχαν ελέγξει στο διαδίκτυο εκείνο το βράδυ, θα είχαν χάσει το σπίτι.

Πρόσφεραν τη ζητούμενη τιμή των 326,000 δολαρίων και το σπίτι κατοχυρώθηκε σ' αυτούς. Ήταν πραγματικά ενθουσιασμένοι. Κατά τη διάρκεια της επιθεώρησης, αν και η οροφή ήταν σε καλή κατάσταση, ο επιθεωρητής είπε ότι θα χρειαζόταν αντικατάσταση σε 5 χρόνια περίπου. Ο Τζέισον είχε μια ιδέα. Αποφάσισε να ζητήσει από την τράπεζα χαμηλότερη τιμή λόγω της οροφής που σύντομα θα επισκευαζόταν. Η μεσίτρια τούς είπε να μην προσπαθήσουν καν, διότι το σπίτι προσφερόταν «ως έχει» και δεν είχε δει ποτέ κάποια τράπεζα να μειώνει την τιμή σε κατάσχεση λόγω ελαττωμάτων του σπιτιού. Αλλά ο Τζέισον και η Έιμι ένιωσαν στο πνεύμα τους να γράψουν ένα γράμμα και να ζητήσουν από την τράπεζα μια μείωση. Το μάντεψες, η τράπεζα τούς έδωσε το σπίτι για 296.000 δολάρια, λιγότερα από τα 300.000 δολάρια που πίστευαν στον Θεό να ξοδέψουν. Ο Θεός έφερε το σπίτι ακριβώς

όπως Του το είχαν ζητήσει. Όταν ρώτησαν τον εκτιμητή πόσο πίστευε ότι άξιζε πραγματικά το σπίτι, εκείνος είπε: «500.000 δολάρια». Φίλε μου, αυτή είναι η διπλή μερίδα!

Όπως μπορείς να δεις, όλα τα παιδιά μου απολαμβάνουν τη ζωή τού Βασιλείου. Μάλιστα, το μικρότερο παιδί μου, η Κίρστεν, μόλις πλήρωσε μετρητά για το πρώτο της σπίτι, φέτος, στην ώριμη ηλικία των 20 ετών! Πώς; Όλα τα παιδιά μου ξέρουν πώς να το κάνουν με τον τρόπο του Βασιλείου!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Η ΔΙΠΛΗ ΜΕΡΙΔΑ

Τώρα, θέλω να προχωρήσω λίγο βαθύτερα στην έρευνά μας για το πώς λειτουργεί πραγματικά η ανάπαυση του Σαββάτου, και πώς είναι δυνατόν να την αξιοποιήσεις στη ζωή σου. Ας επιστρέψουμε για λίγο στη διήγησή μας για το Ιωβηλαίο Έτος, και ας ξαναδούμε το κείμενό μας. Εκεί βρίσκουμε την απάντηση του Θεού στους ανθρώπους, όταν ρώτησαν πώς θα ζούσαν χωρίς συγκομιδή για τρία χρόνια. Καλή ερώτηση!

«Αλλά κάποιος μπορεί να ρωτήσει: ‘Τι θα φάμε τον έβδομο χρόνο, αφού δε θα σπείρουμε ούτε θα συνάξουμε τη συγκομιδή μας;’ Εγώ θα σας στέλνω την ευλογία μου τον έκτο χρόνο και η γη θα παράγει σοδειά για τρία χρόνια. Όταν θα σπέρνετε τον όγδοο χρόνο, θα έχετε ακόμη να τρώτε από την παλιά σοδειά. Ως τον ένατο χρόνο, που θα έρθει η νέα σοδειά, θα τρώτε ακόμη από την παλιά».

—Λευιτικό 25:20–22, ΕΒΕ

Σ’ αυτό το κείμενο βλέπουμε ότι το Ιωβηλαίο Έτος, αλλά και το έτος τού Σαββάτου που προηγήθηκε, ήταν δυνατόν να συμβούν λόγω της τεράστιας συγκομιδής που υπήρχε στη διάρκεια του έκτου έτους, που στην περίπτωση του Ιωβηλαίου ήταν το τεσσαρακοστό όγδοο έτος από

το προηγούμενο Ιωβηλαίο. Χωρίς αυτήν την τεράστια συγκομιδή, η ανάπαυση του Σαββάτου δεν θα ήταν δυνατή. Ας ρίξουμε μια ματιά και σ' ένα άλλο απόσπασμα που πιστεύω ότι θα το αποσαφηνίσει αυτό ακόμη περισσότερο.

Κάθε πρωί μάζευαν οι Ισραηλίτες το μάννα, καθένας ανάλογα με τις ανάγκες του. Όταν όμως ζέσταινε ο ήλιος, το μάννα έλιωνε. Την έκτη μέρα μάζεψαν διπλάσια ποσότητα: δύο γομόρ για κάθε άτομο. Τότε οι αρχηγοί της κοινότητας ήρθαν και το ανέφεραν στο Μωυσή. Εκείνος τους είπε: «Αυτό διέταξε ο Κύριος. Αύριο είναι ημέρα ανάπαυσης, αφιερωμένη στον Κύριο. Ψήστε και βράστε όσο θέλετε, και το υπόλοιπο φυλάξτε το ως αύριο το πρωί».

Το φύλαξαν ως το πρωί, όπως διέταξε ο Μωυσής, και δε βρώμισε ούτε σκουλήκιασε. «Φάτε το σήμερα», τους είπε ο Μωυσής, «γιατί σήμερα είναι ημέρα ανάπαυσης, αφιερωμένη στον Κύριο και δε θα το βρείτε στους αγρούς. Τις έξι μέρες της εβδομάδας μπορείτε να το μαζεύετε, αλλά την έβδομη, που είναι μέρα ανάπαυσης, δεν θα υπάρχει μάννα».

Ωστόσο την έβδομη μέρα, βγήκαν μερικοί από το λαό να μαζέψουν μάννα, αλλά δε βρήκαν. Τότε είπε ο Κύριος στο Μωυσή: «Ως πότε θα αρνεισθε να τηρείτε τις εντολές μου και τους νόμους μου; Ο Κύριος σας έδωσε μία μέρα ανάπαυσης [το Σάββατο] και γι' αυτό την έκτη μέρα σας δίνει τροφή για δύο μέρες. Την έβδομη μέρα καθένας θα μένει εκεί που βρίσκεται· κανένας δε θα βγαίνει από το σπίτι του». Έτσι, ο λαός αναπαυόταν την έβδομη μέρα.

—Έξοδος 16:21-30 (το μάννα), ΕΒΕ

Αυτή η περικοπή, όπως διαπίστωσης, μιλάει για το μάννα που έπεφτε από τον ουρανό κάθε μέρα για να θρέψει τον λαό Ισραήλ στην έρημο, και εξηγεί ότι δεν θα εμφανιζόταν την έβδομη ημέρα, το Σάββατο. Δεν θα μπορούσαν να το αποθηκεύσουν από τη μία ημέρα για την άλλη, καθώς χαλούσε πολύ γρήγορα. Μόνο την έκτη ημέρα μπορούσαν να το μαζέψουν και να το κρατήσουν όλη τη νύχτα χωρίς να χαλάσει. Κάποια άλλα πολύ ενδιαφέροντα λόγια αναφορικά με το γιατί το μάννα χαλούσε τόσο γρήγορα, μέσα σε μια μέρα, βρίσκονται στο **Δευτερονόμιο 8:16**.

Ο Κύριος σας έθρεψε στην έρημο με το μάννα, που δεν το είχαν γνωρίσει οι πρόγονοί σας, για να σας ταπεινώσει και να σας δοκιμάσει, και τέλος να σας χαρίσει τις ευλογίες του. (ΕΒΕ)

Ο Θεός εκπαίδευε τον λαό να προσβλέπει σ' Αυτόν για την καθημερινή τροφή τους, αλλά και για το καθετί στη ζωή τους. Ο Θεός ήξερε ότι, πέρα από την ανάγκη τους για τροφή, επρόκειτο να αντιμετωπίσουν πολλά περισσότερα. Σύντομα θα βρίσκονταν μπροστά περιτειχισμένες πόλεις και γίγαντες. Η ακλόνητη εξάρτησή τους από Εκείνον σε τέτοιες καταστάσεις θα καθόριζε το αν θα επιζούσαν ή θα πέθαιναν.

Ας επιστρέψουμε, τώρα, στο **Έξοδος 16:29**. Εδώ, βλέπουμε καθαρά ότι η ανάπαυση του Σαββάτου ήταν δυνατή εξαιτίας της διπλής μερίδας που λάμβαναν την έκτη ημέρα.

Ο Κύριος σας έδωσε μία μέρα ανάπαυσης [το Σάββατο] και γι' αυτό την έκτη μέρα σάς δίνει τροφή για δύο μέρες. Την έβδομη μέρα καθένας θα μένει εκεί που βρίσκεται· κανένας δε θα βγαίνει από το σπίτι του.

Το βλέπεις; Η ανάπαυση του Σαββάτου ήταν δυνατόν να υπάρχει, μόνο επειδή υπήρχε η διπλή μερίδα. Αυτό είναι τόσο σημαντικό που θα σε παρακαλούσα να το καταγράψεις.

Η ΑΝΑΠΑΥΣΗ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΗΤΑΝ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ, ΜΟΝΟ ΕΠΕΙΔΗ ΥΠΗΡΧΕ Η ΔΙΠΛΗ ΜΕΡΙΔΑ!

Επίτρεψέ μου να το θέσω σ' ένα διαφορετικό πλαίσιο. Αν δεν έχεις περισσότερα από αρκετά, δεν θα έχεις ποτέ ξεκούραση από το τρέξιμο και τον μόχθο τού γήινου συστήματος της κατάρας. Όπως η Drenda κι εγώ λέμε στους ανθρώπους παντού όπου πηγαίνουμε, «Αν δεν τακτοποιήσεις το ζήτημα των χρημάτων σου, δεν θα ανακαλύψεις ποτέ τον σκοπό για τον οποίο δημιουργήθηκες!» Γιατί; Γιατί χωρίς περισσότερα από αρκετά, δεν θα έχεις επιλογές, και θα είσαι σκλάβος τού αγώνα για επιβίωση, όλη σου τη ζωή.

Θυμήσου τα οφέλη από την ευλογία τού Αβραάμ, που διαβάσαμε

στο Δευτερονόμιο 28:11-13, σ' ένα προηγούμενο κεφάλαιο. Εκεί είδαμε καθαρά ότι το να ζεις μια ζωή επιβίωσης δεν είναι ο σκοπός τής ζωής σου! Σε περίπτωση που το ξέχασες, ας το δούμε άλλη μια φορά.

Και ο Κύριος θα σε πληθύνει σε αγαθά, στον καρπό τής κοιλιάς σου, και στον καρπό των κτηνών σου, και στα γεννήματα της γης σου, στη γη, που ο Κύριος ορκίστηκε στους πατέρες σου να σου δώσει.

Ο Κύριος θα ανοίξει για σένα τον αγαθό θησαυρό του, τον ουρανό, για να δίνει βροχή στη γη σου, στην εποχή της, για να ευλογεί όλα τα έργα των χεριών σου· και θα δανείζεις σε πολλά έθνη, εσύ όμως δεν θα δανείζεσαι. Και ο Κύριος θα σε καταστήσει κεφάλι, και όχι ουρά.

—Δευτερονόμιο 28:11-13

Η φτώχεια, η επιβίωση και η χρεοκοπία δεν είναι ο σκοπός για τον οποίο δημιουργήθηκες. Πρέπει να είσαι δανειστής και όχι ο δανειολήπτης, κεφάλι και όχι ουρά! Αυτή η αφθονία σκιαγραφεί πώς είναι το Βασίλειο. Αυτή είναι η ανάπαυση του Σαββάτου, το περισσότερο από αρκετό, η διπλή μερίδα!

Ξέρω τι σκέφτεσαι, «Ω, αυτό σίγουρα θα ήταν ωραίο, Gary, αλλά η ζωή μου δεν μοιάζει καθόλου έτσι, αυτήν τη στιγμή». Δεν πειράζει, διό-

**ΠΙΣΤΗ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΜΕ
ΣΕ ΣΥΜΦΩΝΙΑ Μ' ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΛΕΕΙ Ο
ΘΕΟΣ, ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΕ ΤΙΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΠΟΥ ΜΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΥΝ.**

τι δεν κοιτάμε το παρελθόν, αλλά κοιτάμε τι λέει ο Θεός, και προσδοκούμε αυτά που λέει το Βασίλειο του Θεού για μας. Χωρίς την κατάλληλη εικόνα, χωρίς να ξέρουμε πώς θα έπρεπε να είναι η ζωή μας, θα υποκύπτουμε στις

παγίδες και στη διαστρεβλωμένη νοοτροπία τού συστήματος της κατάρας τής γης. Πίστη είναι να παραμένουμε σε συμφωνία μ' αυτά που λέει ο Θεός, και όχι με τις καταστάσεις που μας περιβάλλουν.

Πριν σου διηγηθώ πώς ο Θεός δίδαξε στην Drenda και σ' εμένα για τη διπλή μερίδα, θα ήθελα να δούμε μαζί μια ιστορία που πιστεύω ότι είναι η καλύτερη ιστορία διπλής μερίδας στην Καινή Διαθήκη.

Την ιστορία που θα ήθελα να δούμε μαζί την έχεις ακούσει πολλές φορές, αλλά μάλλον όχι σε σχέση με τη διπλή μερίδα ή με τα όσα, πλέον, γνωρίζεις και κατανοείς για το Βασίλειο. Η ιστορία βρίσκεται στο 15^ο κεφάλαιο του Κατά Λουκάν Ευαγγελίου, και είναι η γνωστή «Παραβολή τού Ασώτου». Και πάλι, μη βιαστείς να απορρίψεις αυτά που λέω, περιμένα λίγο να δεις όλα όσα θα πω. Ξέρω ότι έχεις διαβάσει την ιστορία ή την έχεις ακούσει, αλλά ας τη δούμε και μαζί, με μια νέα ματιά.

Είπε δε [ο Ιησούς]: Κάποιος άνθρωπος είχε δύο γιους· και ο πιο νέος απ' αυτούς είπε στον πατέρα: Πατέρα, δώσ' μου το μέρος τής περιουσίας που μου ανήκει. Και τους μοίρασε τα υπάρχοντά του. Και ύστερα από λίγες ημέρες, ο νεότερος γιος, αφού τα μάζεψε όλα, αποδήμησε σε μια μακρινή χώρα· και εκεί διασκόρπισε την περιουσία του, ζώντας άσωτα. Και όταν τα ξόδεψε όλα, έγινε μεγάλη πείνα σ' εκείνη τη χώρα, κι αυτός άρχισε να στερείται. Τότε, πήγε και προσκολλήθηκε σε έναν από τους πολίτες εκείνης της χώρας· ο οποίος τον έστειλε στα χωράφια του για να βόσκει γουρούνια. Και επιθυμούσε να γεμίσει την κοιλιά του από τα ξυλοκέρατα που έτρωγαν τα γουρούνια· και κανένας δεν έδινε σ' αυτόν τίποτε.

Και αφού ήρθε στον εαυτό του, είπε: Πόσοι μισθωτοί τού πατέρα μου έχουν περίσσιο ψωμί, και εγώ χάνομαι από την πείνα! Αφού σηκωθώ, θα πάω στον πατέρα μου, και θα του πω: Πατέρα, αμάρτησα στον ουρανό και μπροστά σου· και δεν είμαι πια άξιος να ονομαστώ γιος σου· κάνε με σαν έναν από τους μισθωτούς σου. Και αφού σηκώθηκε, ήρθε στον πατέρα του.

Και ενώ ακόμα απείχε μακριά, ο πατέρας του τον είδε, και τον σπλαχνίστηκε· και τρέχοντας, έπεσε επάνω στον τράχηλό του και τον καταφίλησε. Και ο γιος είπε σ' αυτόν: Πατέρα, αμάρτησα στον ουρανό και μπροστά σου, και δεν είμαι πια άξιος να ονομαστώ γιος σου. Και ο πατέρας είπε στους δούλους του: Φέρτε έξω τη στολή πρώτη, και ντύστε τον, και δώστε του δαχτυλίδι στο χέρι του, και υποδήματα στα πόδια. Και φέρνοντας το σιτευτό μοσχάρι, σφάξτε το, και αφού φάμε, ας ευφρανθούμε· επειδή, αυτός ο γιος μου ήταν νεκρός, και ξανάζησε· και ήταν χαμένος, και βρέθηκε. Και άρχισαν να ευφραίνονται.

Ο πιο μεγάλος του γιος, όμως, ήταν στο χωράφι· και καθώς ερ-

χόταν, και πλησίασε στο σπίτι, άκουσε όργανα και χορούς. Και προσκαλώντας έναν από τους δούλους, ρωτούσε τι σημαίνουν αυτά. Και εκείνος είπε σ' αυτόν ότι: Ήρθε ο αδελφός σου· και ο πατέρας σου έσφαξε το μοσχάρι το σιτευτό, επειδή τον απόλαυσε ξανά υγιή. Και οργίστηκε, και δεν ήθελε να μπει μέσα. Βγήκε, λοιπόν, έξω ο πατέρας του, και τον παρακαλούσε. Και εκείνος απαντώντας είπε στον πατέρα: Δες, τόσα χρόνια σε δουλεύω, και εντολή σου ποτέ δεν παρέβηκα· και σ' εμένα ποτέ ούτε ένα κατσικάκι δεν μου έδωσες, για να ευφρανθώ μαζί με τους φίλους μου· και όταν ήρθε αυτός ο γιος σου, αυτός που κατέφαγε την περιουσία σου με πόρνες, έσφαξες γι' αυτόν το μοσχάρι το σιτευτό.

Και εκείνος του είπε: Παιδί μου, εσύ είσαι πάντοτε μαζί μου· και όλα τα δικά μου είναι δικά σου· έπρεπε, όμως, να ευφρανθούμε και να χαρούμε, επειδή αυτός ο αδελφός σου ήταν νεκρός, και ξανάζησε· και ήταν χαμένος, και βρέθηκε.

—Κατά Λουκάν 15:11-32

Σ' αυτήν την ιστορία βλέπουμε ότι ο μικρότερος γιος ενός πατέρα φεύγει από το σπίτι παίρνοντας το μερίδιο που του αναλογούσε από την οικογενειακή περιουσία. Αυτή είναι μια ενδιαφέρουσα πληροφορία, καθώς αναφέρεται στο μερίδιο της κληρονομιάς του. Σημείωσε, λοιπόν, ότι αυτός ο μικρότερος γιος έλαβε ήδη το μερίδιο που δικαιούταν, και δεν θα μπορούσε να εγείρει περαιτέρω αξιώσεις στην κληρονομιά.

Και ο πιο νέος απ' αυτούς είπε στον πατέρα: «Πατέρα, δώσ' μου το μέρος τής περιουσίας που μου ανήκει». Και τους μοίρασε τα υπάρχοντά του.

Στη συνέχεια, η ιστορία μάς λέει πού πήγε αυτός ο μικρότερος γιος: σε μια μακρινή χώρα. Είναι σημαντικό να καταλάβεις ότι ο νεαρός γιος εγκατέλειψε το σπίτι του πατέρα του, που σημαίνει ότι άφησε πίσω του τις προμήθειες για τη ζωή του, την προστασία που απολάμβανε, και τους νόμους τής χώρας όπου βρισκόταν το σπίτι του πατέρα του. Πήγε σε μια μακρινή χώρα, μια χώρα με διαφορετικούς νόμους και διαφορετικό τρόπο ζωής. Είμαι βέβαιος ότι αυτός ο νεαρός γιος πραγματικά δεν ήξερε τι έκανε. Όσο ζούσε στο σπίτι του πατέρα του, απολάμβανε τα πλεονεκτή-

ματα τού να είναι γιος. Όλα όσα είχε ο πατέρας του ήταν στη διάθεσή του. Αλλά για κάποιο λόγο, ένιωθε ότι του έλειπε κάτι, ότι είχε στερηθεί κάποια ευκαιρία που βρισκόταν κάπου αλλού.

Αν δεν το έχεις υποψιαστεί ήδη, στην πραγματικότητα, ο Ιησούς μάς διηγείται, εδώ, την ιστορία τής ανθρωπότητας, την ιστορία τού Αδάμ. Ο Αδάμ είναι ο μικρότερος γιος τής ιστορίας, που έφυγε από το σπίτι τού Πατέρα του. Ο Αδάμ ήταν εκείνος που νόμισε ότι κάπου αλλού υπήρχε γι' αυτόν ένα μέλλον καλύτερο από το να συνεχίσει να υπηρετεί τον Θεό, τον Πατέρα του. Ξέρω τι σκέφτεσαι, «Αν ο Αδάμ είναι ο μικρότερος γιος, τότε ποιος είναι ο μεγαλύτερος γιος τής ιστορίας, που έμεινε στο σπίτι;» Θα ασχοληθώ μ' αυτό το ερώτημα στο τέλος αυτής της συζήτησης, αλλά προς το παρόν, κράτα στον νου σου ότι ο Αδάμ είναι ο μικρότερος γιος που έφυγε.

Αν και είχαν τα πάντα, ο Αδάμ και η Εύα εξαπατήθηκαν πιστεύοντας ότι κάπου αλλού υπήρχαν γι' αυτούς περισσότερα απ' όσα διέθεταν στο σπίτι τού Πατέρα τους. Όταν ο Αδάμ επαναστάτησε ενάντια στο σπίτι του πατέρα του και επέλεξε να φύγει, μπήκε κάτω από μια νέα διακυβέρνηση, κάτω από ένα νέο βασίλειο με νέους νόμους και διατάξεις. Η Αγία Γραφή το αποκαλεί βασίλειο τού σκότους, που κυβερνάται από τον Σατανά. Είμαι βέβαιος ότι ο Αδάμ συγκλονίστηκε από τη φτώχεια και την απελπισία αυτού του νέου βασιλείου. Κάπως έτσι εξελίχθηκαν τα πράγματα και στη ζωή του νεαρού γιου της παραβολής. Στην αρχή, όλα φαινονταν υπέροχα. Όσο διαρκούσαν τα χρήματά του, όλα έμοιαζαν μ' ένα μεγάλο πάρτι! Αλλά όταν συνειδητοποίησε ότι είχε κάνει λάθος, ήταν πλέον πολύ αργά. Έχοντας ξοδέψει όλη την κληρονομιά του, αισθάνθηκε χαμένος. Το μυαλό του, που κάποτε ήταν γεμάτο μεγάλα όνειρα, επικεντρώθηκε στην καθημερινή προσπάθεια για την επιβίωσή του. Δεν υπήρχε αύριο γι' αυτόν. Υπήρχε μόνο το σήμερα, κι αυτό το σήμερα δεν είχε υποσχέσεις.

Και ύστερα από λίγες ημέρες, ο νεότερος γιος, αφού τα μάζεψε όλα, αποδήμησε σε μια μακρινή χώρα· και εκεί διασκόρπισε την περιουσία του, ζώντας άσωτα.

Ο μικρότερος γιος βρέθηκε, τώρα, σ' ένα βασίλειο που ήταν εντελώς και απολύτως χρεοκοπημένο, ένα βασίλειο σε κατάσταση σοβαρού λιμού. Ο γιος προσπαθεί να συνειδητοποιήσει τι είναι αυτό που βλέπει — οι άνθρωποι γύρω του πεθαίνουν από την πείνα. Προερχόμενος από ένα σπίτι τέτοιας αφθονίας, το μυαλό του δυσκολεύεται να συλλάβει αυτό που αντικρίζουν τα μάτια του. Αλλά οι πόνοι στο στομάχι του, από την πείνα, του υπενθυμίζουν ότι αυτό που βλέπει είναι πραγματικό. Για να επιβιώσει, αναγκάζεται τώρα να ζητιανεύει στους δρόμους. Σ' αυτό το βασίλειο του σκότους, η γη δίνει μόνο αγκάθια και ζιζάνια, και χρειάζεται μεγάλος μόχθος και ιδρώτας για να καρποφορήσει. Έχοντας φθάσει σε έσχατη ανάγκη, ο γιος ικετεύει τους ανθρώπους να τον βοηθήσουν. Αλλά όλοι είναι «επιβάτες στο ίδιο πλοίο». Κανείς δεν πρόκειται να του δώσει πολλά, επειδή όλοι βιώνουν τον ίδιο καταστροφικό λιμό.

Τότε, συμβαίνει κάτι καθοριστικό στη ζωή του, μια αλλαγή που έχει επηρεάσει εσένα κι εμένα, και όλη την ανθρωπότητα. Για πρώτη φορά στη ζωή του, ο μικρότερος γιος ικετεύει να πληρωθεί ως υπηρέτης, να προσληφθεί ως εργάτης, κάνοντας χειρωνακτική εργασία. Πρόκειται για μια πλήρη διαστρέβλωση της πραγματικής του ταυτότητας και του ποιος πραγματικά είναι. Δεν είναι πλέον ο γιος ενός πολύ σημαντικού, αξιοσέβαστου και πλούσιου πατέρα, είναι ο επιστάτης ή ο χασάπης ή ο κτηματομεσίτης ή ο ταχυδρόμος, και τόσα άλλα. Είναι πλέον γνωστός γι' αυτό που κάνει και όχι για το ποιος είναι! Έχει χάσει την ταυτότητά του! Και για να τονίσει ακόμα περισσότερο την απώλεια της ταυτότητάς του, ο Ιησούς λέει ότι έφθασε σε τέτοια απελπισία που κατέληξε να τάζει γουρούνια, τη μόνη δουλειά που βρήκε. Τα γουρούνια θεωρούνταν ακάθαρτα ζώα από τους Ιουδαίους, και ο Ιησούς λέει στο πλήθος ότι αυτός ο νεαρός γιος έχει χάσει, τώρα, κάθε σκοπό που μπορεί να είχε η ζωή του. Ζει μια ζωή ντροπής και εξευτελισμού. Τα προνόμια που κάποτε απολάμβανε λόγω της καταγωγής του, είναι πλέον μια μακρινή ανάμνηση.

Και όταν τα ξόδεψε όλα, έγινε μεγάλη πείνα σ' εκείνη τη χώρα, κι αυτός άρχισε να στερείται. Τότε, πήγε και προσκολλήθηκε σε έναν από τους πολίτες εκείνης της χώρας· ο οποίος τον έστειλε στα χωράφια του για να βόσκει γουρούνια. Και επιθυμούσε να γεμίσει

την κοιλιά του από τα ξυλοκέρατα που έτρωγαν τα γουρούνια· και κανένας δεν έδινε σ' αυτόν τίποτε.

Ελπίζω να βλέπεις τον παραλληλισμό ανάμεσα στην παραβολή και στην ιστορία τής ανθρωπότητας. Όταν δύο άνδρες συναντιούνται, τι λένε; «Πώς βιοπορίζεσαι;» ή «Πού δουλεύεις;» ή «Τι κάνεις;» Κι όταν ρωτάς κάποιον ποιος είναι, συνήθως θα σου πει τι κάνει. Γιατί; Επειδή στο σύστημα της κατάρτας τής γης, όλοι έχουμε χάσει την ταυτότητά μας και προσπαθούμε απεγνωσμένα να τη βρούμε. Αντιγράφουμε όποιον προσελκύει την προσοχή και μοιάζει σημαντικός. Όλα αυτά προήλθαν από την απόφαση του Αδάμ να εγκαταλείψει τον οίκο του Πατέρα του. Με τη νοοτροπία τής επιβίωσης, έχουμε ξεχάσει ποιοι πραγματικά είμαστε. Αλλά μην αποθαρρύνεσαι, αυτός ο νεαρός γιος στην ιστορία μας δεν έμεινε στον στάβλο των γουρουνιών, και καθώς παρακολουθούμε την ιστορία, ελπίζω να συνειδητοποιήσεις ότι δεν χρειάζεται να μείνεις εκεί ούτε κι εσύ.

Η Αγία Γραφή λέει ότι μια μέρα αυτός ο νεαρός γιος ήρθε στα λογικά του, και αναλογίστηκε το σπίτι τού πατέρα του όπου ακόμη και οι υπηρέτες έχουν περισσότερα από αρκετά. Μπορώ να φανταστώ ότι στην κατάσταση της ακραίας πείνας που βίωνε, έρχονταν διαρκώς στο μυαλό του αναμνήσεις από τα υπέροχα γεύματα που απολάμβανε κάποτε. Ο θεός μου, ο Χάρολντ, ήταν ασυρματιστής σ' ένα βομβαρδιστικό B-17 κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Καταγόταν από επαρχιακή περιοχή και από αγροτική οικογένεια. Κάθε Κυριακή, η μητέρα του σέρβιρε ένα μεγάλο γεύμα με τηγανητό κοτόπουλο, πουρέ πατάτας, σπιτικό ψωμί, φρέσκα φασολάκια και πολλά άλλα νόστιμα λαχανικά. Και βέβαια, πάντοτε υπήρχε μια σπιτική πίτα ή ένα κέικ για επιδόρπιο. Ξέρω από πρώτο χέρι πόσο απίστευτα νόστιμα ήταν αυτά τα γεύματα, επειδή η μητέρα του ήταν η γιαγιά μου.

Το αεροπλάνο τού θείου μου καταρρίφθηκε πάνω από τη Γερμανία, και πέρασε πολλούς μήνες σ' ένα γερμανικό στρατόπεδο αιχμαλώτων, όπου το φαγητό ήταν σχεδόν ανύπαρκτο. Μια μέρα, ρώτησα τον θείο μου πώς κατάφερε να επιβιώσει, και μου είπε ότι η μόνη σκέψη του ήταν να γυρίσει σπίτι, στο τηγανητό κοτόπουλο και στον πουρέ πατάτας

τής μητέρας του. Είμαι βέβαιος ότι κάτι παρόμοιο συνέβη και σ' αυτόν τον μικρότερο γιο όταν συνειδητοποίησε τι ακριβώς είχε χάσει. Αλλά, έχοντας ήδη λάβει όλα όσα του αναλογούσαν από την παρουσία του πατέρα του, δεν είχε δικαίωμα να διεκδικήσει τίποτε περισσότερο. Έτσι, σκέφτηκε να κάνει κάτι άλλο. Θα επέστρεφε στο σπίτι του, και θα παρακαλούσε τον πατέρα του να τον προσλάβει ως μισθωτό. Θεωρούσε, πλέον, ότι το να εργάζεται ως εργάτης τού πατέρα του, ήταν η μόνη επιλογή που είχε.

Και αφού ήρθε στον εαυτό του, είπε: Πόσοι μισθωτοί τού πατέρα μου έχουν περίσσιο ψωμί, και εγώ χάνομαι από την πείνα! Αφού σηκωθεί, θα πάω στον πατέρα μου, και θα του πω: Πατέρα, αμάρτησα στον ουρανό και μπροστά σου· και δεν είμαι πια άξιος να ονομαστώ γιος σου· κάνε με σαν έναν από τους μισθωτούς σου. Και αφού σηκώθηκε, ήρθε στον πατέρα του.

Πήρε, λοιπόν, τον δρόμο τής επιστροφής, έχοντας κατά νου το σχέδιό του να παρακαλέσει τον πατέρα του να του δώσει έστω μια ευκαιρία να εργαστεί, με αντάλλαγμα ένα μέρος για να κοιμάται, και φαγητό για να τρώει. Αλλά η Αγία Γραφή αφηγείται μια επληκτική κατάληξη σ' αυτήν την ιστορία. Όταν πλησίαζε στο σπίτι του, ο πατέρας του τον είδε από μακριά και έτρεξε να τον συναντήσει με ολάνοιχτη αγκαλιά. Από αυτό το σημείο και μετά, η ιστορία θα πρέπει να ονομάζεται η παραβολή τής αγάπης τού Πατέρα, επειδή αυτός ο πατέρας τον έσφιξε στην αγκαλιά του παρόλο που ήταν καλυμμένος με κοπριά γουρουνιών. Και το ιουδαϊκό ακροατήριο τού Ιησού ήξερε πολύ καλά, ότι αυτό το αγκάλιασμα θα έκανε τον πατέρα πνευματικά ακάθαρτο. Αλλά εκείνος ο πατέρας έγινε πρόθυμα ακάθαρτος για χάρη του γιου του, και μετά ζήτησε να του φέρουν το καλύτερο ένδυμα που είχε, και να το βάλουν επάνω στον γιο του για να καλύψει τη βρωμιά του. Πήρε το δαχτυλίδι με τη σφραγίδα του, που αντιπροσώπευε τη δική του εξουσία, και το έβαλε και πάλι στο δάχτυλο του γιου του. Του έδωσε σανδάλια να φορέσει, πράγμα που θα του έδινε τη δυνατότητα να έχει και πάλι πρόσβαση σε όλο το κτήμα. Αλλά, το τελευταίο πράγμα που του έδωσε ο πατέρας είναι αυτό που έκανε τον μεγαλύτερο γιο να γίνει έξαλλος. Ο πατέρας ζήτησε να σφά-

ξουν το πιο καλοθρεμμένο μοσχάρι και να το σερβίρουν στη γιορτή για την επιστροφή τού γιου του. Ο μικρότερος γιος, παρόλο που δεν το άξιζε, παίρνει πίσω τη θέση και τα προνόμια του γιου χωρίς να προσφέρει κάποιιο αντάλλαγμα, τιμάται δημόσια ως γιος, και αποκαθίσταται πλήρως ως γιος στο σπίτι τού πατέρα, όπως και πριν.

Εντάξει, θα σκεφτείς, αλλά τι σχέση έχουν όλ' αυτά με τη διπλή μερίδα; Απόλυτη! Ο Ιησούς χρησιμοποίησε αυτήν την ιστορία με τον μικρότερο γιο που έφυγε και επέστρεψε, επειδή το ακροατήριό Του, οι άνθρωποι του ιουδαϊκού πολιτισμού, θα καταλάβαιναν πλήρως τι υπονοούσε η ιστορία, όπως θα σου εξηγήσω αμέσως. Στην εβραϊκή κουλτούρα, ο μεγαλύτερος γιος λάμβανε αυτόματα διπλή μερίδα από την οικογενειακή περιουσία. Όπως θυμάσαι, δεν έφυγε ο μεγαλύτερος γιος, αλλά ο μικρότερος γιος έφυγε και επέστρεψε. Θα θυμάσαι επίσης πως, όταν έφυγε, πήρε μαζί του όλο το νόμιμο μερίδιο που του αναλογούσε από την οικογενειακή περιουσία. Έτσι, δεν μπορούσε να έχει καμιά επιπλέον αξίωση. Όταν όμως επέστρεψε, και ο πατέρας τον αποκατέστησε ως γιο και του έδωσε το καλύτερο μοσχάρι για να γιορτάσει την επιστροφή του, ο μεγαλύτερος γιος έγινε έξαλλος. Στο μυαλό τού μεγαλύτερου γιου, αυτό το μοσχάρι ανήκε στον ίδιο, καθώς ήταν μέρος του μεριδίου του από την περιουσία.

Οπότε, να τι συνέβη. Παρόλο που ο μικρότερος αδελφός είχε ήδη λάβει όσα του αναλογούσαν από την περιουσία, αποκαταστάθηκε ως γιος, και τώρα απολάμβανε μια δεύτερη μερίδα. Αυτό σήμαινε ότι στην πραγματικότητα έπαιρνε διπλή μερίδα από την κληρονομιά. Από την οπτική γωνία τού μεγαλύτερου αδελφού, αυτό δεν ήταν δίκαιο, και έτσι διαμαρτυρήθηκε στον πατέρα του με οργή. Ισχυρίστηκε ότι ο ίδιος έμεινε πιστός και εργάστηκε για τον πατέρα όλα αυτά τα χρόνια, και ότι ο μικρότερος αδελφός δεν έχει κάνει τίποτε άλλο από το να ντροπιάζει την οικογένεια. Για ποιον λόγο έπαιρνε, τώρα, διπλή μερίδα; Ήταν δίκαιο;

Από την οπτική γωνία του γήινου συστήματος της κατάρας τού επώδυνου μόχθου και του ιδρώτα, όλοι θα λέγαμε ότι δεν ήταν δίκαιο. Πιθανότατα θα συντασσόμασταν με τον μεγαλύτερο γιο που είχε κοπιάσει πιστά, και δικαιωματικά ισχυριζόταν ότι αδικήθηκε μετά απ' όσα είχε κάνει για τον πατέρα του.

Αλλά με ποια βάση κρίνουμε τι είναι δίκαιο; Δεν είναι ο πατέρας αυτός που κρίνει και αποφασίζει σε ποιον θέλει να δείξει την εύνοιά Του; Η εκπαίδευση στο σύστημα της κατάρτας τής γης, που έχουμε υποστεί όλοι, θα μας οδηγούσε να σκεφθούμε ότι αν ο πατέρας έδινε στον μικρότερο γιο ακόμα ένα μέρος της περιουσίας, τότε ο μεγαλύτερος γιος θα έπρεπε να ζησει με λιγότερα. Αλλά δεν ήταν έτσι τα πράγματα. Ο πατέρας είναι τόσο πλούσιος που ακόμα και οι υπηρέτες έχουν περισσότερα από αρκετά. Πόσο μάλλον οι γιοι.

Ο Σατανάς δεν θέλει να ξέρεις πόσο μεγάλος είναι ο Θεός μας, ούτε ποιος πραγματικά είσαι εσύ. Διαιωνίζει τα ψέματα που είπε για τον Πατέρα μας από την αρχή. Τα ασφαλιστήρια συμβόλαια χαρακτηρίζουν τις φυσικές καταστροφές ως θεομηνίες. Οι θρησκευτικές οργανώσεις ισχυ-

**Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ
ΝΑ ΞΕΡΕΙΣ ΠΟΣΟ
ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΘΕΟΣ
ΜΑΣ, Ή ΠΟΙΟΣ
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΕΙΣΑΙ ΕΣΥ.**

ρίζονται ότι ο Θεός είναι ικανοποιημένος όταν αποδεχόμαστε τη φτώχεια. Ο κόσμος λέει ότι ο Θεός κάνει κακά πράγματα σε καλούς ανθρώπους. Ο Σατανάς θα προσπαθήσει να σε εμποδίσει να δεις ποιος είσαι εσύ, και πόσο μεγάλος είναι ο Πατέρας σου, μη τυχόν και έρθεις στα συγκαλά σου και επιστρέψεις σ' Αυτόν με όλη την

καρδιά σου. Μπορώ να σε διαβεβαιώσω πως όταν στραφείς σ' Εκείνον, θα βρεις την ίδια υποδοχή που βρήκε ο νεαρός γιος της ιστορίας.

«Ποιος είναι ο μεγαλύτερος γιος;», με ρωτάς. Ας δούμε αν μπορείς να το καταλάβεις.

Ο πιο μεγάλος του γιος, όμως, ήταν στο χωράφι· και καθώς ερχόταν, και πλησίασε στο σπίτι, άκουσε όργανα και χορούς. Και προσκαλώντας έναν από τους δούλους, ρωτούσε τι σημαίνουν αυτά. Και εκείνος είπε σ' αυτόν ότι: Ήρθε ο αδελφός σου· και ο πατέρας σου έσφαξε το μοσχάρι το σιτευτό, επειδή τον απόλαυσε ξανά υγιή.

Και οργίστηκε, και δεν ήθελε να μπει μέσα. Βγήκε, λοιπόν, έξω ο πατέρας του, και τον παρακαλούσε. Και εκείνος απαντώντας είπε στον πατέρα: Δες, τόσα χρόνια σε δουλεύω, και εντολή σου ποτέ δεν παρέβηκα· και σ' εμένα ποτέ ούτε ένα κατσικάκι δεν μου

έδωσες, για να ευφρανθώ μαζί με τους φίλους μου· και όταν ήρθε αυτός ο γιος σου, αυτός που κατέφαγε την περιουσία σου με πόρνες, έσφαξες γι' αυτόν το μοσχάρι το σιτευτό.

Και εκείνος του είπε: Παιδί μου, εσύ είσαι πάντοτε μαζί μου· και όλα τα δικά μου είναι δικά σου· έπρεπε, όμως, να ευφρανθούμε και να χαρούμε, επειδή αυτός ο αδελφός σου ήταν νεκρός, και ξανάζησε· και ήταν χαμένος, και βρέθηκε.

Ο μεγαλύτερος γιος λέει ότι όλα αυτά τα χρόνια δούλευε σαν σκλάβος για τον πατέρα του, και όμως, όλο αυτό το διάστημα, ο πατέρας του δεν του έδωσε ούτε ένα μικρό κατσικάκι για να γιορτάσει μια φορά με τους φίλους του. Επίτρεπέ μου να εξηγήσω τι εννοεί πραγματικά: «Πατέρα, είσαι άδικος!». Αλλά, πρόσεξε τι απαντά σ' αυτό ο πατέρας του: «Είσαι πάντα μαζί μου και ΟΛΑ ΟΣΑ ΕΧΩ είναι δικά σου».

Κάνε μια παύση!!!!

Μπορείς, τώρα, να καταλάβεις ποιος είναι ο μεγαλύτερος γιος; Ο μεγαλύτερος γιος ήταν πολύ απασχολημένος να δουλεύει σαν σκλάβος για τον πατέρα του, έχοντας μια λανθασμένη αντίληψη για το δικαίωμά του να απολαμβάνει την καλοσύνη του πατέρα του. Όλα όσα είχε ο πατέρας ήταν δικά του από την αρχή.

Έχεις δίκιο! Ο μεγαλύτερος γιος αντιπροσωπεύει τον νόμο τής πρώτης διαθήκης. Ο πρώτος γιος δεν μπορούσε ποτέ να απολαύσει όσα πρόσφερε το σπίτι τού πατέρα του, επειδή ήταν πολύ απασχολημένος να δουλεύει για να κερδίσει την αποδοχή τού πατέρα του. Αν και ο μεγαλύτερος γιος είχε δικαίωμα στη διπλή μερίδα, μόνο ο μικρότερος γιος την απολάμβανε πραγματικά.

Εσύ είσαι ο μικρότερος γιος!

Έχεις τη διπλή μερίδα. Είσαι ο γιος που λαμβάνει όχι με βάση αυτό που κάνεις, αλλά με βάση το ποιος είσαι εν Χριστώ — ένας γιος ή μια κόρη του Θεού που απολαμβάνει μια κληρονομιά για την οποία δεν χρειάστηκε να εργαστείς, αλλά τη λαμβάνεις δωρεάν από τον Πατέρα σου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΑΡΚΕΤΟ

Καταλαβαίνω ότι μπορεί να αντιμετωπίζεις με αμφιβολίες τον τίτλο αυτού του κεφαλαίου, αλλά εδώ κατευθύνεσαι, στο περισσότερο από αρκετό. Όχι επειδή σου παρουσιάζω το πιο πρόσφατο, το πιο καταπληκτικό σχέδιο για την απόκτηση χρημάτων, αλλά επειδή ως παιδί τού Θεού είναι νόμιμο δικαίωμά σου να απολαμβάνεις την ευφροσύνη και την ευημερία τού οίκου τού Πατέρα σου. Η έννοια της διπλής μερίδας, να έχεις, δηλαδή, παραπάνω από αρκετά, μπορεί να μοιάζει αδύνατο να χωρέσει στο μυαλό σου τώρα, όταν βλέπεις που βρίσκεσαι στη ζωή σου αυτήν τη στιγμή. Αλλά από εκεί πρέπει να ξεκινήσεις το ταξίδι σου προς την ελευθερία — από το μυαλό σου. Αν οι σκέψεις σου δεν συμφωνούν με τον Λόγο του Θεού, δεν θα απολαύσεις ποτέ όσα σου

**Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΜΕΡΙΔΑΣ,
ΝΑ ΕΧΕΙΣ, ΔΗΛΑΔΗ, ΠΑΡΑΠΑΝΩ
ΑΠΟ ΑΡΚΕΤΑ, ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΟΙΑΖΕΙ
ΑΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΧΩΡΕΣΕΙ ΣΤΟ ΜΥΑΛΟ
ΣΟΥ ΤΩΡΑ, ΟΤΑΝ ΒΛΕΠΕΙΣ ΠΟΥ
ΒΡΙΣΚΕΣΑΙ ΣΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ ΑΥΤΗΝ
ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ. ΑΛΛΑ ΑΠΟ ΕΚΕΙ
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ
ΣΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ —
ΑΠΟ ΤΟ ΜΥΑΛΟ ΣΟΥ.**

προσφέρει ο Θεός. Γι' αυτό, πάρε τα μάτια σου από αυτό που βλέπεις γύρω σου, και στρέψ' τα σ' αυτό που λέει ο Θεός ότι είναι δικό σου, στο Βασίλειο Του. Σταμάτα να αντιμάχεσαι αυτό που λέει ο Θεός επειδή δεν το βλέπεις στη ζωή σου. Αντ' αυτού, άρχισε να αντιμάχεσαι τις καταστάσεις της ζωής σου με τον Λόγο του Θεού, πιστεύοντας ότι πρέπει να ευθυγραμμιστούν με όλα όσα ο Θεός λέει ότι είναι δικά σου. Είμαι ένας άνθρωπος σαν κι εσένα, που απλά έκανα αυτό που σου λέω να κάνεις κι εσύ. Πίστεψε αυτό που λέει ο Θεός! Ο Λόγος του Θεού δεν είναι δυνατόν να αποτύχει, και θα φέρει την αλλαγή σε οποιαδήποτε περίπτωση. Για παράδειγμα, διάβασε παρακάτω ένα email που έλαβα από μια ακροάτριά μου που ήταν δύσπιστη, επειδή είχε την αίσθηση ότι τα είχε ακούσει όλα, αλλά μήπως δεν τα είχε ακούσει όλα;

«Θα προσπαθήσω να περικλύσω 22 χρόνια προσπαθειών και αγώνων μέσα σε όσο το δυνατόν λιγότερες προτάσεις. Τόσο ο σύζυγός μου όσο κι εγώ μεγαλώσαμε σε χριστιανικές οικογένειες και πηγαίναμε τακτικά στην εκκλησία. Ασχοληθήκαμε με τους νέους της εκκλησίας, με το κατηχητικό, και με άλλες διακονίες. Όταν παντρευτήκαμε, ο πρώτος χρόνος μας ήταν καλός από οικονομική άποψη... αλλά αυτό ήταν πριν από πάνω από 22 χρόνια. Από τότε, το «θέμα των οικονομικών» ήταν μια συνεχής πηγή πόνου και αγώνα, και η πίστη μου πάντοτε αμφιταλαντευόταν επειδή δεν μπορούσα να καταλάβω γιατί αυτό που έλεγε η Αγία Γραφή ότι έπρεπε να συμβαίνει στη ζωή μας, δεν συνέβαινε. Αν ο Λόγος του Θεού είναι αιώνιος και άφθαρτος, και ο Ιησούς Χριστός είναι «ο ίδιος χθες, σήμερα και στους αιώνες», τότε τι να σκεφθούμε; Ή ήταν μάρτυρας, ή ψεύτης ή τρελός!

Πηγαίνω γρήγορα, αρκετά χρόνια μετά, στις 28 Ιανουαρίου 2013... Είπα στον άντρα μου: «Η θα φανεί ο Θεός στη ζωή μας, ή εγώ θα φύγω»... Είχα τελειώσει με την εκκλησία και τον Θεό. Όταν βγήκα από το σπίτι για να κάνω μερικές δουλειές, ο σύζυγός μου αποφάσισε ν' ακολουθήσει την παρότρυνση του Αγίου Πνεύματος και να τηλεφωνήσει μια καλή μας φίλη για να μιλήσουν. Αφού της εξήγησε την κατάσταση, εκείνη είπε ότι είχε κάτι που έπρεπε ν' ακούσουμε — τον Gary Keese. Διηγήθηκε και τη δική της εμπειρία για το τι της συνέβη. Έτσι, όταν γύρισα στο σπίτι ο σύζυγός μου ανέφερε τι του είχε πει η φίλη μας, και ότι θα πήγαινε την

επομένη στο σπίτι της για να πάρει το υλικό.

Δεν ξέρω για ποιον λόγο (διότι είχα ακούσει αρκετά από ποιμένες και δασκάλους για όλα τα «πνευματικά πράγματα»), αλλά αποφάσισα να της τηλεφωνήσω εκείνη τη στιγμή και να τη ρωτήσω αν θα μπορούσα να την δω το ίδιο βράδυ. Ήταν ένα κρύο βράδυ με πολύ χιόνι, και δυσκολεύτηκα να φτάσω στο σπίτι της. Ενώ οδηγούσα, είπα στον Θεό: «Ελπίζω όλο αυτό να αξίζει τον κόπο!»

Την επόμενη ημέρα, αρχίσαμε ν' ακούμε το υλικό μαζί με τον άνδρα μου, και πραγματικά συγκλονιστήκαμε. Όλα άρχισαν να βγάζουν νόημα. Όλα αυτά τα χωρία: πίστη, να μένουμε σταθεροί στην ομολογία μας. Όλα τα κομμάτια του παζλ βρήκαν τελικά τη θέση τους. Είχαμε ακούσει για το Βασίλειο πριν από μερικά χρόνια, ΑΛΛΑ κανείς δεν μπήκε στον κόπο να μας διδάξει τη ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ... πώς να φτάσουμε στο «ΝΑ, ΓΙΝΕΤΑΙ!». Εσείς το κάνετε.

Έτσι, αμέσως, βάλαμε σε εφαρμογή αυτά που μάθαμε... χρειαζόμασταν χρήματα για τη δόση τού στεγαστικού μας. Ήταν Πέμπτη και ο σύζυγός μου είχε τελειώσει κάποιες μικρές δουλειές στο σπίτι των γονιών μου... και με ρωτούσαν πόσα έπρεπε να του δώσουν (ήξεραν ότι δυσκολευόμασταν). Τους είπα: «Ό,τι θέλετε». Αυτά που του έδωσαν δεν ήταν αρκετά για τη δόση... ΑΛΛΑ, ακόμη ήταν Πέμπτη.

Την Παρασκευή, είχαμε προγραμματίσει ένα ραντεβού για να συναντηθούμε με τη φίλη που μας δάνεισε τα CD. Είχε μεγάλη χιονοθύελλα, αλλά τόσο ο σύζυγός μου όσο κι εγώ θέλαμε να συναντηθούμε μαζί της και να μιλήσουμε για το Βασίλειο και πώς λειτουργούσε.

Πριν φύγουμε, ζήτησε να προσευχηθεί, και μας έδωσε μια επιταγή που ο Κύριος είχε βάλει στην καρδιά της για να σπείρει στη ζωή μας. Αυτό μας άφησε άναυδους. Ανοιξαμε την επιταγή και... ήταν ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΠΟ ΑΡΚΕΤΑ για να πληρώσουμε τη δόση του στεγαστικού και άλλους μικρότερους λογαριασμούς!

Είπα στον άντρα μου ότι δεν χρειαζόμουν τίποτε άλλο! Έβγαλα μια φωτογραφία της επιταγής για να υπενθυμίζω στον εαυτό μου την πιστότητα του Θεού. Λοιπόν, ο εχθρός δεν χάρηκε καθόλου μ' αυτό που είδε και αμέσως (κι όταν λέω «αμέσως», το εννοώ!!!!) προσπάθησε να κλέψει τον σπόρο μας. Είχαμε αποφασίσει ότι αυτή ήταν η αλήθεια και

δεν επρόκειτο να πούμε τίποτε που θα κατέστρεφε το μέλλον μας. Ήταν αμείλικτος... αλλά εμείς κρατήσαμε τα πόδια μας σταθερά χωρίς κλυδωνισμούς, και την ασπίδα μας ψηλά.

(Τώρα, πριν συνεχίσω, πρέπει να καταλάβετε ότι ήμουν μια ισχυρογνώμων Ιταλίδα που είχα μπουχτίσει από τις «διδασκαλίες ευημερίας» που είχα ακούσει... και ο σύζυγός μου το ήξερε αυτό. Το πραγματικό θαύμα ήταν ότι κατάλαβα πλήρως όσα διδάσκετε εσείς, και έμεινα σταθερή σ' αυτά... μερικές φορές ο σύζυγός μου με κοιτάζει και αναρωτιέται τι στο καλό συνέβη!

Απελευθερώσαμε την πίστη μας, και στις 13 Μαρτίου σπείραμε για να λάβουμε άμεσα για την εταιρεία μας ένα συμβόλαιο 150.000 δολαρίων προκειμένου να αποπληρώσουμε τους ληξιπρόθεσμους λογαριασμούς, τους φόρους κ.λπ. Στις 13 Απριλίου, κλείσαμε δύο συμβόλαια συνολικού ύψους 450.000 δολαρίων, μέσα σε ΜΙΑ ΗΜΕΡΑ!!!! Αυτό έγινε μόλις δύο μήνες μετά από τότε που αρχίσαμε να εφαρμόζουμε τις αρχές τού Βασιλείου.

Εμπλέξαμε τα παιδιά μας και είδαν το «Να, γίνεται!». Τώρα, έχουν φτιάξει τη δική τους λίστα και σπέρνουν από τους κουμπάρδες τους για να καρποφορήσει αυτό που θέλουν. Έχουμε βάλει χωρία στους τοίχους όλων των δωματίων μας, και το πεντάχρονο παιδί μας πηγαίνει σ' αυτά και διακηρύττει: «Πιστεύω ότι το έχω λάβει».

Είμαστε τόσο ευγνώμονες που τώρα έχουμε περισσότερα χρήματα για να δίνουμε, και που κάθε μέρα που περνά είμαστε όλο και πιο κοντά στο να απαλλαγούμε από τα χρέη και να μπορούμε να εκπληρώσουμε την αποστολή μας!

Ευχαριστώ, ποιμένα Gary, που αφιερώσατε χρόνο για να απαντήσετε στα ηλεκτρονικά μηνύματα που σας είχα στείλει. Καταλαβαίνουμε ότι ο χρόνος σας είναι περιορισμένος, και το γεγονός ότι αφιερώσατε χρόνο για να το κάνετε δείχνει πόσο πολύ θέλετε να μοιραστείτε αυτό το απίστευτο μήνυμα του ένδοξου Βασιλείου του Θεού».

Λαμβάνω τέτοια ηλεκτρονικά μηνύματα κάθε μέρα. Άνθρωποι σαν εσένα κι εμένα ανακαλύπτουν την αλήθεια για το ποιοι είναι εν Χριστώ, μαθαίνουν πώς λειτουργεί το Βασίλειο του Θεού και απολαμβάνουν τα οφέλη. Πώς, λοιπόν, η Drenda κι εγώ ανακαλύψαμε πώς λειτουργεί η

αρχή τής διπλής μερίδας; Θα σου το πω σ' αυτό το κεφάλαιο, και ξέρω ότι θα βρεις τις ιστορίες μας ενθαρρυντικές.

Όταν η Drenda κι εγώ αρχίσαμε να μαθαίνουμε τους νόμους και τις αρχές τού Βασιλείου του Θεού, η ζωή μας, όπως εξήγησα στο πρώτο μέρος αυτού του βιβλίου, μεταμορφώθηκε ριζικά, και από το να ζούμε περιμένοντας με αγωνία πότε θα έρθει η επόμενη πληρωμή, να βιώνω κρίσεις πανικού και απελπισίας, και να καταφεύγω στα αντικαταθλιπτικά, περάσαμε σε μια ζωή με σκοπό και αφθονία προμηθειών. Είδαμε ξανά και ξανά, να συμβαίνουν πράγματα που μας έκαναν να λέμε μεταξύ μας έκπληκτοι: «Το είδες αυτό; Ουάου!» Βλέπαμε το Βασίλειο του Θεού να λειτουργεί ακριβώς όπως λέει η Αγία Γραφή, και αναρωτιόμασταν, «Πώς, ή γιατί συνέβη αυτό;» ή «Σε ποια αρχή βασιστήκαμε;». Αν και απολαμβάναμε περισσότερο από αρκετό, πραγματικά δεν είχαμε δει τη διπλή μερίδα τόσο καθαρά όσο στις ιστορίες που θα αναφέρω. Απολαμβάναμε τη διπλή μερίδα, αλλά δεν ξέραμε ότι ήταν η διπλή μερίδα, μέχρις ότου ο Θεός αύξησε την κατανόησή μας γι' αυτό. Πριν εξηγήσω πώς μας βοήθησε ο Θεός να καταλάβουμε πιο ουσιαστικά τη διπλή μερίδα, θέλω να ξαναδούμε για ένα λεπτό τα βασικά αποσπάσματα της Αγίας Γραφής που αναφέραμε ως τώρα. (Οι λέξεις μέσα στις παρενθέσεις είναι δικές μου επεξηγήσεις).

Επομένως, απομένει κατάπαυση [Σάββατο ανάπαυσης] στον λαό τού Θεού. Επειδή, αυτός που μπήκε [πίστη] μέσα στην κατάπαυσή του, κατέπαυσε και ο ίδιος από τα έργα του, όπως και ο Θεός από τα δικά του [επειδή είχε συντελέσει τα έργα Του].

—Προς Εβραίους 4:9-10

Ξέρεις ήδη ότι αυτή η ανάπαυση του Σαββάτου είναι μια υπόσχεση της Καινής Διαθήκης σε κάθε πιστό του Χριστού, και δεν είναι κάτι που ανήκει μόνο στην Παλαιά Διαθήκη. Ξέρεις, επίσης, ότι το Σάββατο δεν είναι δυνατόν να υπάρξει αν δεν έχουμε περισσότερα από αρκετά, ή, όπως είδαμε στο 16^ο κεφάλαιο της Εξόδου, τη διπλή μερίδα. Παρακαλώ μη θεωρήσεις ότι ζώντας με τη διπλή μερίδα θα έχεις πάντοτε στα χέρια σου ένα υπεραρκετό ποσό χρημάτων, όταν ο Θεός σου ζητά να κάνεις κάποιο έργο.

Υπήρξαν στιγμές στη ζωή μου που ο Ιησούς μου είπε να ξεκινήσω να κάνω κάτι, χωρίς να έχω στην τράπεζα ούτε δολάριο από τα χρήματα που απαιτούνταν. Συνειδητοποίησα αργότερα ότι ο Θεός ποτέ δεν ανησυχούσε για τα χρήματα και πάντοτε ήξερε από πού θα έρχονταν. Αλλά δεν επέτρεπε να φανούν, μήπως προσπαθήσει να τα κλέψει ο εχθρός, πριν έρθει η στιγμή που θα χρησιμοποιούνταν. Θα ήθελα όμως να σε προειδοποιήσω, να μην πάρεις την απόφαση να προχωρήσεις σε κάτι τέτοιο, παρά μόνο αν είσαι απόλυτα βέβαιος ότι έχεις ακούσει το Άγιο Πνεύμα να σου λέει να το κάνεις. Και επέτρεψέ μου να το επαναλάβω, αν δεν είσαι σίγουρος ότι ο Ιησούς σου είπε να προχωρήσεις σ' ένα έργο χωρίς να έχεις τα κεφάλαια, μην προχωρήσεις σ' αυτό. Περίμενε μέχρι να έρθει η ώρα τού Θεού, προκειμένου να είναι διαθέσιμη και η προμήθειά Του.

Γενικά, εμείς ως πιστοί καλούμαστε να ζήσουμε με οικονομική αφθονία, και μπορούμε να είμαστε γενναιόδωροι σε κάθε περίπτωση, όπως είναι και ο Πατέρας μας. Το αναφέρω αυτό επειδή έχω λάβει πάρα πολλά μηνύματα από ανθρώπους που βιάστηκαν να κάνουν κάτι, και δεν ακολούθησαν την ώρα τού Θεού. Άκουσε, μόνο και μόνο επειδή ο Θεός σου δείχνει κάτι, δεν σημαίνει ότι είναι καιρός να προχωρήσεις σ' αυτό. Πολλές φορές, σου δείχνει κάτι για να σου δώσει την κατεύθυνση και τον χρόνο για να προετοιμαστείς. Από την εμπειρία μου, ξέρω καλά ότι το να αντιληφθείς ποιος είναι ο σωστός χρόνος είναι εξίσου σημαντικό με το να ακούσεις καλά ποια είναι η κατεύθυνση προς τον οποία θα πρέπει να κινηθείς.

Όταν ο Ιησούς άρχισε τη διακονία Του στη γενέτειρά Του, αφού είχε βαπτιστεί στον Ιορδάνη ποταμό, από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή, και μετά τις 40 ημέρες και νύχτες στην έρημο, πήγε στην τοπική συναγωγή και πήρε τον κύλινδρο του Ησαΐα και διάβασε το 61^ο κεφάλαιο. Βρίσκουμε αυτό το γεγονός καταγεγραμμένο στο Κατά Λουκάν 4:18–21.

«Το Πνεύμα του Κυρίου με κατέχει, γιατί ο Κύριος με έχρισε και μ' έστειλε ν' αναγγείλω το χαρμόσυνο μήνυμα στους φτωχούς, να θεραπεύσω τους συντριμμένους ψυχικά.

Στους αιχμαλώτους να κηρύξω απελευθέρωση και στους τυφλούς ότι θα βρουν το φως τους,

*να φέρω λευτεριά στους τσακισμένους,
να αναγγείλω του καιρού τον ερχομό που ο Κύριος θα φέρει τη
σωτηρία στο λαό του».*

*Ύστερα τύλιξε το χειρόγραφο, το έδωσε στον υπηρέτη και κά-
θισε. Τα μάτια όλων στη συναγωγή ήταν προσηλωμένα πάνω του.
Άρχισε τότε να τους λέει: «Σήμερα βρίσκει την εκπλήρωσή της η
προφητεία που μόλις ακούσατε». (ΕΒΕ)*

Και, επειδή με τα λόγια Του υπονόησε ότι σ' Αυτόν αναφερόταν αυτή η προφητεία, εξοργίστηκαν μαζί Του. Αλλά, πρόσεξε ιδιαίτερα το σημείο στο οποίο ο Ιησούς σταμάτησε την ανάγνωση τού Ησαΐα. Οι δύο πρώτοι στίχοι του 61^{ου} κεφαλαίου τού Ησαΐα, στην πραγματικότητα λένε,

*Το Πνεύμα με κατέχει Κυρίου του Θεού, γιατί ο Κύριος μ' έχρι-
σε. Μ' έστειλε μήνυμα χαρμόσυνο να φέρω στους φτωχούς, τους
τσακισμένους ψυχικά να θεραπεύσω, στους αιχμαλώτους να κη-
ρύξω λευτεριά και στους φυλακισμένους την απαλλαγή τους. Το
έτος ν' αναγγείλω που χάρη δίνει στο λαό του ο Κύριος, τη μέρα
που ο Θεός μας εκδικείται τους εχθρούς. (ΕΒΕ)*

Παρατήρησε ότι ο Ιησούς σταμάτησε στη μέση της τελευταίας πρό-
τασης. Δεν διάβασε, «τη μέρα που ο Θεός μας εκδικείται τους εχθρούς». Γιατί; Επειδή ήθελε να μείνει στο πρώτο μέρος αυτής της πρότασης, «Το έτος... που χάρη δίνει στο λαό του ο Κύριος». Ποιο είναι αυτό το έτος που δίνει χάρη ο Κύριος; Το Ιωβηλαίο Έτος! Ο Ιησούς ουσιαστικά διακήρυττε ότι όλα όσα μας έδειξε η σκιά της Ημέρας του Κυρίου, η σκιά του Σαββά-
του και του Ιωβηλαίου Έτους, είχαν τώρα εκπληρωθεί, επειδή είχε έρθει. Ολόκληρο το 61^ο κεφάλαιο του Ησαΐα μάς λέει τι έχει κάνει ο Ιησούς για μας. Όσον αφορά τη διπλή μερίδα, ρίξε μια ματιά στους στίχους 7 έως 9.

*Αντί τής αισχύνης σας, θα έχετε διπλάσια· και αντί τής ντροπής,
θα έχουν αγαλλίαση μέσα στην κληρονομιά τους· γι' αυτό, μέσα
στη γη τους θα κληρονομήσουν το διπλό· σ' αυτούς θα είναι αιώ-
νια ευφροσύνη. Επειδή, εγώ είμαι ο Κύριος, που αγαπάω δικαιο-
σύνη· μισώ αρπαγή και αδικία· και θα ανταποδώσω πιστά το έργο
τους, και θα κάνω σ' αυτούς αιώνια διαθήκη. Και το σπέρμα τους*

θα αποκτήσει φήμη ανάμεσα στα έθνη, και οι απόγονοί τους ανάμεσα στους λαούς· καθένας που τους βλέπει, θα τους γνωρίζει, ότι είναι σπέρμα που ο Κύριος ευλόγησε.

—Ησαΐας 61:7-9

Καταλαβαίνω καλά πώς είναι να ντρέπεσαι εξαιτίας της κακής οικονομικής σου κατάστασης. Βρέθηκα πάρα πολλές φορές σε δύσκολη θέση και ταπεινωμένος εξαιτίας της οικονομικής μου αδυναμίας. Θυμάμαι μια φορά που είχα συγκεντρώσει περίπου 20 από τους φίλους μας για να δειπνήσουμε σε ένα τοπικό εστιατόριο. Δεν θυμάμαι την ειδική περίπτωση που γιορτάζαμε, αλλά είχα δηλώσει ότι εγώ θα πλήρωνα για την εκδήλωση. Θυμάμαι πόσο στενοχωρημένος ήμουν

**ΜΟΝΟ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΕΠΕΙΔΗ Ο
ΘΕΟΣ ΣΟΥ ΔΕΙΧΝΕΙ ΚΑΤΙ, ΔΕΝ
ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΡΟΣ
ΝΑ ΠΡΟΧΩΡΗΣΕΙΣ Σ' ΑΥΤΟ.
ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ, ΣΟΥ ΔΕΙΧΝΕΙ
ΚΑΤΙ ΓΙΑ ΝΑ ΣΟΥ ΔΩΣΕΙ ΤΗΝ
ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ
ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΤΕΙΣ.**

κατά τη διάρκεια του γεύματος γιατί πραγματικά δεν είχα τα χρήματα για μια τέτοια εκδήλωση. Τα χρήματα που περίμενα να έρθουν από μια δουλειά που είχα κλείσει εκείνη την περίοδο, είχαν καθυστερήσει. Η μόνη πιστωτική κάρτα που είχα δεν είχε ακυρωθεί, αλλά βρισκόταν στο μάξιμουμ και δεν ήμουν σίγουρος αν θα λειτουργούσε άλλη μια φορά. Και όπως το φοβόμουν, στο τέλος τού

γεύματος η κάρτα απορρίφθηκε. Αναγκάστηκα να ζητήσω, ταπεινωμένος και ντροπιασμένος, από έναν από τους καλεσμένους μου να πληρώσει για την εκδήλωση.

Ω, έχω πολλές τέτοιες ιστορίες, αλλά δεν είμαι σίγουρος αν έχεις αρκετά χαρτομάντηλα κοντά σου για να συνεχίσω. Όμως, δόξα στον Θεό, μέσω του Ιησού, όλοι όσοι μας βλέπουν θα πρέπει να αναγνωρίζουν ότι είμαστε ένας λαός που ο Κύριος έχει ευλογήσει!

Η διπλή μερίδα είναι δική σου, ο Ιησούς είναι η ανάπαυση του Σαββάτου σου και η διπλή μερίδα σου! Αν έχεις διαβάσει κάποιο από τα προηγούμενα βιβλία μου, θα ξέρεις ότι ο Κύριος μού δίδαξε πολλά για

το Βασίλειό Του μέσα από το κυνήγι ελαφιών. Στην πραγματικότητα, το κυνήγι ελαφιών ήταν το μέσο που χρησιμοποίησε ο Θεός για να τραβήξει για πρώτη φορά την προσοχή μου στο Βασίλειο. Κυνηγούσα ελάφια για αρκετά χρόνια, χωρίς επιτυχία. Αν και αφιέρωνα χρόνο και χρήμα στις προσπάθειές μου, κατέληγα χωρίς επιτυχία και χωρίς κυνήγι. Για να είμαι ειλικρινής, δεν είχα ποτέ πετύχει ούτε ένα ελάφι. Αλλά, μια συγκεκριμένη χρονιά, καθώς σκεφτόμουν την επερχόμενη περίοδο κυνηγιού ελαφιών, ο Θεός μου μίλησε και μου είπε: «Γιατί δεν με αφήνεις να σε βοηθήσω στο κυνήγι σου φέτος;!» Φυσικά, δεν είχα ιδέα τι σήμαινε αυτό, αλλά μου είπε να πάρω μια επιταγή και, εκτός από το ποσό, να γράψω, «Για το ελάφι μου το 1987» στη γραμμή των σημειώσεων, και στη συνέχεια να την ταχυδρομήσω σε μια διακονία που έβαλε στην καρδιά μου. Μου είπε επίσης, μαζί με τη Drenda, να βάλουμε τα χέρια μας επάνω στην επιταγή και να διεκδικήσουμε το Κατά Μάρκον 11:24, καθώς θα προσευχόμασταν επάνω στην επιταγή.

Το **Κατά Μάρκον 11:24** λέει,

Γι' αυτό, σας λέω: Όλα όσα ζητάτε, καθώς προσεύχεστε, πιστεύετε ότι τα παίρνετε, και θα γίνει σε σας.

Για να μην μακρηγορώ, θα πω μόνο ότι, εκείνη τη χρονιά, πήγα να κυνηγήσω σ' ένα μέρος εντελώς άγνωστο σ' εμένα, και έλαβα το ελάφι μου μέσα σε περίπου 40 λεπτά. Η Drenda κι εγώ ακολουθούμε αυτά τα βήματα τα τελευταία 30 χρόνια, και πάντοτε παίρνουμε το ελάφι μας μέσα σε 30 με 40 λεπτά. Όλ' αυτά τα χρόνια, ενώ κυνηγάω, βλέπω τον Θεό να κάνει καταπληκτικά πράγματα, και μέσω του κυνηγιού έχω πάρει αρκετά μαθήματα για τους νόμους του Βασιλείου. (Όλες αυτές οι πρώτες ιστορίες είναι καταγεγραμμένες στο βιβλίο μου «Faith Hunt» [Κυνήγι Πίστης]).

Συνήθως προτιμώ να κυνηγώ με τόξο μέσα στα ζεστά χρώματα της φθινοπωρινής φύσης, και κυνηγώ με όπλο όταν η κυνηγετική περίοδος είναι πιο ψυχρή. Το όριο στον αριθμό των ελαφιών που μπορεί να κυνηγήσει κανείς στο Οχάιο είναι αρκετά γενναιοδωρο, έξι ελάφια το χρόνο. Ποτέ δεν χρειάστηκε να κυνηγήσω τόσα ελάφια για να ταΐσω την οικογένειά μου. Ο καταψύκτης μου είναι συνήθως αρκετά γεμάτος με δύο ή

τρία ελάφια το χρόνο. Για να καταλάβεις τη σημασία αυτού που θα σου διηγηθώ, πρέπει να ξέρεις ότι ενώ κυνηγούσα πολλά χρόνια δεν είχα πυροβολήσει ποτέ δύο ελάφια από το ίδιο δέντρο μέσα στο ίδιο πρωί ή στο ίδιο απόγευμα. Αν δεν είσαι κυνηγός ελαφιών πρέπει να σε πληροφορήσω πως όταν κυνηγάμε με τόξο, ανεβαίνουμε σ' ένα παρατηρητήριο κρυμμένο σ' ένα δέντρο. Συνήθως, όταν σκότωνα ένα ελάφι, γυρνούσα στο σπίτι και επέστρεφα μια άλλη ημέρα για να κυνηγήσω ένα δεύτερο. Αλλά ο Κύριος ήθελε να μου διδάξει κάτι εκείνο το σούρουπο.

Ήταν μια τέλεια φθινοπωρινή ημέρα, με λίγη συννεφιά και ένα ελαφρύ ψιλόβροχο να νοτίζει το έδαφος κατά διαστήματα. Ήταν απόγευμα Κυριακής, κι εγώ, λίγο κουρασμένος από τις πρωινές εκκλησιαστικές συνάξεις, ανυπομονούσα να βρεθώ μέσα στο δάσος. Η Drenda ετοιμαζόταν να κάνει κάποια ψώνια, και είχαμε συμφωνήσει ότι αυτή θα ήταν μια καλή νύχτα για να βάλουμε λίγο κυνήγι στην κατάψυξη. Φόρεσα την κυνηγετική στολή μου, ετοίμασα τα πράγματα που θα έπαιρνα μαζί μου, και τη στιγμή που βγήκα από το σπίτι, εκείνη ξεκινούσε με το αυτοκίνητο. Κατέβασε το παράθυρο και μου είπε: «Τη διπλή μερίδα». Δεν ήξερα γιατί το είπε αυτό, αν και αργότερα είπε ότι άκουσε τον Κύριο να της το λέει εκείνη τη στιγμή και αισθάνθηκε ότι έπρεπε να μου το πει.

Είχαμε σπείρει για τρία ελάφια εκείνη τη χρονιά, κι αυτή ήταν η πρώτη μέρα που έβγαινα για κυνήγι εκείνη τη σεζόν. Της έδωσα ένα γρήγορο φιλί, της είπα ότι συμφωνώ, και κατευθύνθηκα προς το δάσος μας. Κυνηγώ μέσα στη δική μας ιδιοκτησία, οπότε γνώριζα καλά πού θα κατευθυνόμουν. Καθώς ανέβαινα στο παρατηρητήριο του δέντρου μου, σφύριξα μερικές φορές με τη σφυρίχτρα ελαφιών. Μέσα σε 15 λεπτά, ήρθε τρέχοντας ένα αρσενικό με κέρατα 8 κλάδων. Το κτύπησα από τα 35 μέτρα περίπου, και έπεσε κάτω. Ήταν εντυπωσιακό! Κατέβηκα κάτω και πλησίασα το ελάφι μου, αλλά μετά θυμήθηκα τι είχε πει η Drenda, «Τη διπλή μερίδα», οπότε άφησα το ελάφι εκεί, γύρισα πίσω στο δέντρο μου και ανέβηκα πάλι στην εξέδρα.

Σκέφθηκα ότι με όλο τον θόρυβο και την αναστάτωση που είχα προκαλέσει, καθώς και με τη μυρωδιά μου που θα πρέπει να είχε διασκορπιστεί αρκετά, από φυσική άποψη, ήταν ελάχιστες οι πιθανότητες να κτυπήσω ένα ακόμα ελάφι μέσα στα λίγα λεπτά που απέμεναν μέχρι να

σκοτεινιάσει και να είναι παράνομο το κυνήγι. Αλλά, 15 λεπτά αφότου ανέβηκα στο δέντρο, ένα νεαρό αρσενικό εμφανίστηκε και έφθασε περπατώντας κάτω από το δέντρο μου. Χρειάστηκε να ρίξω μόνο μια βολή. Ουάου, δύο βολές, και δύο ελάφια στη σειρά από το ίδιο δέντρο! Δεν το είχα ξανακάνει αυτό. Ήταν κάτι πρωτόγνωρο, και κατάλαβα ότι επρόκειτο για τη διπλή μερίδα για την οποία είχε μιλήσει η Drenda.

Στα επόμενα πέντε χρόνια, είχα την ίδια εμπειρία. Κάθε φορά που έβγαινα για κυνήγι με τόξο, έπαιρνα δύο ελάφια από το ίδιο δέντρο, με διαφορά λεπτών. Ήξερα ότι αυτό δεν ήταν φυσιολογικό, και άρχισα να ασχολούμαι με τη διπλή μερίδα, συνειδητοποιώντας ότι ο Θεός μου δίδασκε, για άλλη μια φορά, ένα ακόμα μάθημα για το Βασίλειο Του.

Μου αρέσει να κυνηγώ και μου αρέσουν τα όπλα. Έχω τη δική μου συλλογή όπλων που χρησιμοποιώ στο κυνήγι, και ήμουν αρκετά ευχαριστημένος με τα όπλα που είχα τότε στην κατοχή μου. Η Drenda κι εγώ έχουμε 240 στρέμματα γης, που περιλαμβάνουν περίπου 70 στρέμματα δάσους και άλλα 40 στρέμματα έλους. Κάθε φθινόπωρο, το έλος μπορεί να είναι ξηρό ή γεμάτο νερό, ανάλογα με το πόσο υγρό ήταν το καλοκαίρι.

Εκείνη τη χρονιά, είχαμε ένα αρκετά υγρό καλοκαίρι, οπότε το έλος ήταν γεμάτο νερό όταν ήρθε η φθινοπωρινή κυνηγετική περίοδος της πάπιας. Τα χρόνια που το έλος είχε νερό, πάντοτε έρχονταν πάπιες, αλλά ποτέ δεν ενδιαφέρθηκα γι' αυτές. Τώρα, όμως, το νερό ήταν πολύ, μεγάλα κοπάδια έρχονταν στο έλος και δεν μπορούσα να αντισταθώ. Αν και ποτέ μέχρι τότε δεν είχα κυνηγήσει πάπιες, σκέφτηκα να κατέβω στο έλος και να δοκιμάσω λίγο. Λοιπόν, το κυνήγι ήταν υπέροχο. Υπήρχαν πάπιες παντού και κάναμε αρκετά δείπνα με πάπια εκείνη τη χρονιά.

Στη διάρκεια του κυνηγιού, διαπίστωσα ότι πολλές φορές οι πάπιες περνούσαν λίγο έξω από το βεληνεκές των κυνηγετικών όπλων μου. Χρησιμοποιούσα ένα όπλο γενικής χρήσης με το οποίο συνήθως κυνηγούσα κουνέλια και φασιανούς, αλλά καθώς οι πάπιες πετούσαν λίγο έξω από την εμβέλεια του κυνηγετικού όπλου, θυμήθηκα ότι είχα ακούσει για έναν νεότερο τύπο κυνηγετικού όπλου που σχεδιάστηκε ειδικά για κυνήγι πάπιας. Ήταν καμουφλαρισμένο και μπορούσε να πάρει τα νέα μεγαλύτερα φυσίγγια πάπιας, που επέτρεπαν πολύ μακρύτερες βολές.

Θυμάμαι ότι σκέφθηκα πως θα έπρεπε να κάνω μια έρευνα αγοράς κάποια στιγμή.

Συνέβη, λοιπόν, να βρεθώ σ' ένα τοπικό κατάστημα αθλητικών ειδών, ένα μήνα μετά το τέλος τής κυνηγετικής περιόδου τής πάπιας, όπου εντόπισα ένα ράφι με όπλα με τον χαρακτηρισμό «όπλα για υδρόβια πτηνά». Τα περιεργάστηκα για λίγο, αλλά με μια τιμή γύρω στα 2.000 δολάρια και με δεδομένο ότι δεν θα χρειαζόμουν το όπλο στους επόμενους 10 μήνες, ώσπου ν' ξεκινήσει και πάλι η σεζόν τής πάπιας, αποφάσισα να περιμένω. Αλλά χωρίς να σκεφτώ, είπα δυνατά: «Κύριε, θα το ήθελα αυτό». Δεν το ξανασκέφθηκα από τότε που έφυγα από το κατάστημα, αλλά λίγες εβδομάδες αργότερα είχα κληθεί να μιλήσω σε μια συνάντηση εταιρείας πωλήσεων, όχι σε μια εκκλησιαστική συνάντηση, σε μια επιχειρηματική συνάντηση. Στο τέλος τής παρουσίασής μου, ο Διευθύνων Σύμβουλος με ευχαρίστησε και είπε: «Μαζί με τις ευχαριστίες μας, θα θέλαμε να σας προσφέρουμε και ένα δώρο». Έμεινα άφωνος όταν άνοιξε ένα πακέτο και έβγαλε μια καραμπίνα ακριβώς ίδια μ' αυτήν που είχα δει στο κατάστημα αθλητικών ειδών μόλις λίγες εβδομάδες νωρίτερα. Τα λόγια μου, «Κύριε, θα το πάρω αυτό», και το γεγονός ότι είχα χάρισει όπλα στο παρελθόν, έφεραν αυτή τη συγκομιδή.

Στο πρώτο βιβλίο αυτής της σειράς, «Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας», μιλάω για την αρχή που προκάλεσε την εμφάνιση αυτού του όπλου. Την ονομάζω αρχή του δρεπανιού και βρίσκεται στο Κατά Μάρκον 4:26-29. Θα πρότεινα να πάρεις ένα αντίτυπο του βιβλίου αν δεν το έχεις ήδη διαβάσει. Η εμφάνιση αυτού του όπλου ήταν ασφαλώς κάτι καταπληκτικό, αλλά δεν είναι η ιστορία στην οποία θέλω να επικεντρωθώ, ωστόσο όμως, προκάλεσε την ιστορία που θέλω πραγματικά να σου πω.

Αφού εμφανίστηκε αυτό το όπλο και συνειδητοποίησα με ποιον τρόπο είχα ενεργοποιήσει αυτή τη συγκομιδή, σκέφτηκα μια μέρα για τυχόν άλλα όπλα που θα ήθελα να έχω στην κατοχή μου. Εξάλλου, είχα «σπείρει» δεκάδες όπλα, οπότε σκέφτηκα ότι θα μπορούσα να πειραματιστώ με τους νόμους του Βασιλείου. Το μόνο όπλο που δεν είχα στη συλλογή μου ήταν μια δίκαννη κυνηγετική καραμπίνα. Είναι όμορφα κυνηγετικά όπλα και συνήθως δεν είναι φθηνά. Είπα λοιπόν: «Κύριε, θα ήθελα να

έχω ένα από αυτά τα ωραία δίκαννα κυνηγετικά όπλα!»

Περίπου ένα μήνα αργότερα, έλαβα ένα τηλεφώνημα από έναν συνεργάτη της διακονίας μας, που μου είπε ότι ήθελε να μου αγοράσει ένα κυνηγετικό όπλο, ένα δίκαννο. Ενθουσιάστηκα! Μου είπε ότι θα το έστειλε με μεταφορική, και λίγες μέρες αργότερα, έλαβα δύο όμορφα κυνηγετικά δίκαννα, πανέμορφα! Πρόσεξε, έλαβα δύο κυνηγετικά όπλα. «Ουάου», σκέφτηκα. Κάλεσα τον συνεργάτη μου και τον ευχαρίστησα για τις όμορφες καρραμπίνες που είχε στείλει. Σε λίγες μέρες έστειλε άλλες δύο. Όταν τηλεφώνησα για να τον ευχαριστήσω ξανά, είπε: «Εντυπωσιάστηκα τόσο πολύ που με κάλεσες προσωπικά για να με ευχαριστήσεις, που θέλησα να σου στείλω άλλες δύο». Έμεινα άναυδος με τα δώρα, αλλά είχα αρχίσει να βλέπω κι ένα επαναλαμβανόμενο μοτίβο. Δύο κυνηγετικά όπλα κάθε φορά; Έμοιαζε να είναι διπλή μερίδα.

Πριν από περίπου δύο μήνες, θα δίδασκα σε μια εκκλησία το πρωί και το ίδιο βράδυ θα δίδασκα σε μια διαφορετική εκκλησία, στην ίδια πόλη. Μετά την πρωινή λειτουργία, ένας άνδρας με πλησίασε και είπε: «Θα σας στείλω ένα όμορφο ημιαυτόματο κυνηγετικό όπλο Browning που έχω». Και πάλι, ήμουν ενθουσιασμένος. Περιέργως, στη βραδινή λειτουργία στην άλλη εκκλησία, ένας άλλος άνδρας με πλησίασε και είπε: «Έφερα ένα ολοκαίνουργιο τουφέκι που είναι ακόμα στο κουτί, και θέλω να σας το χαρίσω». Ήταν ένα όμορφο Marlin 30/30 με διόπτρα, ένα όπλο που συχνά θαύμαζα αλλά ποτέ δεν είχα στην κατοχή μου. Και πάλι, εξεπλάγην, αλλά είχα αρχίσει να καταλαβαίνω τι γινόταν — η διπλή μερίδα.

Λίγες εβδομάδες αργότερα, συνέβη και πάλι το ίδιο πράγμα — δύο κυνηγετικά όπλα μου δόθηκαν την ίδια μέρα. Λοιπόν, σίγουρα μπορώ να πω ότι είμαι ένας άνθρωπος ευλογημένος με εξαιρετικά κυνηγετικά όπλα. Αλλά, σε κάθε ιστορία που αφηγούμαι, πάντα ρωτώ: «Πώς συνέβη αυτό;» Βέβαια, όπως ανέφερα, είχα «σπείρει» πολλά όπλα στο παρελθόν, αλλά ποτέ, μέχρι τότε, δεν είχα πει, «Θα το πάρω αυτό, Κύριε». Θα επαναλάβω ότι αυτή είναι η αρχή του δρεπανιού που πρέπει να γνωρίζεις. Αλλά πέρα από την αρχή του δρεπανιού, που έφερνε τη συγκομιδή, έβλεπα πολύ ξεκάθαρα ότι λάμβανα τη διπλή μερίδα, και ήθελα να μάθω πώς ακριβώς γινόταν αυτό. Πιστεύω ότι ο Κύριος μού έδειξε πως, πάρα πολλοί από εμάς, χάνουμε αυτήν την πολύ σημαντική

πτυχή του θερισμού από το Βασίλειο, και θα αφιερώσω λίγο χρόνο για να εξηγήσω τη συγκομιδή της διπλής μερίδας στο επόμενο κεφάλαιο, που ασχολείται μ' αυτό το θέμα. Αλλά πριν το κάνω, νομίζω ότι πρέπει να μοιραστώ μαζί σου πώς εξελίχτηκε εκείνη η χρονιά.

Αφού έλαβα τα κυνηγετικά που ήρθαν με τη μεταφορική, συνέβη το εξής — και είναι μια από τις πιο εκπληκτικές εμπειρίες μου με τη διπλή μερίδα, να εμφανίζεται ξεκάθαρα και αδιαμφισβήτητα. Αυτή η ιστορία έχει να κάνει με τα αυτοκίνητά μου, συγκεκριμένα με τη λευκή Cadillac Escalade που μας χαρίστηκε, όπως ανέφερα πριν από μερικά κεφάλαια.

Όπως είπα, η Drenda κι εγώ δεν τρελαινόμαστε για τα αυτοκίνητα. Συνήθως τα οδηγούμε μέχρι να σταματήσουν να λειτουργούν ή να έχουν παλιώσει.

Και πάλι, σχετικά μ' αυτήν την ιστορία, πρέπει να αναφέρω ότι ο Drenda κι εγώ είχαμε δώσει πολλά αυτοκίνητα στο παρελθόν, αλλά δεν είχαμε θέσει την πίστη μας για το τι θέλαμε να «θερίσουμε» από τη σπορά αυτών των προσφορών. Αλλά, αν θυμάσαι αυτήν την ιστορία, όταν οδηγήσαμε εκείνο το Escalade που είχαμε νοικιάσει για το συνέδριο, και είπαμε, «Μας αρέσει αυτό. Πιστεύουμε ότι πρέπει να πάρουμε ένα», δεν περιμέναμε να μας καλέσει κάποιος και να πει ότι ήθελε να μας αγοράσει ένα Escalade. Αλλά, αυτό έγινε. Και, φυσικά, δεν είχαμε πει

σε κανέναν ότι το θέλαμε. Έτσι, όπως διηγήθηκα νωρίτερα, το λευκό περλέ Escalade, στο μικρό μέγεθος, εμφανίστηκε ξαφνικά, και είναι εκπληκτικό. Το λατρεύω.

ΚΥΝΗΓΩ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΟΥ, ΑΛΛΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΒΡΙΣΚΩ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΑΡΚΕΤΟ, ΒΡΙΣΚΩ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΜΕΡΙΔΑ!

Ωστόσο, υπάρχει ένα ακόμα, πιο εκπληκτικό στοιχείο αυτής της ιστορίας, που συνέβη το περασμένο καλοκαίρι.

Είχαμε οδηγήσει το Escalade για περίπου ενάμιση χρόνο, ώσπου, το περασμένο καλοκαίρι παρατήρησα ότι άναβε το φωτάκι ελέγχου του κινητήρα. «Δεν θα είναι κάτι σπουδαίο», σκέφτηκα, αλλά θέλησα να το ελέγξω, και το πήγα σ' έναν έμπορο να του ρίξει μια ματιά. Είπε ότι πράγματι δεν ήταν κάτι σημαντικό. Ο αισθητήρας ανίχνευε λίγο λάδι στην εξάτμιση, αλλά αυτό δεν δημιουργούσε κανένα πρόβλημα. Ο κινητήρας

θα ήταν εντάξει για όσο διάστημα θα ήθελα να το οδηγήσω. Ρώτησα για ποιον λόγο ανίχνευε το λάδι, και μου εξήγησε ότι πιθανόν αυτό γινόταν επειδή, μετά την αγορά, είχαν αλλάξει την εξάτμιση στο Escalade μου και είχαν βάλει ένα ειδικά φτιαγμένο σύστημα. Με διαβεβαίωσε ξανά ότι ο ίδιος ο κινητήρας ήταν εντάξει και θα διαρκούσε πολύ καιρό.

Σε μια συζήτηση με τον άνθρωπο που μου είχε δώσει το όχημα, ανέφερα το πρόβλημα με το φωτάκι τού αισθητήρα, και μου είπε: «Ναι, το έχω δει να συμβαίνει και σε κάποια άλλα οχήματα της Τζένεραλ Μότορς. Μάλιστα είναι αρκετά συνηθισμένο στα παλαιότερα». Συνέχισε λέγοντας ότι δεν θα επηρέαζε το αυτοκίνητο με κανέναν τρόπο, και ότι θα μπορούσα να οδηγήσω το όχημα για τα επόμενα 10 χρόνια ή περισσότερο, χωρίς κανένα πρόβλημα.

Ήξερε ότι ο Drenda κι εγώ είχαμε μόλις αγοράσει ένα σπίτι στη Φλόριντα, και με άφησε έκπληκτο όταν πρόσθεσε: «Θα σου πω τι. Να χρησιμοποιείτε αυτό το αμάξι στη Φλόριντα, και θα σας αγοράσω ένα άλλο για να το οδηγείτε εδώ στο Οχάιο». Ναι, τώρα έχω δύο λευκά περλέ, μικρά Escalade, που είναι τέλεια από κάθε άποψη, εκτός από το φως τού αισθητήρα που ανάβει πότε-πότε στο πρώτο. Είναι τέλεια! Και πάλι, ήταν μια από αυτές τις στιγμές που είπαμε, «Το είδες αυτό;». Η Drenda κι εγώ τσιμπιόμαστε για να βεβαιωθούμε ότι δεν ονειρευόμαστε, όταν οδηγούμε αυτά τα όμορφα οχήματα. Δεν πληρώσαμε για κανένα από αυτά, και καταλάβαμε ότι, και σ' αυτήν την περίπτωση, ήταν η διπλή μερίδα.

Δεν σου λέω αυτές τις ιστορίες για να καυχηθώ, αλλά φίλε μου, είμαι ευλογημένος! Απολαμβάνω τη διπλή μερίδα, που, όπως γνωρίζεις τώρα, είναι το περισσότερο από αρκετό. Έχω ένα κιβώτιο ασφαλείας γεμάτο όπλα, που είναι περισσότερα από αρκετά. Έχω δύο πανομοιότυπα Escalade που δεν πλήρωσα για να τα αποκτήσω. Νομίζω ότι θα συμφωνήσεις πως είναι περισσότερα από αρκετά! Και δεν προσπαθώ να σε ενθαρρύνω να αναζητήσεις υλικά πράγματα. Δεν είμαι δεμένος με τα υλικά αγαθά, δεν τα λατρεύω και ούτε τα κυνηγώ. Κυνηγώ τον Βασιλιά και το Βασίλειο Του, αλλά μέσα στο Βασίλειο βρίσκω περισσότερο από αρκετό, βρίσκω τη διπλή μερίδα!

Αλλά περίμενε, δεν έχω τελειώσει ακόμα να καταθέτω τη μαρτυρία μου για την καλοσύνη τού Κυρίου και για τη διπλή μερίδα.

Η γυναίκα μου ήθελε ένα παραλιακό σπίτι τα τελευταία 20 χρόνια, ή μάλλον θα ήταν πιο σωστό να πω ότι ήθελε ένα παραλιακό σπίτι από πάντα! Αγαπά τον ωκεανό! Παρακολουθούσε τις αγοραπωλησίες παραλιακών ιδιοκτησιών επί χρόνια. Στο παρελθόν, υπήρξαν πολλά σπίτια που της άρεσαν, αλλά τα χρήματά μας ήταν δεσμευμένα σε έργα της διακονίας, και έτσι, περιμέναμε. Φέτος, όμως, καθώς προσευχόμουν την ώρα που έκανα ποδήλατο γυμναστικής στο υπόγειο, ο Κύριος μού μίλησε με πολύ δυνατό τρόπο: «Πες στη Drenda να πάει στη Φλόριντα, στην πόλη που επιθυμούσε να έχει ένα σπίτι, και πες της να αγοράσει το σπίτι της δίπλα στον ωκεανό, αυτήν την εβδομάδα». Αυτήν την εβδομάδα;! Αισθάνθηκα στον πνεύμα μου ότι υπήρχε κάτι επείγον σ' αυτό το μήνυμα. Έτσι, είπα στη Drenda τι μου είχε πει ο Κύριος και επικοινωνήσαμε με μια φίλη μας που ζούσε σ' εκείνη την πόλη, για να δούμε αν θα είχε τη διάθεση να συνοδεύσει τη Drenda για λίγες ημέρες, καθώς θα έψαχνε σπίτι για αγορά. Είπε ότι θα το ήθελε πολύ.

Έτσι, η Drenda μπήκε στο διαδίκτυο και έκανε μια λίστα με περίπου 25 σπίτια που θα ήθελε να τους ρίξει μια ματιά. Όταν πήγε εκεί, περιόρισε τη λίστα από 25 σε 5 σπίτια που της άρεσαν, ενώ ένα από αυτά είπε ότι πραγματικά την ενθουσίασε. Τότε, πήγα κι εγώ στη Φλόριντα, για να δω αυτά τα 5 σπίτια, ανάμεσά τους κι αυτό που πραγματικά τής είχε κλέψει την καρδιά. Από τα 5 περιορίσαμε την επιλογή μας σε 2 — στο αγαπημένο της, και σ' ένα άλλο που ήταν ωραίο αλλά όχι τόσο πολύ. Πρέπει να παραδεχτώ πως όταν είδα το αγαπημένο σπίτι τής Drenda, κατάλαβα αμέσως ότι ταίριαζε με την προσωπικότητά της, και καταλήξαμε να κάνουμε μια προσφορά γι' αυτό. Ο ιδιοκτήτης αποδέχτηκε την προσφορά μας και μπήκαμε στη διαδικασία να ετοιμάσουμε τα συμβόλαια.

Λίγες εβδομάδες αργότερα, ενώ ήμασταν στο σπίτι μας στο Οχάιο και αναπαυόμασταν, η Drenda μού είπε: «Αυτό είναι το σπίτι μου!» «Το ξέρω», είπα, «αυτό είναι το σπίτι σου. Ο Θεός μού είπε να σου αγοράσω το σπίτι σου στον ωκεανό, την εβδομάδα που σε έστειλα εκεί».

«Όχι», επέμεινε, «δεν καταλαβαίνεις, αυτό είναι το σπίτι μου!». Και μου εξήγησε ότι έψαχνε για σπίτια σ' εκείνη την περιοχή για αρκετά χρόνια, και μια μέρα είδε μια φωτογραφία του σπιτιού που αγοράσαμε σε μια αγγελία ακινήτων. Όταν το είδε, το αγάπησε. Της άρεσαν τα πάντα

σ' αυτό, η ισπανική μεσογειακή αρχιτεκτονική, η πρόσοψή του, η τοποθεσία, όλα. Θυμήθηκε ότι είχε βάλει το δάχτυλό της σ' εκείνη την εικόνα και είπε: «Κύριε, θέλω αυτό το σπίτι!» Αλλά ήξερε ότι το σπίτι ήταν πολύ ακριβό, και είχαμε ήδη δεσμεύσει τα μετρητά μας σε άλλα πρότζεκτ, οπότε συνέχισε να κοιτάζει σπίτια που ήταν στο εύρος των χρημάτων μας εκείνη την εποχή. Όμως, κανένα άλλο σπίτι δεν της άρεσε τόσο, και ποτέ δεν φθάσαμε στο σημείο να κάνουμε προσφορά. Ακόμη δεν είχαμε ειρήνη για κάποιο σπίτι.

Θα πρέπει επίσης να γνωρίζεις ότι είχαμε σπείρει σπόρους για ένα σπίτι στην παραλία του ωκεανού σ' εκείνη την πόλη, πάνω από δύο χρόνια νωρίτερα. Η ομολογία μας κατά τη διάρκεια αυτών των δύο χρόνων ήταν ότι έχουμε ένα παραθαλάσσιο σπίτι σ' εκείνη την πόλη, το έχουμε ήδη και το λάβαμε την ημέρα που σπείραμε γι' αυτό. Μπορώ να θυμηθώ το ακριβές σημείο και τη στιγμή που κρατήσαμε τα χέρια και προσευχηθήκαμε με συμφωνία για το σπίτι τής Drenda στην ακτή του ωκεανού. Τώρα όμως που κάναμε το συμβόλαιο, η Drenda θυμήθηκε τη φωτογραφία που είχε δει δυο χρόνια νωρίτερα, και συνειδητοποίησε πως ήταν το ίδιο σπίτι, το δικό της σπίτι!

Αφού ερευνήσαμε την ιστορία του σπιτιού, ανακαλύψαμε ότι ο ιδιοκτήτης είχε πράγματι προσπαθήσει να το πουλήσει λίγα χρόνια νωρίτερα, αλλά δεν πουλήθηκε και το απέσυρε από την αγορά. Τότε ήταν που είχε δει η Drenda τη φωτογραφία στις αγγελίες. Αλλά ο ιδιοκτήτης αποφάσισε να το ξαναβάλει για πώληση, πράγμα που εξηγεί την αίσθηση του επείγοντος που είχα για να στείλω τη Drenda στην ακτή, με τις οδηγίες, «Πρέπει να αγοράσεις ένα σπίτι αυτή την εβδομάδα». Μπορεί να σε διαβεβαιώσει ότι δεν είναι αυτός ο τρόπος με τον οποίο συνηθίζω να ξοδεύω χρήματα. Αλλά, η σωστή χρονική στιγμή είναι το παν. Αυτή τη φορά, τα χρήματα που είχαμε ήταν διαθέσιμα για το σπίτι. Είμαι βέβαιος ότι θα υπήρχαν κι άλλοι υποψήφιοι αγοραστής για το σπίτι, και γι' αυτόν τον λόγο το θέμα ήταν επείγον. Παραδόξως, η τιμή δεν είχε ανέβει από τότε που το είδε για πρώτη φορά, δυο χρόνια νωρίτερα. Πιστεύω ότι ο Θεός το κρατούσε για τη Drenda!

Αλλά, να ποια είναι η διπλή μερίδα της ιστορίας. Ενώ περιμέναμε να γίνουν τα συμβόλαια για το σπίτι μας, λάβαμε ένα τηλεφώνημα

από τη μητέρα της Drenda. Οι γονείς της είχαν ένα σπίτι στον Καναδά τα τελευταία 32 χρόνια. Είχαμε πάει εκεί αρκετές φορές μέσα σ' αυτά τα χρόνια, και είχαμε αγαπήσει το σπίτι και την τοποθεσία. Βρίσκεται σ' ένα νησί ακριβώς δίπλα στο νερό. Στην πραγματικότητα, ο ωκεανός εί-

**ΔΕΝ ΘΕΛΩ ΝΑ ΒΓΑΛΕΙΣ ΤΟ
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΟΤΙ Η ΔΙΠΛΗ
ΜΕΡΙΔΑ ΠΕΡΙΟΡΙΖΕΤΑΙ
ΣΤΟ ΝΑ ΕΧΕΙΣ ΔΥΟ ΑΠΟ ΚΑΤΙ.
ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ,
Η ΔΙΠΛΗ ΜΕΡΙΔΑ ΕΙΝΑΙ ΝΑ
ΕΧΕΙΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΑΥΤΟ
ΠΟΥ ΣΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΡΚΕΤΟ,
ΝΑ ΕΧΕΙΣ ΥΠΕΡΑΡΚΕΤΟ.**

ναι περίπου 10 μέτρα από την πίσω βεράντα. Οι γονείς της Drenda είχαν μεγαλώσει και αποφάσισαν ότι δεν ήθελαν να διατηρούν ένα σπίτι τόσο μακριά, με όλα τα έξοδά του. Μας είχαν ρωτήσει αν ενδιαφερόμασταν να το αγοράσουμε και είχα απαντήσει αρνητικά. Απείχε από το Οχάιο 31 ώρες με το αυτοκίνητο, και παρόλο που μου άρεσε το μέρος, δεν θεωρούσα ότι θα μπορούσαμε να πηγαίνουμε τόσο συχνά, εξαιτίας της απόστασης. Έτσι, είχαν δώσει το σπίτι σ' έναν κτηματομεσίτη, αλλά

μετά από δύο χρόνια που το είχαν στην αγορά, κανείς δεν είχε δείξει σοβαρό ενδιαφέρον.

Έτσι τώρα, ενώ περιμέναμε να πάρουμε το σπίτι μας στην ακτή τού ωκεανού, μας τηλεφώνησαν και μας εξήγησαν ότι προσπάθησαν να πουλήσουν το σπίτι χωρίς επιτυχία, και ότι ήταν πρόθυμοι να μειώσουν την τιμή στο μισό αν θέλαμε να το αγοράσουμε εμείς και να μείνει στην οικογένεια. Σκέφθηκα ότι τα παιδιά μου είχαν μεγαλώσει πηγαίνοντας εκεί και ότι ένα όμορφο μέρος. Έτσι, προσευχηθήκαμε με τη Drenda γι' αυτό, και αποφασίσαμε να το πάρουμε. Τα μετρητά που είχαμε ήταν ακριβώς αρκετά για να κάνουμε την αγορά. Εκτός αυτού, την προηγούμενη χρονιά, είχαμε αγοράσει κι ένα αεροπλάνο για την εταιρεία μου, με το οποίο θα μπορούσαμε να φθάσουμε εκεί σε 5 ώρες, αντί για τις 31 ώρες που απαιτούνταν με το αυτοκίνητο, οπότε θα ήταν πιο εφικτό να το χρησιμοποιούμε συχνότερα.

Αφού κλείσαμε και τα δύο σπίτια, καθόμουν στο γραφείο μου μια μέρα όταν ξαφνικά συνειδητοποίησα, «Για μια στιγμή, αυτό ήταν διπλή

μερίδα!» Η γυναίκα μου ονειρευόταν επί χρόνια ένα σπίτι κοντά στη θάλασσα. Και τώρα, μέσα σε δυο μήνες, πήρε ένα σπίτι στο νότιο τμήμα των Ηνωμένων Πολιτειών, όπου έχει ευχάριστη ζέστη το χειμώνα, αλλά ανυπόφορη το καλοκαίρι, ενώ εκεί όπου βρίσκεται το σπίτι στον Καναδά, η θερμοκρασία είναι τέλεια το καλοκαίρι, και ο χειμώνας είναι βαρύς. Συνειδητοποιήσαμε, λοιπόν, ότι τώρα έχει δύο παραθαλάσσια σπίτια, ένα για κάθε εποχή. Απίστευτο! Σίγουρα είπαμε μεταξύ μας, «Το είδες αυτό;», όταν έγιναν αυτά τα δύο συμβόλαια, και νομίζω ότι κι εσύ θα συμφωνήσεις πως σίγουρα μοιάζει να είναι η διπλή μερίδα! Καταπληκτικό!

Χρησιμοποίησα αρκετά παραδείγματα για το πώς ο Θεός έφερε διπλά πράγματα στη Drenda και σ' εμένα, τα οποία πιστεύω ότι ο Θεός τα χρησιμοποίησε για να μας βοηθήσει να δούμε καθαρά πώς λειτουργεί η διπλή μερίδα. Αλλά δεν θέλω να βγάλεις το συμπέρασμα ότι η διπλή μερίδα περιορίζεται στο να έχεις δύο από κάτι. Στην πραγματικότητα, η διπλή μερίδα είναι να έχεις περισσότερο από αυτό που σου είναι αρκετό, να έχεις υπεραρκετό, να έχεις αφθονία. Ο Θεός χρησιμοποιούσε αυτά τα πολύ συγκεκριμένα παραδείγματα των δύο πραγμάτων, για να στρέψει την προσοχή μου στη διπλή μερίδα. Έτσι, ανεξάρτητα από το τι έχεις λάβει, όταν έχεις αφθονία προμηθειών, είναι διπλή μερίδα. Ελπίζω να αντιλαμβάνεσαι τι είναι πραγματικά η διπλή μερίδα και η ανάπαυση του Σαββάτου. Η ζωή του Βασιλείου είναι εκπληκτική! Καθώς γράφω αυτό το κεφάλαιο, κάθομαι στο σπίτι μας στον Καναδά, και κοιτώ έξω από το παράθυρο τον υπέροχο ωκεανό. Υπάρχουν γλάροι και πάπιες που παίζουν κατά μήκος της ακτής μόλις 15 μέτρα από το σπίτι. Υπάρχει ειρήνη, δεν υπάρχουν αγωνία και μόχθος, υπάρχει ευλογία. Είμαι σε αποστολή, μοιράζομαι τα καλά νέα τής Βασιλείας του Πατέρα μου, είμαι γιος στον οίκο Του, πολίτης στο ένδοξο Βασίλειο Του, και απολαμβάνω τη διπλή μερίδα!

Η Drenda κι εγώ θα μπορούσαμε να γράψουμε πάρα πολλές ιστορίες για το πώς το Βασίλειο του Θεού και οι νόμοι που το διέπουν έχουν επηρεάσει τη ζωή μας, και τις ζωές χιλιάδων ανθρώπων που μας στέλνουν email με τις ιστορίες τους. Όπως έχω δείξει, όλα αυτά μπορείς να τα διαβάσεις στη Βίβλο, αλλά είναι τόσο συναρπαστικό να βλέπεις τη Βίβλο

να ζωντανεύει μπροστά στα μάτια σου.

Θα ήθελα, όμως, να προσθέσω κάτι σ' αυτό το σημείο. Είναι πάντοτε μεγάλο ρίσκο να λέω στους ανθρώπους πώς ο Θεός έχει ευλογήσει την Drenda κι εμένα, και να διηγούμαι το ταξίδι που έχουμε κάνει. Οι άνθρωποι πολλές φορές το παίρνουν στραβά. Κάποιοι πιστεύουν ότι είμαστε υπερήφανοι ή ότι καυχόμαστε. Ή, νομίζουν ότι πήραμε τα χρήματα από τα δέκατα και τις προσφορές τους και τα ξοδέψαμε για τον εαυτό μας. Σε παρακαλώ να καταλάβεις ότι η Drenda κι εγώ δεν παίρνουμε χρήματα από την τηλεοπτική μας εκπομπή, και δεν παίρνουμε χρήματα ούτε από την πώληση των υλικών μας. Ναι, παίρνουμε μισθό, φυσικά, από την εκκλησία που ποιμαίνουμε. Αλλά έχουμε επιχειρήσεις, πάντοτε είχαμε, και ο Θεός τις ευλογεί. Θέλω να είμαι σίγουρος ότι γνωρίζεις τις καρδιές μας όταν μοιραζόμαστε τις προσωπικές μας ιστορίες. Ένωσα ότι έπρεπε να πω τι έχουμε δει να συμβαίνει πραγματικά στη ζωή μας, και τι μας έχει διδάξει ο Θεός μέσα από αυτά τα γεγονότα. Τα καλά αποτελέσματα που μοιράζομαι δεν προέρχονται από τον Gary και τη Drenda Keese, δεν είμαστε τόσο σπουδαίοι! Όχι, αυτά που έχουμε δει και αυτά που απολαμβάνουμε προέρχονται από την παρουσία τού Πατέρα μας και του Βασιλείου Του στη ζωή μας. Μοιραζόμαστε αυτές τις ιστορίες μόνο και μόνο επειδή θέλουμε να τα έχεις κι εσύ! Φθάσαμε ως εδώ από το τίποτε, και ο μόνος λόγος που γράφω αυτό το βιβλίο είσαι εσύ! Θέλω να μάθεις πώς λειτουργεί το Βασίλειο, για να καταλάβεις πώς να λάβεις όλα όσα έχει ο Θεός και για σένα.

Θέλω να ξέρεις ότι μισώ τη φτώχεια με πάθος. Τα εννέα χρόνια που έζησα με συνεχές άγχος και με φόβο ήταν μια αληθινή κόλαση επί γης, κυριολεκτικά! Ελπίζω να θυμάσαι ότι η ανάπαυση του Σαββάτου είναι δική σου όπως είναι και δική μου! Στο επόμενο κεφάλαιο, θα σε βοηθήσω να κατανοήσεις πώς να αξιοποιήσεις την ανάπαυση του Σαββάτου.

Και τώρα, μια δεύτερη υποσημείωση σ' αυτό το κεφάλαιο. Μόλις τελείωσα τη σύνταξη της παραπάνω πρότασης, ήρθε η γραμματέας μου στο γραφείο μου και μου είπε ότι είχε φθάσει ένα πακέτο για μένα. Το άνοιξα και έκπληκτος είδα δύο πολύ ωραία κυνηγετικά όπλα. Ουάου, αυτό ήταν τόσο ενθαρρυντικό! Ήταν σαν ο Θεός να έβαζε το «Αμήν» σε όσα είχα μόλις πει.

Κι όταν αυτό το βιβλίο άρχισε να εκτυπώνεται, και έλαβα το πρώτο φορτίο βιβλίων, ετοιμαζόμουν ενθουσιασμένος να διδάξω αυτές τις αρχές για πρώτη φορά στο συνέδριό μας, το Atlanta Revolution. Και ο ενθουσιασμός μου έγινε ακόμα μεγαλύτερος που θα είχα μαζί μου το νέο μου βιβλίο για να το δώσω στους ανθρώπους. Καθώς ετοιμαζόμουν να κατέβω στην αίθουσα εκδηλώσεων για να μιλήσω, η γραμματέας μου με κάλεσε και μου είπε ότι είχε λάβει ένα τηλεφώνημα από τον άνθρωπο που μου είχε δώσει το πρώτο σετ όπλων, και της είπε ότι έπρεπε να μου μιλήσει αμέσως. Έτσι, του τηλεφώνησα για να πούμε δυο σύντομα λόγια. Ήταν τόσο ενθουσιασμένος καθώς μου διηγούταν ότι μόλις είχε επιστρέψει από το κατάστημα της UPS απ' όπου μου είχε στείλει ακόμα δύο όπλα! Επιπλέον, είχε στείλει και στη Drenda ένα όπλο, κι επειδή ήξερε ότι δεν κυνηγούσε, της έστειλε 1.500 δολάρια σε χαρτονομίσματα των εκατό δολαρίων. Σοκαρίστηκα. Ένωσα ότι ο Θεός επιβεβαίωνε και πάλι αυτό που έκανα και, μ' αυτόν τον τρόπο, με προέτρεπε να συνεχίσω. Οι άνθρωποι πρέπει να τα μάθουν αυτά τα πράγματα — ο Θεός θέλει να τα ξέρεις! Όταν γυρίσαμε στο σπίτι, άνοιξα το κουτί χαρούμενος. Η Drenda κι εγώ είχαμε λάβει τα πιο όμορφα ταιριαστά δίκαννα Browning που είχα δει ποτέ. Ήταν και τα δύο ολοκαίνουργια. Υπήρχε, επίσης, κι ένα ημιαυτόματο Browning 20 χιλιοστών και, φυσικά, η Drenda είχε και τα 1.500 δολάρια της. Η διπλή μερίδα!

Ίσως αναρωτιέσαι γιατί τόσα πολλά όπλα. Πρέπει να παραδεχτώ ότι τώρα έχω πολλά και πολύ ωραία κυνηγετικά όπλα, που δεν είναι καθόλου φθηνά, και έκανα κι εγώ την ίδια ερώτηση. Ο Θεός μού έδειξε ότι είχε στείλει τόσες πολλές, πολύ ακριβές και όμορφες, караμπίνες για να καταλάβω πόσο τεράστιοι είναι οι πόροι Του, και ότι η πρόνοιά Του είναι πάνω από οτιδήποτε μπορούσα να περιμένω ή να φανταστώ, και πολύ πιο πάνω από την επιβίωση. Μπορώ να το καταλάβω! Το βλέπω!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΜΕΡΙΔΑΣ

Μέχρι τώρα έχω καλύψει τι είναι η ανάπαυση του Σαββάτου, και έχω εξηγήσει ότι είναι δυνατόν να υπάρχει μόνο επειδή υπάρχει η διπλή μερίδα. Η ερώτηση που πρέπει να έχεις στο μυαλό σου τώρα είναι: «Πώς μπορώ να λάβω τη διπλή μερίδα;» Λοιπόν, χαίρομαι που με ρωτάς! Για να βρούμε την απάντηση σ' αυτήν την ερώτηση, ας επιστρέψουμε στην ιστορία που ο Ιησούς τάισε τους 5.000 άνδρες, με πέντε καρβέλια και δύο ψάρια.

Και επειδή είχε ήδη περάσει πολλή ώρα, πλησιάζοντάς τον οι μαθητές του, λένε, ότι: Ο τόπος είναι ερημικός, και έχει περάσει ήδη πολλή ώρα· απόλυσέ τους, για να πάνε στα γύρω χωράφια και τις κωμοπόλεις, και να αγοράσουν για τον εαυτό τους ψωμιά· επειδή, δεν έχουν τι να φάνε.

Και εκείνος, απαντώντας σ' αυτούς, είπε: Δώστε τους εσείς να φάνε.

Και του λένε: Να πάμε να αγοράσουμε ψωμιά για 200 δηνάρια, και να τους δώσουμε να φάνε;

Και εκείνος λέει σ' αυτούς: Πόσα ψωμιά έχετε; Πηγαίνετε και δείτε.

Και αφού είδαν, λένε: Πέντε, και δύο ψάρια.

Και τους πρόσταξε όλους να καθίσουν επάνω στο χλωρό χορτάρι συντροφιάς-συντροφιάς. Και κάθισαν κατά ομάδες, ανά 100 και ανά 50. Και παίρνοντας τα πέντε ψωμιά και τα δύο ψάρια, αφού κοίταξε στον ουρανό, ευλόγησε και έκοψε τα ψωμιά σε κομμάτια, και έδινε στους μαθητές του, για να βάλουν μπροστά τους· και μίρασαν σε όλους τα δύο ψάρια. Και έφαγαν όλοι και χόρτασαν. Και σήκωσαν από τα κομμάτια δώδεκα κοφίνια γεμάτα, και από τα ψάρια. Και εκείνοι που έφαγαν τα ψωμιά ήσαν 5.000 άνδρες.

—Κατά Μάρκον 6:35-44

Μιλήσαμε νωρίτερα γι' αυτήν την ιστορία, αλλά εδώ υπάρχουν μερικά πολύ σημαντικά κλειδιά για τη διπλή μερίδα. Στην ιστορία, ο

**ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΝΑΣ ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΤΡΟΠΟΣ
ΝΑ ΖΕΙΣ, ΑΠΟ ΤΟ ΝΑ ΣΤΟΧΕΥΕΙΣ ΑΠΛΑ
ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΧΟΡΤΑΤΟΣ. ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ
ΚΤΙΣΕΙΣ ΠΟΛΛΑ ΜΕ ΜΙΑ ΝΟΟΤΡΟΠΙΑ
ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΣΟΥ.
Ο ΟΡΑΜΑΤΙΣΜΟΣ ΣΟΥ ΠΕΡΙΟΡΙΖΕΤΑΙ
ΣΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΤΗΣ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗΣ
ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΣΗΜΕΡΑ.**

Ιησούς πολλαπλασίασε υπερφυσικά το ψωμί και τα ψάρια, και όλοι οι άνθρωποι έφαγαν μέχρι να χορτάσουν. Υποθέτω ότι υπήρχαν περίπου 20.000 άνθρωποι, συνυπολογίζοντας και τις γυναίκες και τα παιδιά, και το να τραφούν μέχρι χορτασμού τόσοι πολλοί άνθρωποι, από πέντε καρβέλια και δύο ψάρια, είναι αναμφίβολα ένα θεϊκό έργο. Και γι' αυτό, μπορούμε να θαυμάσουμε το

Βασίλειο και τον τρόπο που λειτουργεί. Αλλά ο χορτασμός των ανθρώπων δεν είναι ολόκληρη η εικόνα αυτού του γεγονότος, και αν σταματήσουμε εκεί, δεν θα διακρίνουμε τη διπλή μερίδα. Ας σκάψουμε λίγο βαθύτερα.

Και έφαγαν όλοι και χόρτασαν. Και σήκωσαν [οι μαθητές] από τα κομμάτια δώδεκα κοφίνια γεμάτα, και από τα ψάρια. Και εκείνοι που έφαγαν τα ψωμιά ήσαν 5.000 άνδρες.

Τι μας λέει, λοιπόν, το κείμενο; Ότι αφού χόρτασαν όλοι, μαζεύτηκαν 12 καλάθια γεμάτα με κομμάτια ψωμιού και ψάρια. Ο ορισμός τής διπλής μερίδας είναι το περισσότερο από αρκετό, το υπεραρκετό. Το αρκετό είναι να είσαι χορτασμένος, αλλά τα 12 καλάθια που απέμειναν μετά τον χορτασμό του κόσμου είναι το υπεραρκετό, η διπλή μερίδα. Παρακαλώ, δώσε προσοχή σ' αυτή τη διαφορά για λίγο, και κατανόησέ την καλά. Θέλω να έχεις ξεκαθαρίσει πλήρως τη διαφορά ανάμεσα στον χορτασμό και στη διπλή μερίδα. Δεν έχω χρόνο για να εμβραθύνω πολύ στο πώς ο Ιησούς έφερε τη δύναμη του Βασιλείου σ' αυτήν την κατάσταση, στο πρώτο μέρος τής ιστορίας, ώστε να χορτάσουν 5.000 άνδρες και οι γυναίκες και τα παιδιά, αλλά μπορείς να βρεις την πλήρη εξήγηση στο πρώτο βιβλίο αυτής της σειράς, με τίτλο *«Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας»*.

Αυτό που θέλω να κάνω τώρα είναι να επικεντρωθώ στη διπλή μερίδα, στο περισσότερο από αρκετό, και πώς συνέβη σ' αυτήν την ιστορία. Ναι, είναι μια καταπληκτική ιστορία — 20.000 άνθρωποι που χόρτασαν όλοι, ουάου! Αλλά υπάρχουν περισσότερα στο Βασίλειο από το να είσαι απλώς χορτασμένος, αν και σίγουρα πρέπει να ικανοποιήσεις τις βασικές ανάγκες σου για να μπορέσεις να περάσεις στο υπεραρκετό. Είναι υπέροχο να έχεις ικανοποιήσει τις ανάγκες σου, αλλά τι γίνεται με το αύριο; Αυτό που προσπαθώ να πω είναι ότι, αν ο στόχος σου είναι μόνο να χορτάσεις, τι θα συμβεί όταν πεινάσεις ξανά; Πολλοί χριστιανοί είναι σε κατάσταση χορτασμού, αλλά χάνουν τη διπλή μερίδα. Η διπλή μερίδα είναι αυτή που φέρνει την ανάπαυση του Σαββάτου που έδωσε ο Θεός. Η ικανοποίηση είναι μόνο μια προσωρινή λύση. Δεν λύνει το πρόβλημα των προμηθειών. Το ότι γνωρίζεις πως θα πεινάσεις ξανά, ακόμα κι αν αυτή τη στιγμή δεν πεινάς, εξακολουθεί να ανοίγει την πόρτα στον φόβο, και να σε ωθεί να τρέχεις και να μοχθείς έχοντας τη νοοτροπία της επιβίωσης. Όχι, υπάρχει ένας καλύτερος τρόπος να ζεις, από το να στοχεύεις απλά στο να είσαι χορτάτος. Δεν μπορείς να κτίσεις πολλά με μια νοοτροπία ικανοποίησης των αναγκών σου. Ο οραματισμός σου περιορίζεται στο επίπεδο της ικανοποίησης μόνο για σήμερα. Αν ο στόχος σου είναι να καλύψεις τις ανάγκες σου, είναι ένας στόχος επιβίωσης μέσα στο σύστημα της γήινης κατάρας τού επώδυνου μόχθου και του ιδρώτα.

Η νοοτροπία τής ικανοποίησης των αναγκών σε χορταίνει σήμερα, η διπλή μερίδα κτίζει το αύριο!

Επίτρεψέ μου να σου δώσω ένα παράδειγμα για τη νοοτροπία τής κουλτούρας μας και του μεγαλύτερου μέρους των χριστιανών. Ρώτησε διάφορους ανθρώπους πώς τα πάνε οικονομικά, και θα πάρεις πολλές απαντήσεις, που μάλλον δεν θα είναι πολύ καλές. Αλλά αν πάρεις κάποια καλή, αν κάποιος σου πει, «Τα πάμε πολύ καλά», ρώτησέ τον, «Πόσον καιρό έχει που ξοφλήσατε το σπίτι σας;» Πιθανότατα θα σου πει: «Δεν έχω ξεπληρώσει το στεγαστικό μου. Απλώς εννοούσα ότι πληρώνουμε όλους τους λογαριασμούς μας και έχουμε κάποια χρήματα στην τράπεζα». «Ωραία!», θα πεις, «Τα πάτε πολύ καλά, αλλά, πες μου, έχετε πάνω από 10.000 δολάρια στην τράπεζα;». Φυσικά, υποθέτω ότι κανείς δεν θα το ρωτούσε αυτό, αλλά αν έκανες αυτήν την ερώτηση και σου απαντούσαν, θα έλεγαν: «Όχι, αλλά έχουμε 800 δολάρια». Σοβαρά, αυτοί οι άνθρωποι πιστεύουν ότι τα οικονομικά τους πάνε πολύ καλά, επειδή έχουν ένα ωραίο αυτοκίνητο, ένα ωραίο σπίτι και μερικά δολάρια στην τράπεζα; Ζουν τη ζωή της ικανοποίησης των αναγκών τους. Αλλά, υπάρχει κάτι καλύτερο! Τι θα έλεγες αν είχες ξεπληρώσει το σπίτι σου και είχες και 100.000 ή 500.000 δολάρια στην τράπεζα; Αυτό για τους περισσότερους ανθρώπους θα ήταν μια εικόνα της ζωής με περισσότερα από αρκετά. Η ικανοποίηση των αναγκών είναι κάτι υπέροχο και απαραίτητο, αλλά αν έχεις και 12 καλάθια με ψωμί και ψάρια στο ντουλάπι των τροφίμων σου, τότε έχεις περισσότερα από αρκετά, και υπάρχει ειρήνη!

Μια μέρα, συζητούσα μ' έναν πελάτη μου για τα οικονομικά του. Όταν εξέτασα τα χρέη του, παρατήρησα ότι χρωστούσε περίπου 40.000 δολάρια σε πιστωτικές κάρτες. Κι όταν εξέτασα τα περιουσιακά του στοιχεία, παρατήρησα ότι είχε περίπου 40.000 δολάρια στον τραπεζικό λογαριασμό του. «Τζο», είπα, «αυτό δεν θέλει και πολύ μυαλό. Έχεις τα χρήματα για να εξοφλήσεις πλήρως τις τρεις κάρτες σου. Το επιτόκιο για το χρέος στις κάρτες είναι 18%, ενώ το επιτόκιο του καταθετικού λογαριασμού σου είναι 1%. Ξόφλησε τις πιστωτικές κάρτες με τα μετρητά!» Αλλά, ξέρεις κάτι; Ο Τζο είπε ότι δεν ήθελε να το κάνει αυτό. Απορημένος τον ρώτησα γιατί. Είπε ότι η κατοχή των μετρητών στον καταθετικό

λογαριασμό, τον έκανε να αισθάνεται ασφαλής και οικονομικά πλουσιότερος. Τον κοίταξα έκπληκτος. «Τι εννοείς ότι σε κάνει να νιώθεις πλούσιος; Αυτό είναι μια φαντασίωση. Παρόλο που υπάρχουν 40.000 δολάρια στον λογαριασμό σου, στην πραγματικότητα δεν διαθέτεις 40.000 δολάρια, επειδή οφείλεις αυτό το ποσό στις πιστωτικές κάρτες. Ο τρόπος που σκέπτεσαι είναι λανθασμένος, και πληρώνεις πολλά χρήματα για να συντηρείς αυτήν την ψευδαίσθηση».

Μιλήσαμε για περίπου μία ώρα και στάθηκε αδύνατον να τον πείσω, έστω, να εξετάσει το ενδεχόμενο να μεταφέρει στο χρέος του ένα μεγάλο μέρος των καταθέσεων του, για τις οποίες, όπως μου εκμυστηρεύθηκε είχε δουλέψει σκληρά. Μετά από μια ώρα, τα παράτησα και πήγα σπίτι. Ήταν εγκλωβισμένος σε μια αυταπάτη, δεν είχε καμία ασφάλεια προσπαθώντας να κρατήσει αυτά τα χρήματα στον λογαριασμό του. Ω, ξέρω ότι αισθάνθηκε μεγάλη ικανοποίηση όταν είδε το ποσό των 40.000 στον λογαριασμό του, αλλά για να έχει την πραγματική εικόνα για την οικονομική του κατάσταση, θα έπρεπε να κοιτάξει ταυτόχρονα και τους λογαριασμούς των πιστωτικών καρτών του.

Είναι υπέροχο να αισθάνεσαι ικανοποιημένος, αλλά υπάρχει περίπτωση να παρασυρθείς σε μια ψευδή αίσθηση ασφάλειας. Πρέπει να κοιτάξεις λίγο παρακάτω, και να αντιληφθείς πως αυτό που μόλις κατανάλωσες δεν θα είναι σε θέση να καλύψει τις ανάγκες σου σε λίγες ώρες. Θα πεινάσεις ξανά. Αν ψάχνεις μόνο για μια γρήγορη λύση, τη γρήγορη ικανοποίηση των αναγκών σου, θα χάσεις το μόνο πράγμα που πραγματικά μπορεί να αλλάξει τη ζωή σου — τη διπλή μερίδα.

Όλοι μας, καθώς μεγαλώνουμε μέσα στο γήινο χρηματοοικονομικό σύστημα της κατάρτας του επώδυνου μόχθου και του ιδρώτα, ονειρευόμασταν ένα πράγμα, να σταματήσουμε! Το ανέφερα και σε προηγούμενο κεφάλαιο. Δεν ονειρευόμασταν περισσότερη δουλειά ή κι άλλη μια ευκαιρία να δουλέψουμε, επειδή αισθανόμασταν ήδη καταβεβλημένοι από τη ζωή και απλά προσπαθήσαμε να αντέξουμε μέχρι τις επόμενες διακοπές. Βλέπεις, οι σκλάβοι δεν ονειρεύονται περισσότερη δουλειά. Οι σκλάβοι ονειρεύονται ένα πράγμα — το βράδυ τής Παρασκευής, όχι το πρωινό τής Δευτέρας. Γιατί; Επειδή οι σκλάβοι ονειρεύονται μόνο ένα πράγμα — να σταματήσουν. Άκου, το να αισθάνεσαι καταβεβλημένος

και να ανυπομονείς να σταματήσεις δεν πρόκειται ποτέ να σε οδηγήσουν πουθενά. Ακόμα κι αν ένας άγγελος ερχόταν στο δωμάτιό σου και σου έλεγε μια ιδέα από τον Θεό, η νοοτροπία σου θα εξακολουθούσε να σε φρενάρει. Σημείωσέ το αυτό.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΕΙΣ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΣΟΥ, ΓΙΑ ΝΑ ΜΠΟΡΕΣΕΙΣ ΝΑ ΠΑΡΕΙΣ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΜΕΡΙΔΑ!

Αυτή η δήλωση είναι το κλειδί για τη διπλή μερίδα. Ξέρω ότι δεν σου λέει και πολλά αυτή τη στιγμή, αλλά θα σου πει. Για να δείξω τι εννοώ, θέλω να ρίξουμε μια ακόμα ματιά στην ιστορία του χορτασμού των 5.000, στο Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο, αντί για το Κατά Μάρκον. Στην διήγηση του Ιωάννη, βρίσκουμε την ίδια ιστορία αλλά με μερικές λεπτομέρειες που δεν βρίσκουμε στη διήγηση του Μάρκου.

Πήρε τότε ο Ιησούς τα ψωμιά και, αφού είπε ευχαριστήρια προσευχή, τα μοίρασε στους μαθητές και οι μαθητές στον κόσμο που είχε καθίσει κάτω· παρομοίως κι από τα ψάρια έδινε όσο ήθελαν. Όταν χόρτασαν, λέει στους μαθητές του: «Μαζέψτε τα κομμάτια που περίσσεψαν, για να μην πάει τίποτε χαμένο».

—Κατά Ιωάννην 6:11-12, EBE

Σ' αυτήν την αφήγηση, βλέπουμε ότι ήταν ο Ιησούς που τούς είπε να μαζέψουν τα κομμάτια, και να μην αφήσουν τίποτε να πάει χαμένο. Θέλω να το καταλάβεις αυτό. Έπρεπε να τους πει να το κάνουν, επειδή εκείνοι δεν έβλεπαν την ευκαιρία. Βάλε τον εαυτό σου στη θέση τους. Είσαι χορτασμένος και ικανοποιημένος, και το μόνο που θέλεις είναι να ξαπλώσεις και να πάρεις έναν υπνάκο. Λόγω της εκπαίδευσής σου στη νοοτροπία τής γήινης κατάρας και της δουλείας, όταν είσαι χορτασμένος θεωρείς πως είναι η ώρα να σταματήσεις. Διότι, αν έχεις τη νοοτροπία τού σκλάβου, δουλεύεις μόνο όταν είναι ανάγκη, και όταν παύει η ανάγκη, όταν είναι χορτασμένος, σταματάς. Ο Ιησούς έπρεπε να τους πει να μαζέψουν κάτι που βρισκόταν ακριβώς μπροστά στα μάτια τους. Τα κομμάτια ήταν τριγύρω τους στο έδαφος, αλλά δεν έκαναν καμμία προ-

σπάθεια να τα μαζέψουν. Κι από την άλλη, κατά την άποψή τους, τι αξία είχαν αυτά τα κομμάτια πέρα από το να μείνουν για τα πουλιά;

Ο Ιησούς προσπαθούσε να τους διδάξει κάτι, κάτι πολύ σημαντικό. Ο Ιησούς, όταν τους είπε να μαζέψουν τα κομμάτια, έκανε ένα σχόλιο, να μην αφήσουν «τίποτε να πάει χαμένο»! Τι σήμαινε αυτό; Όλοι ήταν χορτάτοι, όλοι ήταν ικανοποιημένοι και κανείς δεν ήθελε περισσότερο ψωμί ή ψάρι, τουλάχιστον εκείνη τη στιγμή. Αλλά, εδώ είναι το ζήτημα — χωρίς να έχεις συγκεντρώσει περισσότερα απ’ όσα χρειάζεσαι, δεν μπορεί να υπάρξει η ανάπαυση του Σαββάτου. Όταν οι Ισραηλίτες μάζευαν το μάννα την έκτη ημέρα, ο Θεός τούς έδωσε την εντολή να μαζεύουν περισσότερο απ’ όσο χρειάζονταν. Το περισσότερο που συγκεντρώναν εκείνη την ημέρα, ήταν η προμήθεια για την έβδομη ημέρα, την ημέρα της ανάπαυσης. Ο Ιησούς δίδασκε στους μαθητές Του να βλέπουν πέρα από το να είναι ικανοποιημένοι, να μπορούν να βλέπουν όλα όσα τους παρέχει το Βασίλειο. Δεν μπορείς να οικοδομήσεις με το αρκετό, αλλά μπορείς να οικοδομήσεις με τη διπλή μερίδα. Το αρκετό σε χορταίνει σήμερα, τα 12 καλάθια που περίσσεψαν, όμως, σου δίνουν τη δυνατότητα να έχεις επιλογές για το αύριο.

Εδώ βρίσκεται η βασική αρχή που θέλω να διακρίνεις και να κατανοήσεις.

Παρόλο που οι μαθητές δεν έβλεπαν τα περισσεύματα μέχρι να τους τα υποδείξει ο Χριστός, ο **Θεός τούς είχε ήδη δώσει την ανάπαυση του Σαββάτου**, τη διπλή μερίδα. Αλλά, αυτοί δεν την έβλεπαν. Το Βασίλειο τούς είχε ήδη προμηθεύσει την τροφή, είχε πολλαπλασιάσει το ψωμί και τα ψάρια, και είχε ταΐσει όλους εκείνους τους ανθρώπους — αλλά το Βασίλειο πάντοτε προμηθεύει και τη διπλή μερίδα. Ο Θεός ποτέ δεν θα προμηθεύσει μόνο για να χορτάσεις. **Πάντα θα προμηθεύει περισσότερα από αρκετό**. Το πρόβλημα είναι ότι μπορεί να μην τα βλέπεις!

*Δίνετε, και θα σας δοθεί· καλό μέτρο, πιεσμένο, και συγκαθι-
σμένο και υπερξεχειλιζόμενο θα δώσουν στον κόρφο σας· επειδή,
με το ίδιο μέτρο με το οποίο μετράτε, θα αντιμετωρηθεί σε σας.*

— Κατά Λουκάν 6:38

Δώσε και θα σου δοθεί, καλό μέτρο [ΣΤΜ: δοχείο μέτρησης σιτηρών],

πιεσμένο, ταρακουνημένο καλά. Αλλά δεν σταματάει εδώ αυτός ο στίχος. Το πιεσμένο και ταρακουνημένο μέτρο είναι η προμήθειά σου για εκείνη την ημέρα. Ο στίχος, όμως, συνεχίζει λέγοντας, «και υπερξεχειλιζόμε-νο!» Το υπερξεχειλιζόμενο είναι η διπλή μερίδα. Ο Θεός παρέχει πάντα διπλή μερίδα, ποτέ δεν δίνει μόνο αρκετό!!!! Αλλά αν δεν το ξέρεις αυτό, και το σιτάρι ξεχειλίζει από το δοχείο, ίσως το αφήσεις να πέσει κάτω, καθώς θα είσαι επικεντρωμένος στην ποσότητα του χορτασμού, και δεν θα είσαι προετοιμασμένος να διακρίνεις την υπερχειλίση. Αν συμβαίνει αυτό, δεν θα μπορέσεις να συνάξεις τη διπλή μερίδα, και να την απολαύσεις. Όμως, αν έχεις συνειδητοποιήσει πώς λειτουργεί το Βασίλειο, αν ξέρεις για την υπεραρκετή προμήθεια, και την περιμένεις, τότε θα είσαι έτοιμος να δράσεις και να συνάξεις όλα όσα σου παρέχει ο Θεός.

Επίτρεψέ μου να παραθέσω ένα ακόμα παράδειγμα.

Και ο Σίμωνας, απαντώντας, του είπε: Κύριε, ολόκληρη τη νύχτα, παρόλο που κοπιάσαμε, δεν πιάσαμε τίποτε· αλλ' όμως, στηριζόμενος στον λόγο σου, θα ρίξω το δίχτυ.

Και όταν το έκαναν αυτό, συνέκλεισαν ένα μεγάλο πλήθος από ψάρια, και το δίχτυ τους ξεσχιζόταν. Και έκαναν νόημα στους συντρόφους, που ήσαν στο άλλο πλοίο, για νάρθουν να τους βοηθήσουν· και ήρθαν, και γέμισαν και τα δύο πλοία, ώστε βυθίζονταν.

Βλέποντας δε ο Σίμωνας Πέτρος, έπεσε κοντά στα γόνατα του Ιησού, λέγοντας: Βγες έξω από μένα, επειδή είμαι άνθρωπος αμαρτωλός, Κύριε. Ο λόγος ήταν ότι, τον κατέλαβε έκπληξη και όλους εκείνους που ήσαν μαζί του, για το πλήθος των ψαριών που είχαν πιάσει· παρόμοια, μάλιστα, και τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, τους γιους τού Ζεβεδαίου, οι οποίοι ήσαν σύντροφοι του Σίμονα.

—Κατά Λουκάν 5:5-10

Αυτό είναι ένα κομμάτι μιας ιστορίας που διαβάσαμε νωρίτερα. Ο Πέτρος είχε δύο βάρκες που σχεδόν βούλιαξαν από το πλήθος των ψαριών, λόγω του Βασιλείου. Αυτό συνέβη αντίθετα με όλα όσα ήξερε για το ψάρεμα, και έμεινε έκπληκτος. Αλλά τι θα γινόταν την επόμενη φορά που ο Ιησούς θα έλεγε, «Γεια σου, Πέτρο! Πήγαινε εκεί έξω στα βαθιά, και πιάσε όσα ψάρια θέλεις»; Πιστεύεις ότι θα έπαιρνε δύο βάρκες; Δε

νομίζω. Θα μάζευε όσες βάρκες μπορούσε να δανειστεί από τους φίλους του. Γιατί; Επειδή θα είχε διαφορετικές προσδοκίες, λόγω της διαφορετικής γνώσης του για το πώς λειτουργεί το Βασίλειο.

Ο λόγος που τα λέω αυτά είναι για να σιγουρευτώ ότι κατάλαβες πως δεν βλέπεις όλη την προμήθεια που σου στέλνει ο Θεός. Φυσικά, τις περισσότερες φορές αυτή η προμήθεια δεν θα έχει τη μορφή χαρτονομισμάτων, αλλά ίσως είναι κάποιες ιδέες, κάποιες συναντήσεις που θα οργανώσει ο Θεός, ή η καθοδήγηση από το Άγιο Πνεύμα. Αν δεν έχουμε κατανοήσει τη διπλή μερίδα και δεν είμαστε κατάλληλα προετοιμασμένοι, θα τα προσπεράσουμε όλ' αυτά χωρίς να τα αντιληφθούμε, εξαιτίας της εκπαίδευσής μας στο γήινο σύστημα επιβίωσης με μόχθο και ιδρώτα.

Μέσα από το θαύμα τού πολλαπλασιασμού τού ψωμιού και των ψαριών, ο Ιησούς προσπαθεί να διδάξει στους μαθητές Του πώς λειτουργεί το Βασίλειο, και τι μπορούν να περιμένουν και να προσδοκούν. Εξαιτίας της νοοτροπίας τού δούλου που είχαν, δεν έβλεπαν τις δυνατότητες όλου του ψωμιού που βρισκόταν τριγύρω, έπρεπε να τους καθοδηγήσει πού να κοιτάζουν: «Κοιτάξτε! Τι βλέπετε; Δεν βλέπετε όλ' αυτά που έχει ετοιμάσει ο Θεός για σας;».

Ας ξαναθυμηθούμε για λίγο και το κομμάτι από το 16^ο κεφάλαιο της Εξόδου, όπου υπάρχει ακόμα ένα πράγμα που θέλω να επισημάνω.

Κάθε πρωί μάζευαν οι Ισραηλίτες το μάννα, καθένας ανάλογα με τις ανάγκες του. Όταν όμως ζέσταινε ο ήλιος, το μάννα έλιωνε. Την έκτη μέρα μάζειψαν διπλάσια ποσότητα: δύο γομόρ για κάθε άτομο. Τότε οι αρχηγοί της κοινότητας ήρθαν και το ανέφεραν στο Μωυσή. Εκείνος τους είπε: «Αυτό διέταξε ο Κύριος. Αύριο είναι ημέρα ανάπαυσης, αφιερωμένη στον Κύριο. Ψήστε και βράστε όσο θέλετε, και το υπόλοιπο φυλάξτε το ως αύριο το πρωί».

Το φύλαξαν ως το πρωί, όπως διέταξε ο Μωυσής, και δε βρῶμισε ούτε σκουλήκιασε. «Φάτε το σήμερα», τους είπε ο Μωυσής, «γιατί σήμερα είναι ημέρα ανάπαυσης, αφιερωμένη στον Κύριο και δε θα το βρείτε στους αγρούς. Τις έξι μέρες της εβδομάδας μπορείτε να το μαζεύετε, αλλά την έβδομη, που είναι μέρα ανάπαυσης, δεν θα υπάρχει μάννα».

Ωστόσο την έβδομη μέρα, βγήκαν μερικοί από το λαό να μαζέψουν μάννα, αλλά δε βρήκαν. Τότε είπε ο Κύριος στο Μωυσή: «Ως πότε θα αρνεισθε να τηρείτε τις εντολές μου και τους νόμους μου; Ο Κύριος σας έδωσε μία μέρα ανάπαυσης [το Σάββατο] και γι' αυτό την έκτη μέρα σάς δίνει τροφή για δύο μέρες. Την έβδομη μέρα καθένας θα μένει εκεί που βρίσκεται· κανένας δε θα βγαίνει από το σπίτι του». Έτσι, ο λαός αναπαυόταν την έβδομη μέρα.

—Έξοδος 16:21-30 (το μάννα), ΕΒΕ

Όπως έχουμε πει, η διπλή μερίδα έκανε δυνατή την ανάπαυση του Σαββάτου. Ωστόσο, παρόλο που ο Θεός είχε ήδη προμηθεύσει τη διπλή μερίδα, κατά την έκτη ημέρα, πολλοί από αυτούς βγήκαν έξω το Σάββατο για να αναζητήσουν μάννα, και δεν βρήκαν. Δεν ήταν ότι ο Θεός δεν τους το προμήθευσε, αυτοί δεν το είδαν, επειδή δεν είχαν κατανοήσει σωστά τη διπλή μερίδα που τους είχε δοθεί ήδη από την έκτη ημέρα. Είχαν μαζέψει αρκετό μόνο για μια ημέρα, ως συνήθως. Και τώρα, την έβδομη ημέρα, πείνασαν και δεν βρήκαν τίποτε. Ίσως, από τη δική τους οπτική γωνία, ο Θεός να τους πρόδωσε. Αλλά ο Θεός δεν τους είχε προδώσει, απλώς δεν γνώριζαν την αρχή τής διπλής μερίδας. Αν τη γνώριζαν, θα είχαν ενεργήσει διαφορετικά.

Πόσοι άνθρωποι σήμερα περιπλανιούνται προσπαθώντας να βρουν αυτό που χρειάζονται, χωρίς να συνειδητοποιούν ότι ο Θεός το έχει στείλει ήδη σ' αυτούς! Νομίζω ότι, σ' αυτήν την περικοπή, είναι πραγματικά ενδιαφέρον ότι ο Θεός οργίστηκε μαζί τους επειδή δεν είχαν συγκεντρώσει αρκετά!!!! Αναρωτιέμαι τι αποδοχή θα είχε ένα τέτοιο κήρυγμα στις εκκλησίες μας.

Κι αυτός που δίνει στο σποριά το σπόρο και το ψωμί για να τραφεί, ας δώσει και ας πληθύνει και το δικό σας σπόρο και ας αυξήσει τους καρπούς της αγαθοεργίας σας. Ο Θεός θα σας κάνει πλούσιους σε όλα, για να μπορείτε να δίνετε γενναιοδωρα.

—Β' Προς Κορινθίους 9:10-11, ΕΒΕ

Εδώ, ο απόστολος Παύλος λέει πολύ ξεκάθαρα ότι η επίδραση του Βασιλείου του Θεού στη ζωή σου είναι πλουτισμός από κάθε άποψη,

προκειμένου να μπορείς να είσαι γενναιόδωρος σε κάθε περίπτωση. Φίλε μου, για να γίνει αυτό, απαιτείται η διπλή μερίδα. Δεν μπορείς να είσαι γενναιόδωρος σε κάθε περίπτωση χωρίς να έχεις περισσότερα από αρκετά. Σ' ένα προηγούμενο κεφάλαιο, μοιράστηκα πώς η επιχείρησή μου, από έναν κύκλο εργασιών 3 - 4 εκατομμυρίων δολαρίων ετησίως με έναν από τους προμηθευτές μας, πέρασε σε κύκλο εργασιών με πάνω από 11 εκατομμύρια ετησίως με τον ίδιο προμηθευτή. Όλη αυτή η αύξηση έγινε μέσα σ' ένα χρόνο! Σου είπα επίσης και πώς συνέβη αυτό, ότι ο Θεός μου έδωσε ένα όνειρο τη νύχτα και μου είπε πώς να το κάνω. Αλλά τώρα πρέπει να σου πω ακριβώς τι μου είπε, γιατί τώρα θα μπορέσεις να το καταλάβεις. Στο όνειρό μου, μου έδωσε απλώς τρεις λέξεις. Ναι, σωστά διάβασες, μόνο τρεις λέξεις. Αυτές οι τρεις λέξεις άλλαξαν το εισόδημά μου κατά εκατοντάδες χιλιάδες δολάρια εκείνο το έτος, χωρίς να κάνω περισσότερο μάρκετινγκ ή διαφήμιση από όσο έκανα ήδη. Δεν άλλαξε τίποτε στην επιχείρησή μου, παρά μόνο εγώ. Αυτές οι τρεις λέξεις μου έδωσαν τις οδηγίες να αλλάξω τον τρόπο με τον οποίο έκανα τη δουλειά μου, και αυτή η αλλαγή υπερτετραπλασίασε τον τζίρο της επιχείρησής μας και μαζί και το εισόδημά μου. «Ποιες είναι οι τρεις λέξεις;», με ρωτάς. Ήταν απλή φράση — Άδραξε τη στιγμή!

Ναι, άδραξε τη στιγμή. «Αυτό ήταν; Αυτές οι τρεις λέξεις έκαναν τόσα πολλά;». Ναι, το έκαναν. Μόλις καταλάβεις ότι ο Θεός στέλνει ΠΑΝΤΟΤΕ τη διπλή μερίδα μαζί με την προμήθειά Του, θα καταλάβεις τι μου είπε.

Η εταιρεία μου, όπως όλες οι χρηματοοικονομικές εταιρείες, βγάζει το κέρδος της προσφέροντας υπηρεσίες στους ανθρώπους. Όσο καλύτερες υπηρεσίες προσφέρει, τόσο περισσότερα χρήματα βγάζει. Ωστόσο, πολλές χρηματοοικονομικές εταιρείες αποτυγχάνουν να ικανοποιήσουν τις ανάγκες των πελατών τους, είτε επειδή δεν συνεχίζουν να παρακολουθούν τις ανάγκες των πελατών τους και να τους εξυπηρετούν, είτε επειδή δεν κυνηγούν να βρουν και να εξασφαλίσουν νέους πελάτες.

Εμείς είχαμε πολλή δουλειά, και παρόλο που αυτό δεν ήταν κακό, μερικές φορές δεν παρείχαμε τόσο γρήγορη ανταπόκριση στους πελάτες μας. Εγώ προσωπικά, ασχολούμαι με τις επενδύσεις των πελατών μας, και μου αρέσει πολύ. Αλλά λόγω του προγράμματός μου, όταν ένας υποψήφιος επενδυτικός πελάτης τηλεφωνούσε στο γραφείο και μου τον

παρέπεμπαν για να επικοινωνήσω προσωπικά μαζί του, υπήρχαν φορές που αργούσα να του τηλεφωνήσω ακόμα κι ένα ολόκληρο 24ωρο. Ήθελα να το κάνω γρήγορα, αλλά δεν τα κατάφερα.

Όπως γνωρίζεις, όταν οι άνθρωποι έχουν ερωτήσεις, η εταιρεία που θα τους δώσει τις απαντήσεις είναι αυτή με την οποία θα συνεργαστούν και θα εμπιστευθούν τα χρήματά τους. Μερικές φορές το αργοπορημένο τηλεφώνημα σε έναν υποψήφιο πελάτη που θέλει να συζητήσει τις επενδυτικές του ανάγκες μπορεί να γίνει πολύ αργά, διότι, πάντα υπάρχει περίπτωση να καλέσει κάποιον άλλο που θα ήταν περισσότερο διαθέσιμος να απαντήσει στις ερωτήσεις του. Πολλά πράγματα μπορεί να πάνε στραβά, αλλά η λύση πάντα είναι να είμαστε διαθέσιμοι ανά πάσα στιγμή να δώσουμε τις απαντήσεις τη στιγμή που οι άνθρωποι ρωτάνε.

**Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΟΥ ΕΛΕΓΕ ΟΤΙ Η
ΥΠΕΡΧΕΙΛΙΣΗ, Η ΑΝΑΠΑΥΣΗ ΤΟΥ
ΣΑΒΒΑΤΟΥ, ΗΤΑΝ ΗΔΗ ΕΚΕΙ, ΤΗΝ
ΕΙΧΕ ΗΔΗ ΠΡΟΜΗΘΕΥΣΕΙ. ΑΠΛΑ,
ΕΓΩ ΔΕΝ ΤΗΝ ΕΒΛΕΠΑ!**

Έτσι, όταν ο Κύριος μού έδωσε αυτές τις τρεις λέξεις, ήξερα τι σήμαιναν. Έπρεπε να δω τα πράγματα διαφορετικά αν επρόκειτο πραγματικά να ανέβω σ' εκείνη την εξέδρα, ανάμεσα στους 10 καλύτερους πωλητές, και να λάβω το μπόνους των 100.000

δολαρίων. Έπρεπε να αδράξω τη στιγμή! Έτσι, έκανα μια αλλαγή στον τρόπο που λειτουργούσα. Έβαλα έναν κανόνα στον εαυτό μου, ότι αν κάποιος καλούσε για επενδυτικές συμβουλές, θα του τηλεφωνούσα μέσα σε δυο λεπτά, αν ήταν δυνατόν, και θα τον επισκεπτόμουν αμέσως. Οι πελάτες μου είναι σε όλη τη χώρα, κι αυτή η δεύτερη δέσμευση θα ήταν δύσκολο να τηρηθεί, αλλά ήμουν αποφασισμένος να το κάνω. Τηλεφώνησα στον διευθυντή τού γραφείου μου και του είπα τι είχε πει ο Θεός, και του ζήτησα να πει σε όλους τους αντιπροσώπους μου να τηρήσουν την ίδια στάση, να εκμεταλλεύονται κάθε ευκαιρία αμέσως μόλις εμφανιζόταν. Όταν έκλεισε η χρονιά, είχαμε κάνει πάνω από τα 11 εκατομμύρια που απαιτούνταν για να είμαστε στους 10 κορυφαίους συνεργάτες εκείνου του προμηθευτή, αλλά είχαμε επίσης εξασφαλίσει περισσότερα συμβόλαια και για τους άλλους προμηθευτές μας.

Όμως, το σημαντικότερο σημείο αυτής της ιστορίας είναι ότι δεν εί-

χαμε αλλάξει τίποτε άλλο εκτός από το να ανταποκρινόμαστε άμεσα σε όποιον πελάτη ήθελε να μιλήσει μαζί μας. Βλέπεις, ο Κύριος ήθελε να καταλάβω ότι η υπερχειλίση, η ανάπαυση του Σαββάτου, ήταν ήδη εκεί, την είχε ήδη προμηθεύσει. Απλά, εγώ δεν την έβλεπα!

Έτσι, δεν υπάρχει νόμος του Βασιλείου για τη διπλή μερίδα, για το πώς να ενεργοποιηθεί η παροχή της διπλής μερίδας. Η διπλή μερίδα είναι πάντα εκεί. Ο Θεός πάντοτε προμηθεύει σε επίπεδο διπλής μερίδας.

Ο ΘΕΟΣ ΔΕΝ ΣΤΕΛΝΕΙ ΠΟΤΕ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΣΗΜΕΡΑ. ΣΤΕΛΝΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΜΕΡΙΔΑ ΜΑΖΙ!

Θα το επαναλάβω, το πρόβλημά μας είναι ότι απλά δεν βλέπουμε τη διπλή μερίδα.

Αλλά, το ακόμα μεγαλύτερο πρόβλημα είναι ότι δεν ξέρουμε πώς να την αναζητήσουμε!!!!

Μου αρέσει τόσο πολύ αυτό που είπε ο Ιησούς Χριστός, «Να μην πάει τίποτε χαμένο!». Ο Θεός τα έστειλε όλα, και θέλει να τα λάβεις όλα. Οργίστηκε που οι άνθρωποι έψαχναν για μάννα την έβδομη ημέρα, ενώ το είχε στείλει ήδη. Υπενθύμισε στον Μωυσή ότι το είχε στείλει την έκτη ημέρα, για να μπορέσουν να το συλλέξουν, και να απολαύσουν την ανάπαυση του Σαββάτου. Ουσιαστικά, τους έλεγε, «Το Σάββατο δεν είναι για μένα, είναι για σας. Γι' αυτό σας έστειλα τη διπλή μερίδα». Αλλά κι ο Ιησούς μοιάζει να λέει το ίδιο πράγμα. «Μαζέψτε αυτά τα κομμάτια, παιδιά, και πάρτε τα όλα. Για σας τα έστειλε ο Θεός, για να λάβετε και να απολαύσετε τη διπλή μερίδα, και να βρείτε ανάπαυση». Στην ιστορία τού χορτασμού των 5.000, με τα πέντε καρβέλια και τα δύο ψάρια, οι μαθητές δεν είδαν τα κομμάτια. Ούτε καν τα αναζήτησαν. Αλλά, ο Ιησούς τούς είπε τι να πάρουν, και έτσι δεν χάθηκε η συγκομιδή. Σήμερα, το Άγιο Πνεύμα πρέπει να μας βοηθήσει να δούμε πέρα από τον χορτασμό, και να συλλέξουμε τη διπλή μερίδα. Αν Του το ζητήσουμε, θα μας επι-

σημάνει πράγματα που δεν βλέπουμε. Το κλειδί, που ελπίζω να το έχεις κατανοήσει πλέον, είναι ότι η διπλή μερίδα σου έχει ήδη δοθεί, και εσύ πρέπει απλά να τη λάβεις. Επειδή η διπλή μερίδα είναι ο ΜΟΝΟΣ τρόπος για να ξεφύγεις από το γήινο σύστημα της κατάρατος του επώδυνου μόχθου και του ιδρώτα, ο Σατανάς τη μισεί. Ω, θα προσπαθήσει να πείσει τους χριστιανούς ότι αν απλώς πληρώνουν τους λογαριασμούς τους, κάνοντας δυο δουλειές για να τα βγάλουν πέρα, τα πάνε καλά. Αλλά, έναν χριστιανό που έχει χρήματα για να υποστηρίξει τη Βασιλεία του Θεού και να ζει απαλλαγμένος από οικονομικό φόβο και ανησυχία — αυτόν θα προσπαθήσει οπωσδήποτε να τον σταματήσει. Η πρόθεση του Σατανά είναι να σε κρατήσει απένταρο σε όλη σου τη ζωή, σκλαβωμένο σ' έναν αγώνα επιβίωσης, χωρίς να μπορείς να έχεις καμιά επιρροή. Τα χρήματα είναι μέσον επιρροής! Ασφαλώς και ο Σατανάς θέλει πολύ να σε εμποδίσει να λάβεις την ευλογία του Θεού. Γι' αυτόν τον λόγο είναι πολύ σημαντικό να κατανοήσεις αυτό που πρόκειται να σου πω.

Η διπλή μερίδα είναι κρυμμένη!

Εντάξει, ας δείξουμε, τώρα, και λίγη επιείκεια στους μαθητές! Υπήρχε λόγος που δεν είδαν την υπερχειλίση. Πρώτον, όπως έχουμε πει, δεν έψαχναν, αλλά υπήρχε πραγματικά κι ένας άλλος λόγος. Κανονικά δεν μαζεύεις τα απορρίμματα! Θέλω να πω, στο μυαλό τους, τα κομμάτια του ψωμιού και των ψαριών που βρίσκονταν ολόγυρα, ήταν απορρίμματα.

Το νόμισμα που χρειαζόταν ο Πέτρος για να πληρώσει τους φόρους του, γιατί ήταν κρυμμένο στο στόμα ενός ψαριού; Ποιος θα σκεφτόταν ποτέ να κοιτάξει εκεί; Ποιος θα πίστευε ότι επαγγελματίες ψαράδες που ψάρευαν όλη τη νύχτα χωρίς να πιάσουν τίποτε, θα γέμιζαν δύο βάρκες με τη μεγαλύτερη ψαριά της ζωής τους, ακολουθώντας τα λόγια ενός ραβίνου; Ποιος θα πίστευε ότι η χήρα γυναίκα στο 4ο κεφάλαιο του Β' Βασιλέων, που όχι μόνο δεν είχε χρήματα αλλά ήταν και χρεωμένη, και δεν είχε τίποτε άλλο στο σπίτι της εκτός από λίγο λάδι, θα αποκτούσε τόσο πολύ λάδι που από την πώλησή του θα εξοφλούσε τα χρέη της και θα μπορούσε όχι μόνο να συνεχίσει να ζει αλλά και να μη χρωστά σε κανέναν; Κανείς δεν θα μπορούσε να φανταστεί αυτό. Ποιος θα πίστευε

ότι ο Gary Keese, ο οποίος αποφοίτησε προτελευταίος από την τάξη του, θα ήταν σήμερα εκατομμυριούχος, και θα μιλούσε καθημερινά σε χιλιάδες ανθρώπους; Κανένας! Σε όλες αυτές τις ιστορίες, ο Θεός χρησιμοποίησε το απροσδόκητο για να αλλάξει την κατάσταση.

Αν η υπερχειλίση, η διπλή μερίδα, ήταν τόσο προφανής, τότε ο Σατανάς θα την είχε δει και θα είχε προσπαθήσει να την εμποδίσει ή να την κλέψει. Γι' αυτό, ο

Θεός δεν αποκαλύπτει ανοιχτά τους θησαυρούς Του. Είναι κρυμμένοι. Ο Σατανάς μισεί να είσαι χορτάτος και να απολαμβάνεις την ικανοποίηση της προμήθειας του Θεού, αλλά αυτό που μισεί περισσότερο είναι να μπει στην υπερχειλίση και στην ανάπαυση του Σαββάτου.

Επίτρεψέ μου να σου δείξω κάτι που πρέπει να καταλάβεις, σε σχέση με το πώς εργάζεται ο Θεός στο γήινο βασίλειο.

Εγώ μιλάω για το σοφό σχέδιο του Θεού, που έμεινε μυστικό και κρυμμένο από τους ανθρώπους, το σχέδιο που καθόρισε ο Θεός πριν από τη δημιουργία του κόσμου αποθλέποντας στη δική μας δόξα. Αυτό καμιά από τις δυνάμεις που κυβερνούν αυτόν εδώ τον κόσμο δεν το κατάλαβε· γιατί αν το είχαν καταλάβει, δε θα σταύρωναν το χορηγό της δόξας.

—Α' Προς Κορινθίους 2:7-8, ΕΒΕ

Αυτή η περικοπή μάς δείχνει ξεκάθαρα ότι αν ο Σατανάς γνώριζε το σχέδιο του Θεού, θα είχε αλλάξει τακτική! Γι' αυτό, ο Θεός εργάζεται μυστικά. Ο Σατανάς θα αντιδρούσε σε οτιδήποτε προφανές. Για τον ίδιο λόγο, η άφθονη προμήθειά σου δεν μπορεί να γίνει προφανής, μέχρι τη στιγμή που θα τη συλλέξεις. Έχω ένα ρητό που λέω εδώ και χρόνια. Οι θησαυροί του Θεού είναι κρυμμένοι, όχι από σένα, αλλά για σένα.

Κρυμμένο από σένα για σένα!

Πολλοί άνθρωποι μού λένε ότι εύχονται ο Θεός να μην περιμένει μέχρι το τελευταίο λεπτό για να φέρει τις απαντήσεις Του. Αλλά φίλε μου, ο Θεός δεν αγχώνεται. Γνωρίζει πότε πρέπει να πληρωθεί ο λογαριασμός, και είναι προς όφελός σου που δεν φανερώνει το χέρι Του πολύ νωρίς, για να μην το εμποδίσει ο Σατανάς.

Και θα σου δώσω θησαυρούς που φυλάσσονται σε σκοτάδι και πλούτη, που είναι κρυμμένα σε απόκρυφα μέρη· για να γνωρίσεις ότι εγώ είμαι ο Κύριος, που σε καλώ κατ' όνομα.

—Ησαΐας 45:3

Πλούτη που είναι κρυμμένα σε απόκρυφα μέρη; Πω-πω, αυτό είναι καλύτερο κι απ' το πιο ευφάνταστο σενάριο του Χόλυγουντ! Επίτρεψέ μου να σου δώσω ένα παράδειγμα για το πώς ο Θεός με βοήθησε να πάρω τη διπλή μερίδα στην επιχειρηματική ζωή μου. Πριν από χρόνια, μελετούσα τον ισολογισμό της εταιρείας μου, με τα κέρδη και τις ζημιές για μια συγκεκριμένη χρονιά. Αν και ήμουν ικανοποιημένος — δεν χρωστούσα και είχα κάποια χρήματα στην τράπεζα — ήξερα ότι θα μπορούσα να πάω και καλύτερα. Υπήρχαν πολλά έργα για τη Βασιλεία του Θεού, στα οποία ήθελα να συνεισφέρω, πολλά πράγματα που θα μπορούσα να κάνω, και όλα απαιτούσαν χρήματα.

Καθώς προσευχόμουν γι' αυτό, ο Κύριος άρχισε να με οδηγεί στον όρο *κομμάτια*. Στην αρχή, δεν καταλάβαινα τι έλεγε, αλλά όσο περισσότερο προσευχόμουν γι' αυτό και άκουγα, άρχισα να καταλαβαίνω τι ήταν. *Κομμάτια*, σαν αυτά τής ιστορίας που διαβάσαμε πριν λίγο, τα παραβλέπουμε. Υποτιμούμε την αξία τους θεωρώντας τα άχρηστα — είτε λόγω του κόπου που απαιτείται για να μαζευτούν, και δεν φαίνεται να αξίζουν αυτόν τον κόπο, είτε επειδή υπολογίζουμε την αξία τους μ' ένα ξεπερασμένο σύστημα αξιών. Ή ακόμη, επειδή πιθανόν έχουμε λανθασμένη ή περιορισμένη αντίληψη για τις δυνατότητες χρήσης τους, και δεν βλέπουμε κάποιο άλλο ενδεχόμενο που θα μπορούσε να αυξήσει την αξία τους.

Είμαι σίγουρος ότι έχεις ακούσει πολλούς ανθρώπους να λένε: «Μ'

αυτόν τον τρόπο το κάναμε πάντα». Λοιπόν, μπορώ να σου πω, σχεδόν με πλήρη βεβαιότητα, ότι η διπλή μερίδα δεν θα έρθει έτσι.

Καθώς κοίταζα τα δεδομένα, ο Θεός άνοιξε τα μάτια μου σε πολλά κομμάτια που άφηνα στο τραπέζι, ενώ θα έπρεπε να τα μαζεύω. Ένα από τα πρώτα πράγματα που κάνουμε με κάθε πελάτη μας, είναι να συντάξουμε το πλήρες προφίλ των δεδομένων του, για να δούμε ποια περιουσιακά στοιχεία μπορεί να έχει, αλλά και ποια χρέη. Στη συνέχεια, κάνουμε μια ανάλυση, για να αναζητήσουμε τυχόν χρήματα που θα μπορούσαμε να επανατοποθετήσουμε για την αποπληρωμή των χρεών του. Φυσικά, σ' αυτό το φύλλο δεδομένων συμπεριλαμβάνουμε το στεγαστικό του δάνειο και το επιτόκιο, μαζί με τους όρους του δανείου. Εκείνη την εποχή, συμβουλευάμε τους πελάτες μας να λάβουν κι ένα επιπρόσθετο δάνειο με εγγύηση το σπίτι τους, να κάνουν μια επέκταση του στεγαστικού τους, για να εξοφλήσουν το χρέος στις πιστωτικές κάρτες τους, που έχει υψηλό επιτόκιο, γύρω στο 21%, και έτσι μειώναμε το καθαρό επιτόκιο σε περίπου 6%, εκείνη την εποχή. Η εξοικονόμηση που κάναμε μ' αυτόν τον ελιγμό ήταν περίπου 500 με 600 δολάρια τον μήνα, για τη μέση οικογένεια. Σε τέτοιες περιπτώσεις, στέλναμε του πελάτες να πάνε οι ίδιοι στην τράπεζά τους και να διαπραγματευτούν αυτό το δάνειο εξυγίανσης.

Καθώς μελετούσα τα δεδομένα μου, το Άγιο Πνεύμα μου επεσήμανε αυτό το ζήτημα. «Γιατί δεν χειρίζεστε εσείς αυτήν την πράξη;» Το σκέφθηκα και το βρήκα πολύ λογικό. Είχαμε ήδη την εμπιστοσύνη τού πελάτη, είχαμε ήδη τα δεδομένα του, και τέλος, εμείς ήμασταν αυτοί που προτείναμε την αναχρηματοδότηση του χρέους του.

Για να διαχειριστώ αυτόν τον τομέα της επιχείρησης θα έπρεπε να μάθω εντελώς νέα πράγματα, να κάνω πρακτική εξάσκηση, μαθήματα για την αδειοδότηση, και πολλά άλλα. Δεν είχα χρόνο για όλ' αυτά. Αλλά καθώς συνέχισα να προσεύχομαι, ο Κύριος με οδήγησε να προσλάβω κάποιον άλλον για να οργανώσει και να διευθύνει τον τομέα ενυπόθηκων δανείων, και έτσι έκανα. Η διαχείριση αυτών των δανείων, μόνο σ' εκείνο το πρώτο έτος, έφερε στην επιχείρησή μου ένα επιπρόσθετο καθαρό κέρδος 160.000 δολαρίων. Αυτά ήταν χρήματα δεν θα τα αποκτούσα ποτέ αν δεν είχα επιτρέψει στο Άγιο Πνεύμα να μου επισημάνει ένα

κομμάτι, που το κοιτούσα, αλλά ποτέ δεν το είχα δει.

Συνέχισα να διακρίνω πολλά περισσότερα πράγματα, τα οποία ήταν κομμάτια που μου έδειχνε το Άγιο Πνεύμα. Ένα κομμάτι, που δεν του έδινα σημασία λόγω των προκαταλήψεων που είχα αποκτήσει ακούγοντας τις γνώμες άλλων που έλεγαν ότι δεν αξίζει να ασχοληθεί κανείς μ' αυτό, έγινε τεράστια επιτυχία για την επιχείρησή μας. Όταν τελικά κάθισα και το μελέτησα, διαπίστωσα ότι όλες οι πληροφορίες που είχα ακούσει γι' αυτόν τον τομέα προϊόντων ήταν λανθασμένες και, στην πραγματικότητα, θα ήταν μια εξαιρετική εφαρμογή για την εταιρεία μας. Αυτό το κομμάτι έχει αποδώσει περισσότερα έσοδα απ' όσα το βασικό επιχειρηματικό μου μοντέλο, και μας έχει φέρει εκατομμύρια δολάρια. Ήταν κυριολεκτικά ένα κομμάτι που άξιζε πολλά!

Επίτρεψέ μου, λοιπόν, να σου το καταστήσω απολύτως σαφές. Τη διπλή μερίδα τη λαμβάνεις μέσω αποκάλυψης! Η αποκάλυψη είναι κάτι που σου δείχνει το Άγιο Πνεύμα, και δεν θα μπορούσες να το γνώριζες από μόνος σου. Το Άγιο Πνεύμα φανερώνει, ή ανοίγει τα μάτια σου για να δεις κάτι που δεν τον ήξερες. Αυτό ονομάζεται γνώση από αποκάλυψη ή, πιο επίσημα, «εξ αποκαλύψεως γνώση».

Η αποκάλυψη είναι το κλειδί για τη διπλή μερίδα!

Οι άνθρωποι με ρωτούν: «Πώς ακούω το Άγιο Πνεύμα; Πώς μπορώ να ακούσω και πώς μπορώ να διακρίνω αυτές τις κρυμμένες ιδέες και ευκαιρίες;» Πολύ σημαντικά ερωτήματα. Δεν έχω τον χρόνο σ' αυτό το βιβλίο να πάω σε βάθος σχετικά με το πώς ακούμε τη φωνή τού Θεού. Θα σε παραπέμψω, όμως, σ' ένα άλλο βιβλίο που έχω γράψει, με τίτλο «*Baptism of the Holy Spirit*» [*Βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος*]. Μπορείς να το αγοράσεις από την Amazon ή από την ιστοσελίδα μας. Σ' αυτό το βιβλίο, θα βρεις περισσότερες πληροφορίες για το πώς εργάζεται το Άγιο Πνεύμα για να μας αποκαλύψει τα κρυμμένα σχέδια του Θεού, ώστε να μπορέσουμε να ευημερήσουμε εδώ στο γήινο βασίλειο, ακριβώς κάτω από τη μύτη τού Σατανά, χωρίς να μπορεί να κάνει τίποτε γι' αυτό. Αλλά για να σε οδηγήσω προς τη σωστή κατεύθυνση, ας ρίξουμε μια ματιά στο **Α΄ Προς Κορινθίους 14:2**.

Επειδή, αυτός που μιλάει με γλώσσα, δεν μιλάει σε ανθρώπους, αλλά στον Θεό· επειδή, κανένας δεν τον ακούει, αλλά με το πνεύμα του μιλάει μυστήρια.

Ο στίχος 4 λέει,

Αυτός που μιλάει με γλώσσα, οικοδομεί τον εαυτό του.

Η λέξη «οικοδομώ» σημαίνει φέρνω διδασκαλία ή κατανόηση των λόγων του Θεού. Το χρειάζομαι αυτό, και το χρειάζεσαι κι εσύ. Σχετικά με τη γλωσσολαλία που αναφέρει εδώ η Αγία Γραφή, ή την προσευχή εν Πνεύματι, όπως την αποκαλεί ο απόστολος Παύλος, θέλω να σε ενθαρρύνω — ανεξάρτητα με το τι έχεις ακούσει γι' αυτήν τη διακονία τού Αγίου Πνεύματος, είτε σου έχουν πει ότι έπαψε μετά το θάνατο των αποστόλων είτε ότι είναι από τον διάβολο — εσύ διάβασε τι λέει η Βίβλος σου! Η προσευχή εν Πνεύματι είναι να προσεύχεται το Άγιο Πνεύμα μέσα από εμάς, εδώ στο γήινο βασίλειο, για να πραγματοποιήσει το θέλημά Του, χωρίς να γνωρίζει ο διάβολος τι συμβαίνει. Η προσευχή εν Πνεύματι είναι ένα σημαντικό κλειδί για να ακούσεις μια αποκάλυψη από τους ουρανοί, και σε προτρέπω να μελετήσεις αυτά που έχω γράψει. Κι αν έχεις ερωτήσεις, πάρε το βιβλίο μου και ξέρω ότι θα σε βοηθήσει να αποκτήσεις περισσότερη γνώση γι' αυτήν την εκπληκτική λειτουργία τού Αγίου Πνεύματος στη ζωή μας.

Θέλω να κλείσω αυτό το βιβλίο με δύο αποσπάσματα της Αγίας Γραφής, που ουσιαστικά συνοψίζουν αυτό το κεφάλαιο.

Και σ' αυτόν που μπορεί με υπερπερίσσιο τρόπο να κάνει παραπάνω από όλα όσα ζητάμε ή αντιλαμβανόμαστε με τον νου, σύμφωνα με τη δύναμη που ενεργείται μέσα μας, σ' αυτόν ας είναι η δόξα μέσα στην εκκλησία, διαμέσου τού Ιησού Χριστού, σε όλες τις γενεές τού αιώνα των αιώνων. Αμήν.

— Προς Εφεσίους 3:20-21

Δεν μπορείς ποτέ να ζητήσεις κάτι που δεν το έχεις σκεφθεί. Αυτή τη στιγμή έχω δύο αεροπλάνα, ένα μικρότερο που το πετάω ο ίδιος για ευχαρίστηση, και το επαγγελματικό μου αεροπλάνο με το οποίο ταξι-

δεύω οπουδήποτε πηγαίνω στη χώρα. Όταν σκεφτόμουν να αγοράσω ένα αεροπλάνο για επαγγελματικούς λόγους, σοκαρίστηκα με την τιμή. Τα αεροπλάνα δεν είναι φθηνά! Αρχισα να κάνω πίσω και να σκέφτομαι, «Μπορώ να τα βγάλω πέρα και χωρίς επαγγελματικό αεροπλάνο. Άλλωστε, τα λεφτά είναι πάρα πολλά». Αλλά πετούσα κάθε εβδομάδα με εμπορικές αεροπορικές εταιρείες, και μια φορά χρειάστηκε να κάνω 23 πτήσεις μέσα σ' ένα μήνα. Ήταν εξαντλητικό. Ναι, είχα τις προμήθειες, όλες οι πτήσεις μου ήταν πληρωμένες, δεν υπήρχαν προβλήματα με τα χρήματα. Αλλά τα αεροπορικά μου ταξίδια είχαν γίνει κάθε άλλο παρά ξεκούραστα. Οι πτήσεις ακυρώνονταν ή καθυστερούσαν, ήταν ένα χάος. Αυτή δεν ήταν η ανάπαυση του Σαββάτου που χρειαζόμουν.

Τελικά, παραδέχτηκα ότι μ' αυτόν τον τρόπο περιόριζα τον Θεό. Είναι ο Θεός τής διπλής μερίδας. Η Drenda κι εγώ αμφιταλαντευόμασταν για την αγορά τού αεροπλάνου για πάνω από ένα χρόνο, λυπάμαι που το λέω. Στο τέλος, ο Θεός έστρεψε την προσοχή μας σ' αυτό το αεροπλάνο, και μας είπε ότι προσπαθούσε να μας δώσει αυτό το αεροπλάνο, επί δύο χρόνια! Μετανοήσαμε και πήραμε την απόφασή μας. Σπείραμε τον σπόρο μας για το συγκεκριμένο επαγγελματικό αεροπλάνο που θέλαμε και χρειαζόμασταν, και όταν το κάναμε, το λάβαμε μέσα σε δύο μήνες. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, ο Θεός μού έδωσε διορατικότητα και εύνοια για κάποιες επιχειρηματικές συμφωνίες, και τα χρήματα ήταν εκεί, τη στιγμή που τα χρειαζόμουν.

Ναι, ο Θεός είναι ο Θεός τής διπλής μερίδας. Έφερε αυτό κάποια αλλαγή στη ζωή μου; Θα πω μόνο ότι η διαφορά να πετάω με το δικό μου αεροπλάνο σε σύγκριση με το να πετάω με εμπορικές πτήσεις, είναι σαν τη διαφορά ανάμεσα στο να πηγαίνεις με ποδήλατο ή με αυτοκίνητο σε ένα ραντεβού σου 100 χιλιόμετρα μακριά. Αλήθεια, έτσι είναι! Και ο Θεός προσπαθούσε επί δύο να μου δώσει το αεροπλάνο, ενώ εγώ απλά κοιτούσα γύρω ικανοποιημένος, και ήμουν τυφλός στη διπλή μερίδα που μου είχε προμηθεύσει ήδη ο Θεός. Είχα ανάγκη να τη δω.

Ίσως οδηγείς ένα αυτοκίνητο που χρειάζεται απεγνωσμένα επισκευή, που κάθε πρωί πρέπει να προσεύχεσαι για να ξεκινήσει. Σταμάτα να κοιτάς τον άδειο τραπεζικό λογαριασμό σου, και να παίρνεις τις αποφάσεις για τη ζωή σου με βάση αυτόν τον λογαριασμό. Αντίθετα, άφησε τον Θεό

τής διπλής μερίδας να σου δείξει τα κομμάτια, τα κρυμμένα πράγματα που πρέπει να αντιληφθείς για να είσαι ελεύθερος, και για να απολαμβάνεις την ειρήνη και την ανάπαυση του Σαββάτου. Θα σου δώσει το σχέδιο και θα σου δείξει πώς να το εφαρμόσεις, αν απλώς Τον ρωτήσεις. Όπως είπε ο Ιησούς, «Για να μην πάει τίποτε χαμένο!» Η διπλή μερίδα είναι εκεί, σου έχει ήδη δοθεί!

...Υπολείπεται κάποια μέρα που θα αναπαυθεί ο λαός του Θεού, όπως ο Θεός το Σάββατο. Γιατί αυτός που θα μπει στη γη της επαγγελίας, θα αναπαυθεί κι ο ίδιος από τα έργα του, όπως ακριβώς κι ο Θεός αναπαύθηκε από τα δικά του.

—Προς Εβραίους 4:9-11, ΕΒΕ

Πιστεύω ότι αυτό το βιβλίο ήταν μια ευλογία για σένα και την πορεία σου μαζί με τον Κύριο Ιησού Χριστό. Όπως έγραψα μέσα στο βιβλίο, αυτός είναι ο δεύτερος τόμος της σειράς «Η οικονομική σου επανάσταση». Θα υπάρξουν συνολικά πέντε βιβλία, οπότε συνέχισε να παρακολουθείς την ιστοσελίδα μας μέχρι να βγει το επόμενο. Επίσης, σκέψου μήπως θα ήθελες να γίνεις μέλος του Team Revolution, του προγράμματος διδασκαλίας και καθοδήγησης που έχουμε. Μπορείς να βρεις περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το Team Revolution στις ιστοσελίδες μας.

Ο Gary και η Drenda Keesee είναι ιδιοκτήτες και διευθυντές του Forward Financial Group, στο New Albany του Ohio των ΗΠΑ, τηλ. 1-(800)-815-0818.

Ο Gary και Drenda Keesee είναι ποιμένες της εκκλησίας Faith Life Church, στο New Albany του Ohio των ΗΠΑ.

Για περισσότερο υλικό από τον Gary και τη Drenda Keesee, επισκέψου τις ιστοσελίδες FaithLifeNow.com, GaryKeesee.com ή Drenda.com.

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΑΥΣΗΣ

Η οικονομική σου επανάσταση

Νιώθεις κουρασμένος;

- Έχεις κουραστεί να τρέχεις χωρίς αποτέλεσμα;
- Έχεις κουραστεί να αισθάνεσαι παγιδευμένος;
- Έχεις κουραστεί να αγωνιάς;
- Έχεις κουραστεί να μην είσαι ευτυχισμένος;

Δεν είναι απαραίτητο να συνεχίσεις να ζεις έτσι.

Ταξίδεψε με τον Gary Keesee σ' αυτό το καταπληκτικό ταξίδι ανακάλυψης, και ΜΑΘΕ ΕΝΑ ΝΕΟ ΣΥΣΤΗΜΑ - ένα σύστημα που θα φέρει μια πλήρη επανάσταση στη ζωή σου, όπως έκανε και στη δική του, μετά από εννιά βασανιστικά χρόνια που έζησε κουρασμένος και εξαντλημένος, οικονομικά, σωματικά και συναισθηματικά.

Ανακάλυψε:

- 1) Πώς άλλαξαν όλα για τον Gary - πώς, από απόλυτα απελπισμένος, οικονομικά και σωματικά, μπόρεσε να γίνει υγιής και ολοκληρωμένος, να πληρώνει τοις μετρητοίς για τα αυτοκίνητά του, να κτίζει το σπίτι του χωρίς χρέη, να ιδρύει πολλές εταιρείες, και να διδάσκει σε εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους τη ζωή του Βασιλείου... τη *ζωή της ανάπαυσης*.
- 2) Πώς μπορούν να αλλάξουν όλα και στη ΔΙΚΗ ΣΟΥ ζωή - πώς μπορείς κι ΕΣΥ να ζεις μια ζωής ανάπαυσης.

Ακόμη κι αν όλοι οι άνθρωποι που γνωρίζεις μοιάζουν να είναι κουρασμένοι, και να τρέχουν εξουθενωτικά για να επιβιώσουν, δεν είναι απαραίτητο να ζεις κι εσύ έτσι.

Κατανοώντας τις βασικές αρχές της Ανάπαυσης του Σαββάτου, μπορείς να δεις απτά αποτελέσματα στη ζωή σου. Μπορείς να ζήσεις σε μια κατάσταση όπου θα ικανοποιούνται όλες οι ανάγκες σου, χωρίς να τρέχεις μάταια, ανακαλύπτοντας τον σκοπό της ζωής σου, και ευημερώντας ενώ θα κάνεις αυτό που αγαπάς πραγματικά, περνώντας από την επιβίωση στην αληθινή ευμάρεια, και δίνοντας μαρτυρία στους άλλους ανθρώπους ότι μπορούν να συμβούν κι άλλα πράγματα, πέρα από αυτά που βλέπουν συνήθως.

Μην παραμένεις παγιδευμένος. Μην συνεχίζεις να ζεις κουρασμένος.

Ανακάλυψε έναν νέο τρόπο ζωής!

Ο Gary Keesee είναι συγγραφέας, ομιλητής, καινοτόμος επιχειρηματίας, οικονομικός ειδήμων και ποιμένας, με ένα πάθος να βοηθά τους ανθρώπους να πετύχουν στη ζωή, ιδιαίτερα στους τομείς της πίστης, της οικογένειας και των οικονομικών. Ο Gary και η σύζυγός του, η Drenda, έχουν δημιουργήσει αρκετές αποδοτικές επιχειρήσεις, και έχουν ιδρύσει το Faith Life Now, που παράγει δύο τηλεοπτικά προγράμματα, το *Fixing the Money Thing* και το *Drenda*, οργανώνει παγκόσμια συνέδρια και διακινεί υλικό με πρακτικές συμβουλές. Ακόμη, το ζεύγος Keesee είναι ποιμένες της εκκλησίας Faith Life Church, κοντά στο Κολούμπους του Οχάιο.